

به نام خداوند جان و خرد

اطلس حقوق بشر

انتشارات آرمان شهر
پاییز ۱۳۹۳

استفاده و اقتباس از نوشته های این کتاب با ذکر منبع مجاز است.
نظرات مطرح شده در این کتاب الزاما خواست و مشی آرمان شهر نیست.
آدرس الکترونیک: armanshahrfoundation.openasia@gmail.com
تارنما: <http://www.openasia.org>

اطلس حقوق بشر

مؤلف: اندرو فاگان

مترجمان: امید کوکی و مهدی خدایی

ویراستار: مزدک علی نظری

طرح جلد: روح الامین امینی

برگ آرایبی مجدد: کبیر احمد نشاط

سری: «سکوت را بشکنیم»

انتشارات آرمان شهر

چاپ اول: پاییز ۱۳۹۳

شماره گان: ۱۰۰۰

حق چاپ محفوظ و مخصوص ناشر است.

فهرست

پیشگفتار اول.....	۴
پیشگفتار.....	۶
مقدمه.....	۸
فراسوی مرزهای ملی.....	۸
اثبات بر حق بودن حقوق بشر.....	۹
کرامت، آزادی و برابری.....	۱۱
انتقاد از حقوق بشر جهانی.....	۱۲
معاهده‌های اصلی حقوق بشر.....	۱۴
کشورهایی که معاهدات را تصویب نکرده‌اند.....	۱۵
بخش اول	
دولت، هویت فردی و شهروندی.....	۱۷
حقوق سیاسی.....	۱۹
شهروندی.....	۲۱
ثروت و نابرابری.....	۲۳
کیفیت زندگی.....	۲۵
بهداشت و سلامت.....	۲۶
بخش دوم	
تخلفات قضایی و محدودیت‌های قانونی.....	۲۹
شکنجه.....	۳۱
بازداشت خودسرانه.....	۳۲
مجازات اعدام.....	۳۵
مراقبت پلیسی.....	۳۷
بخش سوم	
آزادی بیان و سانسور.....	۳۹
آزادی بیان.....	۴۱
سانسور و ارتباطات.....	۴۳
اجتماعات و انجمن‌ها.....	۴۵
بخش چهارم	
درگیری و مهاجرت.....	۴۷
نسل‌کشی.....	۴۹
جنگ و درگیری مسلحانه.....	۵۱
تجارت اسلحه.....	۵۲
تروریسم.....	۵۵

صلح‌بانی سازمان ملل متحد..... ۵۷ بردگی جنسی..... ۸۵

بخش هفتم

حقوق کودکان..... ۸۷

کودکان کار..... ۸۸

کودکان سرباز..... ۹۱

آموزش..... ۹۳

مرگ و میر و بهداشت و سلامت کودکان..... ۹۵

بخش هشتم

پروفایل کشورها و آمار جهانی..... ۹۷

آوارگان مهاجر، آوارگان درون مرزی و پناهندگان سیاسی..... ۵۹

بخش پنجم

تبعیض..... ۶۱

آزادی مذهبی و اذیت و آزارهای مرتبط با آن..... ۶۳

اقلیت‌ها..... ۶۵

نژادپرستی..... ۶۷

از کار افتادگی جسمی و سلامت ذهنی..... ۶۸

آزادی‌های جنسی..... ۷۱

بخش ششم

حقوق زنان..... ۶۱

حقوق مدنی زنان..... ۷۵

خشونت خانگی..... ۷۷

تجاوز جنسی..... ۷۸

حق انتخاب..... ۸۱

ختنه زنان..... ۸۳

پیشگفتار اول

به نام آفریننده زیبایی‌ها

اگر گفته شود که نقض حقوق بنیادین بشر در کلیه جوامع انسانی و تمامی کشورها کم و بیش مشاهده می‌شود، سخنی به گزاف گفته نشده است. هر چند میزان تخلفات از موازین حقوق بشر و گستردگی دامنه‌ی آنها در جوامع توسعه نیافته و در حال توسعه به مراتب بیشتر از سایر کشورها است. نقض حقوق بشر عمدتاً در دو حوزه‌ی مهم صورت می‌گیرد، نخست: در حوزه روابط فیما بین مردم یک جامعه دوم: در حوزه روابط بین مردم و حکومت. نخست: از موارد مهم نقض حقوق بشر توسط آحاد مردم نسبت به یکدیگر می‌توان کودک‌آزاری، همسرآزاری، نادیده گرفتن حقوق اقلیت‌های دینی، مذهبی، قومی و... توسط برخی شهروندان یک جامعه - که اکثریت را تشکیل می‌دهند - را نام برد مانند: برخوردهای تحقیرآمیزی که بعضاً توسط عده‌ای از شهروندان ایرانی با برخی از افغانه می‌شود. دوم: نقض حقوق بشر توسط حکومت نسبت به شهروندان یک جامعه، که این امر خود در دو حوزه‌ی مهم صورت می‌گیرد:

الف: در حوزه‌ی قانونگذاری که عمدتاً از طریق تصویب قوانینی صورت می‌گیرد که تبعیض میان زن و مرد یا تبعیض میان اقلیت‌های دینی، مذهبی، قومی و یا سیاسی را روا می‌دارد و یا از طریق تصویب قوانین، آزادی‌های مختلف مردم را در موارد غیرضروری سلب یا محدود می‌کند. ب: در پاره‌ای از جوامع دیده شده است که قوانین مترقی و متضمن معیارهای جهانی حقوق بشر وجود دارد، ولی عمدتاً در عمل اجرا نمی‌شود و حقوق شهروندان آن جامعه توسط مسئولین یا مجریان قانون نادیده گرفته می‌شود و شاهد نقض گسترده‌ی حقوق بشر در این جوامع می‌باشیم: از قبیل: اعمال شکنجه در بازداشت گاه‌ها و یا جلوگیری از آزادی مطبوعات و احزاب و غیره. یکی از راه‌های کاهش آمار تعرض به حقوق مردم، آموزش اقشار مختلف شهروندان یک جامعه و آشنایی آنان با موازین حقوق بشر است که رسانه‌های همگانی نقش بسیار مؤثری را در این زمینه به عهده دارند. اختصاص فصلی از کتب درسی برای ترویج و آموزش حقوق بشر در مدارس - به ویژه در مقطع دبیرستان - می‌تواند کارساز باشد. از جمله‌ی دیگر راهکارهای مؤثر در این زمینه: ترویج کتابخوانی و انتشار کتابهایی با محتوای حقوق بشری به زبان ساده و با تیراژ بسیار زیاد و با قیمت مناسب در سطح گسترده است که ترجمه اطلس حقوق بشر به کوشش دو نفر از زندانیان فرهیخته که

افتخار تحمل زندان در کنار آنها را دارم - با همین منظور صورت گرفته است .

مهم ترین ویژگی های کتاب حاضر به قرار زیر است :

۱- مفاهیم حقوق بشر به زبانی ساده - که برای همگان با هر سطح معلومات قابل فهم باشد - مطرح گردیده است .

۲- دسته بندی مفاهیم حقوق بشری به بخش های اصلی و تبیین زیر مجموعه های هر یک از بخش ها به گونه ای که خواننده می تواند خلاصه کتاب و حتی رویکرد آن را در فهرست مطالب آشکارا دریابد .

۳- ارائه ی آمارهای معتبر در زمینه ی نقض حقوق بشر در کشورهای مختلف با استفاده از نقشه ی جهان به منظور معرفی مناطق بحرانی و ارائه مثالهای روشن در هر مورد .

۴- در این اطلس مصور نشان داده شده است که حتی کشورهایی که از نظر نوع حکومت، مذهب، موقعیت جغرافیایی، وضعیت اقتصادی بسیار متفاوت هستند، در مورد حقوق بشر و نقض مقررات آن، رویکرد مشابهی دارند .

۵- مؤلف این اطلس جناب آقای اندرو فاگان با حفظ بی طرفی نه فقط به نقض حقوق بشر در کشورهای توسعه نیافته و یا در حال توسعه پرداخته، بلکه گونه های مختلف نقض حقوق بشر در کشورهای توسعه یافته را نیز مورد مذاقه قرار داده است .

۶- علاوه بر نمایش زیبای گرافیکی آمار، با ارائه تصاویر گوناگون و ذکر تاریخچه ای در خصوص اهم موضوعات مانند نسل کشی های متعدد قرن بیستم تلاش شده تا شمایی کلی از وضعیت حقوق بشر در جهان را به خواننده ارائه دهد .

در پایان ضمن قدردانی از زحمات مترجمین محترم که وقت گرانبهای خود را در زندان - علیرغم همه ی مشکلات - صرف برگردان این اطلس از انگلیسی به فارسی نمودند و تشکر از هر خواننده ای که زحمت مطالعه ی این کتاب را تحمل می کند و همه ی کسانی که به موازین حقوق بشر باور دارند - به ویژه هموطنان گرامی - توصیه می نمایم که برای فردایی بهتر، در ترویج حقوق بشر کوشا باشند .

به امید آینده ای زیباتر و زندگی بهتر برای همه ی ساکنین این کره خاکی به ویژه ایرانیانی که همچون نیاکان خود در ساختن اکنون و آینده ی خود و نسل های آتی کوشا هستند .

عبدالفتاح سلطانی (وکیل دادگستری و فعال حقوق بشر)

بند ۳۵۰ زندان اوین - ۲۷ / اسفند ۱۳۹۱ خورشیدی

پیشگفتار

نقض حقوق و آزادی های افراد هر روزه آشکارتر می شود و توجه جهانی به حقوق بشر متمرکزتر شده است. همچنان، موارد بیشتری از نقض شدید حقوق بشر نمایان می شود و در سالیان اخیر سرکوب گرترین حکومت ها سرنگون شده اند. بسیاری از ما هم اکنون تحت نظام دموکراسی زندگی می کنیم و حداقل در حد نظری آزادییم تا از حمایت و حراستی که با تصویب معاهده های حیاتی و سرنوشت ساز حقوق بشری تامین شده برخوردار باشیم.

علیرغم این پیشرفت، هنوز در عصری زندگی می کنیم که سیاستمداران (و رسانه ها) اغلب عبارت امنیت را در کنار دفاع نظامی و یا دستاوردهای پنهان جاسوسی قرار می دهند این روند در حال گسترش است چرا که سیاستمداران همواره در فکر تهدیدات متحمل بعدی و استقرار موانعی برای جلوگیری از عملیات مجرمان هستند: چندین نفر در بلمارش^۱ زندانی می شوند و یا نوعی استراتژی پیشگیرانه هر مسلمانی را که در مورد جهاد صحبت می کند مورد هدف قرار می دهد و یا اگر آمریکایی باشیم، ۷۷۹ نفر را در خلیج گوانتانامو به صورت غیرقانونی زندانی می کنیم زندانی ها را در بگرام و ابوغریب مورد سوء استفاده قرار می دهیم و یا افراد را به مصر یا مراکش می فرستیم تا برای استخراج سریعترا اطلاعات تحت بازجویی های قرون وسطایی قرار گیرند. سیاستمداران با نگاهی این چنین جدی و قاطعانه بر جرائم فرضی آینده، مسئله ای بزرگتر را از یاد برده اند که وظیفه آنها در نهایت ایمن تر کردن جامعه است سیاست های مستبدانه و کوتاه بینانه به ندرت به اهداف مورد نظر خود- حتی اندک - می رسند. در واقع، شگردهای ارتجاعی اغلب باعث شعله ور شدن جامعه ی مورد نظر شده و بسیاری از افراد بی تفاوت و یا خاموش را به خشم آورده و حس عمومی ارزشمندی را که در جنایات انبوهی همچون ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ به وجود آمده از بین می برد به گفته ی یکی از مأموران سیا در سال ۲۰۰۴، به ازای هر زندانی نگهداری شده در گوانتانامو، ده نفر دیگر را برای آسیب رساندن به خودمان برانگیخته ایم (چند سال دیگر بدون شک وی رقم خود را بالاتر نیز خواهد برد) در نهایت، این کار، هم در داخل آمریکا و هم خارج از آن، جامعه را ناامن تر کرده است.

حال چگونه یک سیاستمدار مسئول - و یا روزنامه نگار - می تواند جامعه ی امن تری ایجاد کند؟ زمانیکه بپذیریم از بین بردن آزادی هایمان به طرز آشکاری غیرسازنده است، می توانیم دنبال راه حل های دیگری باشیم.

ما باید بپذیریم که هدف قانون اساساً دفاع از کسانی است که بیش از همه محتاج حمایت هستند در حالی که این مساله به وضوح کودکان را که هم از لحاظ جسمی و هم از لحاظ روحی آسیب پذیرترند در بر می گیرد، بزرگسالان آسیب پذیری را نیز شامل می شود که توسط اکثریت نادیده گرفته شده اند: آنها می توانند مسلمانانی باشند که در سال ۲۰۰۲ در گوانتانامو بودند؛ می توانند اویغورهایی باشند که در چین امروز ساکنند؛ می توانند پناهجویانی باشند که در استرالیا هستند و یا هر چند مناقشه آمیز، کودک آزارانی باشند که در بریتانیا و آمریکا ساکنند. کلمه تعصب از ریشه ای لاتین به معنی پیش داوری می آید، به مفهوم نتیجه گیری بدون در نظر گرفتن واقعیات. هدف حقوق بشر کسب اطمینان از نگاه به عنوان یک انسان به هر کسی است که در مظان این تعصب^۲ قرار می گیرد و جلوگیری از پایمال شدن حقوق آنها توسط توده گرایی اکثریت سالار^۳ است، این مسئله باید هدف محوری دولت ها باشد، چرا که وقتی دولتی درست رفتار کند، شانس استقرار جامعه ی مناسب را به بالاترین حد می رساند.

این کتاب یادداشت معتنمی بر موضوعات در معرض خطر است. همچنان که جهانی شدن به نمادی در دنیای کاپیتالیسم تبدیل می شود، در دنیای حقوق بشر نیز به همین صورت است و عبارت درست این است که: در حالیکه حقوق اساسی یا قانونی به گروهی خاص محدود می شود و یا در حالیکه ملت ها ممکن است فقط علاقه مند به موضوعات شهروندان خود باشند، حقوق بشر به صورت گویایی متعلق به تمام افراد است. جنبش حقوق بشر در راهپیمایی ها، نامه های دادخواهی، فعالیت های تبلیغاتی، وبلاگ نویسی و بسیاری فعالیت های دیگر آنچنان انرژی را برای تغییر آزاد کرده که نمی تواند مورد چشم پوشی قرار گیرد نام آنگ سان سوچی با مبارزه برای دموکراسی در برمه مترادف شده و نام شیرین عبادی معادل مبارزه برای برابری حقوق زنان در ایران، همچنانکه مبارزه برای لغو حکم اعدام روز به روز قوی تر می شود. یکی از مزایای نقشه هایی که در این اطلس استفاده شده این است که خواننده به اندیشیدن درباره ی کشورهایی که اخیراً در صدر اخبار قرار نگرفته اند تشویق شود و نتایج غیرمنتظره ای را با مقایسه ی کشورهای مناطق مختلف جهان استخراج نماید به عنوان مثال بسیاری از خوانندگان شگفت زده خواهند شد که آمریکا و ایران غالباً در دسته بندی سیاسی مشابهی قرار می گیرند البته ما هرگز نمی توانیم از شرایط موجود آسوده خاطر و خشنود باشیم به عنوان مثال علیرغم تصویب معاهده منع شکنجه^۴ توسط بیش از ۱۴۵ کشور، با مواردی که از آذربایجان گرفته تا برزیل و از اریتره گرفته تا مولدوای دریافت و مستند شده، شکنجه همچنان شایع است. هر چند که خانواده ی ملل متمدن در رد شکنجه هماهنگ به نظر می رسند، دهه ی اول قرن ۲۱ شاهد آمریکایی بود که با توسل به آنچه جورج بوش با حسن تعبیر فنون اصلاح شده بازجویی^۵ نامید اعمالی را انجام داد که تفتیش عقاید اسپانیایی با تشریح آن با شکنجه آب^۶ یا غرق کردن مصنوعی خواندن آن صادق تر بود.

الگوی فراتر از ۵۰ سال اخیر مجموعه ی در حال گسترشی از حقوق بنیادی بشر است که هم اکنون شامل حق برخورداری از بالاترین استاندارد در بهداشت و سلامت جسمی و روحی، آموزش مقدماتی و حقوق بشر پذیرفته شده ی آزادی بیان، اجتماعات و مذهب و حق زندانی نشدن بدون محاکمه و شکنجه می شود. آینده ی همگی ما به پشتیبانی از حقوق بشر، نه فقط در کشور خودمان بلکه در تمامی کشورهای دیگر جهان بستگی دارد و این کتاب منبع مناسبی است برای تمامی کسانی که در جست و جوی درک تغییرات خطیر در حال شکل گیری و چالش های باقی مانده هستند.

مقدمه

بیش از ۶۰ سال از انتشار اعلامیه ی جهانی حقوق بشر^۷ می‌گذرد. اعلامیه‌ای که در آن زمان پایه‌گذاری شده امروزه به عنوان مهمترین نقطه ی عطف در توسعه ی جنبش نوین حقوق بشر به شمار می‌رود. نویسندگان این اعلامیه در صدد ترسیم مرز اخلاقی روشنی میان ظرفیت انسان در ارتکاب به اعمال غیرانسانی برنامه‌ریزی شده و توانایی ما در شناسایی تبعیت از شرایط اساسی برای نمایش و درک انسانیت خویش بوده‌اند. حاصل این کار ۳۰ ماده ی جداگانه بود که در کنار یکدیگر زمینه‌هایی از حیات بشری را که شایسته ی حراست است. از حق‌رهایی از شکنجه گرفته تا حق دریافت تامین اجتماعی را شناسایی و در بر می‌گیرد. اعلامیه‌ی جهانی مواردی را به عنوان حقوق اولیه و اساسی نیز تصریح کرده است که به عنوان مثال عبارتند از: حق برخورداری از دادرسی عادلانه، حق مشارکت در امور سیاسی یک جامعه، حق آزادی مذهبی و وجدانی (عقیدتی)، حق ازدواج با فرد دلخواه، حق برخورداری از آموزش ابتدایی رایگان، حق برخورداری از مواد غذایی و ارزش غذایی کافی و حتی حق مشارکت در امور فرهنگی یک جامعه. در اصل، این اعلامیه در صدد پایه‌گذاری مجموعه‌ای از تضمین‌های اخلاقی برای حمایت از شأن و منزلت و ارزش اخلاقی تک‌تک افراد است که شاید تدوین‌کننده ی خصایص انسانی به نظر برسد. این اعلامیه سندی است که انگیزه‌ی اصلی آن جلوگیری از ممانعت از هر حرکت برنامه‌ریزی شده ی غیرانسانی است.

اعلامیه جهانی حقوق بشر در نظر دارد مجموعه‌ای از تضمین‌های اخلاقی را برای حمایت از کرامت و ارزش اخلاقی نوع بشر وضع نماید.

از زمان انتشار اعلامیه ی جهانی حقوق بشر، رشد فزاینده‌ای در آنچه که امروزه به عنوان زیرساخت جهانی حقوق بشر شناخته می‌شود وجود داشته است. برجسته‌ترین شاخص در این پیشرفت را می‌توان در تشکیل شاکله‌ای جهانی از قوانین حقوق بشر یافت با اتخاذ اعلامیه ی جهانی به عنوان سنگ بنای اصلی مجموعه‌ای از میثاق‌های بین‌المللی، پیمان‌ها، معاهدات، پروتکل‌ها و دیگر ابزارهای حقوق بشری، امروزه گستره ی همه‌جانبه‌ای از فعالیت‌های بشری را پوشش می‌دهد. قوانین بین‌المللی حقوق بشر به حمایت و پشتیبانی از حقوق بشر تک‌تک افراد می‌پردازند که از طریق ایجاد و وضع وظایف و الزاماتی هم در جهت پرهیز از انجام اعمال و شرایطی است که موجب تضعیف حقوق بشر

می‌شود و هم در جهت استقرار و حمایت فعالانه از اعمال و موقعیت‌هایی است که برای برخورداری از حقوق بشر ضروری هستند. حقوق بشر به طور مشخص درباره ی ارتباط با تکالیف مساوی صحبت می‌کند هر چند هدف نهایی حقوق بشر حمایت و پشتیبانی از تک‌تک انسانها است، وظیفه ی برقراری شرایط ضروری برای احقاق این هدف به طور خاص بر عهده ی دولت‌ها است دلایل موجه تاریخی و عملی برای این ترتیبات وجود دارد. اعلامیه ی جهانی واکنشی در مقابل فجایع صورت پذیرفته توسط دولت‌ها طی نیمه ی نخست قرن بیستم - به ویژه جنایت هولوکاست توسط آلمانهای نازی - بوده است هر چند دولت را علاوه بر این که می‌توان به عنوان محتمل‌ترین پایمال‌کننده ی حقوق بشر قلمداد کرد، در عین حال مسوول اصلی حفاظت و ارتقاء حقوق بشر هم از طریق فعالیت‌ها و تدابیر یک جانبه و هم زمان چند جانبه با دیگر دولت‌هاست. اغلب دولت‌های مستقل دنیا حقوق بشر را - با درجات متفاوتی به عنوان قانونی بین‌المللی به رسمیت شناخته‌اند.

فراسوی مرزهای ملی :

تدوین حقوقی و قانونی روح اخلاقی اعلامیه ی جهانی به تنهایی و به طور کامل حقوق بشر را به عنوان پدیده‌ای جهانی مورد بررسی قرار نمی‌دهد، و ورای حوزه ی کاملاً حقوقی، حقوق بشر در چارچوب فضاهای

حقوق بشر به پدیده‌ای جهانی تبدیل شده است.

مدنی و سیاسی نیز به درجه‌ای از شناخت و نفوذ دست یافته است. اگر چه حقوق بشر در مقایسه با دیگر بخش‌های هم‌ارز قانونی، آشکار و فراگیر نیست، قلمرو اجتماعی و سیاسی. حقوق بشر شامل سازمان‌ها، احزاب سیاسی، شبکه‌ها و افرادی می‌شود که خود را متعهد به حمایت و پشتیبانی از حقوق بشر در موقعیت‌هایی می‌دانند که یا قوانین بشری وجود ندارد و یا قوانین بین‌المللی به تصویب رسیده‌ها هنوز به مرحله‌ی اجرا درنیامده است در واقع، تا حدی محتمل است که این حوزه حقوق بشر از محدودیت قوانین ناشی شده باشد با این همه هر چند تصویب قسمت‌هایی از قوانین بین‌المللی حقوق بشر برای دولت - ملت‌ها نسبتاً ساده به نظر می‌رسد، اما عملاً اجرای فعالانه موارد تصویب شده نیازمند حرکتی فراتر از ژست اظهار نظر رسمی است. مدافعان حقوق بشر در حوزه‌ی سیاسی و اجتماعی مشخصاً به دنبال ارتقاء آگاهی درباره اقدامات و شرایطی هستند که مفاد به رسمیت شناخته شده‌ی قوانین حقوق بشر را نقض می‌کنند و یا در جهت نشان دادن موقعیت‌هایی هستند که هنوز چنین قوانینی مقرر نشده است. مدافعان حقوق بشر از طریق این فعالیت‌ها و اعمال نفوذها از طریق استفاده از سیاست و کنش‌های هماهنگ جامعه‌ی مدنی، در صدد آنند که از موارد نقض حقوق بشر جلوگیری نمایند.

قلمرو سیاسی و اجتماعی زیربنای حقوق بشر از مرزهای ملی فراتر می‌رود به عنوان مثال عملکرد سازمان‌هایی از قبیل عفو بین‌المللی و دیده بان حقوق بشر که در جهت مقابله با نقض حقوق بشر هم در کشورهای توسعه یافته و هم در حال توسعه فعالیت می‌نمایند. هر چند، به درستی می‌توان گفت که این فضا بیشتر در جوامع لیبرال - دموکراتیک توسعه یافته، یافت می‌شود، به رغم اطلاعات و تحلیل‌هایی که در این کتاب آمده می‌توان دریافت که تمامی کشورها به گونه‌ای حقوق بشر را نقض می‌کنند. برخی دولت‌ها به ندرت و به صورت موردی و برخی دیگر به صورت هماهنگ و برنامه‌ریزی شده حقوق بشر را نقض می‌کنند آنچه باید انجام شود پیدا کردن سازمانها و مدافعان حقوق بشر در کشورهای دسته دوم است زیرا که در کشورهای دسته اول موارد زیادی فعال هستند این تفاوت بدون شک تا حدودی به خاطر خطرات و موانع گوناگونی است که مدافعان حقوق بشر در جریان حرکت به دنبال اهداف مدنی و سیاسی با آن مواجه می‌شوند. حتی برای برخی از آنها دفاع از حقوق بشر مسئله مرگ و زندگی است.

حقوق بشر به پدیده‌ای جهانی تبدیل شده است به سبب اینکه، امروزه زبان حقوق بشر به مولفه‌ی اصلی بسیاری از مبارزات مردم برای عدالت، تبدیل شده است. در واقع، امروزه حقوق بشر برای بسیاری از افراد مترادف عدالت حقوقی، سیاسی، اجتماعی و حتی اقتصادی است حقوق بشر ابزاری را فراهم می‌آورد که به واسطه‌ی آنها بتوانیم بدون در نظر گرفتن ملیت، طبقه، اعتقاد، جنسیت، قومیت و حتی وابستگی‌های ایدئولوژیک برای غلبه بر ظلم و تبعیض گام برداریم حقوق بشر که صرفاً به واسطه‌ی انسان بودن، به تمامی انسانها تعلق دارد، نوید بخش غلبه بر موانع و مرزبندی‌هایی است که باعث جدایی ما از یکدیگر می‌شود. از آنجایی که زبان حقوق بشر آشکارا، قاطعانه است، تلاش برای ارائه‌ی شفاف و شناسایی دلایل تعهد به حقوق بشر مباحث و سوالات جالب توجهی را ایجاد می‌کند.

اثبات بر حق بودن حقوق بشر :

تعداد اندکی به دنبال زیر سوال بردن جنبه‌ی غیراخلاقی نسل‌کشی یا شکنجه هستند. همچنین اغلب مردم معتقد هستند که گرفتن زندگی یک انسان بی‌گناه اساساً هیچ وقت نمی‌تواند توجیهی داشته باشد.

اغلب افراد به دلیل اینکه حقوق بشر به عنوان ابزاری، از بشریت در مقابل برخی اشتباهات حفاظت می کند، آن را محق می دانند، در این موارد به نظر می رسد که صحبت بیشتر برای توجیه حقوق بشر، مورد نیاز نباشد هر چند توسل به چنین حس اخلاقی مقبولی نمی تواند به ضمانت های لازم برای تمامی تعهدات مندرج در اعلامیه ی جهانی حقوق بشر قابل تعمیم باشد. همه بر این باور نیستند که حقوق بشر برای مواردی همچون مبارزه علیه نژادپرستی و تبعیض جنسیتی مورد استفاده قرار گیرد. مواردی که برخی از ما ممکن است به عنوان اشکال غیرموجه تبعیض و نابرابری بخوانیم، برخی دیگر ممکن است از آن به عنوان ویژگی های اصلی آداب و رسوم، عقاید مذهبی یا فرهنگی خویش دفاع نمایند؛ همانگونه که بعضی آداب و رسوم ممکن است از سوی برخی افراد کاملاً نمایان گر آزادی هنری و یا آزادی عقیده باشند، ممکن است از سوی بعضی افراد دیگر بنا به توجیهات اخلاقی، محکوم شوند به عنوان مثال مواردی را در نظر بگیرید که در آن از یک سو افرادی خواستار سانسور تولیدات نمایشی در زمینه هایی باشند که از نظر آنها درون مایه های کفر آمیز و یا توهین آمیز به اعتقاداتشان را داشته باشد و از سوی دیگر افرادی که از این نوع نمایشها به عنوان تولیدات مشروع و قانونی بهتر دفاع می کنند. یک مثال مورد مناقشه ی دیگر جدال آشکار بین مدافعان حقوق بشر و رژیم هایی است که در قوانین و پیمان های خود علیه زنان تبعیض قائل می شوند .

مقبولیت و توجیه حقوق بشر مستلزم تعیین شالوده های حقوق بشر و محدوده ی اعمال آن است. یکی از بزرگترین نقاط قوت حقوق بشر علیرغم جوامع مختلف و ناهمگون بشری سامانه اعتقاد اخلاقی فراگیر و مشترک بین همه ی آن هاست. هر چند، چنین توسلی به درک و فهم مشترک و همگانی، خود یکی از موانع اصلی برای هرگونه تلاشی در جهت قبولاندن خردورزانه هر نوع تعهد به حقوق بشر است، متوسل شدن صرف به عقاید و آداب موجود افراد، توانایی لازم برای دستیابی به مقبولیتی قابل دفاع از حقوق بشر را فراهم نخواهد آورد؛ تامین

چنین مقبولیتی در صورتیکه قرار باشد قدرت هرگونه تعهدی به حقوق بشر از طریق آنچه اکثریت به آن اعتقاد دارند و یا آنچه شکل دهندگان قدرتمند افکار عمومی در تلاشند به عنوان واقعیت معرفی نمایند به دست نیاید، همچنان ضروری به نظر می رسد. در اغلب موارد، فعالیت های تبلیغاتی حقوق بشری توسط اقلیت ها، مخالفان سیاسی یا افراد نسبتاً بی قدرتی به نام ارزش ها و آرمان های انسانی صورت می پذیرد که به نظر می رسد بیشتر در جهت ارتقاء منافع جزئی و محدود است . مقبولیت حقوق بشر مستلزم سر و کار داشتن با ارزش ها و آرمان هاست برجسته ترین آرمان ها و ارزش ها برای اهداف حقوق بشری، کرامت بشری، آزادی فردی و برابری شخصی است این ها سه گانه ی سکولار

برجسته ترین ارزش ها و آرمان ها در اهداف حقوق بشر، کرامت انسانی، آزادی فردی و برابری مشخص است .

بدنه ی حقوق بشر است کرامت، آزادی و برابری به صراحت در اعلامیه ی جهانی حقوق بشر آمده است این سه از موارد برجسته در بحث هایی است که توسط نظریه پردازان متعدد در مورد توجیه تعهد به حقوق بشر ارائه شده است. هر کدام از این آرمان ها از ویژگی های دیرین بسیاری از دیدگاههای مذهبی و جهان اخلاقاً سکولار بوده و هست. در این حد، نظریه پردازان حقوق بشر جنگ افزار اخلاقی دیگران را در تلاش ویژه شان برای به تصویر کشیدن قدرت و اعتبار اخلاقی حقوق بشر برگزیده و اتخاذ کرده اند هر کدام از این ارزش ها و آرمان ها مفهوماً پیچیده اند و تحلیل و بحث های فراوانی را به خود اختصاص داده اند .

کرامت، آزادی و برابری

در دکتترین حقوق بشر، کرامت، آزادی و برابری پایه‌ی تمام ادعاهای بشر برای حقوق بشر است و همزمان تعیین حوزه‌ی چنین ادعاهایی را فراهم می‌کند بنابراین، گفته می‌شود که ما حقوق بشر را به خاطر کرامت فطری مان دارا هستیم. هر انسانی مستقل از جایگاه و دستاوردهای اجتماعی، سیاسی و اقتصادی جایگاه اخلاقی خود را دارد و شایسته‌ی حقوق خود است. کرامت فطری ارزشی است که نمی‌تواند به طور متمایزی تعیین یا توزیع شود و ما همگی آن را دارا هستیم و به میزان برابر با دیگران ظرفیت دارا بودن حق انتخاب آزاد نیز بخشی از حقوق بشر است که نظریه پردازان آن را از بخش‌های اصلی اعمال انسانی می‌دانند. ما انسانها موجودات پیرو غریزه نیستیم و اعمال ما به طور کامل توسط وراثت ژنتیکی مان تعیین نمی‌شود، بلکه از طریق استفاده از منطق، در مورد نحوه‌ی گذران زندگی مان انتخاب‌هایی را انجام می‌دهیم.

مواد حقوق بشری متعددی سعی دارد تا از این ظرفیت حق انتخاب از طریق پاسداری و ارتقاء آزادی‌های مدنی و سیاسی همانند: حق رأی، حق اجتماع با دیگران و حق ازدواج کردن (و حق ازدواج نکردن) با همسر مورد انتخاب خود، حمایت کند. مواد دیگر حقوق بشر با پایه‌ریزی شرایط مطلوب بر این هدف استوارند که انسانها را از آثار سیستماتیک فقر مطلق، سوء تغذیه، گرسنگی شدید و بیماریهای مزمن محافظت نمایند هر کدام از این حقوق بشر بنیادی در نهایت اساس خود را از تعهد به آرمان آزادی فردی به عنوان یک ارزش اخلاقی و یکی از ویژگی‌های اساسی انسان، دارد. برای پایه گذاری هر سیستم قانونی یا سیاسی بر اساس آزادی فردی برای همگان اساساً لازم

ادعاهای: حقوق بشر هیچ ابزاری را به افراد برای اعمال اراده شان در مقابل دیگران فراهم نمی‌کند.

است که قید و شرط برابری در تعیین دامنه‌ی مشروع آزادی هر فردی در نظر گرفته شود ناکامی در این کار ممکن است به سوء استفاده‌ی بعضی افراد برای استثمار یا سرکوب دیگران منجر شود. آرمان برابری، سهمی حیاتی در دکتترین حقوق بشر از طریق الزامی دارد که بر اساس آن به تمام انسان‌ها ارزش اخلاقی و قانونی برابر می‌دهد این مسئله با ایجاد قوانین و مقرراتی که در صدد پاسداری و ارتقا یا احقاق آزادی برابر تمام افراد است، از این نیز فراتر می‌رود.

حقوق بشر اعمال اراده‌ی یک فرد در مقابل فرد دیگر را توجیه نمی‌کند. حقوق بشر به هیچ جنبش سیاسی حق استفاده از آزادی بیان را برای تبلیغ اهداف سیاسی مبتنی بر دکتترین آشکار نژاد پرستانه که به دنبال انکار جایگاه اخلاقی گروه قومی یا نژادی خاصی است، نمی‌دهد. دکتترین حقوق بشر از طریق ادغام آرمان‌های آزادی فردی و برابری شخصی در صدد آن است که دامنه‌ی مشروع احقاق آزادی فردی را همزمان که هر انسانی را ملزم به احترام به حقوق آزادی برابر تمام انسان‌ها می‌کند، ترسیم نماید. در ابتدا این حقوق و مطالبات قویا در میان افرادی که در یک جامعه‌ی سیاسی هستند اعمال می‌شود، اما منطق بحث در نهایت تعمیم آن به تمام انسانها در هر جایی از جهان است.

درخواست پیوسته، اعتبار و قدرت اخلاقی حقوق بشر به پایداری مداوم و گسترده‌ی آرمانهای بنیادی کرامت، آزادی و برابری بستگی دارد. اگر اغلب جوامع بشری از حمایت و تایید این آرمان‌ها و ارزش‌ها بازایستند، قدرت اخلاقی و مشروعیت حقوق بشر به شدت نادیده گرفته خواهد شد. بسیاری از دولت‌ها همچنان به نقض حقوق بشر شهروندان خود در قسمت‌های مختلف جهان ادامه می‌دهند بعضی این کار را به صورت سیاستی هماهنگ،

برنامه ریزی شده و عمدی انجام می دهند، بعضی دیگر نیز آن را از طریق نادیده گرفتن و یا به علت نبود نگرانی دنبال می کنند. احتمال دخالت بعضی دولت ها برای پاسداری از حقوق بشر - بیشتر با ظاهری در جهت اقدام به حقوق بشر - به شدت تحت تاثیر محاسبات عمل گرایانه در جهت منافع ملی که به دو رویی آشکار در بدترین حالت و یا تناقض صرف و ناسازگاری در بهترین حالت منجر می شود. علاوه بر دولت ها و نهادها، عواملی نیز به طور فزاینده ای شناسایی شده اند که به نقض حقوق بشر در جوامع بشری تا شرکت های چند ملیتی مشغولند. در مقابل تایید و حمایت گسترده ی روح حقوق بشر، همچنان نقض آن به طور فراگیری ادامه دارد، هر چند این حقیقت که این اعمال به آن صورت منفی شناخته می شود و مورد محکومیت و انتقاد قرار می گیرند خود گویای اعتبار و قدرت اخلاقی حقوق بشر است.

انتقاد از حقوق بشر جهانی:

برخی بر این باورند که آرمان های، آزادی فردی و برابری شخصی از اعتبار جهانی برخوردار نیستند و تلاش در راستای گسترش این ارزش ها بخشی از تلاش های ادامه دار جوامع غربی در جهت هدایت باقی کشورهای دنیا به سوی ارزش ها و آرمان هایی است که تحت پشتیبانی (اگر چه نه همیشه) جوامع لیبرال - دموکرات می باشد. گروهها و جوامع گوناگون بشری سیستم های اعتقادی - اخلاقی متفاوتی را تولید و پشتیبانی می کنند. دلایل قاطعی وجود ندارد که یک نمونه خاص سیستم اعتقادی برای اعمال بر همگان، موجه و درست در نظر گرفته شود. این نوع انتقاد مخصوصاً در جهت ارزیابی امور فرهنگی اجتماعی است که آرمانهای آزادی شخصی و برابری فردی را نقض می کند. در این مورد حقوق زنان و اقلیت های جنسی به طور خاص مسئله آفرین هستند. اعمال و سنتهای آمرانه ی اجتماعی بر این اساس که معاهدات اجتماعی هیچ دفاعی در برابر نقض حقوق بشر ارائه نمی کنند، از سوی مدافعان حقوق بشر محکوم شده است در این گونه موارد، برخی مبارزات حقوق بشری تحت عنوان نوعی امپریالیسم فرهنگی محکوم شده اند. با این وجود، ما حق داریم که از خود بپرسیم، در نهایت چه کسی از تداوم تبعیض و نابرابری، بهره مند می شود؟ بررسی دقیق تر زندگی و نظرات کسانی که در میان برخی جوامع این چنین محکوم به تحمل شرایط پایین اجتماعی شده اند، نشان می دهد که همه ی اعضای جامعه با به کارگیری حقوق بشر به عنوان ابزاری، نه برای اعمال آرمان ها و ارزش های تحمیلی خارجی بلکه برای حراست از افراد آسیب پذیر، مخالف نیستند، مبارزات حقوق بشر در زمینه های مختلفی مورد انتقاد رای دهندگان جوامع جاافتاده لیبرال دموکراسی قرار داشته است. نگران کننده ترین حوزه، این تلقی است که پایبندی به حقوق بشر، دست و پای دولتها و نیروهای امنیتی را در تلاش برای جلوگیری از جنایت های تروریستی می بندد شالوده ی بحث را این پیش فرض می سازد که حقوق بشر، آنچنان که اعلامیه ی جهانی حقوق بشر بیان می کند، چیزی نیست که هر انسانی صرفاً به دلیل انسان بودن از آنها برخوردار باشد، بلکه باید با افرادی سازگار باشد که حاضر به پذیرش و احترام به حقوق اساسی دیگران به عنوان پایه ای ضروری در جهت برخورداری از حقوقشان که به موجب حمایت های حقوق بشر فراهم آمده، هستند. تروریستهای احتمالی به علت بی توجهی به زندگی قربانیان احتمالی خود، از این معیار برخوردار نیستند و از این نظر کنار گذاشته می شوند. در برخی موارد، محدودیت هایی که براساس حقوق بشر بر دولتها تحمیل می شود به عنوان مثال در مواردی همچون بازداشت متهمان بدون اتهام، نقض حریم شخصی توسط نیروهای امنیتی تحت لوای زیر نظر گرفتن مظنونین و پیشداوری یا تشکیک پلیس به علت خصوصیات نژادی افراد، مانند: رنگ پوست یا قومیت

در شناسایی متهمان بالقوه، در جوامع گوناگون غربی علیرغم تاثیرهایی که بر خود حقوق بشر داشته از حمایت عمومی برخوردار بوده است .

البته در نهایت می توان گفت که هر انسانی اساساً به طور غریزی به دنبال محافظت از خود در مقابل هر تهدیدی است که زندگی اش را در معرض خطر قرار می دهد اما سوال اینجاست که این تهدید تا چه اندازه واقعی و فراگیر است؟ مهمتر اینکه، بیشتر این گفتگوها به سادگی شرایطی که موجب بروز و ظهور تروریست های احتمالی خواهد شد را نادیده گرفته و یا از آن پرهیز می کنند. مکانیزم های بازدارنده که دست آخر موجب تداوم بخشیدن به تبعیض و نابرابری می شود احتمالاً موجب دامن زدن به خشم افرادی می شود که تجربه ی تبعیض و نابرابری، باعث ایجاد انگیزه ای بنیادی - هر چند توجیه ناپذیر - برای پیگیری اعمالشان خواهد شد . حقوق بشر باید به عنوان اصولی در حال رشد و تکامل در نظر گرفته شود، حقوق بشر نه قالبی صلب و نه الگوی اخلاقی برای تمام ارزش های اخلاقی است (موارد بسیاری وجود دارد که اخلاقاً برخورداری از آنها پسندیده است : عشق به دیگران، ارج نهادن و به رسمیت شناختن کار دیگران، به منصفانه ظهور رسیدن تمام استعدادهای یک نفر، که لزوماً بایستی از حقوق اساسی بشر به شمار بیاید.) حقوق بشر قصد ایجاد جهانی کامل و یا ارائه دورنمایی جدید از یک آرمانشهر سکولار را ندارد اهداف مشروع حقوق بشر در واقع، چیزی بیشتر از یک امر معمولی نیست : محور تمامی اشکال عمده نظام مند رنج های بشری. دنیایی که در آن همه ی انسانها از تمامی حقوق بشری خود برخوردار بوده و از هرگونه و یا بخش عمده ای از شرایط نفرت انگیزی که ما در صفحات این کتاب گزارش کرده ایم، عاری باشند . دنیایی بدون رهبران خودکامه، بدون رژیمهایی که مخالفان را با استفاده از ابزار شکنجه، بازداشت های خودسرانه و بی دلیل و تهدید آشکار ساکت می کنند، دنیای بدون گرسنگی و میلیون ها مرگ زودرس که هر ساله در اثر کمبود دسترسی به آب آشامیدنی پاکیزه رخ می دهد، رهایی واقعی دنیا از نسل کشی و تمامی اشکال پاکسازی قومی، دنیایی که بسیار بهتر از آنچه که در آن در حال زندگی هستیم، خواهد بود .

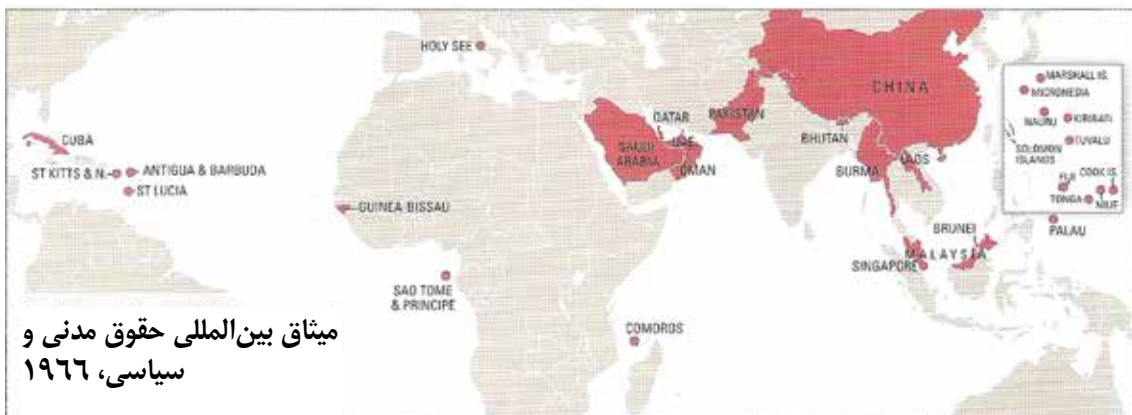
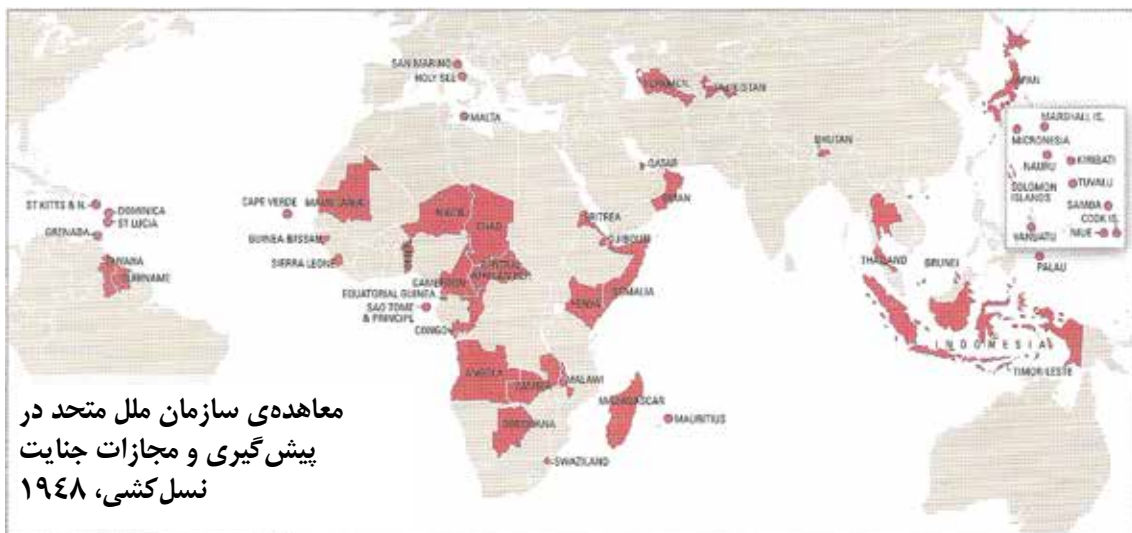
اهداف مشروع حقوق بشر عبارتند از : محو تمامی اشکال عمده و نظام مند رنج های بشری .

دستیابی به چنین دنیایی، وظیفه عده ی محدودی از افراد نیست این امر مستلزم رسیدن به مقامات بالای سیاسی و یا مشاغل قانونی نیست، این امر همچنین نیازمند مجموعه ای از یک فن تخصصی، مهارت و یا قابلیت های ویژه برای ساختن دنیایی بهتر نیست بنابراین وظیفه ای نیست که بر عهده ی دیگری باشد، دستیابی به دنیایی واقعا انسانی، چالشی است برای تمامی ما و نه افرادی معدود و منتخب.

اندرو فاگان

کلچستر - انگلستان ۲۰۰۹

معاهده‌های اصلی حقوق بشر

کشورهایی که معاهدات عنوان شده را امضاء یا تصویب نکرده اند. (تا سپتامبر ۲۰۰۹)

VOTO PARA PRESIDENTE Y VICEPRESIDENTE DE LA REPÚBLICA

GUILLERMO LEÓN ANASTASIÁN
ALEXANDER LÓPEZ

GUILLERMO LEÓN ANASTASIÁN
ALEXANDER LÓPEZ

GUILLERMO LEÓN ANASTASIÁN
ALEXANDER LÓPEZ

GUILLERMO LEÓN ANASTASIÁN
ALEXANDER LÓPEZ

GUILLERMO LEÓN ANASTASIÁN
ALEXANDER LÓPEZ

POLIO

GUILLERMO LEÓN ANASTASIÁN
ALEXANDER LÓPEZ

GUILLERMO LEÓN ANASTASIÁN
ALEXANDER LÓPEZ

GUILLERMO LEÓN ANASTASIÁN
ALEXANDER LÓPEZ

GUILLERMO LEÓN ANASTASIÁN
ALEXANDER LÓPEZ

GUILLERMO LEÓN ANASTASIÁN
ALEXANDER LÓPEZ

GUILLERMO LEÓN ANASTASIÁN
ALEXANDER LÓPEZ

GUILLERMO LEÓN ANASTASIÁN
ALEXANDER LÓPEZ

POLIO

GUILLERMO LEÓN ANASTASIÁN
ALEXANDER LÓPEZ

GUILLERMO LEÓN ANASTASIÁN
ALEXANDER LÓPEZ

GUILLERMO LEÓN ANASTASIÁN
ALEXANDER LÓPEZ

GUILLERMO LEÓN ANASTASIÁN
ALEXANDER LÓPEZ

POLIO

بخش اول: دولت، هویت فردی و شهروندی

آزادی ارزشی جهان شمول است و یکی از مولفه‌های اساسی حکومت‌هایی است که به حقوق بشر احترام می‌گذارند. برای برخورداری مردم از آزادی‌هایشان شرایطی مورد نیاز است. در سطح سیاسی جوامع باید بر مبنای اصول دموکراتیک بنا نهاده شده باشند تا این توانایی را به مردم بدهند که از امکان تصمیم‌گیری در مورد اینکه چگونه و توسط چه کسانی بر آنها حکومت شود، برخوردار باشند. از زمان سقوط اتحاد جماهیر شوروی شمار دموکراسی‌های ظاهری، مرتباً افزایش یافته است. بدین ترتیب فراهم آوردن نهادهای دموکراتیک و انتخابات دوره‌ای ممکن است به تنهایی برای جلوگیری از سوء استفاده از قدرت سیاسی و موارد نقض حقوق بشر متعاقب آن کافی نباشد در برخی موارد، دموکراسی‌های نوظهور، همچنان از تداوم فساد و تقلب در انتخابات‌ها رنج می‌برند علیرغم حضور گسترده‌ی مخالفان تعداد اندکی از این انتخابات‌ها موفق به تغییر نظام حاکم شده‌اند. در دموکراسی‌های پایدارتر، افزایش بی‌تفاوتی سیاسی در میان رای‌دهندگان است که سرمنشاء نگرانی‌ها است، این مسئله سوالاتی جدی را در مورد مسئولیت‌پذیری و نمایندگی دولت‌هایی که به صورت دموکراتیک انتخاب شده‌اند ایجاد می‌کند.

سوی دموکراسی‌های نوظهور و پایدار، حکومت‌های انگشت‌شماری وجود دارند که از برگزاری هرگونه انتخابات امتناع ورزیده و همچنان به نقض اصولی حقوق بشر شهروندان خود ادامه می‌دهند.

ثروت و دسترسی به منابع مادی نیز اساساً تحت تأثیر فرصت برخورداری از آزادی است. ثروت در سراسر دنیا به صورت ناعادلانه‌ای تقسیم شده است. در قسمت‌های عمده‌ی کشورهای در حال توسعه آزادی به شدت توسط سطوح فلج‌کننده‌ی فقر و توسعه نیافتگی محدود شده است که اکثریت گسترده‌ای از جمعیت این کشورها را تحت تأثیر قرار می‌دهد. شدیدترین تأثیرات توزیع ناعادلانه‌ی ثروت و منابع، در کیفیت بسیار پایین زندگی در قالب گرسنگی، بهداشت ناکافی مزمن، کمبود خدمات اولیه و مرگ زودرس پدیدار می‌شود و این امر توسط افرادی که حقوق بشر آنها در این مورد، مورد بیشترین تهدید بوده، تجربه می‌شود. برای این افراد وعده‌ی حقوق بشر مبنی بر، برخورداری از زندگی واقعاً آزاد، رویایی بیش نیست.

کلمبیا - مردی مسن برای شرکت در انتخابات ریاست جمهوری آماده می‌شود.

اتحادیه ی اروپا، در انتخابات سال ۲۰۰۹ پارلمان اروپا احزاب سیاسی راست افراطی در کشورهای اتریش، دانمارک، فنلاند، مجارستان، هلند، اسلواکی و انگلستان به پیروزی رسیدند.

گرجستان. از میان تمامی جمهوری های سابق شوروی، به نظر می رسد که گرجستان بیشترین پیشرفت را در راستای نهادینه کردن دموکراسی داشته است. در شرایطی که همچنان مشکلات بسیاری حل نشده باقی مانده، اعتراض، به یکی از ویژگی های دائمی زندگی در شهر تفلیس - پایتخت گرجستان - تبدیل شده است. در سال ۲۰۰۹ معترضان با ایجاد دهکده ای موقت در محوطه ی بیرون کاخ رئیس جمهور ساکاشویلی شدند.

قرقیزستان. این جمهوری شوروی سابق تلاش می کند، سیستم دموکراتیک قابل اعتمادی در کشور مستقر نماید. یک روز پیش از دومین دور انتخابات پارلمانی سال ۲۰۰۹، از شرکت یکی از کاندیداهای اصلی مخالفان در انتخابات به عنوان نامزد ممنعت به عمل آمد انتخابات به دلیل نداشتن شرایط کافی انتخابات آزاد و عادلانه به طور گسترده ای مورد انتقاد قرار گرفت.

نیال. پس از قرنهای حکومت سلطنتی در سال ۲۰۰۸ انتخاباتی برای مجلس موسسان برگزار شد. براساس یک سیستم سهمیه بندی، تعدادی از کرسی های مجلس به گروه های اقلیت/حاشیه ای اختصاص داده شد که زنان با داشتن سهمیه ی ۳۳٪ کرسی ها نمونه ای از آن است شورشیان سابق حزب کمونیست نیال (مانویست) بیشترین تعداد کرسی ها را به خود اختصاص دادند و یک ائتلاف ۶ حزبی را رهبری نمودند.

پاکستان. قرار بود که انتخابات عمومی در این دموکراسی ناپایدار در ژانویه ی ۲۰۰۸ برگزار شود، منتها به دلیل خشونت های گسترده که در آنها منجر به ترور بی نظیر بوتو رهبر حزب مردم پاکستان در پایان سال ۲۰۰۷ شده، تا فوریه به تعویق افتاد.

ایران. هر چند قدرت به صورت گسترده ای در دستان روحانیون اسلامی است ایران انتخابات ریاست جمهوری و مجلس قانونگذاری را برگزار می کند. زمانیکه در سال ۲۰۰۹ در انتخابات ریاست جمهوری محمود احمدی نژاد با اکثریت شگفت انگیزی مجدداً انتخاب شد، اعتراضات عمومی و اتهامات گسترده ای از تقلب در انتخابات شکل گرفت .

سومالی. این کشور از سال ۱۹۹۱ شاهد تقسیم کشور و جنگ و درگیری میان فرماندهان شبه نظامیان بوده است. در سال ۲۰۰۹ دولتی انتقالی به ریاست شیخ شریف شیخ احمد توسط پارلمان آن کشور که به علت وضعیت فوق العاده خطرناک در جیبوتی-کشور همسایه-مستقر است، انتخاب شد.

ساحل عاج. لورنت گاگبو در سال ۲۰۰۰ به ریاست جمهوری انتخاب شد وی مسئول شرایط رو به وخامت مخصوصاً از طریق درگیری های مسلحانه و جنگ داخلی بود دوره ی پنج ساله ی اول وی تحت برنامه ی صلح سازمان ملل تمدید شد بسیاری از انتخابات ها به علت خشونت ها به تعویق افتاد.

حقوق سیاسی

سیستم های سیاسی، ۲۰۰۹:

- دموکراسی های پایدار
- دموکراسی های ضعیف نامطمئن یا در حال گذار
- حکومت تک حزبی گارآمد یا رسمی
- دیکتاتور نظامی
- سلطنتی یا حکومت دینی
- شرایط نابسامان (هرج و مرج)
- سرزمین غیر مستقل

ونزوئلا

هوگو چاوز ابتدا در سال ۱۹۹۸ به ریاست جمهوری انتخاب شد. وی از کودتاهای متعددی مصون مانده و در ۳ انتخابات ریاست جمهوری به پیروزی رسیده است. در سال ۲۰۰۷ طی رفراندومی طرح پیشنهادی وی مبنی بر افزایش اختیارات وی با اختلاف اندکی رد شد. اما در سال ۲۰۰۹ رای دهندگان با حمایت از طرح وی، قانون محدودیت دوره های تصدی پست ریاست جمهوری را حذف نمودند.

پاراگوئه. در سال ۲۰۰۸ حکومت حزب محافظه کار کلرادو با پیروزی اسقف فرناندو لولا در انتخابات ریاست جمهوری، پایان یافت.

دموکراسی واقعی شامل مجموعه ای از حقوق اجتماعی و سیاسی از جمله آزادی جمعیت و اعتراضات مسالمت آمیز است که توسط سیستم قضایی مستقلی که توانایی بازخواست دولت در صورت تعرض به این حقوق را دارد، پشتیبانی می شود. دموکراسی ها ضمن محفوظ داشتن حقوق عدم تبعیض و برابری بنیادی، باید از افرادی که طی انتخاباتی آزاد و عادلانه شکست خورده اند در برابر سرکوب سیاسی توسط

حزب پیروز (اکثریت) حمایت به عمل آورد. در مواقعی، حمایت از حقوق اقلیت ها و گروههایی که به طور سنتی مورد تبعیض قرار می گیرند ممکن است در واقعیت مورد توجه رای دهندگان نباشد. ادعای اکثریت کشورهای که خود را دموکراتیک می خوانند فقط تا حدی است که انتخاباتی صرفاً جهت متصدی بعدی قدرت برگزار کنند هر چند دموکراسی

قانون چه می گوید....

کلیه ی ملل دارای حق تعیین سرنوشت خود هستند. به موجب این حق ملل وضع سیاسی خود را آزادانه تعیین و توسعه ی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خود را آزادانه پیگیری می کنند. ماده ی یک میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی-۱۹۶۶.

اصطلاحی است که همواره در مظان سوء استفاده است.

حق دموکراسی در هیچ کدام از معاهدات سازمان ملل صراحتاً بیان نشده است، بلکه در تعدادی از مفاد میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی به صورت تلویحی آمده است. از منظر حقوق بشر، برای احراز دموکراسی واقعی چیزی فراتر از انتخابات دوره ای لازم است. انتخابات باید آزاد، شفاف و بر اساس اصل هر نفر یک رای برگزار شده و مردم باید بتوانند رای خود را به صورت مخفیانه و به دور از هرگونه تجسس و تهدید به صندوق بیاندازند.

یک باور عمومی آن است که پایان جنگ سرد در اثر رشد دموکراسی ها در سراسر جهان، به وقوع پیوسته است. اما واقعیت بسیار پیچیده تر از آن است. دموکراسی های ملی که به طرز شایسته ای حقوق بشر بنیادی را احراز نمی کنند، در اغلب موارد در مورد نقض آن حقوق مقصر شناخته می شوند.

دموکراسی های واقعی نسبت به مخالفت سیاسی و اعتراضات شکیبنا بوده و به شهروندانشان اجازه می دهند در حمایت از عقاید خود راهپیمایی نمایند.

حق رای

محدودیت های حق رای ۲۰۰۹*

- حق رای همگانی با محدودیت سنی
- حق رای عمومی تنها برای مردان
- اطلاعاتی موجود نیست
- نیروهای نظامی و یا پلیس از شرکت در انتخابات منع شده اند
- ✕ شرکت اجباری در انتخابات با محدودیت سنی

*این امر برآوردی از حقوق قانونی است و به هیچ وجه محدودیت‌های سیاسی اخیر در به کار بستن دموکراسی را نشان نمی دهد.

شهروندی

در برخورداری از حقوق شهروندی، زمینه ی رأی دادن مولفه ای اساسی به شمار می رود. اوایل دهه ی ۹۰ میلادی و در اثر سقوط اتحاد جماهیر شوروی و دیگر رژیم های سوسیالیستی تعداد مردمی که توانایی شرکت در انتخابات را پیدا کرده اند به صورت چشمگیر و در سطح گسترده ای افزایش یافته است .

به رغم این پیشرفت ها، بسیاری از مردم با محدودیت های قابل توجهی در روند آزادی انتخاب نمایندگان خود رو به رو هستند. محدودیت هایی به رای دهندگان بالقوه بر اساس سن، جنسیت، اشتغال در بخش های دولتی، عضویت در نیروهای مسلح، بیکاری و حتی وضعیت تأهل اعمال می شود. برعکس در دیگر کشورها شرکت در انتخابات برای تمامی افرادی که برای رای دادن ثبت نام کرده اند، امری اجباری است که قصور و یا خودداری از آن می تواند منجر به تعقیب کیفی شود .

در بسیاری از کشورها، میزان مشارکت حتی در انتخابات ملی پر اهمیت، پایین است. رای دهندگان بنا به دلایل گوناگونی مایل به استفاده از حق رای خود نیستند. این دلایل می تواند شامل موارد ذیل باشد: بی علاقهی به سیاست، حس دلسردی نسبت به

سیاستمداران و نیز احساس این که تفاوت زیادی میان نامزدهای شرکت کننده در انتخابات وجود ندارد. رای دهندگان حتی ممکن است به دلیل اعتقاد به ناعادلانه بودن انتخابات از شرکت در آن خودداری کنند.

قانون چه می گوید....

هر شهروندی حق و زمینه ی مورد نیاز آن را خواهد داشت که در انتخابات ادواری رای دهد و یا انتخاب شود که از طریق برخورداری عموم از حق رای برابر و استفاده از حق رای مخفی انجام شود و تضمین کننده ی آزادی اراده ی انتخاب کنندگان باشد.

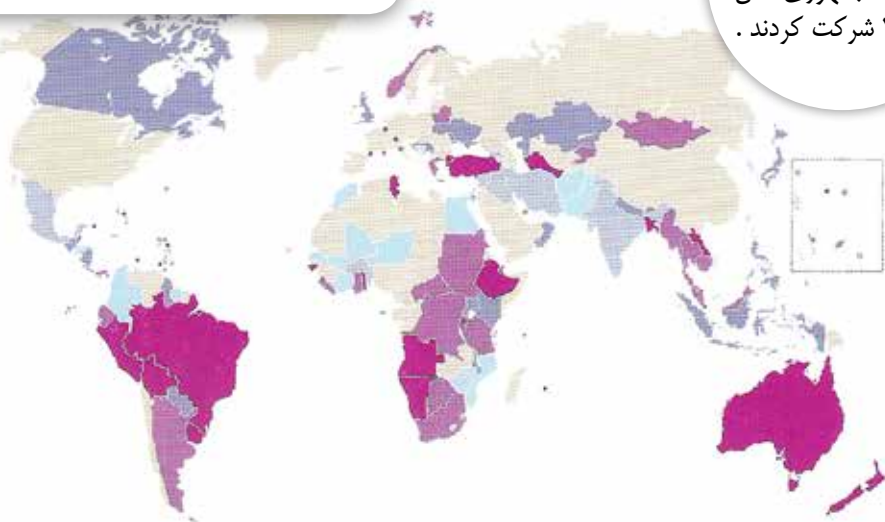
ماده ی ۲۵ بند ب، میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی ۱۹۶۶-

تنها ۵۷٪ از مردم آمریکا در انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۰۸ شرکت کردند .

میزان مشارکت رای دهندگان (جدیدترین اطلاعات در دسترس) در انتخابات پارلمانی

- ۸۰٪ یا بیشتر
- ۷۰٪ - ۷۹٪
- ۶۰٪ - ۶۹٪
- ۵۰٪ - ۵۹٪
- ۵۰٪ یا کمتر
- اطلاعاتی موجود نیست

چین. در این کشور کمونستی، ۲۴ میلیارد در سال ۲۰۰۹ در مجموع ۴۵ میلیارد دلار ثروت داشتند در حالی که نزدیک به ۳۵٪ از مردم با درآمد کمتر از ۲ دلار در روز زندگی می کردند.

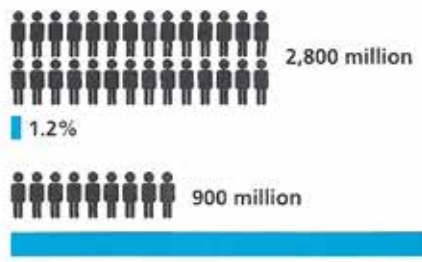
روسیه. ۳۳ میلیارد در سال ۲۰۰۹ در مجموع ۱۰۱ میلیارد دلار ثروت داشتند، در حالی که نزدیک به ۱۲٪ از مردم با درآمد کمتر از ۲ دلار در روز زندگی می کردند.

هند ۲۷ میلیارد در سال ۲۰۰۹ در مجموع ۱۰۷ میلیارد دلار ثروت داشتند در حالی که نزدیک به ۸۰٪ از هندی ها با درآمد کمتر از ۲ دلار در روز زندگی می کنند

تقسیم ثروت
۲۰۰۸

۱۰۰ میلیون نفر
درصد سهم از ثروت جهانی

ثروت و نابرابری

دنیا شاهد نابرابری فاحش در توزیع ثروت است. علیرغم منابع بسیار گسترده ی جهانی نزدیک به نیمی از جمعیت جهان همچنان از اثرات فقر شدید رنج می‌برند.

تقریباً ۳ میلیارد نفر یا برای زنده ماندن و یا زیر خط فقر، زندگی خود را به سختی و تلاش می گذرانند بانک جهانی خط فقر را حداقل ۲ دلار برای درآمد روزانه ی هر نفر تعیین کرده است در این میان تقریباً ۸۰۰ میلیارد و تعداد بسیار زیادی میلیونر وجود دارند. تعداد قابل توجهی از این افراد در کشورهایی زندگی می کنند که جمعیت گسترده ای از مردم آنها در نهایت فقر به سر می برند .

حتی در دوره ی بحران اقتصادی جهانی، منابع مالی کافی برای ریشه کنی فقر مطلق وجود دارد. فقری که تاثیر مخربی بر حقوق بنیادین بشر دارد، باعث محرومیت مردم از دسترسی به امکانات اساسی شان برای ادامه حیات می شود از جمله : رژیم غذایی کافی، منبع آب تمیز و قابل اطمینان و دسترسی به دارو به هنگام بیماری.

در سال ۲۰۰۰ سازمان ملل متحد ۸ هدف توسعه هزاره را برای فائق آمدن بر اثرات فقر شدید تا سال ۲۰۱۵ تعیین کرد. علیرغم پیشرفت های صورت گرفته باور عمومی این است که هیچ کدام از اهداف، به صورت کامل تا پایان زمان تعیین شده محقق نشود، در واقع رکود اقتصادی نه تنها مانع دستیابی به این اهداف شد بلکه پیشرفت های اندک صورت گرفته را نیز تقلیل داد به عنوان مثال: هر چند که یکی از اهداف، کاهش افراد زیر خط فقر کامل بود، در سال ۲۰۰۸، حدود ۹۰ میلیون نفر به این تعداد افزوده شد.

نابرابری

شاخص جینی توزیع ثروت در کشورها، ۲۰۰۷،

شاخص جینی نشان می دهد

که توزیع ثروت در داخل یک کشور چقدر از توزیع کاملاً برابر فاصله دارد

آمریکا در این کشور در سال

۲۰۰۹، ۳۵۹ میلیارد وجود داشت و ۵۰ میلیون نفر در فقر زندگی می کردند.

مکزیک ۹ میلیارد در سال ۲۰۰۹ در

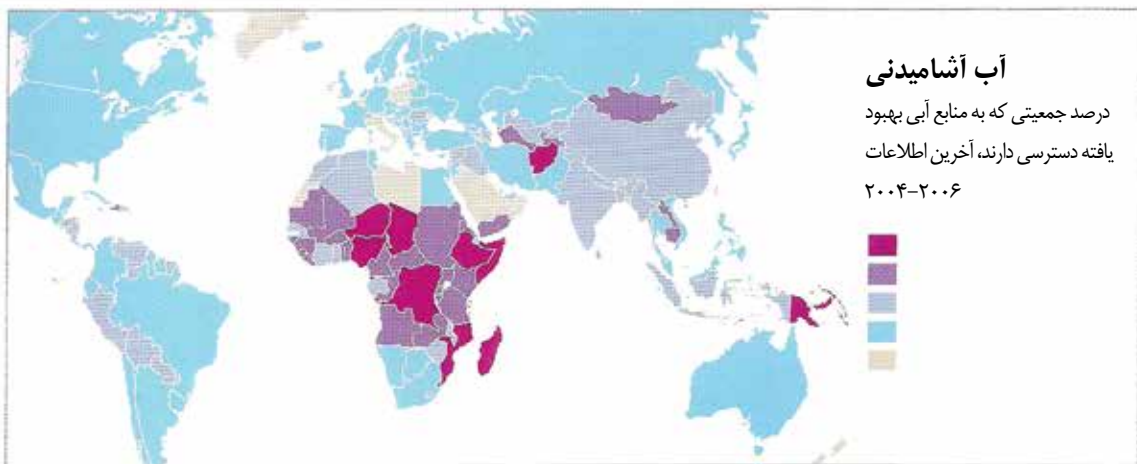
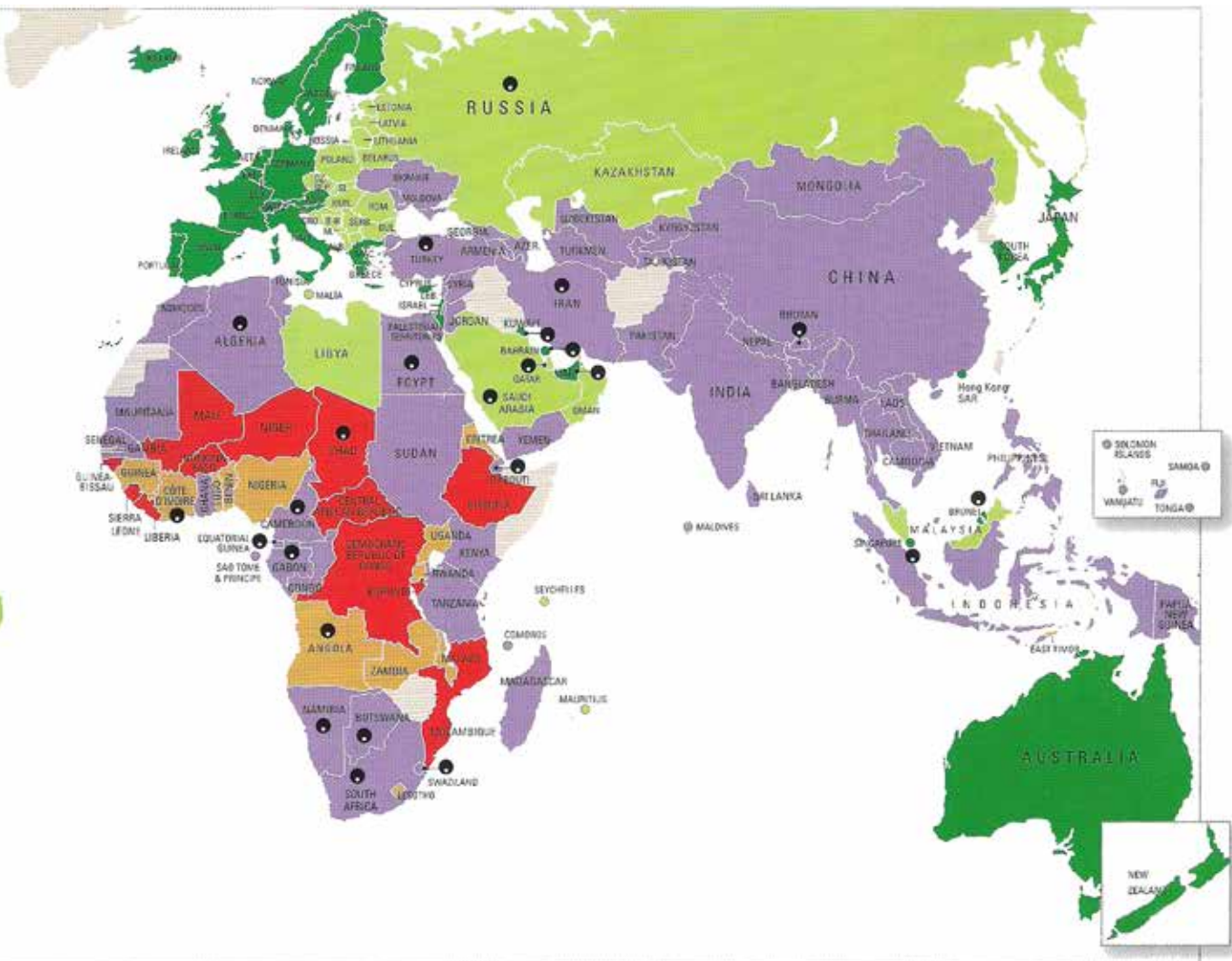
مجموع ۵۶ میلیارد دلار ثروت داشتند، در حالیکه حدود ۱۲٪ از مردم با درآمد کمتر از ۲ دلار در روز زندگی می کردند.

برزیل ۱۳ میلیارد در سال ۲۰۰۹ در مجموع ۳۹ میلیارد

دلار ثروت داشتند، در حالی که نزدیک به ۲۱٪ از مردم درآمد کمتر از ۲ دلار در روز زندگی می کردند .

فقر عامل یک سوم کل مرگ و میرها به شمار می آید.

کیفیت زندگی

کیفیت زندگی مبتنی بر یک سلسله حقوق اقتصادی و اجتماعی می باشد. این امر شامل حق دسترسی به رژیم غذایی، دسترسی به آب آشامیدنی سالم و یک سطح کلی از توسعه ی سازگار با زندگی شرافتمندانه می شود .

هر چند شرایط لازم برای رسیدن به چنین حقوقی تا حد زیادی به منابع مالی به کار گرفته شده بستگی دارد کیفیت زندگی نباید به سادگی با میزان درآمد ناخالص ملی کشورها سنجیده شود آنچه اهمیت دارد میزان ثروتی نیست که یک ملت دارا است، بلکه میزانی از آن است که برای ارتقاء شرایط اقتصادی و اجتماعی کلیه شهروندان استفاده می شود کشورهای یافت می شوند که اختلاف فاحشی میان شاخص های ثروت ملی و کیفیت زندگی در آن ها وجود دارد. از همه مهمتر دسترسی به آب آشامیدنی سالم و سطح سوء تغذیه آشکارترین شاخص هایی است که بیان کننده ی شرایطی هستند که نه تنها اثر نامطلوبی بر کیفیت زندگی افراد دارد بلکه حتی توانایی زنده ماندن آنها را نیز تهدید می کند، از این منظر هر روزه حقوق بنیادی میلیون ها انسان برای زندگی مورد تهدید است.

هر روزه ۱۶ هزار کودک به دلیل اثرات ناشی از گرسنگی جان خود را از دست می دهند.

نسبت توسعه ی انسانی

درجه بندی بر اساس شاخص توسعه ی انسانی (HDI)

شاخص توسعه ی انسانی (HDI) کشورها را براساس میزان امید به زندگی و سطح سواد در جامعه و سرانه ی درآمد ملی درجه بندی می کند، - شاخص توسعه ی انسانی کشور بسیار کمتر از میزانی است که ثروت ملی از آن حکایت دارد.

کمبود مواد غذایی

تعداد مردمی که در کشورهای در حال توسعه دچار وضعیت سوء تغذیه هستند .

۲۰۰۵ - ۲۰۰۲ و ۱۹۹۲ - ۱۹۹۰

■ ۱۹۹۰ - ۹۲
■ ۲۰۰۳ - ۰۵

قانون چه می گوید....

دولت های طرف این میثاق حق همه را به داشتن سطح زندگی کافی برای خود و خانواده اش شامل خوراک، پوشاک و مسکن کافی و همچنین بهبود مداوم شرایط زندگی به رسمیت می شناسد ماده ی ۱۱ بند ۱ میثاق بین المللی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ۱۹۶۶

بهداشت و سلامت

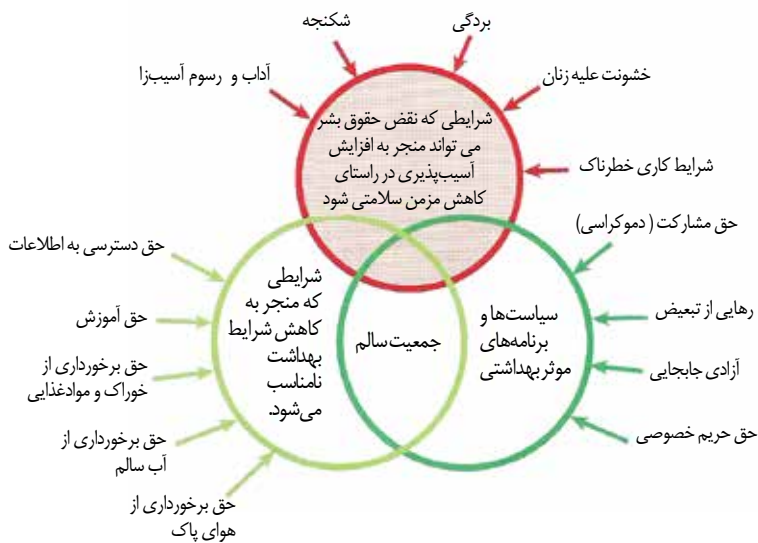
حق برخورداری از بهداشت و سلامت تعهدی را به دولت‌ها تحمیل می‌کند تا در راستای ارتقای شرایطی که تحت آن تمامی شهروندان بتوانند از سلامت جسمی و روحی بهره‌مند شوند، گام بردارند.

به رسمیت شناختن حق بشر در جهت دسترسی به منابع لازم برای برخورداری از یک زندگی سالم، پیشرفتی است که در طی سالهای اخیر حاصل شده است و امروزه کشورها در حداقل یک معاهده‌ی حقوق بشری که مواردی از بهداشت و سلامت را مطرح می‌کند، عضو هستند. سابقاً برخی کشورها چنین حقی را به عنوان درخواستی تحقق‌ناپذیر رد می‌کردند. زمینه‌های برخورداری از زندگی سالم فقط به بحث مصون ماندن از بیماری و ناخوشی محدود نبوده و فراتر از آن است. حکومت‌ها ملزم هستند تلاش گسترده‌ای برای بهبود خدمات بهداشتی و وضعیت سلامتی مردم خود به انجام برسانند. اختلافات آشکار در دستیابی به خدمات بهداشتی، نشانه‌ای از ناتوانی دولت‌ها در پرداختن به حقوق بهداشت و سلامت تمامی شهروندان است. هرچند منابع مالی مولفه‌ای با اهمیت به شمار می‌آید اجرای موثر سیاست‌ها نیز به همان اندازه مهم است. بهبود در وضعیت بهداشت در پرداختن به مجموعه‌ای از حقوق حاصل می‌شود، از جمله آموزشی، تغذیه و سطح زندگی مناسب و شایسته. نقض طیفی از حقوق بشر تأثیر نامطلوبی بر بهداشت دارد.

سیاست‌ها و اعمال تبعیض آمیز می‌تواند مستقیماً هم منجر به سطح بهداشت ناکافی شود و هم برآینده‌ی افرادی که درمان مناسب دریافت می‌کنند تأثیر بگذارد.

تولید، بازاریابی و مصرف تنباکو مثالی است برای نشان دادن این مسئله که چگونه تعداد اندکی شرکت‌های چند ملیتی می‌توانند طیف گسترده‌ای از حقوق بشر را نقض نمایند که می‌تواند شامل این موارد باشد: به کار گماشتن کودکان و شرایط کاری ناامن و ناسالم، تبلیغ و تشویق استفاده از تولیدات تنباکو به کودکان و بزرگسالان و ناتوانی دولت‌ها در اطمینان از آگاهی شهروندان خود از مضرات سیگار و یا محافظت آنها از خطرات دود سیگار دیگران.

روابط میان حقوق بشر و بهداشت

قانون چه می‌گوید....

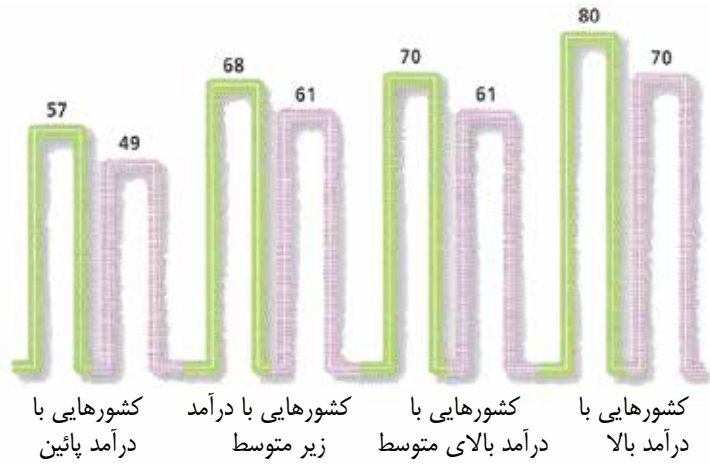
دولتهای طرف این میثاق حق هر فرد در برخورداری از بالاترین استانداردهای قابل دسترسی جسمی و روحی را به رسمیت می‌شناسند. میثاق بین المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی ماده ی ۱۲، ۱۹۶۶

آموزش برای زندگی

میزان مرگ و میر با کسب آموزش رابطه‌ی معکوسی دارد که میانگین خطر مرگ با افزایش کسب آموزش به مقدار زیادی کاهش می‌یابد.

میزان مرگ و میر در آمریکا به ازای هر ۱۰۰ هزار نفر:

- زیر دیپلم ۵۲۹،
- دیپلم ۴۵۶
- کالج ۲۰۰

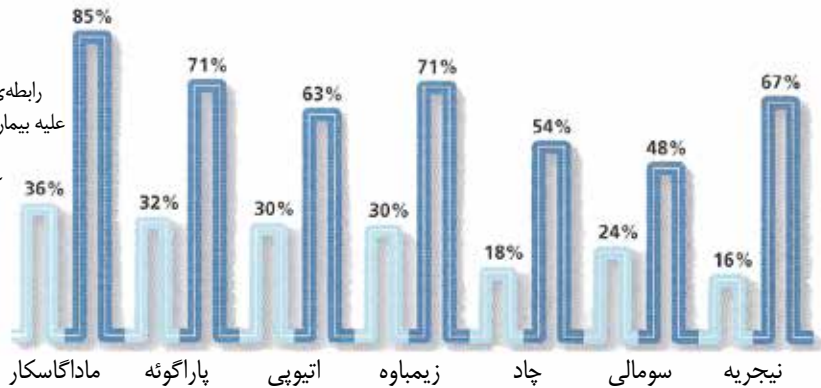
زندگی سالم

برآورد میزان امید به زندگی و سالهای زندگی در گروههای مختلف درآمدی کشور. کشورهای با درآمد پائین، کشورهای با درآمد زیر متوسط، کشورهای با درآمد بالای متوسط، کشورهای با درآمد بالا.

آموزش و بهداشت

رابطه‌ی میان درصد نوزادان واکسینه شده علیه بیماری سرخک و کسب آموزش مادران آخرین اطلاعات موجود ۲۰۰۰-۲۰۰۷ کشورهای که بیشترین تفاوت را دارند.

- پایین ترین سطح کسب آموزش
- بالاترین سطح کسب آموزش

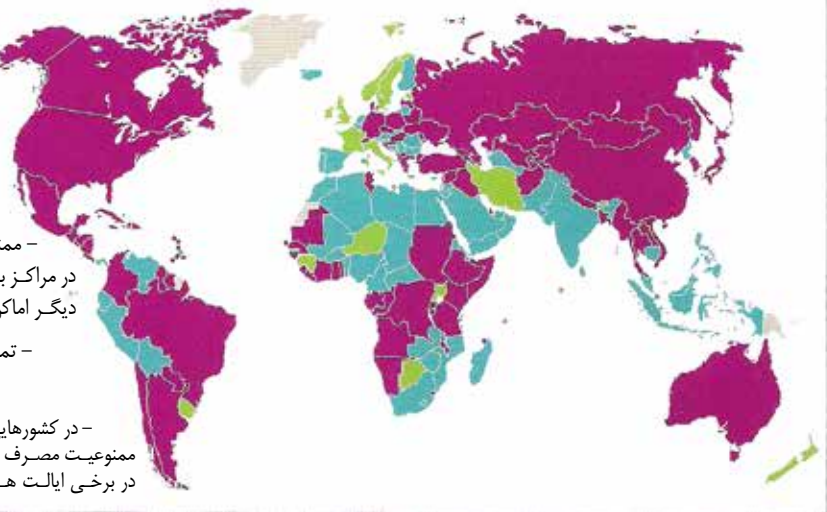

سیگار کشیدن در اماکن عمومی

دامنه شمول قانون آزادی مصرف دخانیات

- هیچ کدام
- ممنوعیت مصرف سیگار در مراکز بهداشتی و آموزشی و دیگر اماکن و نهادهای منتخب
- تمامی مراکز و نهادها را شامل می شود

- در کشورهای نظیر استرالیا، کانادا و آمریکا ممنوعیت مصرف سیگار در مکانهای عمومی در برخی ایالت ها یا استانها اجرا می شود.

بخش دوم : تخلفات قضایی و محدودیت های قانونی

در حوزه ی حقوق بشر ، دولت در شرایطی دشوار و غالباً متناقض قرار دارد . از یک سو مسوولیت قانونی پشتیبانی ، حفاظت و ترویج حقوق بشر مردم به دولت سپرده شده است و از سوی دیگر دولت بزرگترین ناقض حقوق بشر است . این دو گانگی در همه جا مجموعه ای از مشکلات و چالشها را برای مدافعان حقوق بشر ایجاد می کند .

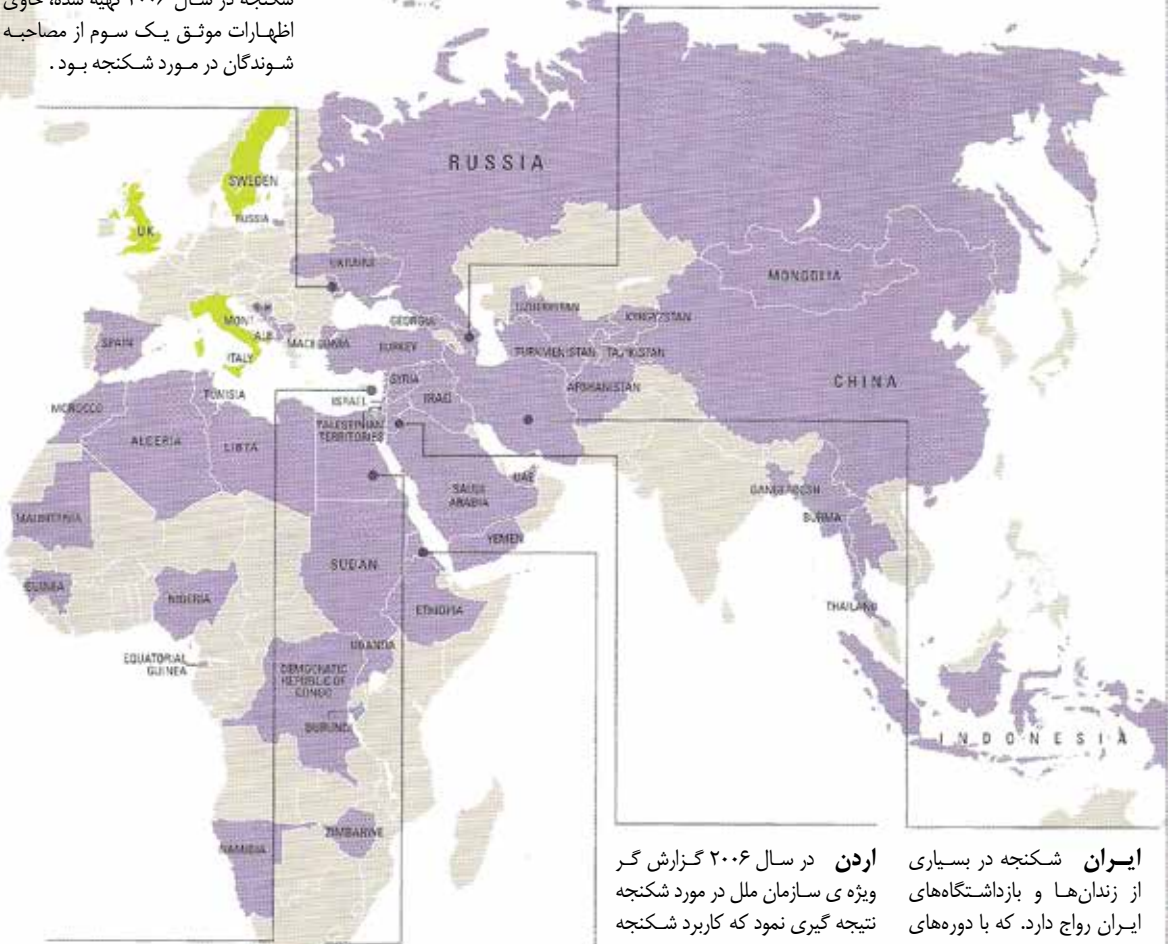
تمامی دولت ها به یک اندازه ناقض حقوق بشر نیستند . برخی از آنها به روشنی ، بدتر از دیگر دولتها عمل می کنند. مؤلفه ی مهمی که در تعیین احتمال نقض حقوق بشر به جای حمایت از آن از سوی دولتها نقش دارد ، اطمینان از نهادینه شدن حکومت قانون است . دولتهایی مبتنی بر اصل احترام به حکومت قانون که اصول بین المللی حقوق بشر را نیز شامل می شود ، اصولاً در مورد نقض مستقیم حقوق بشر کمتر مقصر شناخته می شوند . با این وجود بسیاری از دولتها و مسوولان دولتی همچنان از مسوولیت حقوق بشر خود طفره می روند . مسلماً برجسته ترین مثال در این زمینه پیدایش دوباره شکنجه ی دولتی به عنوان ابزاری به منظور پیشبرد سیاست ها و یا اهداف آن است . در سالهای اخیر ، در آنچه که به اصطلاح « جنگ علیه ترور » نامیده می شود به منظور پیگرد تروریست های مظنون ، حکومت های دموکراتیک پایدار ، به شکنجه که فاحش ترین مورد نقض حقوق بشر است متوسل شده اند .

دولتهایی که به ابزار شکنجه متوسل شده اند ، در نتیجه ی این عملشان ، صلاحیت حقوق بشری خود را به شدت متزلزل ساخته اند . از مسیرهای دیگر و تخطی دولتها از حکومت قانون می توان بازداشت خود سرانه و خشونت پلیس اشاره کرد که هر دوی آنها به عنوان ابزاری برای ایجاد محدودیت در حقوق بشر بسیاری از افراد مورد استفاده قرار می گیرد . موارد دیگر نقض حقوق بشر دولتی می توان به تداوم به کارگیری مجازات اعدام نام برد ، هر چند که ممکن است مجازات اعدام در آن کشورها در چهار چوب قانون انجام گیرد ، منتها گرفتن جان افراد توسط دولت از سوی بسیاری به عنوان نقض بنیادین حقوق بشر تلقی می شود .

چین : زنی تصویر پسر خود را در دست گرفته که بیش از یک دهه به استناد - اعتراف گرفته شده زیر شکنجه ، زیر حکم اعدام قرار دارد.

آذربایجان در سال ۲۰۰۷، معاون وزیر کشور بیان کرد که افسرهای پلیس گهگاه به هنگام بازجویی متهمان از شکنجه استفاده می‌کنند.

مولداوی شکنجه گسترده و نظام‌مند است. گزارش اولیه ای که توسط کمیته‌ی اروپایی به منظور پیشگیری از شکنجه در سال ۲۰۰۶ تهیه شده، حاوی اظهارات موثق یک سوم از مصاحبه شونده‌گان در مورد شکنجه بود.

اردن در سال ۲۰۰۶ گزارش‌گر ویژه‌ی سازمان ملل در مورد شکنجه نتیجه‌گیری نمود که کاربرد شکنجه به صورت گسترده و در برخی مکانها به صورت روال عادی وجود دارد. حداقل ۲۰ نفری که به اتهام تروریسم بازداشت شده بودند، پس از آزادی عنوان کرده‌اند که مورد شکنجه قرار گرفته‌اند.

ایران شکنجه در بسیاری از زندان‌ها و بازداشتگاه‌های ایران رواج دارد. که با دوره‌های طولانی بازداشت‌های پیش از محاکمه و نبود دسترسی به وکیل آسانتر نیز می‌شود. طی سال ۲۰۰۷ حداقل ۲ نفر در طی شکنجه - در بازداشت جان خود را از دست داده‌اند. یکی از این دو، دختر دانشجوی رشته‌ی پزشکی است که به اتهام قدم زدن با نامزد خود در پارک بازداشت شده بود.

مصر شکنجه به صورت گسترده و به مانند جریانی عادی از سوی نیروهای پلیس و امنیتی دولتی به کار گرفته می‌شود. در سال ۲۰۰۷ حدود ۲۰ بازداشتی در اثر جراحات وارده از شکنجه جان خود را از دست داده‌اند. روش‌هایی که عموماً به کار گرفته می‌شوند عبارتند از: شوک الکتریکی، ضرب و شتم، آویزان کردن در وضعیت‌های زجر آور و دشوار، سلول انفرادی، تجاوز جنسی و تهدید به مرگ، سوء استفاده جنسی و حمله به خویشاوندان.

لبنان قربانیان اصلی شکنجه در بازداشتگاه‌های لبنان شامل فلسطینی‌ها، مسلمانان سنی و دیگر مظنونین عضو سازمان‌های اسلامی غیرقانونی می‌شوند. در ماه می ۲۰۰۴ طی یک پیگرد قانونی نادر و موفقیت آمیز، فردی در نیروهای امنیت داخلی به اتهام شکنجه‌ی یک کارگر مهاجر مصری به ۱۵ روز حبس، محکوم شد.

اریتره در طی سالهای ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸ اعضای کلیساهای اونجلیک، به منظور اجبار آنها به دست کشیدن از ایمانشان به صورت نظام مند مورد شکنجه قرار گرفته‌اند.

شکنجه

بر اساس مفاد قوانین جهانی حقوق بشر، شکنجه بدون هیچ استثنایی در هر شرایطی ممنوع است.

محتمل ترین شرایط اعمال شکنجه زمانی است که فرد در بازداشت موقت یا حبسی دائمی قرار دارد، عموماً شکنجه توسط مأموران دولت صورت می گیرد و بر کسانی اعمال می شود که از دید آنها تهدیدی برای نظم جامعه و یا امنیت ملی قلمداد می شوند. علاوه بر این، شکنجه در مراحل بازجویی از متهمان در جرم هایی کاملاً عادی برای اخذ اعتراف به کار می رود. مقامات دولتی بسیار اندکی به دلیل کاربرد شکنجه تحت پیگرد قرار گرفته اند و کمتر دولتی پذیرفته است که مأمورانش به ابزار شکنجه متوسل می شوند.

ممنوعیت قانونی شکنجه خط بطلانی است بر تمام موارد دیرینه ای که شکنجه را در کار خود لحاظ می کند. برخی بر این باورند که شکنجه می تواند در برخی شرایط اخلاقاً مشروع باشد، از جمله - شکنجه ی فرد گناهکاری که احتمالاً بتواند از تحمیل گستره ی وسیع تری از مشکلات به انسانهای بی گناه جلوگیری نماید و جنگی که آمریکایی ها «جنگ علیه ترور» می نامند باعث افزایش چشمگیر موارد شکنجه در کشورهای لیبرال - دموکراتیک شده است. این امر همچنین این مسئله را خاطر نشان می کند که علیرغم آشکار بودن تجاوز شکنجه بر حقوق بشر، حمایت و اعمال شکنجه فقط به کشورهای کاملاً سلطه جو محدود نمی شود.

پایگاه هوایی سزیتنو زیمانی^۸ در لهستان طی «جنگ علیه ترور» آمریکا برای بازجویی های ویژه خارجی های مظنون به اعمال تروریستی در آمریکا از سوی سازمان سیا^۹ مورد استفاده قرار گرفته است. اینجا یکی از مکانهایی که به دلیل ظن شکنجه ی بازداشت شدگان در آن به عنوان یکی از «اماکن تاریک» نامیده می شود.

قانون چه می گوید....

از نظر این معاهده، شکنجه یعنی هر عملی که باعث ایجاد درد و رنجی شدید و صدمه ی جسمی و روحی در یک فرد، با قصد قبلی و به منظور کسب اطلاعات و یا اعتراف از وی یا شخص سوم و یا تنبیه وی و یا شخصی دیگر به اتهام مشارکت و یا احتمال مشارکت در انجام عملی و تهدید یا اجبار وی یا شخص دیگری به هر دلیلی و بر اساس هر نوع تهدید و تبعیض از جمله درد و رنج می باشد که به وسیله ی و یا با تحریک و یا با رضایت مأموران دولتی یا دیگر افراد ی که در مقام مأمور فعالیت می کنند باشد.

معاهده ی سازمان ملل درباره ی منع شکنجه و یا دیگر اعمال خشن، غیر انسانی و تحقیر آمیز. بند ۱، ۱۹۸۴.

شکنجه ها

۲۰۰۸-۲۰۰۷

موارد گزارش شده ی شکنجه

شهروندان خارجی از این کشورها به کشورهایی که احتمال رویارویی آنها با شکنجه وجود دارد بازگشت داده شده اند

اطلاعاتی در مورد این کشورها موجود نیست

CANADA

USA

برزیل برزیل یکی از کشورهایی است که بیشترین میزان زندانی نسبت به جمعیت کشور در دنیا را دارد. شرایط در زندانها و مراکز بازداشتگاهی وخیم است. بر اساس گزارش های رسیده شکنجه ی افراد در بازداشت پیش از محاکمه بسیار رایج است.

بازداشت خود سرانه

سوریه تحت وضعیت فوق العاده ای که از سال ۱۹۶۳ به اجرا در آمده، دهها هزار نفر از مردم به صورت خود سرانه بازداشت شده اند.

پاکستان طی نوامبر ۲۰۰۷، چند صد نفر از مردم از جمله فعالان حقوق بشر، وکلا، روزنامه نگاران و مخالفان سیاسی، در وضعیت فوق العاده بازداشت شدند.

بنگلادش در سال ۲۰۰۷ حدود ۴۰۰ هزار نفر تحت حکم نیروهای ویژه که در سال ۱۹۷۴ وضع شده بازداشت شدند.

مالزی در سال ۲۰۰۷، ۸۳ نفر تحت حکم امنیت داخلی بازداشت شدند.

تایلند حکومت های نظامی که از سال ۲۰۰۴ وضع شدند برای بازداشت مخالفان سیاسی استفاده شده اند.

مصر، در سال ۲۰۰۷ حدود ۱۸ هزار نفر به دستور وزارت کشور بدون هیچ اتهام و یا محاکمه ای بازداشت شدند.

سنگاپور، بر اساس حکم امنیت داخلی، شبه نظامیان اسلامی مشکوک دائما مورد بازداشت قرار می گرفتند که بعدا محاکمه شده و یا حتی متهم نیز نمی شوند.

وضعیت اضطراری ملی
چند مثال از کشورهایی که در سال ۲۰۰۹ تحت شرایط اضطراری ملی دست به بازداشت خود سرانه زده اند.

۵۰۰ هزار نفر در چین بدون اتهام و یا محاکمه در بازداشت های تنبیهی به سر می برند.

کمپ دلتا در خلیج گوانتانامو باعث بر انگیخته شدن مخالفت علیه آمریکا به خاطر بازداشت افرادی شده که مظنون به اقدامات تروریستی هستند. در سال ۲۰۰۹ اوپاما، رییس جمهور آمریکا وعده داد این بازداشتگاه را تعطیل کند.

قانون چه می گوید....

هر کس حق آزادی و امنیت شخصی دارد. هیچ کس را نمی توان خود سرانه دستگیر یا بازداشت کرد. از هیچ کس نمی توان سلب آزادی نمود مگر به جهات و طبق آیین دادرسی مقرر به حکم قانون.

یکی از قدرت های اصلی هر دولتی، توانایی بازداشت و زندانی نمودن مردم است. اما برخی از دولتها به صورت ناعادلانه و خود سرانه از بازداشت به عنوان ابزار کنترل سیاسی استفاده می کنند.

تمام دولتهای حاکم که قوانین را اجرا می کنند، در صورت لزوم افرادی را که از قوانین جزایی تخطی می نمایند طبق قانون بازداشت، محاکمه و محکوم می نمایند، اما در بسیاری از کشورها - پادمانهایی برای اطمینان از تطابق این اقدامات با اصول نهادینه ی عدالت قضایی وجود دارد.

میثاق جهانی حقوق مدنی و سیاسی توسط بیش از ۱۶۰ کشور دنیا به تصویب رسیده است. اما برخی کشورها همچنان به استفاده ی ناعادلانه و خود سرانه از بازداشت به عنوان مکانیزمی کنترلی با نقض حقوق بشر شهروندان خود ادامه می دهند. بازداشت ناعادلانه و خود سرانه اغلب تحت قرار ها و قوانین شرایط فوق العاده ی ملی و یا دولتی صورت می گیرد. در برخی موارد دیگر نقض حقوق بشر بدون توسل به نگاهداشتن مشروعیت ظاهری بین المللی صورت می گیرد.

برخی از افرادی که به صورت خود سرانه بازداشت شده اند، توجه دولت را صرفا به خاطر دنبال کردن فعالیت های صلح آمیز سیاسی جلب نموده اند. برخی از این افراد را که در این قالب محاکمه و محکوم شده اند می توان زندانی سیاسی نامید. مکانیسم های قانونی گوناگون، پوشش هایی را جهت مشروعیت قانونی بخشیدن به سرکوب های سیاسی فراهم می آورد که از آن جمله می توان به: قوانین وضعیت فوق العاده، اتهامات خیانت، قوانین نظم عمومی و آشوبگری اشاره کرد.

یونان، مقامات یونان به بازداشت خود سرانه‌ی مهاجران و پناهجویان به صورتی بر خلاف مقررات اتحادیه اروپا متهم هستند.

گامبیا، روزنامه نگاران و مخالفان سیاسی هدف بازداشت خود سرانه هستند.

گینه‌ی استوایی، بازداشت خود سرانه طی سالیان دراز به صورت گسترده به عنوان ابزار سرکوب سیاسی استفاده می‌شود.

بوروندی، در ژانویه ۲۰۰۷، ۱۱۲ مورد بازداشت خود سرانه گزارش شده است و احتمال چند صد مورد دیگر نیز می‌رود.

آنگولا، حکومت رییس جمهور دوسانتوس متهم به استفاده‌ی گسترده از دستگیری و بازداشت خود سرانه‌ی مخالفان سیاسی است.

عراق، در نوامبر ۲۰۰۷، ۶۰ هزار زندانی بدون هیچ اتهامی از سوی نیروهای چند ملیتی و نیروهای امنیتی عراق در بازداشت به سر می‌برند.

اسرائیل و سرزمین‌های فلسطینی، اسراییل در سال ۲۰۰۷ بیش از ۹ هزار کودک و بزرگ سال فلسطینی را بدون اتهام و یا محاکمه در زندان نگهداری می‌کرد. بسیاری از آنها به مدت سالیان دراز در بازداشت و زندان به سر می‌برده‌اند. شبه نظامیان حماس در غزه طی سال ۲۰۰۷، ۱۵۰۰ نفر را که اغلب آنها عضو گروه فتح بودند، بازداشت نمودند.

سریلانکا، در اواخر سال ۲۰۰۷ مقامات رسمی بیش از ۱۰۰۰ نفر از شبه نظامیان تامیل را در پاسخ به عملیات انتحاری در کلمبو پایتخت، بازداشت کردند.

فیلیپین، بازداشت خود سرانه فعالان سیاسی و سیاستمداران همچنان اتفاق می‌افتد.

نمونه‌های منتخب سال ۲۰۰۹ دولت‌هایی که به بازداشت‌های خود سرانه دست می‌زنند.

زندان‌های غل و زنجیر بسته که در میان آنها زندانیان سیاسی نیز وجود دارند. در کمپ کار اجباری در کاپین، برمه، آنها در حال ساخت تأسیسات نظامی در Myitkyina - پایتخت - هستند.

زندانیان سیاسی، نمونه‌های منتخب در سال ۲۰۰۹، دولت‌های دارای زندانیان سیاسی.

سوریه، در سال ۲۰۰۸ در حدود ۴۰۰۰ زندانی سیاسی که اغلب شامل اعضای اخوان المسلمین و حزب کمونیست می‌شدند، در زندان به سر می‌برند، تنها در سال ۲۰۰۷، ۱۵۰۰ نفر به زندان افکنده شدند.

اریتره، چند صد مخالف سیاسی طی سالهای ۲۰۰۱ و ۲۰۰۸ زندانی شده‌اند. این تعداد شامل ۱۱ وزیر سابق کابینه و بازنشستگان نظامی جنگ استقلال می‌شود که به دلیل درخواست اصلاحات دموکراتیک در بازداشتگاه‌های مخفی به سر می‌برند.

اتیوپی، در سال ۲۰۰۵ چند صد عضو حزب مخالف بازداشت شدند که تا سال ۲۰۰۸ نیز همچنان بدون برگزاری دادگاه در بازداشت به سر می‌برند.

برمه، در سال ۲۰۰۸ در حدود ۲۱۰۰ نفر از زندانیان سیاسی در زندان به سر می‌برند بیش از هزار نفر از آنها افرادی بودند که در اعتراضات معروف به اعتراضات زعفران^۱ در سال ۲۰۰۷-۲۰۰۸ شرکت داشتند.

چین، در سال ۲۰۰۸ در حدود ۱۶/۴۶۰ نفر از زندانیان سیاسی از گروه‌های مختلف سیاسی و گروه‌های قومی در زندان نگهداری می‌شوند.

کوبا، در سال ۲۰۰۸ حدود ۲۲۰ زندانی سیاسی که مخالف محدودیت‌های ادامه دار در مشارکت دموکراتیک حکومت کوبا هستند، در زندان به سر می‌برند.

میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی (ICCPR) از زمان باردار و افراد زیر ۱۸ سال در زمان ارتکاب جرم، در برابر حکم اعدام حفاظت می‌کند

دومین پروتکل الحاقی میثاق حقوق مدنی و سیاسی که در خواست معجزات مرگ را دارد تصویب شد

درگاه بین‌المللی جنایات جنگی، معجزات مرگ را از موارد حکم خارج کرد

پروتکل ۱۴ میثاق اروپایی حقوق بشر، نخستین مصلحتی بین‌المللی منع شریکات معجزات مرگ در تمامی شرایط است

مجمع عمومی سازمان ملل با تصویب قطعنامه‌ای شماره ۶۶/۱۸۹ در ۱۹۹۱ خواست تعیین تمامی احکام اعدام را ایلد معمو کامل آن را مطرح کرد

1966

1989

1993

2002

2007

مجازات اعدام

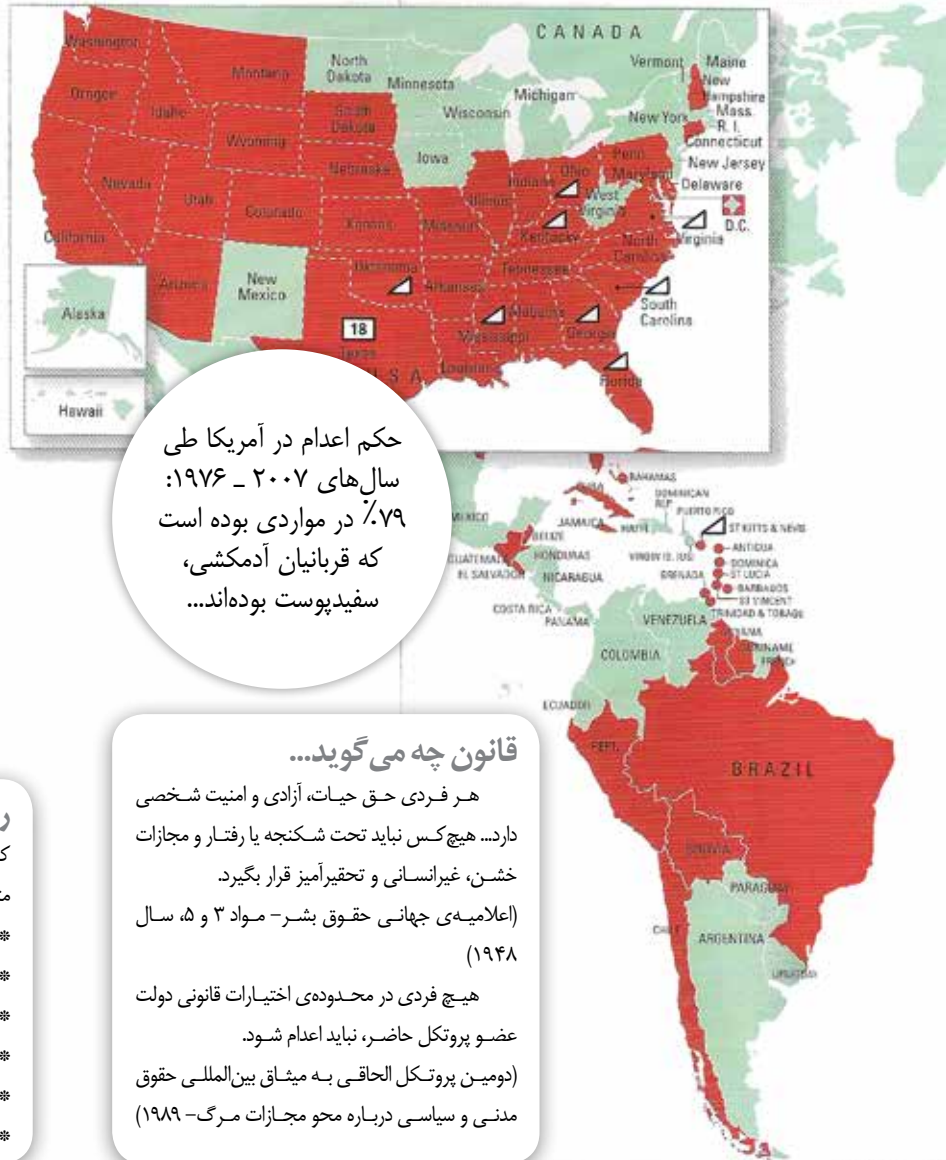
مجازات مرگ باعث مطرح شدن موضوعات حقوق بشری بسیار پیچیده و جدی می‌شود. مجازات اعدام که از طرفی یکی از اصول سنتی بسیاری از ادیان قدیمی محسوب می‌شود، از طرف دیگر وجه مشترک جوامع کاملاً متفاوتی مثل چین و آمریکا است.

مخالفان مجازات اعدام عموماً دلایل خود را بر اساس مواد ۳ و ۵ اعلامیه جهانی حقوق بشر مطرح می‌کنند. ماده‌ی ۳ به وضوح مخالف قتل قانونی یا فراتر از آن است. در حالی که ماده‌ی ۵ به‌ویژه در مورد شرایط نگهداری فرد محکوم تا زمان اجرای حکم اعدام، یا رفتاری که در زمان اجرای حکم با او می‌شود، صحبت می‌کند. برای مثال: در ایالات متحده افراد محکوم ممکن است پیش از اعدام برای سال‌های متمادی و حتی دهه‌ها، منتظر اجرای حکم بمانند. این امر از دید بسیاری به سرشت خشن، غیرانسانی و تحقیرآمیز این مجازات دامن می‌زند.

علاوه بر اعلامیه جهانی حقوق بشر، دومین پروتکل اختیاری به میثاق حقوق مدنی و سیاسی، مجازات مرگ را به عنوان نقض بنیادین حقوق بشر می‌شناسد و هماهنگ‌ترین تلاش مشترک جامعه جهانی برای محو این حکم را نشان می‌دهد. هرچند تا سال ۲۰۰۹ فقط ۷۱ دولت عضو سازمان ملل متحد این میثاق را تصویب کرده‌اند، تعداد امضاکنندگان آن به صورت روزافزون افزایش می‌یابد. نزدیک به ۷۰ کشور هم به صورت رسمی مجازات اعدام را از قوانین خود حذف نکرده‌اند، ولی در عمل از آن استفاده نمی‌کنند.

سازمان ملل به اتفاق آرا اعلامیه جهانی حقوق بشر را به تصویب رساند.

1948

حکم اعدام در آمریکا طی سال‌های ۲۰۰۷ - ۱۹۷۶: ۷۹٪ در مواردی بوده است که قربانیان آدمکش، سفیدپوست بوده‌اند...

قانون چه می‌گوید...

هر فردی حق حیات، آزادی و امنیت شخصی دارد... هیچ‌کس نباید تحت شکنجه یا رفتار و مجازات خشن، غیرانسانی و تحقیرآمیز قرار بگیرد.
(اعلامیه جهانی حقوق بشر - مواد ۳ و ۵، سال ۱۹۴۸)
هیچ فردی در محدوده اختیارات قانونی دولت عضو پروتکل حاضر، نباید اعدام شود.
(دومین پروتکل الحاقی به میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی درباره محو مجازات مرگ - ۱۹۸۹)

روش‌های اعدام

کشورها و فرهنگ‌های مختلف از روش‌های متنوعی برای اعدام استفاده می‌کنند که عبارتند از:

- * قطع سر
- * اعدام با برق
- * حلق‌آویز کردن
- * تزریق سم
- * تیرباران
- * سنگسار

بریتانیا: در سال ۲۰۰۵، افسران پلیس در متروی لندن یک برزیلی به نام «چارلز مندز» را با شلیک از فاصله‌ی نزدیک به قتل رساندند. مندز - که کاملاً بی‌گناه بود - طی عملیاتی که بعداً به شدت مورد انتقاد قرار گرفت، با یک مظنون بمب‌گذاری تروریستی اشتباه گرفته شد. هیچ‌گونه پیگرد کیفی علیه این نیروهای پلیس صورت نگرفت.

آلبانی: پلیس متهم به شکنجه و بدرفتاری با مردم شد؛ که فقط آمار کودکان صدمه دیده در سال‌های ۲۰۰۵ - ۲۰۰۲ به بیش از ۱۴۰ مورد بالغ می‌شود.

ایالت سری‌نگر هند، کشمیر:

در سال ۲۰۰۸، چندین تظاهرات در جامو و کشمیر به خشونت کشیده شد. پلیس با استفاده از نیروهای کمکی، بیش از ۶۰ نفر را با شلیک گلوله از پای در آورد.

سوریه: در سال ۲۰۰۷، دولت

سوریه از قبول دخالت نیروهای امنیتی در ناپدید شدن حدود ۱۷ هزار نفر (از سال ۱۹۷۰) سرپاز زد. عده زیادی از آن‌ها مفقودالائز باقی‌مانده‌اند و تصور می‌شود بسیاری‌شان توسط نیروهای دولت به قتل رسیده یا در زمان بازداشت، کشته شده‌اند.

ساحل عاج: در سال

۲۰۰۸، پلیس ضدشورش صدها تظاهرات‌کننده را که در اعتراض به افزایش قیمت کالاهای اساسی در ابیجان (پایتخت) جاده‌ها را بسته و لاستیک آتش زده بودند، متفرق کرد. پلیس در این حمله از گاز اشک‌آور و گلوله‌های واقعی استفاده کرد. ۲ نفر کشته و بیش از ۱۰ نفر (از جمله چند زن دستفروش) زخمی شدند.

کنیا: بیش از هزار نفر با انگیزه‌ی سیاسی و در نتیجه‌ی خشونت‌های قومی در انتخابات بحث‌برانگیز سال ۲۰۰۷ کشته شدند. دولت از بررسی اتهامات وارده به پلیس، منی بر شکنجه و قتل‌های غیرقانونی (شامل اعدام برادر این زن و ۹ نفر دیگر) خودداری کرد.

بنگلادش: در سال ۲۰۰۹، با وجود رفع

محدودیت راهپیمایی‌های سیاسی، پلیس از چوب و قنداق تفنگ برای متفرق کردن راهپیمایی مسالمت‌آمیز استفاده کرد؛ که منجر به مصدومیت ۳۰ نفر از راهپیمایی‌کنندگان شد.

مراقبت پلیسی

حراست از امنیت شهروندان جزو وظایف اصلی دولت‌ها است، اما در موارد بسیاری اتفاق می‌افتد که افسران پلیس بیش از آنکه پاسدار حقوق بشر شهروندان باشند، خود در نقش ناقض آن ظاهر می‌شوند.

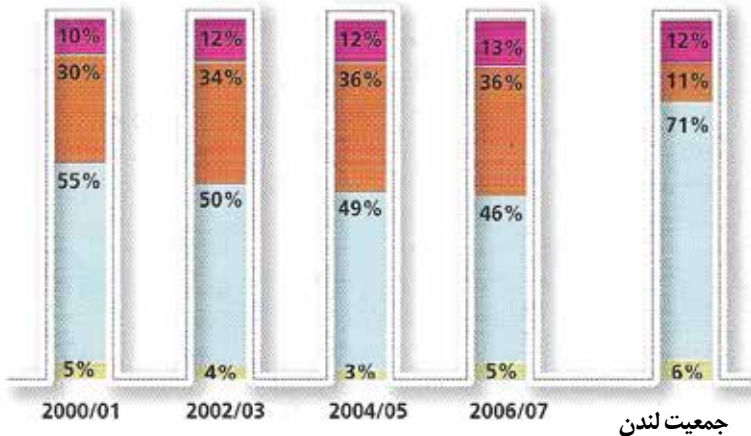
نیروهای پلیس در تضمین مصونیت از هرگونه تجاوز به شخصیت و اموال شهروندان پایبند به قانون، نقش اساسی ایفا می‌کنند. آن‌ها همچنین نقش اساسی در فراهم کردن شرایط اعمال حقوق بنیادی بشر دارند؛ از جمله مواردی که شامل تجمع و اعتراضات مسالمت‌آمیز می‌شود.

متأسفانه در سراسر دنیا حامیان حقوق بشر از سوی مأموران پلیس مورد سوءظن بوده یا علناً با دشمنی مواجه‌اند. در مواردی این دشمنی به نقض حقوق بشر توسط افسران پلیس - به شیوه‌های مختلف - منجر شده است؛ که شامل موارد زیر می‌شود: قتل غیرقانونی، شکنجه و بدرفتاری با افراد بازداشتی، سوءاستفاده‌ی جنسی و تهدید افراد مشکوک به ارتکاب جرائم، قتل معترضان بی‌گناه، استفاده‌ی توجیه‌ناپذیر و شدید در کنترل راهپیمایی‌های عمومی توسط پلیس.

مراقبت پلیسی تبعیض‌آمیز

وضعیت نژادی افرادی که توسط پلیس لندن متوقف و بازرسی شده‌اند، در مقایسه با توزیع نژادی جمعیت در شهروندان (۲۰۰۷ - ۲۰۰۰)

- * آسیایی
- * آفریقایی- کارائیبی
- * سفیدپوست
- * بقیه/ ناشناخته

شاخص آماری بر اساس زمینه‌ی قومیتی افراد متوقف شده، بازرسی یا مورد سؤال قرار گرفته، نشان می‌دهد که افراد آفریقایی و کارائیبی به شکل بیش از حد نامتناسبی مورد توجه و اقدام افسرهای پلیس بوده‌اند.

همه شهروندان از این حق بنیادی بشر برخوردارند که بر اساس نژاد یا قومیت مورد تبعیض قرار نگیرند.

نقض حقوق بشر

توسط پلیس

نمونه‌های منتخب

ایالات متحده: کمیته‌ی

منع شکنجه‌ی سازمان ملل متحد استفاده از شوکر (که با اتصال شوک الکتریکی باعث ناتوانی فرد می‌شود) را مصداق مجازات خشن، غیرانسانی و تحقیرآمیز دانسته است. بین سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۶ بیش از ۱۵۰ بازداشتی، در اثر شوک تیزر^{۱۱} پلیس جان خود را از دست دادند.

ایالات متحده: در یک

نظرسنجی که سال ۲۰۰۶ توسط سازمان «خیابان‌های امن ۱۱/۲ جوامع قوی» در نیواورلئان انجام شده، ۷۲٪ پاسخ‌دهندگان که اکثر آن‌ها آفریقایی- آمریکایی بوده و توسط پلیس توقیف شده بودند، اعلام کرده‌اند که قربانی رفتارهایی مثل: خشونت کلامی، بازرسی برهنه‌ی بدنی در انتظار عمومی و بدرفتاری جسمی پلیس بوده‌اند.

باهاما: در جریان حمله‌ی مشترک

ارتش و پلیس به برنامه‌ی جمع‌آوری اعانه در سال ۲۰۰۸، «مانوئل مکنزی» فعال محیط زیست توسط نیروهای امنیتی مورد اذیت و بدرفتاری قرار گرفت. پس از دستبند زدن به او، در حالی که اسلحه‌ای روی سرش قرار داده شده بود، به سمت محوطه‌ای باز روی زمین کشیده شد. بعضی دیگر از افرادی که در آن برنامه شرکت داشتند هم مورد ضرب و شتم و بدرفتاری قرار گرفتند.

ونزوئلا: تخمین زده می‌شود که هر

ساله، پلیس مسوول ۹۰۰ قتل است. در سال ۲۰۰۹ وزیر امور داخلی و قضایی پذیرفت که ۲۰٪ جرایم کشور توسط پلیس انجام می‌شود.

بخش سوم : آزادی بیان و سانسور

برای حراست از حقوق سیاسی و مدنی، معمولاً وجود یک جامعه‌ی مدنی زنده ضروری به نظر می‌رسد. جامعه‌ی مدنی فضایی را ایجاد می‌کند که عاری از دخالت بیش از حد دولت‌ها در احوال اشخاص و گروه‌هایی است که به فرض بخواهند نظرات خود را بیان کرده، با دیگران مناظره کنند، سنت‌های متداول را به چالش بکشند، آزادانه با افراد همفکر خود ارتباط داشته باشند و گروه‌ها و جمعیت‌هایی را برای حراست و ترویج علایق و امور مربوط به خود تشکیل دهند.

حراست و حمایت از حقوق بشر همگانی، به اعمال محدودیت بر بعضی جنبه‌های جامعه‌ی مدنی نیاز دارد. مثلاً بسیاری معتقدند که آزادی بیان نباید به چیزی که «سخنان نفرت‌برانگیز» خوانده می‌شود و همچنین اظهاراتی که به برانگیختگی خشونت یا نفرت علیه دیگران منجر می‌شود، کشیده شود. در بسیاری از کشورها مرز دقیق میان انواع مشروع آزادی بیان و اشکال غیرمشروع و نمونه‌های تهدیدکننده‌ی حقوق بشر، همچنان به صورت موضوعی حساس مطرح است.

فراتر از محدودیت‌های قانونی، خیلی از افراد در سراسر جهان به‌طور عمده و کاملاً نامشروع در مورد آنچه که دوست دارند بیان کنند و یا کسانی که به معاشرت با آن‌ها علاقه دارند، با دخالت دولت‌ها مواجه هستند. بسیاری از دولت‌ها محدودیت‌های فراوانی را به توانمندی افرادی اعمال می‌کنند که آشکارا از دولت، حکومت، ملت، مذهب رسمی یا ایدئولوژی دولتی دیگر بخش‌های بدنه‌ی دولتی و نهادها و رسوم، استفاده می‌کنند. عجیب نیست که این اقدامات اغلب عملکرد روزنامه‌نگاران و رسانه‌های مستقل را هدف قرار داده است.

در سال‌های اخیر توسعه‌ی اینترنت، حوزه‌ی جدیدی را برای آزادی بیان و معاشرت با دیگران ایجاد کرده؛ که به این ترتیب چالش جدیدی برای سانسور دولتی ایجاد شده است. بنابراین تعداد قابل توجهی از دولت‌ها، به شکل‌های مختلف نظارت و سانسور را بر اینترنت اعمال کرده و برای ایجاد مانع در توسعه‌ی جامعه‌ی مدنی سایبری، به تلاش‌هایی دست زده‌اند.

تایوان: تظاهرات مردم
علیه جمهوری خلق چین.

در سال ۲۰۰۸، ۶۰
روزنامه‌نگار در سراسر جهان
کشته شده‌اند...

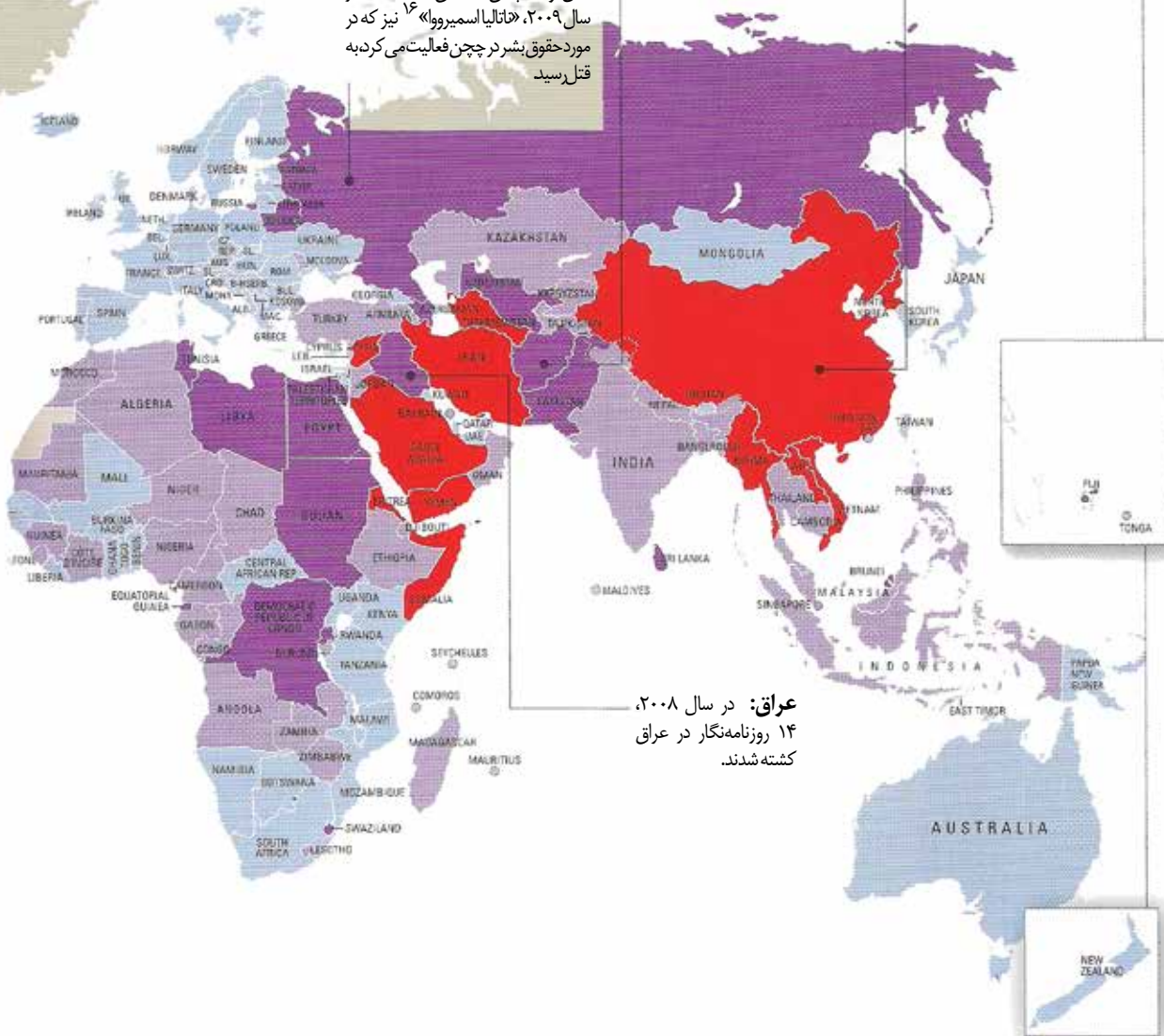

روسیه: خاتم «آنا پولیتسکوفسکایا»^{۱۴}
یکی از معدود روزنامه‌نگارانی بود که وقایع
چچن را گزارش می‌کرد. او سال ۲۰۰۶ در
مسکو به قتل رسید. قرار بود مقالات او در
مورد شکنجه‌های رخ داده در چچن، در
روزنامه‌ی «نوویاگازتا»^{۱۵} منتشر شود
قاتل او همچنان ناشناس مانده است. در
سال ۲۰۰۹، «تالیا اسمیرووا»^{۱۶} نیز که در
مورد حقوق بشر در چچن فعالیت می‌کرده
قتل‌رشد.

افغانستان: «پرویز کامبخش»
روزنامه‌نگار ۲۳ ساله‌ای است که سال
۲۰۰۷ به اتهام انتشار آثار ضداسلامی،
در مزار شریف بازداشت شده. در سال
۲۰۰۸ هیئت سه نفره‌ی قضات طی
دادگاهی غیرعلنی او را به اعدام
محکوم کردند. هرچند که دادگاه
استیناف حکم توهین به مقدسات او را
تایید کرد، اما مجازات اعدام را به ۲۰
سال حبس کاهش داد.

چین: این کشور که به سرعت
در حال قدرتمند شدن است، بدترین
زندانی‌کننده روزنامه‌نگاران در جهان
بوده و این رکورد ننگین را همچنان
برای ۱۰ سال متوالی به خود
اختصاص داده است. در پایان سال
۲۰۰۸، ۲۸ روزنامه‌نگار در زندان‌های
این کشور زندانی بودند.

عراق: در سال ۲۰۰۸، ۱۴
روزنامه‌نگار در عراق
کشته شدند.

آزادی بیان

بیان عقاید و دیدگاه‌ها، به صورت عمده از ویژگی‌های بنیادی آزادی فردی در نظر گرفته می‌شود.

در ماده‌ی ۱۹ میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی، بر حق آزادی بیان تصریح شده است. با وجود این، هم در متن میثاق و هم در نظرات بسیار معتبر آمده است که: اعمال محدودیت بر این حق در بعضی شرایط خاص الزامی است؛ آن هم اشکالی از بیان و اظهار نظر که احتمالاً منجر به نقض جدی حقوق بنیادین دیگران می‌شود. به عنوان مثال افراد در بیان «سخنان تنفرآمیز»^{۱۳} و اظهارات کاملاً موهن محدودیت دارند، که در قالب قوانین بین‌الملل ممکن است برای حفاظت از امنیت ملی، نظر عمومی یا سلامت و اصول اخلاقی عمومی اعمال شود.

این محدودیت‌ها راه را برای سوءاستفاده باز می‌گذارد. بسیاری از دولت‌ها به صورت نظام‌مند از این مکانیزم برای محدود کردن آزادی بیان و اظهار نظر افرادی که قصد نقد و افشای سوءاستفاده‌های حقوق بشری و همچنین اشکال سرکوب سیاسی فعالیت می‌کنند، بهره می‌گیرند.

عجیب نیست که در این شرایط روزنامه‌نگاران محتمل‌ترین گروهی هستند که حق آزادی بیان و اظهار نظر آن‌ها بیش از همه زیر پا گذاشته یا محدود می‌شود. موارد نقض، اشکال گوناگونی را شامل می‌شود؛ از جمله: سانسورهای مرسوم و ممنوعیت فعالیت، تا زندان و حتی مرگ. در سال‌های اخیر رایج‌ترین اتهاماتی که در سراسر دنیا برای زندانی کردن روزنامه‌نگاران استفاده شده است، اتهامات فعالیت‌های ضد دولتی‌اند. از جمله: اقدام به براندازی، افشای اسرار دولتی، اقدام علیه امنیت ملی و... گسترش اینترنت نیز در این واقعیت منعکس می‌شود که امروزه ۴۵ درصد از فعالان رسانه‌ای زندانی در سراسر دنیا را وبلاگ‌نویسان، گزارشگران اینترنتی یا سردبیران آن‌لاین تشکیل می‌دهند.

کل روزنامه‌نگاران زندانی شناسایی شده تا پایان سال ۲۰۰۸: ۱۲۵ نفر

موارد خشونت علیه روزنامه‌نگاران در سال ۲۰۰۸

- ۶۰ نفر کشته
- ۲۲۹ نفر به صورت فیزیکی مورد حمله یا تهدید قرار گرفته‌اند
- ۳۹ نفر ربوده شده
- ۶۷۳ نفر بازداشت

رسانه‌ها
نوع رسانه‌ای که خبرنگاران بازداشتی در آن کار می‌کردند (سال ۲۰۰۸)

آزادی رسانه‌ها در معرض تهدید

شاخص گزارشگران بدون مرز برای آزادی مطبوعات (سال ۲۰۰۹)

- * ۷۶ یا بدتر
- * ۵۱ - ۷۵/۹
- * ۲۶ - ۵۰/۹
- * زیر ۲۶
- * نامعلوم

اعداد شاخص، مبتنی بر گزارش‌های نقض آزادی مطبوعات است.

کره‌ی جنوبی: با دسترسی ۸۹٪ خانواده‌ها به اینترنت، این کشور بالاترین میزان دسترسی در جهان را دارد. مأموران دولتی بر ارتباطات اینترنتی نظارت دارند و هرگونه حمایت و تعریف و تمجید از کره‌ی شمالی مسدود یا سانسور می‌شود.

چین: در ژوئن ۲۰۰۹، برنامه‌ی به کار گرفتن نرم‌افزارهای فیلترینگ دولتی در تمام کامپیوترها، با اعتراض گسترده‌ی جامعه‌ی آنلاین ۳۰۰ میلیونی چین مواجه شده و به تعویق افتاد. روش‌های موجود سانسور اینترنت (از جمله مسدود کردن بعضی سایت‌های خاص و نیز خودسانسوری سایت‌های بزرگ از جمله گوگل) همچنان مسکوت مانده و ادامه دارد. در سال ۲۰۰۹ طی شورش‌های قومی «سینکیانگ»^{۱۹} که منجر به کشته شدن ۱۴۰ نفر شد، اینترنت آن منطقه قطع و دسترسی به توییتر در سراسر کشور مسدود شد.

ایران: تمامی ارتباطات اینترنتی باید از یک درگاه خاص عبور کند. شرکت ارتباطات ایران کمیته‌ای متشکل از مقامات دولتی، اعضای دادگستری و سرویس‌های اطلاعاتی؛ جلسات منظمی در جهت تصمیم‌گیری درباره‌ی سایت‌هایی که باید توسط وزارت ارتباطات ایران مسدود شده یا زیر ذره‌بین قرار بگیرند، تشکیل می‌دهد.

ترکیه: در سال ۲۰۰۷، بحث در مورد تصویب قانونی در راستای نظارت موثر بر دسترسی به اینترنت، کمتر از یک ساعت در پارلمان ترکیه طول کشید. در فاصله‌ی دو سال، تعداد سایت‌هایی که دسترسی به آن‌ها با اعمال این مقررات مسدود شدند، به ۲۶۰۰ مورد رسید. ترکیه همچنین به صورت رسمی دسترسی به سایت YouTube را مسدود کرده است.

سوئیس: در حالی که سایر کشورهای اروپایی طی روال موجود، دسترسی به سایت‌هایی با محتوای تصاویر پورنوگرافی کودکان و مطالب نژادپرستانه را مسدود می‌کنند، مقامات سوئیس رویکرد گسترده‌تری نسبت به این قضیه دارند. قاضی یکی از دادگاه‌های سوئیس به چند شرکت تأمین‌کننده اینترنت دستور داد چندین سایت ویژه‌ی آمریکایی که مرتباً از دادگاه‌های سوئیس انتقاد می‌کردند، را مسدود کنند.

برمه: برای خرید و استفاده از مودم به مجوز دولتی نیاز است و تخطی از این قانون به مجازات ۱۵ سال زندان منجر می‌شود. در سال ۲۰۰۹، ۱۴ روزنامه‌نگار و ۲ وبلاگ‌نویس روز زندان بودند. کم‌دینی به نام Zarganar، به دلیل انتشار مقاله‌ای اینترنتی با موضوع انتقاد از مدیریت دولتی در زمینه‌ی کمک‌رسانی بشردوستانه بعد از طوفان «تارگیس»^{۲۰} به ۳۵ سال زندان محکوم شد.

ازبکستان: در حالی که قانون اساسی بر آزادی بیان و ممنوعیت سانسور تأکید کرده است، ازبکستان نظارت و سانسور گسترده‌ای بر اینترنت اعمال می‌کند؛ که این امر به ویژه پس از اعتراضات خشونت‌آمیز سال ۲۰۰۴ در تاشکند و استان اندیجان، شدت گرفت. از میان روش‌هایی که در این راه به کار می‌رود، می‌توان به این موارد اشاره کرد: استفاده از نرم‌افزارهای جاسوسی، اعمال محدودیت بر ISP ها و تشویق رسانه‌ها به خودسانسوری.

عربستان سعودی: رژیم سعودی به عنوان بدترین سانسورکننده‌ی اینترنت در میان کشورهای عربی متهم شده است. سایت‌هایی با مضامین سیاسی، مذهبی یا غیراخلاقی و سایت‌هایی که به مخالفان سیاسی و گروه‌های حقوق بشری تعلق دارند، هدف این سانسورها واقع می‌شوند.

تونیس: در جولای سال ۲۰۰۹، یک استاد بازنشسته به نام دکتر «خدیجه عرفوئی»^{۱۸} به دلیل انتشار خبر روده‌شدن ۵ کودک از مقابل مدرسه‌ای در تونس، به اتهام «اخلال در نظم عمومی» به ۸ ماه زندان محکوم شد. با وجود انکار اخیر یکی از وزیران دولت، هراس عمومی از بودن و قاچاق کودکان همچنان وجود دارد.

سانسور ارتباطات

شرایط و امکان جستجو، دریافت و انتقال اطلاعات نقش اساسی را در بهره‌گیری از آزادی‌های فردی ایفا می‌کند و از ویژگی‌های ضروری جوامع واقعا باز است. سانسور دولتی اشکال گوناگونی از محدودیت‌های مستقیم را بر اطلاعاتی که ممکن است در عرصه‌ی عمومی در دسترس باشند، اعمال کرده است. حفاظت از امنیت ملی، اسرار دولتی و اذهان عمومی، بهانه‌های مرسوم هستند که معمولاً برای اعمال محدودیت بر جریان آزاد اطلاعات و عقاید، به آن‌ها استناد می‌شود و تمامی دولت‌ها کم و بیش از سانسور استفاده می‌کنند.

اینترنت (به طور خاص) نوید دهنده کسانی بوده که سانسور گسترده در کشورشان باعث نقض حقوق بشر آن‌ها در ارتباط آزادانه می‌شود. اما دولت‌های سرکوبگرتر علیه چالش‌هایی که اینترنت در توان سانسور و کنترل جریان اطلاعات ایجاد می‌کند، اقدام کردند. بنابراین اینترنت به جای اینکه محلی آزاد برای تبادل ایده‌ها و ارتباطات باشد، به صورت روز افزونی در معرض انواع پیچیده‌ی نظارت و سانسور قرار گرفته است.

علاوه بر اشکال سنتی سانسور (از جمله: زندانی کردن، اذیت و آزار، تهدید روزنامه‌نگاران و وبلاگ‌نویسان) بسیاری از دولت‌ها روش‌های پیشرفته‌ای را برای کنترل و مسدود کردن دسترسی شهروندان خود به بخش‌هایی از اینترنت - که به نظر آن‌ها غیرقابل قبول است- به کار گرفته‌اند. این مسئله نقض حقوق بشر فردی به شمار آمده و در جهت جلوگیری از توسعه‌ی جامعه‌ی مدنی قدم بر می‌دارد و همچنین ابزار دیگری به مجموعه اهرم‌های سرکوب‌های سیاسی اضافه می‌کند.

سانسور اینترنت

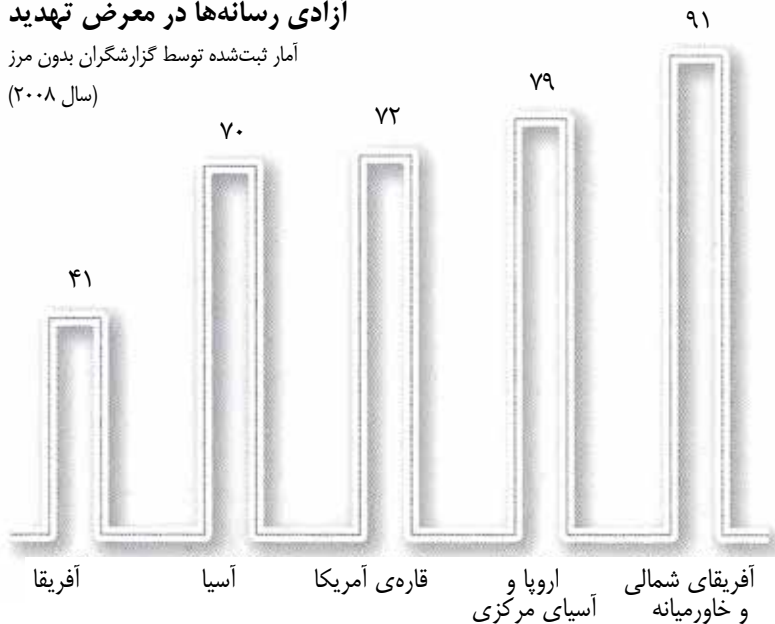
ارزشیابی انجام شده توسط OpenNet در مورد سطح فیلترینگ بر اساس زمینه‌های سیاسی (سال ۲۰۰۹)

- * نامعلوم
  - * بدون شواهد
  - * مشکوک
  - * انتخابی
  - * بسیار زیاد
  - * فراگیر
- * کشورهایی که به دلیل سانسور اخبار و سرکوب کاربران اینترنت، توسط گزارشگران بدون مرز با عنوان «دشمنان اینترنت»^{۱۷} شناخته شده‌اند

آزادی رسانه‌ها در معرض تهدید

آمار ثبت شده توسط گزارشگران بدون مرز (سال ۲۰۰۸)

در سال ۲۰۰۸، ۱۷۴۰ سایت اینترنتی در سراسر دنیا مسدود، تعطیل یا به حالت تعلیق در آمده‌اند...

چین: کارگران در چین برای تشکیل یا عضویت آزادانه در اتحادیه‌های صنفی مختار نیستند. تنها یک سازمان کارگری در قانون به رسمیت شناخته شده است: «فدراسیون اتحادیه‌های کارگری کل چین»^{۳۴} (ACFTU).

قرقیزستان: در این کشور محدودیت‌های شدیدی در مورد مکان‌هایی که امکان برگزاری راهپیمایی وجود دارد اعمال می‌شود و همچنین با تهدید شرکت‌کنندگان در راهپیمایی‌های مسالمت‌آمیز توسط پلیس همراه است.

اردن: دولت اردن در سال ۲۰۰۸ پیش‌نویس قانونی را ارائه کرد که بر اساس آن مقامات می‌توانند سازمان‌های غیردولتی را از مشارکت در امور سیاسی، مذهبی و فرهنگی و همچنین پایه‌گذاری واحدهای جدید منع کنند.

بلاروس: در ۱۴ فوریه‌ی سال ۲۰۰۹ نیروهای امنیتی تظاهرات مسالمت‌آمیز سالانه‌ی «جنبش جبهه‌ی جوانان»^{۳۳} را به شکل خشونت‌آمیزی برهم زدند. تظاهرکنندگان از هرگونه تجمع منع و چندین نفر هم مجروح شدند.

سنگاپور: با زبنی قوانین مجازات عمومی، دامنه‌ی برخورد و حمله به تجمعات غیرقانونی را گسترش داد. از این قوانین در موارد متعددی استفاده شده است؛ از جمله علیه کنشگران «جنبش فالون گنگ»^{۲۵} که در حال برگزاری راهپیمایی‌ای مسالمت‌آمیز علیه دولت چین بودند.

زیمباوه: در سال ۲۰۰۲ «قانون نظم عمومی و امنیت» هرگونه تجمع بدون اجازه‌ی پلیس را ممنوع کرد. این قانون برای جلوگیری از فعالیت سندیکاها و اعمال فشار و مزاحمت بر اعضای اتحادیه‌های صنفی به کار رفته است.

گینه‌ی استوایی: در سال ۲۰۰۸ نیروهای امنیتی با خشونت تمام اعتصاب کارگران چینی مهاجر را سرکوب کردند که به کشته شدن حداقل ۲ نفر و بازگشت صدها نفر دیگر به چین منجر شد؛ جایی که مقامات هرگونه اعتصاب توسط هم‌وطنان خود را به شدت محکوم می‌کنند.

اجتماعات و انجمن‌ها

دیدار و ارتباط با دیگران یکی از اجزاء اساسی حقوق شهروندی است. ولی محدودیت در داشتن حق اجتماع همچنان به عنوان ابزاری محوری در دست دموکراسی‌های صوری و حکومت‌های اقتدارگرا قرار دارد؛ که با توسل به آن علناً از اراده و خواست مردم جلوگیری و آن را تحریف می‌کنند.

آزادی اجتماعات و انجمن‌ها به صورت دو حق جداگانه در میثاق حقوق مدنی و سیاسی به رسمیت شناخته شده است. ولی با وجود اینکه این میثاق توسط همه دولت‌ها (به غیر از ۲۹ دولت) به تصویب رسیده است، نقض نظام‌مند هر دو آن‌ها در سراسر دنیا ادامه دارد. بسیاری از دولت‌ها به بهانه‌ی امنیت ملی یا برقراری نظم عمومی، تجمعات مسالمت‌آمیز را محدود می‌کنند؛ که اغلب دلایلی ساختگی برای سرکوب قانونی فعالیت‌های سیاسی هستند. بعضی دولت‌های دیگر تقریباً تمامی اشکال تجمعات را به ویژه در دوران نزدیک به انتخابات، محدود می‌کنند.

حق آزادی اجتماعات در راستای تلاش‌هایی برای حفاظت از شرایط کارگران به وجود آمده و به تمرکز بر آن گرایش دارد. ماده‌ی ۲۲ حق کارگران در تاسیس یا عضویت آن‌ها در اتحادیه‌های کارگری را شامل می‌شود و اجازه بی‌گیری اعتصابات کارگری را به آن‌ها می‌دهد. نبود جایگزینی کارآمد برای کاپیتالیسم و زوال آشکار هویت متمایز و منسجم طبقه‌ی کارگر در بسیاری از جوامع صنعتی و فراصنعتی، به افول جنبش‌های اتحادیه‌ی صنفی جهانی و عضویت در آن‌ها انجامیده است. مؤلفه‌های دیگر از جمله: اعمال نفوذ شرکت‌های بزرگ، قدرت چانه‌زنی شرکت‌های چندملیتی و ترجیح عمومی منافع اقتصادی بر سایر مسائل، به طور همزمان به نقض ماده‌ی ۲۲ منجر شده است.

قانون چه می‌گوید...؟

هر کسی حق اجتماع آزادانه با دیگران را دارد؛ از جمله حق تشکیل سندیکا (اتحادیه‌ی صنفی) و عضویت در آن برای حمایت از منافع خود.
(میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی - ماده‌ی ۲۲، سال ۱۹۶۶)

قانون چه می‌گوید...؟

حق تشکیل مجامع مسالمت‌آمیز به رسمیت شناخته می‌شود. اعمال این حق تابع هیچ‌گونه محدودیتی نیست، جز آنچه بر طبق قانون مقرر شده و در یک جامعه‌ی دموکراتیک به مصلحت امنیت ملی، ایمنی عمومی، نظام عمومی یا برای حمایت از سلامت و اخلاق عمومی یا حقوق و آزادی‌های دیگران ضرورت داشته باشد.

(میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی - ماده‌ی ۲۱، سال ۱۹۶۶)

ایرانیان در اعتراض به نتایج انتخابات سال ۲۰۰۹ که به رأی اکثریت غیرمنتظره‌ای به نفع احمدی‌نژاد منجر شد، به خیابان‌ها آمدند. این اعتراضات به بهانه‌ی غیرقانونی بودن، به درگیری خونین میان معترضان با پلیس و نیروهای امنیتی انجامید.

تهدید آزادی انجمن‌ها

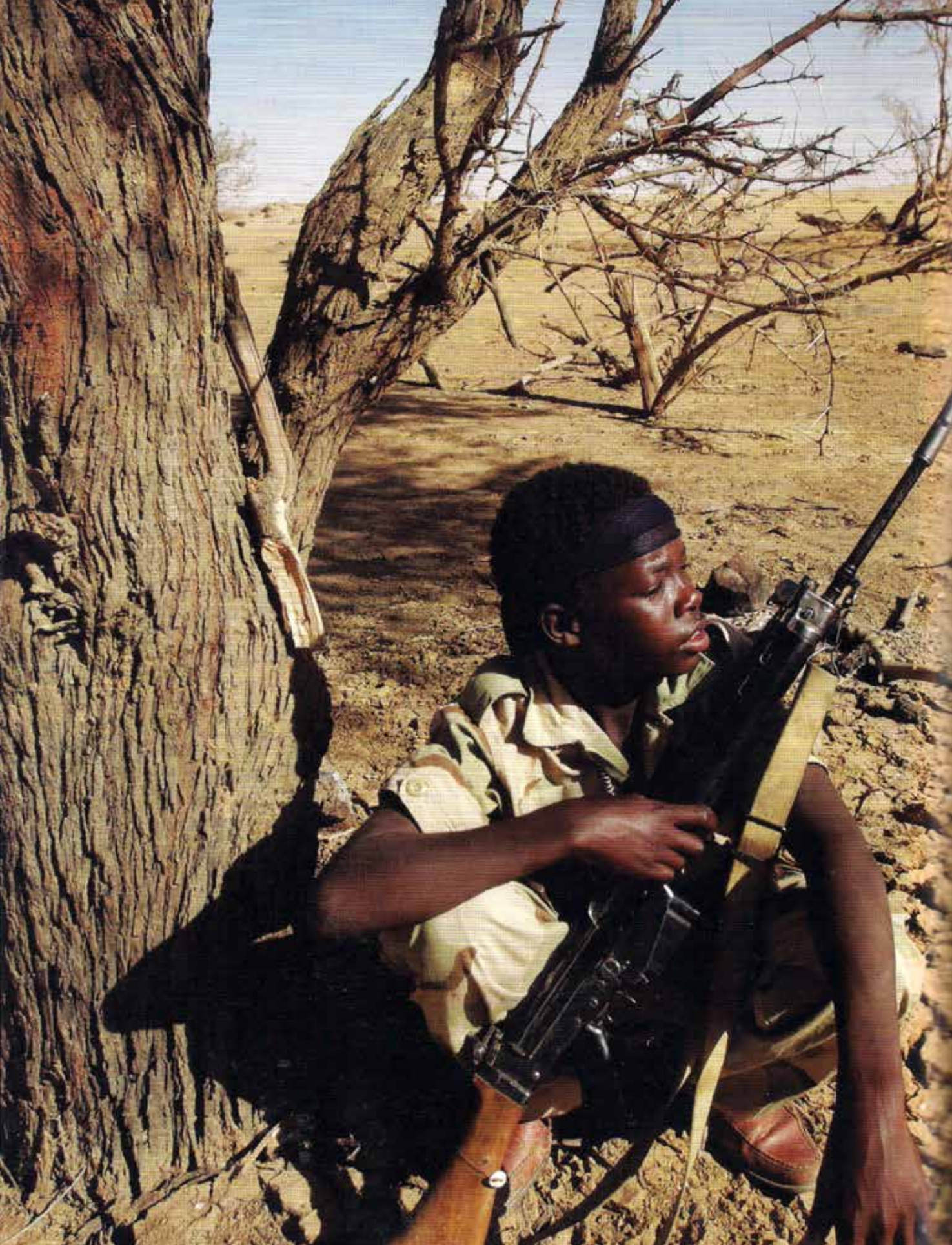
شاخص «خانه‌ی آزادی»^{۲۱} از آزادی انجمن‌ها (سال ۲۰۰۷)

- * ۰ - ۳ محدودیت‌های سنگین
- * ۴ - ۶
- * ۷ - ۹
- * ۱۰ - ۱۲ محدودیت اندک
- * نامعلوم

ایالات متحده:

«قانون ملی روابط کار»^{۲۲} حق آزادی انجمن‌ها، آزادی مذاکرات جمعی کار و آزادی پیوستن کارمندان بخش خصوصی به اتحادیه‌های صنفی را تضمین کرده است. اما ضمن شامل نشدن کارگران بخش عمومی، بسیاری از کارمندان بخش خصوصی (از جمله حوزه کشاورزی، کارگران خانگی، سرپرست‌ها و پیمانکاران مستقل) را نیز در بر نمی‌گیرد. در سال ۲۰۰۲ هنوز هیچ قانونی وجود نداشت که نزدیک به ۲۵ میلیون کارگر بخش خصوصی و ۶۹ میلیون کارگر فدرال دولتی و دولت محلی، حتی برای چانه‌زنی در مورد مزد، ساعت کار یا مفاد استخدام داشته باشند. از آن زمان حتی کارگران بیشتری از پوشش «قانون ملی روابط کار» خارج شده‌اند.

بخش چهارم : درگیری و مهاجرت

بعضی از بارزترین موارد نقض حقوق بشر، در نتیجه‌ی درگیری‌ها و مهاجرت رخ می‌دهد؛ که از زمان‌های بسیار قدیم از ویژگی‌های جدایی‌ناپذیر جوامع بشری بوده‌اند. انسان‌ها از بسیاری جهات، بدترین دشمن خودشان هستند.

جنبش نوین حقوق بشر پس از جنگ جهانی دوم و به ویژه در واکنش به فجایع و هراس‌آفرینی صورت گرفته در هولوکاست، شکل گرفت. هدف اصلی میثاق‌های حقوق بشری، جلوگیری از درگیری و بروز دلایل مهاجرت اجباری و گروهی است. با وجود تلاش‌های گسترده‌ی بسیاری از مدافعان حقوق بشر، نسل‌کشی با هولوکاست پایان نیافت و بعد از پایان جنگ جهانی دوم، میلیون‌ها نفر در نقاط مختلف جهان قربانی نسل‌کشی شده‌اند. همچنین جنگ‌های جاری و درگیری‌های مسلحانه هزینه‌ی گزافی را بر حقوق بشر ملت‌ها تحمیل کرده و آن‌ها را در معرض خطراتی قرار می‌دهد؛ از جمله کشته شدن کسانی که در جستجوی یک جای امن، در حال فرار از مناطق پرتنش هستند.

سازمان ملل متحد با به کار گرفتن صلح‌بانان کلاه‌آبی این سازمان، فعالانه در تلاش بوده تا از گسترش و تعرض درگیری مسلحانه در بسیاری از نقاط دنیا جلوگیری کند. البته همه این قبیل مأموریت‌ها بر حکمی در راستای حفاظت از ادامه‌ی صلح، یا خاتمه دادن به جنگ و دشمنی استوار است. صلح‌بانان سازمان ملل مشخصاً زمانی به کار گرفته می‌شوند که بدترین قسمت جنگ به پایان رسیده باشد.

رویای بسیاری از مردم جهان برای دستیابی به صلح جهانی، با وجود بازار جهانی تجارت اسلحه رنگ می‌بازد. تولید و صدور اسلحه بخش مهمی از اقتصاد بسیاری از اعضای پیشرو جامعه‌ی جهانی را تشکیل می‌دهد؛ از جمله کشورهایی که مرتباً به تعهد خود بر صلح و ثبات تاکید می‌کنند.

بدون شک تداوم درگیری و بی‌ثباتی، اثر نابودکننده‌ی بی‌حد و مرزی بر حقوق بشر میلیون‌ها نفر در پی دارد. تعهد صادقانه برای جلوگیری از این رفتارهای غلط، نیازمند قوانین و سیاست‌هایی جامع از سوی آن‌هایی است که به صورت مستقیم و غیرمستقیم در تداوم وضع فلاکت‌بار بشر نقش دارند.

چاد: سرباز جوانی عضو شبه‌نظامیان
جنبش عدالت و برابری، برای مبارزه
با گروه «جانجاویدها» آماده می‌شود.

برمه: حکومت نظامیان در سرکوب گروه‌های اقلیت قومی، مخالفان سیاسی و راهب‌های بودایی بی‌رحمانه عمل می‌کند. خودداری دولت از ورود آژانس‌های کمک‌رسان بین‌المللی به کشور - در جریان طوفان «نارگیس» ۳۴ در سال ۲۰۰۸ - منجر به مرگ هزاران نفر از مردم عادی شد.

افغانستان: افراد عادی و غیرنظامی در نتیجه‌ی دهه‌ها درگیری در این کشور کشته می‌شوند، اما از سال ۲۰۰۱ هزاران نفر توسط طالبان یا در اثر عملیات نظامی نیروهای ناتو کشته شده‌اند.

عراق: خشونت‌های فرقه‌ای که پس از سقوط رژیم صدام حسین در سال ۲۰۰۳ در گرفت منجر به مرگ نزدیک به ۱۰۰ هزار غیرنظامی شد، که اکثریت آن‌ها عمداً هدف دسته‌های مذهبی رقیب قرار گرفتند.

اسرائیل و سرزمین‌های فلسطینی: هزاران نفر از مردم عادی در طول دهه‌ها درگیری میان گروه‌های شبه‌نظامی فلسطینی و ارتش اسرائیل، به عمد یا به صورت «تلفات جانبی» در درگیری‌های نظامی کشته شده‌اند.

چاد: از سال ۲۰۰۵ شبه‌نظامیان مورد حمایت سودان، هزاران نفر از اقوام Fur و Zaghwas را به قتل رساندند.

سومالی: فروپاشی واقعی دولت منجر به بی‌پناه ماندن مردم عادی و غیرنظامیان در مقابل رفتارهای وحشیانه‌ای شده که توسط گروه‌های مسلح و دسته‌های جنایتکار اعمال می‌شود.

سريلانكا: جنگ داخلی میان شورشیان «بیرهای تامیل» ۳۳ و نیروهای دولتی سريلانكا در سال ۲۰۰۹ با شکست بیرهای تامیل خاتمه یافت. طی این درگیری‌ها، هر دو طرف فجایعی را علیه افراد عادی مرتکب شدند.

مناطق مسکونی نابود شدند، ساکنان آن کشته یا رانده شدند، ساختمان‌ها تخریب شده، مزارع با مهمات عمل‌نکرده پوشانده شده و هزاران نفر بدون باقی ماندن هیچ اثری ناپدید شدند.

سودان: از سال ۲۰۰۴ در کمپ پناهندگان کردند هرچند که ایالات متحده این اتفاق را نوعی نسل‌کشی خواند، اما سازمان ملل بر اساس گزارش سال ۲۰۰۵ خود، این عمل را فاقد قصد و نیت نسل‌کشی عنوان کرده و از طبقه‌بندی آن به عنوان نسل‌کشی خودداری نمود.

منطقه‌ی دارفور، شبه‌نظامیان عرب مورد حمایت دولت (جانجاوید) ۳۲ جنگی را علیه قومیت آفریقایی‌ها به راه انداختند. ۴۰۰ هزار نفر را کشتند و بیش از صدها هزار نفر را وادار به ترک خانه‌هایشان و رفتن به پناهگاه‌های موقت و

نسل کشی ۲۷

تهیه و نگارش اعلامیه‌ی جهانی حقوق بشر تا حدودی در واکنش به ترسی بوده که از «هولوکاست» ناشی شده است. بنابراین تاکید بر جلوگیری از نسل کشی یکی از مؤلفه‌های اصلی جنبش نوین حقوق بشر است. اینکه رفتارهای وحشیانه رسماً به عنوان «نسل کشی» قلمداد شوند، همواره مورد بحث بوده است. تعیین یک درگیری جاری به عنوان نسل کشی تبعاتی در تعهدات قانونی و حقوقی سازمان ملل ایجاد کرده و این سازمان را وادار می‌کند وارد عمل شود. لذا این مسئله موضوعی فوق‌العاده سیاسی تلقی می‌شود. معرفی یک درگیری در گذشته به عنوان نسل کشی، پیامدهایی را در روابط کشورها داشته و می‌تواند به درخواست غرامت بازماندگان قربانیان منجر شود.

انکار هولوکاست در ۱۰ کشور اروپایی خلاف قانون است؛ از جمله در: اتریش، فرانسه، آلمان و لهستان. در مقابل، در ترکیه ادعای نسل کشی بودن مرگ ۱/۵ میلیون ارمنی بین سال‌های ۱۸ - ۱۹۱۴ غیرقانونی است.

قانون چه می‌گوید...؟

نسل کشی به هرکدام از اعمال زیر اطلاق می‌شود که به قصد نابودی همه یا بخشی از گروه‌های ملی، قومی، نژادی یا مذهبی انجام شود؛ که عبارتند از: (الف) کشتن اعضای یک گروه. (ب) ایجاد صدمات شدید جسمی و روحی در اعضای گروه. (ج) تحمیل کلی شرایطی به وضعیت زندگی گروه به قصد فراهم کردن نابودی فیزیکی در همه یا بخشی از آن‌ها. (د) تحمیل اقداماتی برای جلوگیری از تولد در گروه. (و) انتقال اجباری کودکان از یک گروه به گروه دیگر.

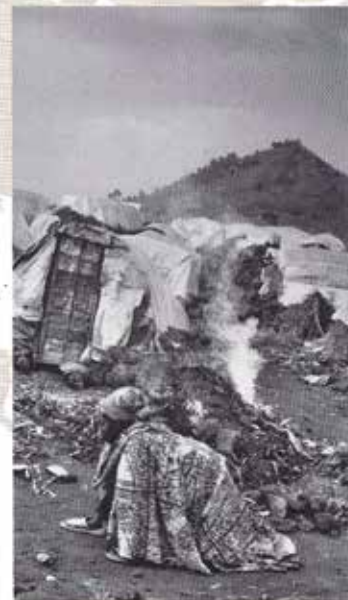
(میثاق سازمان ملل متحد در جلوگیری و مجازات نسل کشی - ماده‌ی ۲، سال ۱۹۴۸)

نسل کشی‌های قرن ۲۰

- 1914-18** ۱/۵ میلیون ارمنی قربانی ترکیه‌ی عثمانی شدند
- 1932-33** ۳ میلیون اکراینی قربانی شوروی در دوران استالین شدند
- 1937-38** ۳۰۰ هزار چینی در نانجینگ قربانی ارتش امپراتوری ژاپن شدند
- 1941-45** ۶ میلیون یهودی قربانی آلمان نازی شدند
۶۵۰ هزار صرب، یهودی و روما
در بالکان قربانی کروات‌های اوستاش ۲۹ شدند
- 1962-96** ۲۰۰ هزار سرخ‌پوست قوم مایا قربانی نیروهای دولتی گواتمالا شدند
- 1971** ۳ میلیون بنگلادشی در منطقه‌ای که سابقاً «پاکستان شرقی» نامیده می‌شد، قربانی نیروهای پاکستان شدند
- 1972** ۱۰۰ هزار هوتو قربانی توتسی‌های مسلط بر رژیم برون‌دی شدند
- 1975-79** ۳ میلیون کامبوجی رژیم «خمزهای سرخ» قربانی پول پوت شدند
- 1975-90s** ۳۰۰ هزار نفر از ساکنین تیمور شرقی ۳۰ قربانی سرکوب سیاسی شدند
- 1986-89** ۲۰۰ هزار کرد قربانی عملیات صدام حسین علیه کردها در عراق شدند
- 1993** ۵۰ هزار توتسی قربانی هوتوهای مسلط بر رژیم برون‌دی شدند
- 1994** ۸۰۰ هزار نفر که اکثر آنها توتمی بودند قربانی قتل عام از سوی هوتوها در رواندا شدند.
- 1995** ۸ هزار مسلمان بوسنیایی توسط نیروهای صرب در سربرنیتسا به قتل رسیدند

مناطق نگران کننده

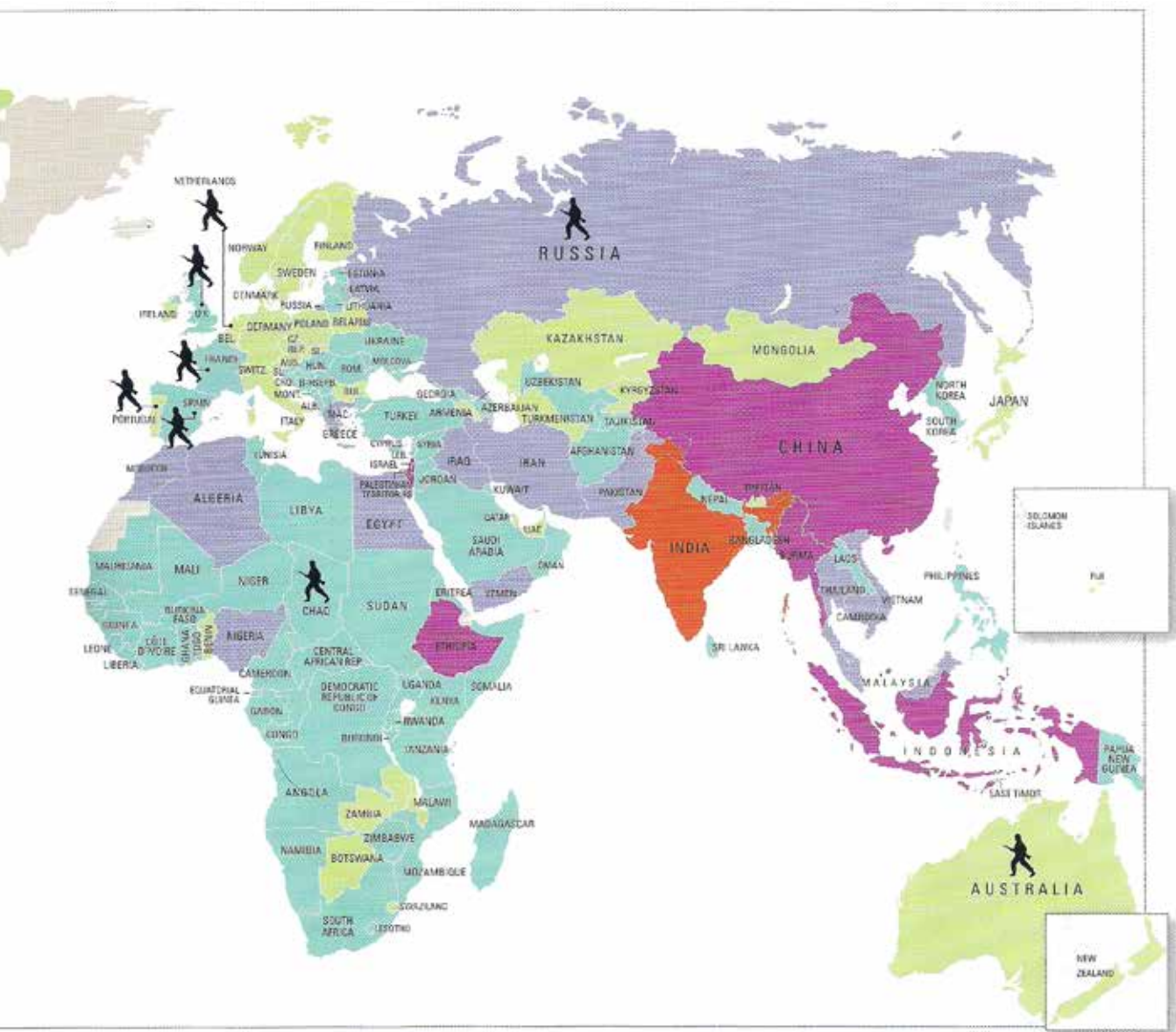
کشورهایی که کشتار جمعی و رفتارهای وحشیانه نظام‌مند موجود در آن‌ها می‌تواند به نسل کشی منجر شود (سال ۲۰۰۹)

جمهوری دموکراتیک کنگو:

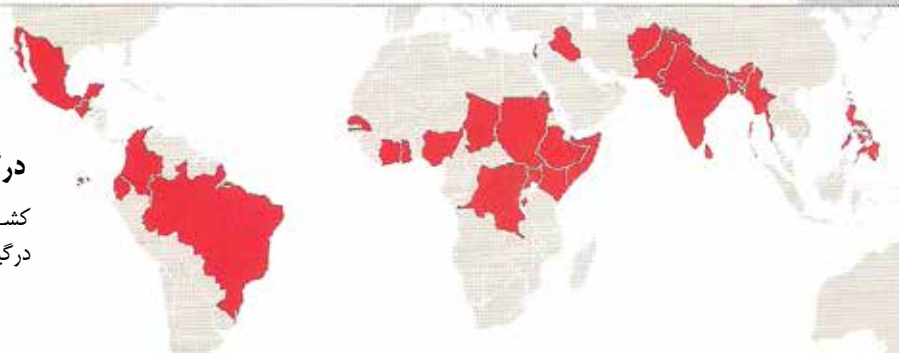
دهه‌ها درگیری میان شبه‌نظامیان جنگ‌سالار باعث مرگ حداقل ۵/۲ میلیون شهروند شده، که بسیاری از آن‌ها عملاً توسط دسته‌های گوناگون قومی هدف تهاجم قرار گرفته‌اند. بیش از ۵/۱ میلیون آواره در کمپ‌ها زندگی می‌کنند و نزدیک به ۳۷۰ هزار نفر که از درگیری‌ها فرار کرده‌اند به کشورهای همسایه پناهنده شدند.

در قرن بیستم
۷۲/۵ میلیون مرگ در
اثر نسل کشی رخ داده
است...

درگیری‌های غیردولتی

کشورهایی که حداقل یک درگیری بدون دخالت نیروهای دولتی را تجربه کرده‌اند (۲۰۰۲ - ۲۰۰۷)

جنگ و درگیری مسلحانه

جنگ و درگیری مسلحانه تأثیر ویرانگری بر حقوق بشر دارد. نه تنها حق حیات و امنیت جهانی، بلکه بسیاری از حقوق دیگر نیز توسط هرج و مرج و ویرانی‌های ناشی از آن نادیده گرفته می‌شود.

هنوز مداخله مسلحانه سؤالات دشواری را در برابر حامیان حقوق بشر ایجاد می‌کند. حقوق بشر خاصی که فارغ از آثار جنگ و درگیری‌های مسلحانه باشد، وجود ندارد. در واقع منشور سازمان ملل متحد حق دولت‌های عضو را در توسل به جنگ - به عنوان ابزاری برای حفاظت و دفاع از تمامیت ارضی خود- به رسمیت شناخته است. ماده‌ی ۲۸ اعلامیه‌ی جهانی حقوق بشر حق نظم مدنی و بین‌المللی (که در آن تحقق کلیه حقوق و آزادی‌های مقرر در این اعلامیه به‌طور کامل میسر می‌شود) را به رسمیت شناخته است. تفسیر بعضی‌ها حاکی از آن است که این ماده استفاده از نیروهای نظامی برای جنگ در مقابل دولت‌های «خودسر»^{۳۵} و جلوگیری از نقض نظام‌مند حقوق بشر را ایجاب می‌کند.

در زمینه‌ی حقوق بشر، جنگ و درگیری‌های مسلحانه مانند «شمشیری دو لبه» است؛ به این معنی که از یک طرف برای مردمی که درگیر آن هستند اثری ویرانگر دارد، از طرف دیگر به‌کارگیری نیروهای نظامی یکی از آخرین راه‌حل‌هایی است که با آن می‌توان تهدید نظام‌مند علیه حقوق بشر را رفع کرد.

وضعیت حقوقی جنگ‌های خلیج فارس^{۳۷}

1990

۲ آگوست حمله به کویت، شورای امنیت سازمان ملل متحد طی قطعنامه‌ی ۶۶۰ عقب‌نشینی کامل عراق را خواستار شد. ۶ آگوست اعمال تحریم‌های اقتصادی علیه عراق از طریق قطعنامه‌ی ۶۶۱ شورای امنیت ملل متحد.

۲۹ نوامبر، شورای امنیت سازمان ملل طی قطعنامه‌ی ۶۷۸ به دولت‌های حامی کویت اجازه داد در جهت استفاده از تمامی ابزارهای ضروری برای پشتیبانی از قطعنامه ۶۶۰ شورای امنیت، وارد عمل شوند.

۱۶ ژانویه تا ۳ مارس، جنگ خلیج فارس. نیروهای ائتلاف بمباران هوایی عراق و متعاقب آن حمله‌ی زمینی و اخراج نیروهای عراقی از کویت را رهبری کردند. عراق مفاد آتش‌بس را پذیرفت.

1991

متعاقب حمله‌ی نیروی هوایی عراق به کردها و شیعیان، ایالات متحده و بریتانیا «منطقه‌ی پرواز ممنوع»^{۳۸} حفاظتی را برقرار کردند. هرچند این کار به صورت خاصی توسط شورای امنیت تأیید یا تجویز نشد، ایالات متحده و بریتانیا استدلال کردند که عمل آن‌ها در راستای قطعنامه‌ی ۶۸۸ شورای امنیت (به تاریخ ۵ آوریل ۱۹۹۱) است.

1992-2003

شورای امنیت سازمان ملل متحد تأکید کرد که اعضای شورا نمی‌توانند به صورت یک جانبه برای اجرای قطعنامه اقدام کنند.

1998

۱۲ سپتامبر، «جورج بوش» رئیس‌جمهور ایالات متحده در مورد داشتن حق عملیات نظامی بازدارنده علیه عراق توسط کشورش، به مجمع عمومی سازمان ملل اطلاع داد.

2002

۱۷ سپتامبر، بوش کلیات «دکترین بوش»^{۳۹} را اعلام کرد؛ که در آن بر تصمیم ایالات متحده برای عملیات یک‌جانبه‌ی بازدارنده در جهت حفاظت از خود تأکید می‌کرد.

۸ نوامبر، شورای امنیت به اتفاق آرا قطعنامه ۱۴۴۱ را تصویب کرد؛ که خواهان خلع سلاح عراق از هرگونه سلاح کشتار جمعی می‌شد. اعضای شورای امنیت سازمان ملل در مورد اینکه این قطعنامه توجیه کافی برای حمله به عراق را فراهم می‌آورد، هم‌نظر نبودند.

2003

۲۰ مارس، حمله‌ی موشک‌های ایالات متحده به بغداد نشانه‌ی آغاز عملیات نظامی بود.

۹ آوریل، نیروهای ایالات متحده بغداد را اشغال کردند.

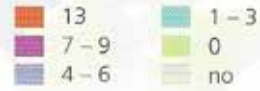
2003-05

ماه می، شورای امنیت از حکومت عراق به رهبری آمریکا پشتیبانی کرد.

گروه بازرسی عراق هیچ اثری از سلاح‌های کشتار جمعی پیدا نکردند.

جنگ‌های خانگی (داخلی)

تعداد درگیری‌های مسلحانه با دخالت نیروهای دولتی که در داخل کشور یا آب‌های سرزمینی مبارزه کرده‌اند (۲۰۰۵ - ۱۹۴۶)

* کشورهایی که حداقل ۷ مورد در داخل خاک خود یا خارج از مرزهایشان درگیری داشته‌اند

بیش از ۲ میلیون نفر طی سال‌های ۷۵ - ۱۹۵۵ در جنگ ویتنام کشته شدند...

تجارت اسلحه

دسترسی به سلاح و تجهیزات نظامی همچنان اثر ویرانگری بر حقوق بشر افراد بی‌پناهی دارد که در معرض درگیری‌های خونین قرار دارند. هرچند درست است که «اسلحه افراد را نمی‌کشد بلکه این مردم هستند که همدیگر را می‌کشند»، تجارت جهانی سلاح و صادرات گسترده و بدون کنترل، درگیری‌ها را تداوم بخشیده و شدیدتر می‌کند. تجارت سلاح با کمک به حکومت‌های ظالم برای باقی ماندن در قدرت، باعث نقض حقوق بشر می‌شود. همچنین کشورهای فقیر را به جای سرمایه‌گذاری در امور آموزشی و مراقبت‌های بهداشتی، به خرید سلاح تحریک می‌کند.

قوانین ناکارآمد تجارت اسلحه به ما می‌گوید که هیچ تضمینی وجود ندارد که سلاح‌ها پس از خرید توسط دولت‌ها صرفاً برای مقاصد کاملاً صلح‌آمیز استفاده شوند، یا اینکه به دست افراد خلافکار نیافتند. تصادفی نیست کشورهای که به واسطه‌ی حضور دائمی در شورای امنیت، بیشترین نفوذ را در سازمان ملل متحد دارند (فرانسه، روسیه، بریتانیا و ایالات متحده) در میان کشورهای هستند که بیشترین درآمد را از صادرات سلاح به دست می‌آورند. در کل، کشورهایی که از نظر اقتصادی بیشترین توسعه‌یافتگی در جهان را دارند، صادرکنندگان اصلی اسلحه هستند. در حالی که کشورهای در حال توسعه‌ی جهان بزرگ‌ترین واردکنندگان آن هستند. نوع خاصی از جنگ‌افزار نظامی که تلفات وحشتناکی را به بار آورده، مین‌های زمینی هستند. مین با قیمت نسبتاً پایینی که دارد، سلاحی کاملاً کور و تصادفی است و همچنان تا مدت‌ها پس از خاتمه‌ی جنگ‌ها باعث کشته شدن و نقص عضو انسان‌ها می‌شود.

هر ساله بین ۱۵ تا ۲۰ هزار نفر در اثر انفجار مین‌های زمینی و تسلیحات عمل نکرده کشته یا زخمی می‌شوند. اکثر این قربانیان در کشورهایی هستند که دیگر درگیر جنگ نیستند. تأثیر مین‌های زمینی فراتر از خسارت ویرانگر جسمی است که به افراد وارد می‌کند؛ از جمله اینکه مین‌ها می‌توانند روند توسعه اقتصادی و اجتماعی جوامع را متوقف کنند.

قاتلین سرسخت

کشورهایی که تلفات ناشی از مین‌های زمینی یا مواد منفجره باقی‌مانده از دوران جنگ را تجربه کرده‌اند (سال ۲۰۰۷)

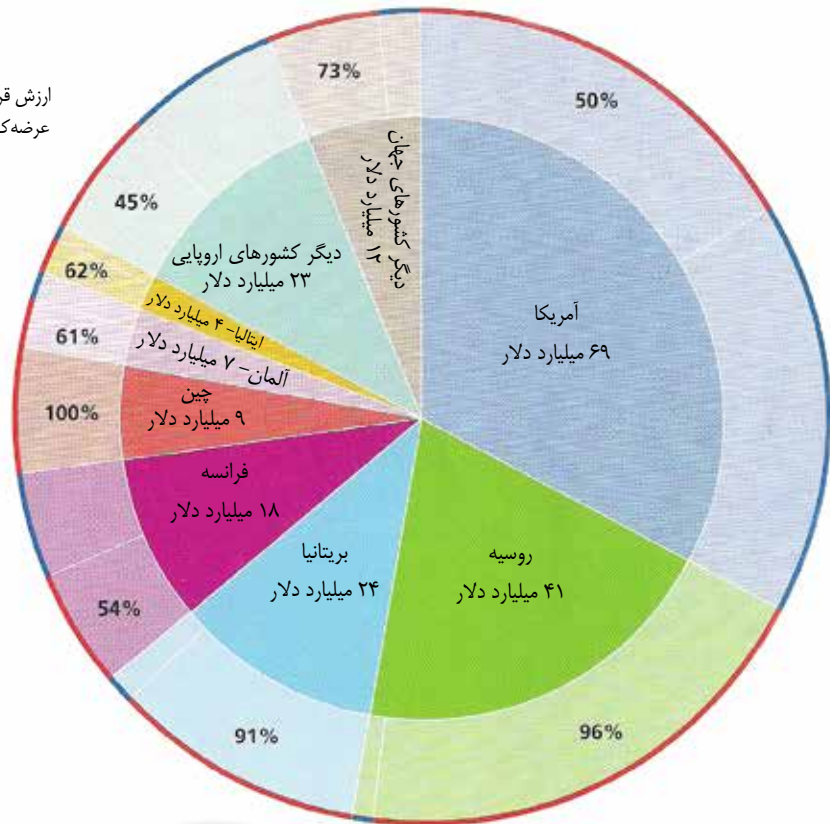

فروشندگان تسلیحات

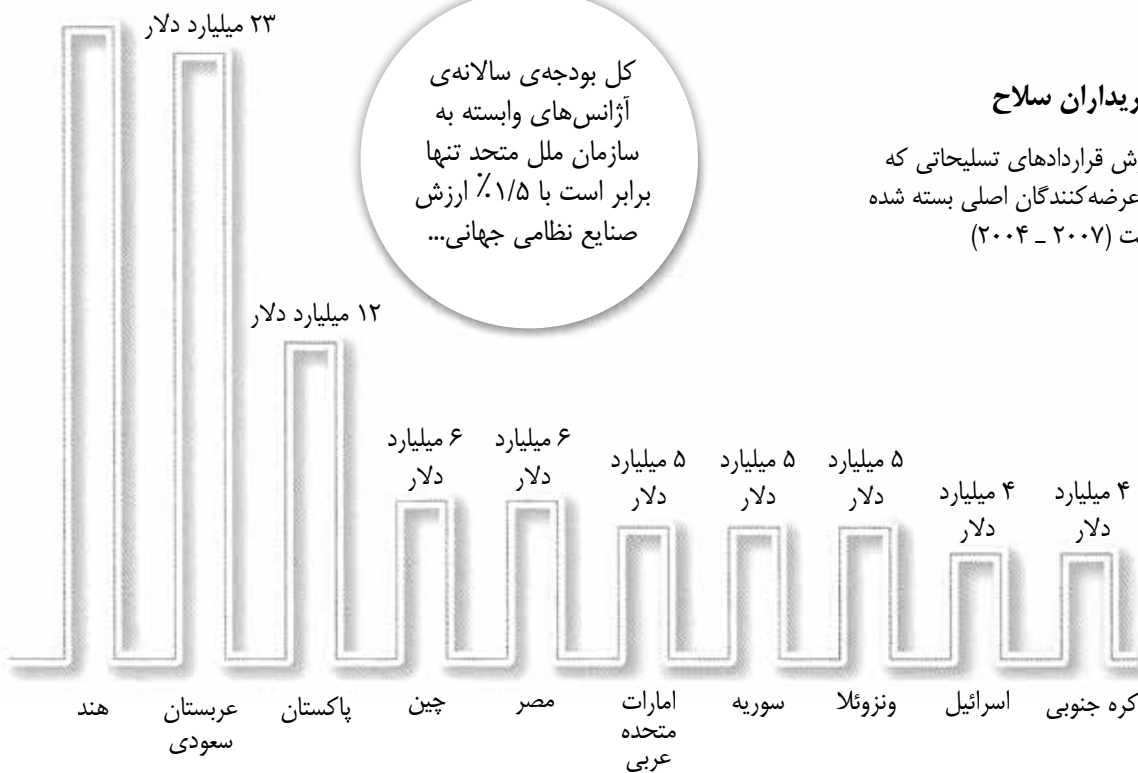
ارزش قراردادهای بسته شده نقل و انتقال سلاح توسط عرضه‌کنندگان اصلی، و درصدی از این قراردادها که با کشورهای در حال توسعه بسته شده است (سال‌های ۲۰۰۴ تا ۲۰۰۷)

کل قرارداد: ۲۰۸ میلیارد دلار

- کشورهای در حال توسعه درصد فروخته شده
- کشورهای توسعه یافته

۲۴ میلیارد دلار

کل بودجه‌ی سالانه‌ی آژانس‌های وابسته به سازمان ملل متحد تنها برابر است با ۱/۵٪ ارزش صنایع نظامی جهانی...

خریداران سلاح

ارزش قراردادهای تسلیحاتی که با عرضه‌کنندگان اصلی بسته شده است (۲۰۰۴ - ۲۰۰۷)

اسلان، روسیه، ۲۰۰۴:
جنگجویان چچنی عده‌ای کودک و خانواده‌های آن‌ها را در مدرسه‌ای گروگان گرفتند. در حمله‌ی نیروهای امنیتی روسیه به مدرسه، ۳۳۶ گروگان که در میان آن‌ها دو نوه‌ی این زن نیز حضور داشتند، کشته شدند.

افغانستان، ۲۰۰۶ تاکنون:
جنگجویان طالبان بمب‌های انتحاری و کنار جاده‌ای را علیه نیروهای ناتو، شهروندان عادی افغانی و نیروهای امنیتی به کار می‌برند.

بمبئی (مومبای) هند، ۲۰۰۸:
حمله‌ی تروریستی به ۲ هتل مجلل در بمبئی منجر به مرگ ۱۶۶ نفر شد. با محاصره هر دو هتل توسط نیروهای امنیتی هندی، همه تروریست‌ها غیر از یک نفرشان کشته شده و میهمانان باقی‌مانده هم آزاد شدند.

گجرات، هند، ۲۰۰۲:
۲۹ هندو توسط افراد مسلح ناشناس به قتل رسیدند.

بالی، اندونزی، ۲۰۰۲:
با بمب‌گذاری القاعده، ۲۰۰ توریست به قتل رسیدند.

سريلانکا، دهه‌ی ۱۹۸۰ تا ۲۰۰۹: در فاصله‌ی این سال‌ها، گروه آزادی‌بخش «بیرهای تامیل» افراد دیگری از جمله رئیس‌جمهور سريلانکا، نخست‌وزیر سابق هند و ۴۰ سیاستمدار سريلانکایی را کشتند.

عراق، ۲۰۰۲ تاکنون: در واکنش به اشغال عراق، شورشیان وابسته به القاعده با استفاده از بمب‌های انتحاری و دیگر وسایل انفجاری، نیروهای ائتلاف و هزاران شهروند عادی عراقی و نیروهای امنیتی را به قتل رساندند.

مسکو، روسیه، ۲۰۰۲:
۵۰ جنگجوی چچنی، ۷۰۰ نفر از تماشاچیان تئاتری را به گروگان گرفتند. حمله‌ی نیروهای روسی به قصد نجات آن‌ها، منجر به کشته شدن چچنی‌ها و ۱۰۰ گروگان شد.

الجزایر، ۲۰۰۷: حداقل ۱۵۰ نفر در عملیاتی توسط یک گروه القاعده کشته شدند.

مادرید اسپانیا، ۲۰۰۴:
بمب‌گذاری در بیش از ۴ قطار، باعث مرگ ۱۹۱ نفر شد.

لندن، بریتانیا، ۲۰۰۵: بمب‌گذار انتحاری باعث مرگ ۵۲ نفر در سیستم حمل‌ونقل عمومی شدند.

پاکستان، ۲۰۰۷: انفجار بمب در کراچی منجر به مرگ ۱۴۰ نفر از حامیان نخست‌وزیر سابق «بی‌نظیر بوتو» هنگام بازگشت او از تبعید شد. در ماه دسامبر، بی‌نظیر بوتو همراه با ۲۸ نفر از حامیان‌ش در راولپندی به قتل رسید.

ریاض، عربستان سعودی، ۲۰۰۳: بمب‌گذاری انتحاری با حمله به یک مجتمع مسکونی غربی، ۲۶ نفر را کشت.

مومباسا، کنیا، ۲۰۰۲: عملیات انتحاری القاعده در یک هتل، منجر به مرگ ۳ اسرائیلی و ۱۰ کنیایی شد.

بیروت، لبنان، ۲۰۰۵: انفجار بمب باعث مرگ «رفیق حریری» نخست‌وزیر سابق و ۲۰ نفر دیگر شد.

سواحل دریای سرخ، مصر: شرم‌الشیخ، سال ۲۰۰۵: ۸۸ نفر کشته. دهب، سال ۲۰۰۶: ۲۳ نفر کشته.

اسرائیل و مناطق فلسطینی: از سال ۲۰۰۰ گروه‌های فلسطینی علیه اشغالگری اسرائیل از بمب‌گذاری‌های انتحاری و حملات موشکی استفاده کردند، که با حملات موشکی و یورش‌های نظامی اسرائیل (از جمله در سال ۲۰۰۹-۲۰۰۸ علیه حماس در نوار غزه) پاسخ داده شد؛ که به مرگ هزار فلسطینی - که بیشتر آن‌ها کودک بودند- انجامید.

تروریسم

تروریسم امروزه در سراسر جهان وجود دارد و اساساً با حقوق بشر در مغایرت بنیادین است. با این وجود، رابطه‌ی میان تروریسم و حقوق بشر پیچیده و چند وجهی است. کسانی که به عملیات تروریستی دست می‌زنند معمولاً به منظور کسب حداکثر برد تبلیغاتی در مورد دلیلی ویژه، قربانیان خاصی را مورد هدف قرار می‌دهند.

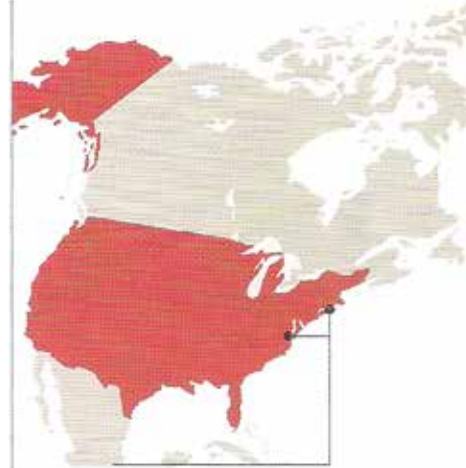
در سال‌های اخیر هزاران نفر از مردم عادی و بی‌گناه در نتیجه‌ی فجایع تروریستی، در سراسر دنیا کشته شده‌اند. اما بیشترین توجه به قربانیان کشورهای غربی جلب شده است؛ از جمله افرادی که در برج‌های دوقلوی سازمان تجارت جهانی یا بمب‌گذاری در منطقه‌ی تروریستی بالی (اندونزی) و انفجارهای انتحاری در سیستم حمل و نقل مادرید و لندن جان خود را از دست دادند.

در مواردی که «تروریسم اسلامی»^{۴۰} خوانده می‌شود، این اعمال آشکارا برای زدن ضربه‌های شدید به مردم کشورهای است که به عنوان دنبال کننده‌ی سیاست‌های خصمانه علیه اسلام شناخته می‌شوند. مدافعان چنین اعمال تروریستی جایگاه و انگیزه‌ی خود را با مطرح کردن نقض حقوق بشر مسلمانان در مناطقی مثل: فلسطین، افغانستان و عراق توجیه کرده و قدرت‌های غربی را به اعمال گونه‌ای از تروریسم دولتی متهم می‌کنند.

تروریسم و واکنش‌های به آن، هر دو موانعی جدی در حمایت و ترویج حقوق بشر ایجاد می‌کنند. در حالی که وظیفه‌ی اصلی دولت‌ها حمایت از جان و حقوق شهروندانشان است، عکس‌العمل بعضی دولت‌های غربی به تهدیدات تروریستی باعث ایجاد نگرانی‌های جدی در مورد حقوق بشر افرادی می‌شود که متهم به دخالت در تروریسم هستند.

عملیات تروریستی

وقایع منتخب (۲۰۰۹ - ۲۰۰۰)

نیویورک و واشنگتن دی.سی ایالات متحده، ۲۰۰۱: تروریست‌های القاعده ۳ هواپیما را به مرکز تجارت جهانی و پنتاگون کوبیدند و باعث کشته شدن ۲۹۷۳ نفر از بیش از ۵۰ ملیت شدند.

واکنش به تروریسم

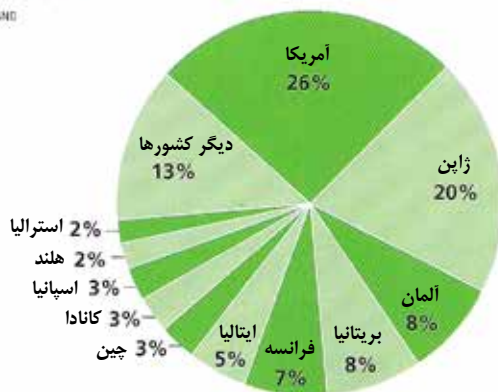
قوانین تروریسم بریتانیا (۲۰۰۶ - ۲۰۰۰)

بین سال‌های ۲۰۰۸ - ۲۰۰۱ نیروهای پلیس بریتانیا بر اساس بخش ۴۴ قانون تروریسم سال ۲۰۰۰، بیش از ۱۸ هزار نفر را متوقف و بازرسی کردند. از میان آن‌ها فقط ۲۵۵ نفر به ظن فعالیت مرتبط به اعمال تروریستی متهم شدند. قانون سال ۲۰۰۶، محدوده‌ی جرم تروریستی را به «حمایت از تروریسم»^{۴۲} گسترش داده و دوره‌ی بازداشت بدون اتهام را از ۱۴ به ۲۸ روز افزایش داد.

قانون میهن پرست^{۴۱} ایالات متحده (۲۰۰۱)

در چارچوب قانون و «ایجاد ابزارهای مناسب برای رهگیری و جلوگیری از اعمال تروریستی»؛ مهاجران خارجی در ایالات متحده‌ی آمریکا، در صورت داشتن مشارکت غیرقانونی در گروه‌ها یا سازمان‌هایی که ممکن است به صورت رسمی به عنوان گروه‌های تروریستی شناخته شده یا حتی رسماً تروریستی معرفی نشده باشند اما ظن دخالت یا طرفداری آن‌ها با اهداف تروریستی وجود داشته باشد، بازداشت و از کشور اخراج می‌شوند. بخش ۴۱۱ قانون مقرر کرده است: آن‌هایی که بازداشت می‌شوند باید ثابت کنند، از اینکه اقدام آن‌ها منجر به تسهیل فعالیت‌های تروریستی می‌شود مطلع نبوده یا نمی‌توانستند مطلع باشند، به این ترتیب مسئولیت اثبات مرسوم بر عکس می‌شود.

مجموع بودجه‌ی صلح‌بانی سازمان ملل متحد برای سال ۲۰۰۸ - ۲۰۰۹ تنها با ۵٪ از هزینه‌ی نظامی جهانی در دوره‌ی مشابه برابری می‌کند...

کل بودجه: ۱/۷ میلیارد دلار

تأمین مالی
سهام تأمین مالی عملیات‌های صلح‌بانی سازمان ملل متحد (۲۰۰۸ - ۲۰۰۹)

صلح‌بانی سازمان ملل متحد ^{۴۵}

مأموریت‌های صلح‌بانی سازمان ملل، با پشتیبانی از تفاهم‌نامه‌های صلح و تلاش برای ایجاد آینده‌ی پایدار در مناطقی که به دلیل درگیری مسلحانه آسیب دیده‌اند، نقش به‌سزایی در پاسداری از حقوق بشر دارند.

صلح‌بانان سازمان ملل متحد عمدتاً از نیروهای نظامی دولت‌های عضو این سازمان تشکیل شده‌اند. هرچند که در میان آن‌ها مهندسان، مشاوران سیاسی و مقامات منتخب نیز وجود دارند؛ نقش آنان پیچیده و در بعضی موارد بحث‌برانگیز است. صلح‌بانان سازمان ملل معمولاً برای حمایت از برقراری صلح و اتمام درگیری‌ها (که کمی قبل‌تر توافق شده)، به کار گرفته می‌شوند. احکام مأموریت صلح‌بانان معمولاً محدودیت‌هایی جدی بر توان درگیری فعالانه آن‌ها در عملیات نظامی اعمال می‌کند. اگر جنگ و درگیری دوباره شروع شود یا همچنان در جریان باشد، ممکن است که این مأموریت محدود باعث جلوگیری از حمایت صلح‌بانان سازمان ملل از حقوق بشر - به ویژه حیات - افرادی شود که برای حمایت از آن‌ها به کار گرفته شده‌اند.

تعداد عملیات‌های صلح به‌ویژه از دهه‌ی ۱۹۹۰ میلادی به بعد و اغلب در واکنش به بروز درگیری‌های داخلی (از جمله در آفریقای مرکزی) آشکارا افزایش پیدا کرده و سازمان ملل متحد در تلاش بوده تا منابع مالی و سربازان مورد نیاز بیشتری را جذب کند. در شرایطی که کشورهای ثروتمندتر منابع مالی این اقدامات را فراهم می‌کنند، اکثر سربازان صلح‌بان از نیروهای کشورهای فقیرتر و جوامع در حال توسعه هستند.

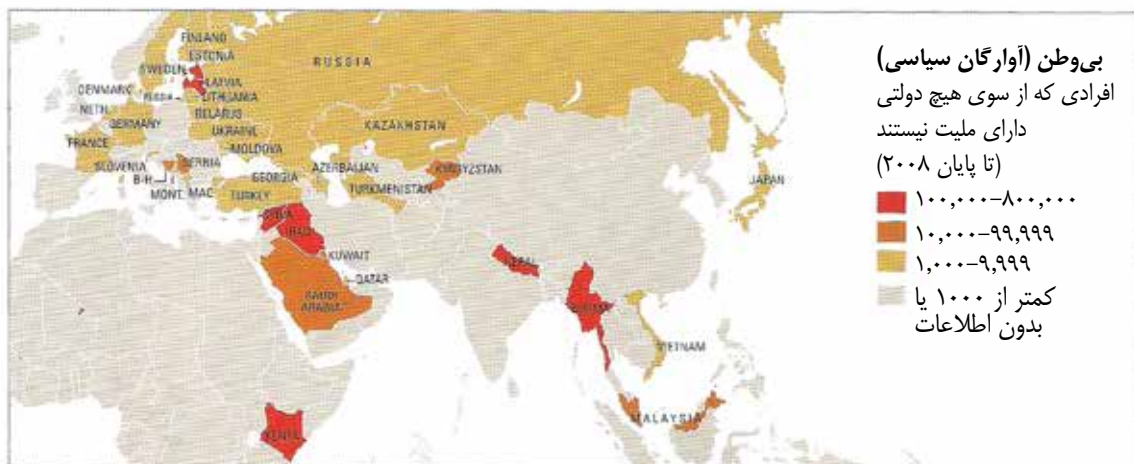
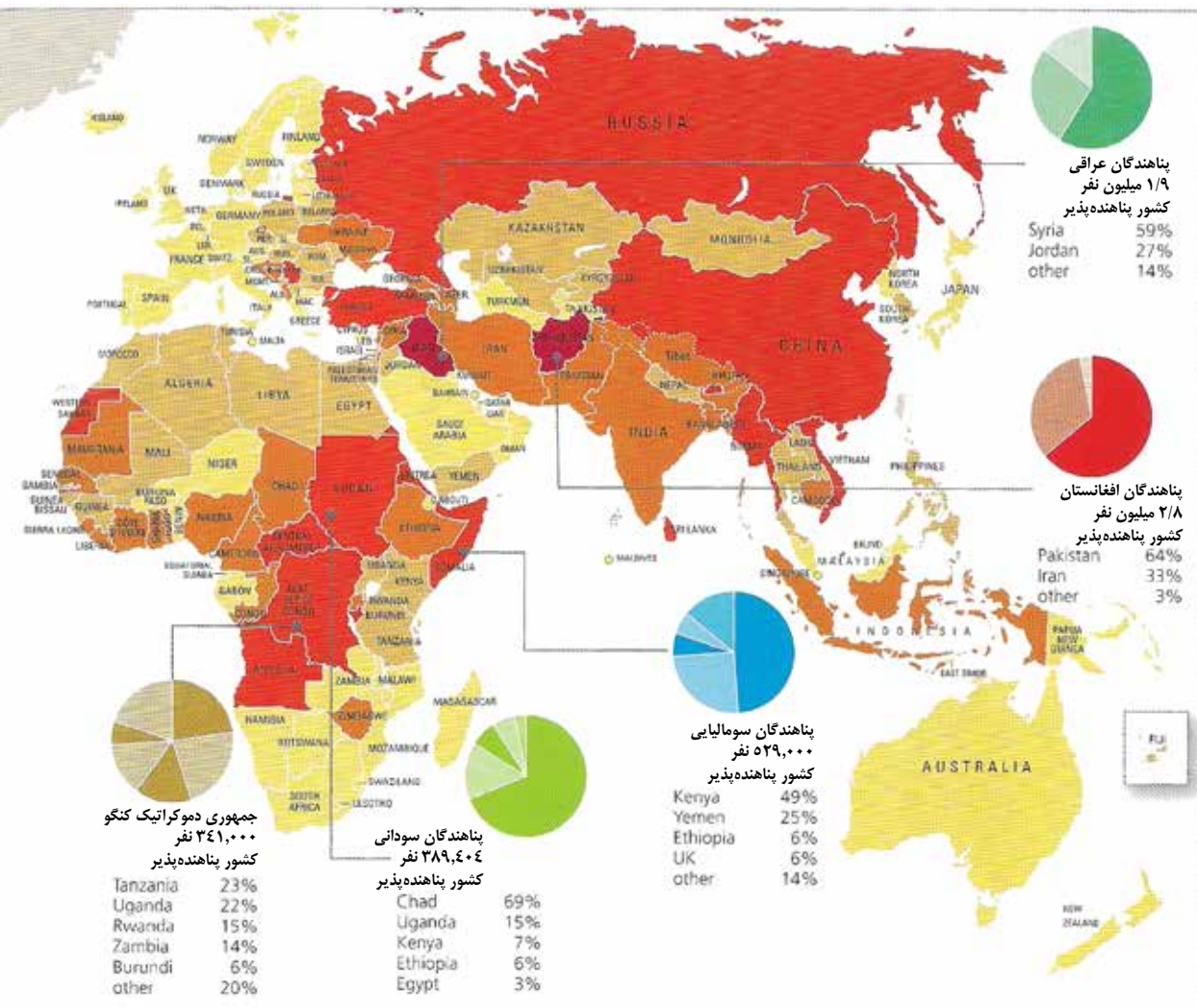
بیش از ۲۶۰۰ نیروی صلح‌بان بین سال‌های ۱۹۴۸ تا نیمه‌ی ۲۰۰۹ حین انجام وظیفه کشته شدند...

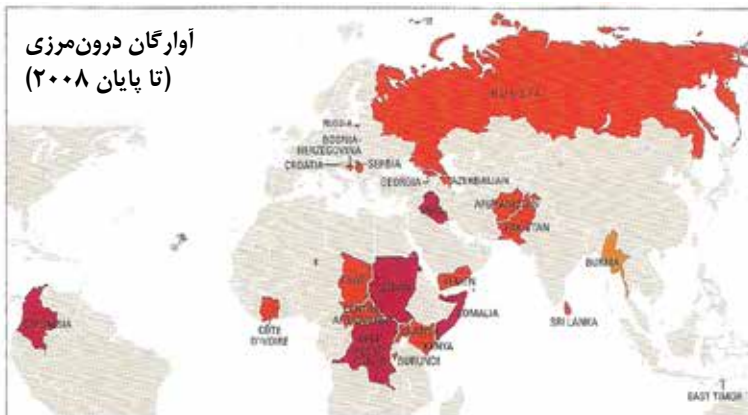
سازمان ملل متحد با تصویب دو قطعنامه، این شهر را به عنوان «منطقه‌ی امن و غیرجنگی» تعیین کرد. اما ۴۰۰ صلح‌بان هلندی که وظیفه‌ی اعمال این قطعنامه‌ها را داشتند به دستور فرمانده‌شان از خارج کردن پسران و مردان جلوگیری نکردند. دادگاه بین‌المللی کیفری در مورد یوگسلاوی سابق، بعدها این قتل‌عام را با «سل کشی» خواندن آن، محکوم کرد.

قتل عام سربرنیتسا
زنی در حال عزاداری بالای تابوت جسدی است که از یک گور دسته‌جمعی در بوسنی و هرزگوین بیرون آورده شده است. در ژوئیه‌ی سال ۱۹۹۵ طی جنگ بوسنی، نیروهای صرب به رهبری «راتکوملادبیچ» ۸ هزار پسر و مرد مسلمان بوسنیایی اهل سربرنیتسا را به قتل رساندند.

آوارگان مهاجر، آوارگان درون مرزی و پناهندگان سیاسی

آوارگان درون مرزی
(تا پایان ۲۰۰۸)

پناهندگان
(تا پایان ۲۰۰۸)

آوارگان مهاجر و آوارگان درون مرزی

آوارگان مهاجر رسمی، افرادی با شرایط مشابه به آوارگان مهاجر و آوارگان درون مرزی بر اساس کشور مبدأ (تا پایان ۲۰۰۸)

پناهندگان کلمبیایی
نفر ۳۶۷,۰۰۰
کشور پناهنده پذیر

آوارگان مهاجر و آوارگان درون مرزی شاخص ناپایداری سیاسی و اذیت و آزار نظام مند و مداوم هستند.

عمومیت و خواستگاه و پراکندگی جغرافیایی پناهندگان، شهادی بر تفاوت‌های چشمگیر شرایطی است که توسط جمعیت‌های کشورهای صنعتی و در حال توسعه تجربه می‌شود.

آوارگان مهاجر و آوارگان درون مرزی افرادی هستند که در نتیجه‌ی درگیری‌های

مسلحانه، سرکوب سیاسی، آزار و تبعیض نظام مند، مجبور به ترک خانه یا کشور خود شده‌اند. آوارگان مهاجر به افرادی گفته می‌شود که در جستجوی پناهگاهی سیاسی و پناهنده‌گی در خارج از کشور خود هستند؛ در حالی که آوارگان درون مرزی، در حیطه‌ی جغرافیایی کشوری که در آن سکونت داشته‌اند، باقی می‌مانند.

در سراسر دنیا حدود ۱۵ میلیون نفر بی‌وطن وجود دارند؛ افرادی که از سوی هیچ کشوری به عنوان «شهروند» شناخته نمی‌شوند. طبیعتاً تنها شهروندان امکان دسترسی به حقوق بنیادین خود را دارند، بنابراین حقوق افراد بی‌وطن در معرض خطر دائمی است. به عقیده‌ی «کمیسیون عالی پناهندگان سازمان ملل متحد»^{۴۸} بی‌وطنی دلایل متفاوتی دارد؛ از جمله: تبعیض در قوانین ملی علیه گروه‌های اقلیت، عدم گنجانیدن همه ساکنان در بدنه‌ی شهروندی، زمانی که دولت‌ها مستقل می‌شوند (حق جانشینی دولت) و تعارضات قانونی بین دولت‌ها.

موانع اصلی در رسیدن به راه‌حل‌های واقعاً پایدار در مورد این معضل خاص حقوق بشری، تداوم بی‌ثباتی سیاسی و تبعیض در کشورهایی است که بیشترین آوارگان مهاجر درون مرزی و پناهندگان سیاسی را ایجاد می‌کنند.

بخش پنجم : تبعیض

میل به مخالفت با نابرابری و تبعیض موجود، اصلی بنیادی در شاکله‌ی اخلاقی پروژه حقوق بشر است. همه‌ی افراد صرفاً به واسطه‌ی «انسان بودن» خود، از حقوق بنیادی بشر برخوردارند. مطالبه‌ی حقوق بشر توسط هر فردی مقدم بر تمامی خصوصیات دیگر اوست؛ از جمله: جنسیت، نژاد، قومیت، باور مذهبی، هویت ملی یا توانایی‌های جسمی و ذهنی که باعث ایجاد تفاوت فردی در انسان‌ها می‌شود. با این وجود بسیاری از موارد نقض حقوق بشر دقیقاً به این دلیل اتفاق می‌افتد که هویت یک فرد یا جمعی، از سوی دیگران مورد هدف قرار می‌گیرد.

حقوق بشر برای محافظت در برابر تبعیض نژادی، قومی و ملی افراد به رسمیت شناخته شده است و حق‌رهایی از تبعیض و آزار به علت عقاید مذهبی، تأثیر عمیقی بر توسعه‌ی تاریخی حقوق بشر داشته است. اخیراً افرادی که به ناتوانی‌های جسمی و ذهنی بلند مدت مبتلا بوده‌اند هم مورد توجه جامعه‌ی بین‌المللی قرار گرفته‌اند.

با وجود این دستاوردها، میلیون‌ها نفر همچنان به خاطر هویت‌شان از نقض حقوق بشر رنج می‌برند. بسیاری دیگر از محدود شدن فرصت‌هایشان رنج می‌برند. اقلیت‌های نژادی و مذهبی در سراسر دنیا با تبعیض گسترده‌ای مواجه هستند. در بعضی موارد، این اشکال تبعیض خلاف قوانین - که آن تبعیض‌ها را ممنوع اعلام کرده‌اند - صورت می‌گیرد. در سایر موارد هم هیچ مکانیزم قانونی‌ای برای جلوگیری از آن وجود ندارد. میلیون‌ها نفر نیز به علت پیروی از آداب و رسوم مذهبی که از سوی اکثریت حاکم مطرود دانسته شده است، متحمل تبعیض و خطر آسیب یا مرگ هستند. تبعیض و تعصب مذهبی در نقاطی که دولت حامی یا مبتنی بر یک دین رسمی است، بیشتر اعمال شده و می‌شود.

تبعیض و نابرابری می‌تواند ورای حوزه‌ی حقوق بشری که کاملاً از سوی قوانین بین‌المللی حقوق بشر به رسمیت شناخته شده، اعمال شود. شاخص‌ترین این‌ها، تبعیض در زمینه‌ی هویت و گرایش جنسی است. امروزه در بسیاری از نقاط دنیا اقلیت‌های جنسی با تبعیض نظام‌مند روبه‌رو هستند. در بسیاری از کشورها رابطه جنسی بین زوج‌های هم‌جنس، غیرقانونی بوده و در بعضی کشورها حداکثر مجازات برای هم‌جنس‌گرایی، محکومیت به مرگ است.

کوبا: افراد «مبدل پوش» در هاوانا، جایی که تمایل به آزادی جنسی کم‌کم با سخت‌گیری کمتری مواجه می‌شود.

فرانسه: قوانین فرانسه با اعمال

محدودیت در مجاز شمردن اظهار اعتقاد مذهبی فقط در عبادتگاهها و خانه‌ها، از اصول سکولاریسم دولتی حمایت می‌کند. پوشیدن نمادهای مذهبی در ساختمان‌های دولتی (از جمله مدارس) ممنوع است. در حالی که قوانین فرانسه توسط دادگاه اروپایی حقوق بشر تایید شده، همچنان منبع اصلی تنش میان دولت فرانسه و شهروندان مسلمان بوده است.

ایران: جمهوری اسلامی از دکتربین «شیعه» حمایت می‌کند و اهل تسنن که در اقلیت هستند، توسط مقامات دولتی و جامعه‌ی شیعه با تبعیض‌های چشم‌گیری مواجه‌اند. دولت ایران دیانت بهایی را که سال ۱۸۴۴ میلادی در کشور ایجاد شده است، به عنوان بدعت در دین اسلام تلقی می‌کند. بهایی‌ها از آموزش و انجام مناسک دینی خود منع شده‌اند و مورد بازداشت‌های خودسرانه و ضبط اموال قرار می‌گیرند.

ازبکستان: جدایی کلیسا و دولت

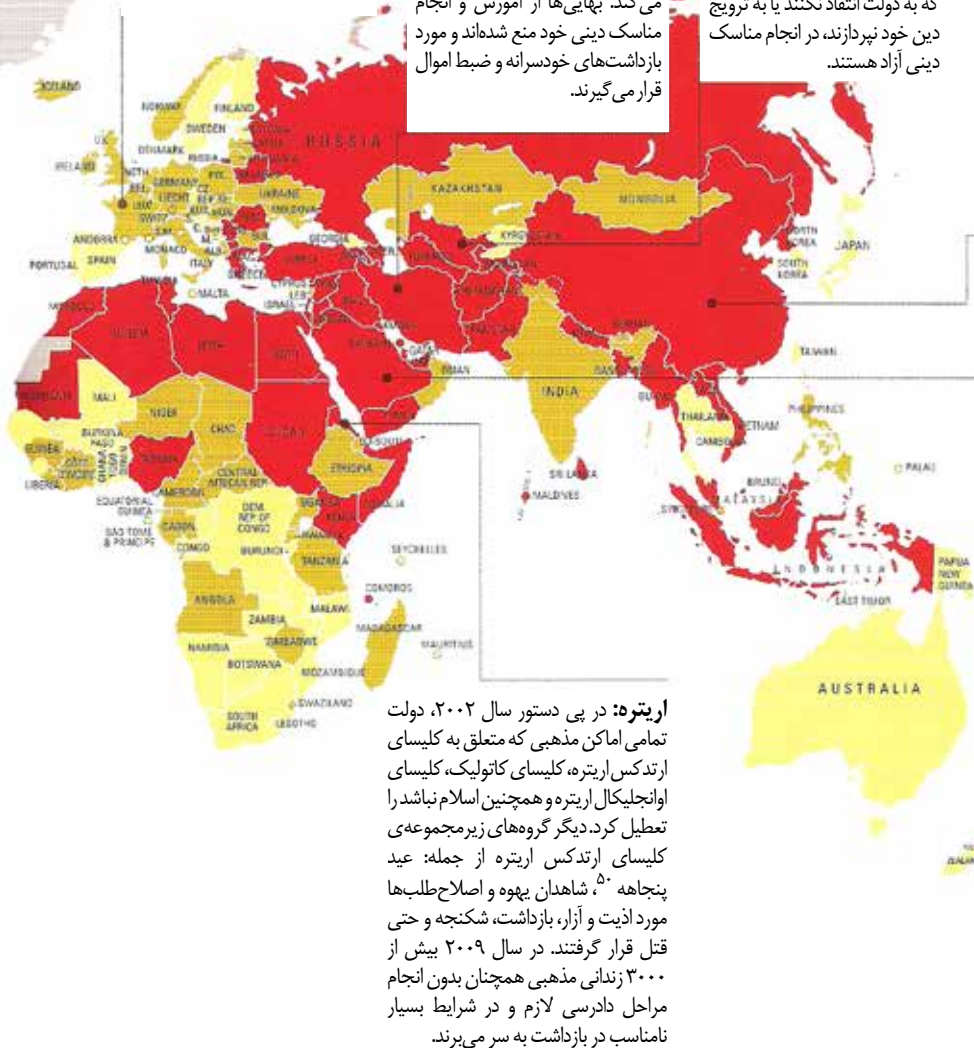
در قانون اساسی لحاظ شده است، اما قانون مذهبی سال ۱۹۹۸ بسیاری از حقوق اعضای گروه‌های مذهبی ثبت‌شده را محدود می‌کند. ثبت بعضی گروه‌ها (به‌ویژه گروه‌های اسلامی) رد می‌شود و عملاً غیرقانونی اعلام می‌شوند. یهودی‌ها، ارتدوکس‌های روس و دیگر جوامع مذهبی قومی تا زمانی که به دولت انتقاد نکنند یا به ترویج دین خود نپردازند، در انجام مناسک دینی آزاد هستند.

چین: هر چند که پنج دین اصلی دنیا مجاز شناخته می‌شود، اما برگزاری و انجام مناسک آن‌ها با محدودیت‌هایی همراه است. سازمان‌های مذهبی برای اطمینان از عدم اختلال در نظم عمومی، تداخل نداشتن با سیستم آموزشی یا اینکه مورد تسلط و نفوذ خارجی قرار نگیرند، همواره تحت‌نظر قرار دارند. اسقف‌های کاتولیک مخفی به دلیل وفاداری به واتیکان سرکوب می‌شوند و پروتستان‌هایی که در کلیساهای غیررسمی خانگی عبادت می‌کنند، مورد اذیت و آزار قرار می‌گیرند. مقامات «سینک‌یانگ»^{۵۱} پاسپورت ۲۰۰۰ مسلمان اویغور را که قصد شرکت در مراسم حج سال ۲۰۰۹ را داشتند، ضبط کردند.

عربستان سعودی:

غیرمسلمان‌ها و مسلمان‌هایی که از تفاسیر دولتی اسلام پی‌روی نمی‌کنند، از سوی پلیس مذهبی مورد تبعیض‌های شایان و حمله‌های خشن قرار می‌گیرند. کتاب‌های درسی سعودی شامل مطالب متعصبانه علیه شیعیان، اسماعیلی‌ها، یهود، مسیحیت و تمام دیگر ادیان است. بعضی از کارگران و شاغلین خارجی به دلیل انجام دادن مناسک دینی‌شان، بازداشت شدند. خروج از دین به دینی دیگر توسط یک مسلمان «ارتداد» تلقی شده و جنایتی خوانده می‌شود که مجازاتش مرگ است.

اریتره: در پی دستور سال ۲۰۰۲، دولت تمامی اماکن مذهبی که متعلق به کلیسای ارتدکس اریتره، کلیسای کاتولیک، کلیسای اوانجلیکال اریتره و همچنین اسلام نباشد را تعطیل کرد. دیگر گروه‌های زیرمجموعه‌ی کلیسای ارتدکس اریتره از جمله: عید پنجاهه^{۵۰}، شاهان یهود و اصلاح‌طلب‌ها مورد اذیت و آزار، بازداشت، شکنجه و حتی قتل قرار گرفتند. در سال ۲۰۰۹ بیش از ۳۰۰۰ زندانی مذهبی همچنان بدون انجام مراحل دادرسی لازم و در شرایط بسیار نامناسب در بازداشت به سر می‌برند.

آزادی مذهبی و اذیت و آزارهای مرتبط با آن

خلاف پیش بینی‌ها، ایمان مذهبی نقشی محوری در زندگی بشر دارد و نزدیک به ۸۰٪ از مردم دنیا اعلام کرده‌اند که به یکی از ادیان معتقد هستند. برای اکثریت گسترده‌ای از مردم، دین آنان یکی از مؤلفه‌های اصلی هویت‌شان به شمار می‌آید. در واقع با سقوط سیستم کاملاً «خدا ناپاور» دولت‌های سوسیالیستی و رواج دوباره‌ی ایمان بنیادگرایانه در بعضی نقاط دنیا، دین بیش از هر زمان دیگر طی یک‌صد سال اخیر، در راستای تأثیر بر سیاست‌های داخلی و جهانی بروز یافته است. دو ویژگی تنوع اعتقادات - از ادیان جهانی بودایی، مسیحیت، هندویسم، اسلام و یهودی تا ادیان بومی، بت‌پرستی، شمنیسم و آیین‌های نوظهور - و تضاد ذاتی که میان سیستم‌های اعتقادی وجود دارد؛ باعث بروز پتانسیل درگیری و آزار می‌شود. در بسیاری موارد بزرگ‌ترین تهدید در برابر اعتقاد و پیروی از یک ایمان مذهبی، نه از سوی سکولارهای متعصب بلکه توسط جوامعی مذهبی رخ می‌دهد که نسبت به اعضای اقلیت‌های مذهبی نزدیک به خود، دست به تبعیض و اذیت و آزار می‌زنند.

احتمال تبعیض مذهبی عموماً در دولت‌هایی که از یک دین رسمی بیشتر پشتیبانی می‌کنند، بالاتر است. هرچند که ایدئولوژی خدا ناپاور دولتی نیز در چین، پیروان ادیان را به اذیت و آزار نظام‌مند محکوم می‌کند. همچنین، تعهد به «سکولاریسم» در بعضی دولت‌های اروپایی (و از همه بارزتر در فرانسه)، به اعمال محدودیت‌هایی بر مظاهر دینی در فضای عمومی منتهی شده است.

قانون چه می‌گوید...؟

هرکس حق آزادی فکر، وجدان و مذهب دارد. این حق شامل آزادی داشتن یا قبول یک مذهب یا اعتقادات به انتخاب خود، همچنین آزادی ابراز مذهب یا اعتقادات خود (خواه به صورت فردی یا جماعت، خواه به صورت علنی یا در خفا) در عبادات و اجرای آداب و اعمال و تعلیمات مذهبی است.

(میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی - ماده‌ی ۱۸، سال ۱۹۶۶)

قید و بند بر آزادی‌های مذهبی

ارزیابی «بانک اطلاعاتی حقوق بشری» (CIRI) درباره‌ی محدودیت‌های دولتی بر آزادی انجام فرایض مذهبی و تبلیغ دینی مسالمت‌آمیز

شدید
متوسط
عملاً وجود ندارد
اطلاعاتی موجود نیست

زنان مسیحی «تیگرینیا»^{۴۹} در کلیسای جامع ارتدکس اریتره برای صلح دعا می‌کنند. پیروان یک سازمان مذهبی در صورت تأیید دولت می‌توانند آزادانه به عبادت بپردازند، البته هزاران نفر دیگر از این اقبال برخوردار نیستند.

فرهنگ‌های در معرض تهدید

گزینه‌های انتخابی (۲۰۰۹)

کرواسی، یونان و ایتالیا:

اقلیت «روما» توسط مقامات دولتی در معرض تبعیض هماهنگ و هدف اعتراضات عمومی بوده‌اند. سال ۲۰۰۸ قانونی در ایتالیا ارایه شد که به مقامات اجازه می‌داد بر اساس ملاحظات امنیت عمومی، شهروندان اتحادیه‌ی اروپا را اخراج کنند. در فاصله دو هفته بعد از صدور آن، ۱۷۷ شهروند رومانیایی با اصلت رومایی از کشور ایتالیا خارج شدند.

عربستان سعودی:

«شیعیان» بزرگ‌ترین گروه اقلیتی هستند که از سوی رژیم به صورت بالقوه، خرابکار قلمداد می‌شوند. آن‌ها از هیچ حقی مبنی بر آزادی بیان برخوردار نیستند و در مورد شرایط استخدام نیز با تبعیض مذهبی مواجه‌اند. تعداد زیادی از روحانیون شیعه بدون هیچ اتهامی یا امکان حق شکایت، بازداشت و در زندان نگهداری شده‌اند.

برمه: اقلیت «کارن» منطقه‌ای در مرز برمه- تایلند را اشغال کرده‌اند. این افراد اقلیت قومیتی مشخص (هرچند ناهمگن) هستند که مدت‌های مدیدی سرکوب شده‌اند. از سال ۱۹۴۹ به بعد، قسمتی از این اقلیت برای تلاش در راه کسب استقلال، وارد درگیری مسلحانه با ارتش برمه شده‌اند.

استرالیا: بومیان استرالیایی طی دهه‌ها، تبعیض یک‌پارچه‌ای را تجربه کرده‌اند. این تبعیض شامل از دست دادن زمین‌های قبیله‌ای، جابه‌جایی اجباری کودکان و همچنین امکانات پایین آموزشی و بهداشتی - در مقایسه با دیگر استرالیایی‌ها- می‌شود. در سال ۲۰۰۶ میانگین امید به زندگی در میان مردان بومی ۵۶ سال بوده که با میانگین ۷۷ سال در مورد کل مردان استرالیا، اختلاف معنی‌داری دارد.

ماده‌ی ۱۳ میثاق حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی بین‌المللی

1966

کنوانسیون ۱۶۹، سازمان جهانی کار

1989

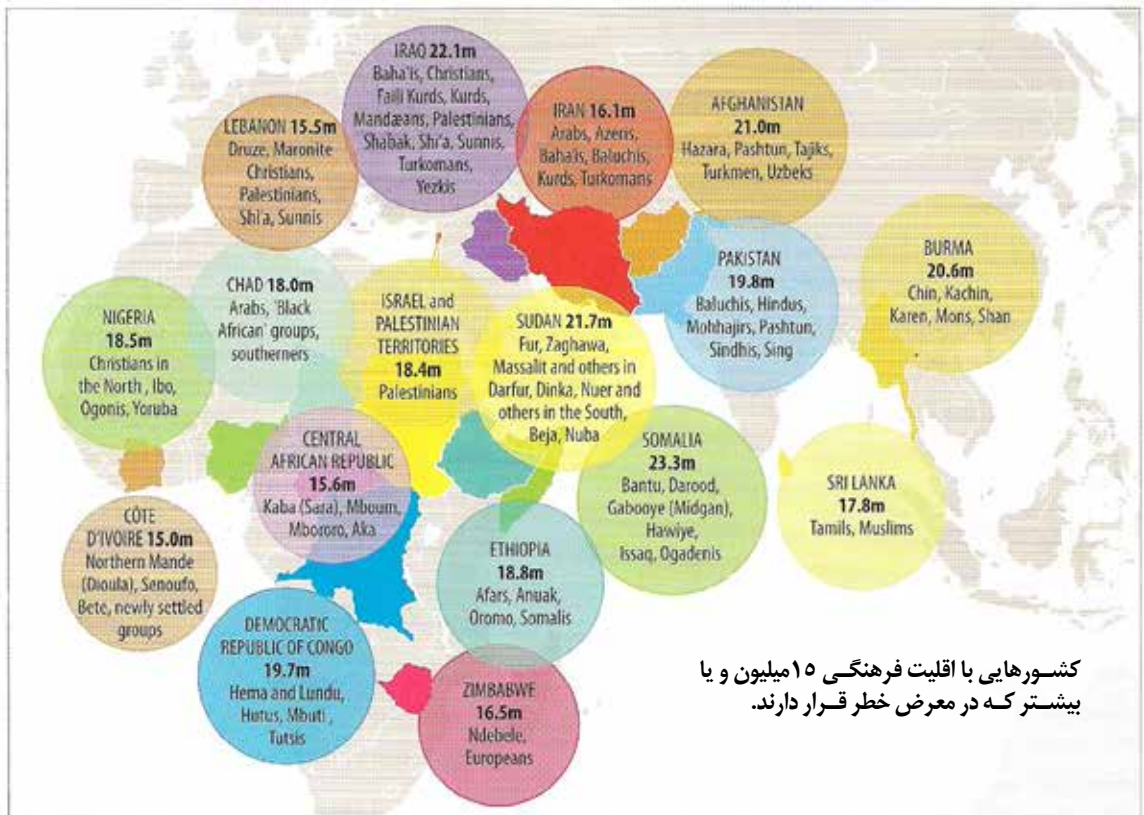
اعلامیه‌ی جهانی حق تعلق افراد به اقلیت‌های ملی، قومی، مذهبی و زبانی

1992

اعلامیه‌ی حقوق مردم بومی

2007

اقلیت‌ها در معرض تهدید

کشورهایی با اقلیت فرهنگی ۱۵ میلیون و یا بیشتر که در معرض خطر قرار دارند.

مردم کشورهای بسیار اندکی، در صورت وجود، جامعه‌ای یک‌دست را تشکیل می‌دهند. اقلیت‌ها تقریباً در تمام کشورها وجود دارند و بسیاری از آن‌ها تحت آزار و اذیت، سرکوب و تبعیض نظام‌مند و برنامه‌ریزی شده به سر می‌برند. یک نمونه از بدترین اقدامات در راستای نقض حقوق اقلیت‌ها، در منطقه‌ی «دارفور» سودان در حال وقوع است؛ جایی که مسلمانان سیاه‌پوست آفریقایی توسط شبه‌نظامیان جانجوید (که تحت حمایت دولت هستند) مورد حمله قرار می‌گیرند. در سال ۲۰۰۴ دولت ایالات متحده این وضعیت را به عنوان شکلی از نسل‌کشی قلمداد کرد. رژیم نظامی برمه نیز عملیات نظم‌مندی را علیه حداقل ۴ اقلیت قومی اجرا می‌کند؛ که عبارتند از: شان‌ها، روهینگیا^{۵۲} و زومیسی‌ها^{۵۳}.

نقض حقوق اقلیت‌ها فقط به مناطق گرفتار درگیری و مناطق بی‌ثبات سیاسی دنیا محدود نمی‌شود. قومیت روما^{۵۴} برای مدتی طولانی در داخل مرزهای اتحادیه‌ی اروپا تحت شرایط تبعیض و نابرابری به سر برده‌اند. مشابه آن، قومیت کره‌ای در ژاپن مورد تبعیض و نابرابری رسمی قرار دارند. بسیاری از بومیان آمریکای شمالی و استرالیا هم می‌گویند با شرایطی روبه‌رو هستند که باعث نقض شدید حقوق آن‌ها برای حفظ فرهنگ و رسوم خاص‌شان می‌شود.

در میان رفاه و توسعه‌ی بنیادین کشورهای مثل استرالیا، کانادا، نیوزلند و ایالات متحده؛ جوامعی بومی دیده می‌شوند که آمار مرگ و میر بسیاری از آن‌ها با آنچه در منطقه‌ی زیر صحرای آفریقا^{۵۵} دیده می‌شود، برابری می‌کند.

حمایت‌ها

ابزارهای حقوق بشری که به قصد حمایت از اقلیت‌های قومی، ملی، مذهبی، بومی و زبانی وضع شده‌اند عبارتند از:

کمیسیون جهانی و مجازات جنایت نسل‌کشی

1948

هند: هرچند قانون اساسی بر برابری همگان تاکید کرده است، هندوئیسم یعنی دین غالب این کشور به واسطه سیستم طبقاتی، دسترسی مردم به فضاهای عمومی و خصوصی، آموزشی، مراقبت بهداشتی، شغل و حتی شریک زندگی را تعیین می‌کند. آن‌هایی که در پایین‌ترین طبقه قرار دارند «دالیت»^{۵۹} نامیده می‌شوند که متحمل تبعیض و سوءاستفادهی نظامند از جمله: قتل‌های فراقانونی و میزان قابل توجهی از سوءاستفاده و تجاوز جنسی هستند. در سال ۲۰۰۸، ۶ نفر با قانون (پیشگیری از) سیستم طبقاتی برنامه‌ریزی شده، متهم به کور کردن چشم‌های مردی از طبقه‌ی دالیت شدند؛ که به زعم آن‌ها به دلیل ارتباط با یکی از اشنایان آن‌ها، تحت مجازات قرار گرفته بود.

اروپا: با وجود تعهد اعضای اتحادیه‌ی اروپا به محو نژادپرستی از طریق قوانین ضد تبعیض (که منجر به تأمین حقوق برابر برای تمام مردم می‌شود)، همچنان عقاید و اعمال نژادپرستانه در این اتحادیه وجود دارد. مشخصاً در فرانسه، حزب نژادپرست «جبهه‌ی ملی»^{۵۷} ۱۶٪ آرا را در انتخابات سال ۲۰۰۲ به دست آورد و حتی سیاستمداران ظاهراً میانه‌رو

از آمادگی لازم برای گفتگو درباره‌ی طرح «حق تقدم ملی»^{۵۸} برخوردار هستند؛ که بر اساس آن، مشاغل خاص فقط در اختیار شهروندان فرانسوی قرار گیرد. در رومانی، ۱۰٪ از مردم به وضوح عقاید نژادپرستانه‌ی خود را بیان می‌کنند؛ از جمله اظهاراتی که در آن اعلام می‌شود سیاه‌ها و چینی‌ها نباید آنجا زندگی کنند. ضمن اینکه ۶۶٪ از مردم اصرار دارند افراد قوم

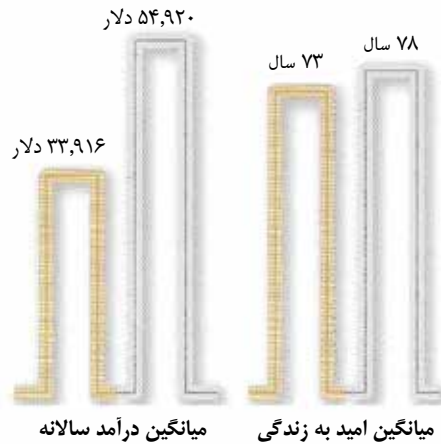
روما نباید رومانی را ترک کنند، تا باعث تخریب چهره‌ی بین‌المللی رومانی نشوند. نیمی از رومانیایی‌ها به شدت از کنترل جمعیتی در راستای محدود کردن گسترش جمعیت قوم روما، حمایت می‌کنند. در سال ۲۰۰۵ در بریتانیا احتمال ایست و بازرسی افرادی با اصالت آفریقایی - کارائیبی ۶ بار و برای افرادی با اصالت آسیایی ۲ مرتبه بیشتر از افراد سفیدپوست بود.

نژادپرستی

هرچند پیشرفت‌های ملموسی در زمینه‌ی برابری نژادی صورت گرفته است، اما همچنان عقاید نژادپرستانه و اشکال آشکار تبعیض در بسیاری از بخش‌های جهان ادامه دارد. نژادپرستی پدیده‌ای کاملاً جهانی است که در کشورهای صنعتی و توسعه‌یافته، به شکل مشابهی وجود دارد. در قوانین داخلی بعضی کشورها، سیاست تبعیض نژادی نهادینه شده است. در بسیاری کشورهای دیگر اعمال و عقاید نژادپرستانه کمتر دیده می‌شود، اما همچنان اثرات زیان‌بار خود را بر گروه‌های هدف وارد می‌کند؛ از جمله: محدود کردن آن‌ها در رسیدن به فرصت‌های زندگی و ایجاد احساس ناامنی در این گروه، که منجر به کاهش سن امید به زندگی می‌شود. مسلماً بزرگ‌ترین دست‌آورد جنبش جهانی حقوق بشر طی ۲۰ سال گذشته، سقوط رژیم آپارتاید در آفریقای جنوبی بوده است. اخیراً نیز انتخاب نخستین آفریقایی - آمریکایی به عنوان ریاست جمهوری ایالات متحده‌ی آمریکا، پیامی بسیار قدرتمند و مثبت به سرتاسر جهان فرستاده است.

آمریکا: قوانین فدرال، نژادپرستی را ممنوع کرده است اما بسیاری از آفریقایی - آمریکایی‌ها از نابرابری اقتصادی و هدف جرم و جنایت بودن، رنج می‌برند. هرچند تفاوت در سن امید به زندگی میان سفیدپوستان آمریکایی و آفریقایی - آمریکایی‌ها آرام‌آرام کاهش می‌یابد، اما اختلاف همچنان باقی است. در مقایسه با سفیدپوستان، برای یک آفریقایی - آمریکایی احتمال بیکار ماندن ۲ برابر بیشتر است، ۳ برابر بیشتر احتمال دارد که در فقر زندگی کند و ۶ برابر بیشتر احتمال آن می‌رود که زندانی شود.

نابرابری در ایالات متحده‌ی آمریکا

مقایسه‌ی میانگین درآمد سالانه و سن امید به زندگی (۲۰۰۷)
 آفریقایی - آمریکایی
 سفیدپوستان

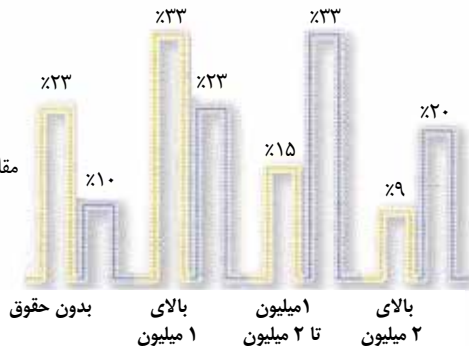

قانون چه می‌گوید...؟

دولت‌های عضو، تبعیض نژادی را محکوم کرده و متعهد به پی‌گیری آن با استفاده از همه امکانات و ابزارهای مناسب و به کارگیری سیاست محو تبعیض نژادی در تمامی اشکال و ترویج تفاهم در میان تمامی نژادها می‌شوند.
 (ماده‌ی ۲ بند ۱ میثاق بین‌المللی محو تبعیض نژادی ۶۶، سال ۱۹۶۶)

نابرابری در رومانی

مقایسه‌ی درصد افراد شاغل در هر گروه دریافت حقوق (۲۰۰۱)
 نژاد روما
 نژاد رومانیایی‌ها

از کار افتادگی جسمی و سلامت ذهنی

ناتوان‌های جسمی و ذهنی، قرن‌ها مورد سوءاستفاده و تبعیض قرار گرفته‌اند و این روند همچنان در سراسر دنیا ادامه دارد.

سوءاستفاده سطوح مختلفی دارد، که البته شامل بی‌آروبی اجتماعی و حبس هم می‌شود. افراد ناتوان ممکن است برای استخدام، بیمه شدن، مساعدت مالی و دسترسی به فضاهای عمومی مورد تبعیض قرار بگیرند. بیماران ذهنی مرتباً به غل و زنجیر کشیده شده، ضرب و شتم می‌شوند یا در تخت‌های قفس مانند محدود می‌شوند. این شرایط در مناطق فقیرتر دنیا بسیار وخیم‌تر است.

هرچند با تصویب میثاق سازمان ملل در مورد «حقوق افراد ناتوان»^{۶۰} پیشرفت‌هایی در جهت شناسایی حقوق این گروه حاصل شده است. این میثاق در راستای رسیدن به یک تغییر نگرش اساسی در درک و رویکرد به افراد ناتوان است و می‌گوید که افراد ناتوان به صورت کامل سزاوار برخورداری از برابری در احترام و شأن ذاتی بقیه‌ی انسان‌ها هستند. در بنیان‌گذاری این سند، حقوق افراد ناتوان شامل هر دو حق «رهابی از تبعیض و حق دریافت مراقبت بهداشتی کافی» می‌شود.

تبعیض‌های فراگیر و نقض حقوق بشر همچنان رخ می‌دهد. اما این میثاق می‌تواند اعتبار خود را با پایه‌ریزی معیارهای قانونی در تعیین آنچه افراد ناتوان به واسطه‌ی حقوق خود سزاوار برخورداری از آن هستند و نه صرفاً به دلیل امور خیرخواهانه، کسب کند.

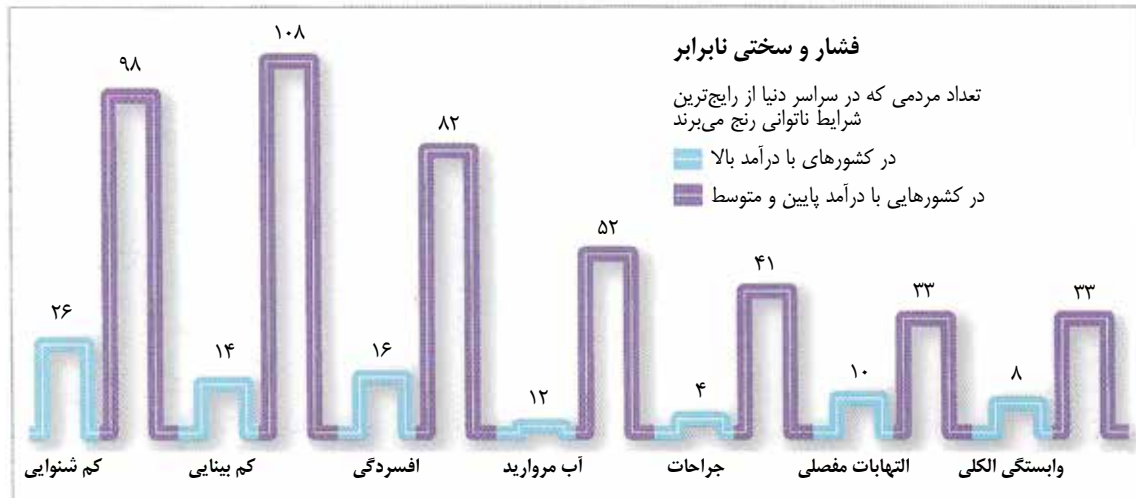
طی جنگ داخلی در سیرالئون، دست و پای بسیاری از کودکان توسط شورشیان قطع شده است. "لاهای"^{۶۱} برای رفت و آمد از ویلچر استفاده می‌کند، اما او و برادرش که در مراقبت از او کمک می‌کند، از امکان رفتن به مدرسه محرومند.

قانون چه می‌گوید...؟

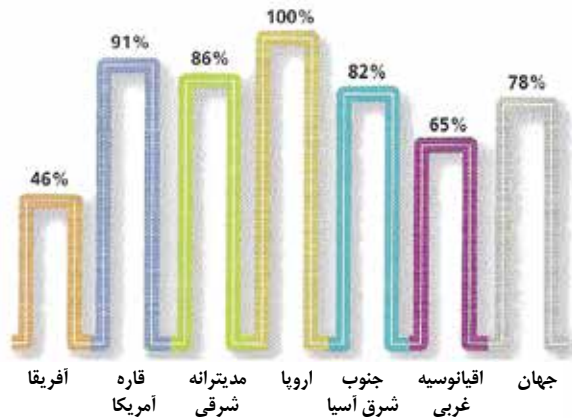
افراد ناتوان شامل افرادی می‌شود که مبتلا به آسیب‌های بلند مدت جسمی، ذهنی، عقلی یا حسی هستند و در مقابله با موانع مختلف، این آسیب‌ها ممکن است از مشارکت کامل و موثر آن‌ها در جامعه (در سطحی برابر با دیگران) جلوگیری کند.

(ماده ۱، میثاق حقوق افراد گرفتار ناتوانی - سال ۲۰۰۶)

مزایا برای افراد دچار ناتوانی

درصد کشورهای که در آن‌ها کمک‌هزینه یا بیمه‌ی معلولیت وجود دارد، در هر منطقه، دسته‌بندی شده توسط سازمان بهداشت جهانی (۲۰۰۵)

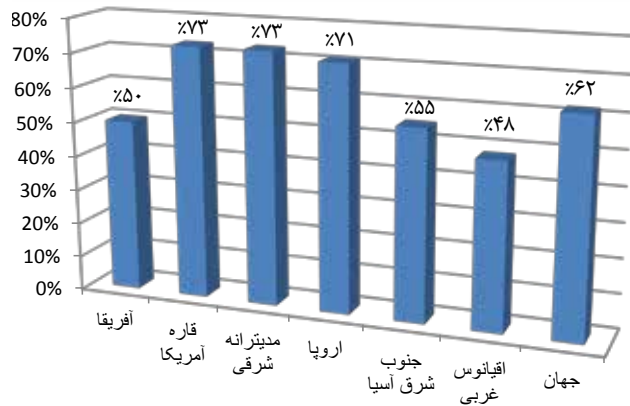
بیش از $\frac{3}{4}$ کشورهای قوانینی در جهت حمایت از افراد معلول در برابر اشکال مختلف تبعیض به تصویب رسانده‌اند. اما وقوع گسترده و غیررسمی تبعیض به دلیل خدمات ناکافی و محیط غیردوستانه، از مشارکت کامل افراد معلول در جامعه جلوگیری می‌کند. در کشورهایی که کمبود منابع منجر به محدودیت در تدارک خدمات برای افراد معلول می‌شود، نگهداری افراد معلول اغلب برعهده‌ی خانواده‌های آنان است، که در نهایت باعث افزایش فشار مالی بر آن‌ها می‌شود.

بر اساس برآورد «سازمان بهداشت جهانی» (WHO) ۱۵٪ از مردم سراسر جهان شدیداً گرفتار ناتوانی هستند...

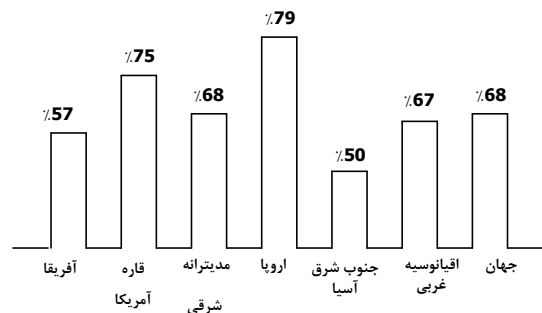
سیاست‌های بهداشت روحی

درصد کشورها با سیاست بهبود بهداشت روحی در هر منطقه، دسته‌بندی شده توسط سازمان بهداشت جهانی (۲۰۰۵)
عدم وجود سیاست مشترک، اغلب منجر به بی‌برنامگی و بی‌ثمر ماندن خدمات، فقدان کلی مسئولیت‌پذیری و شرایط نامساعد افراد با بیماری‌های ذهنی می‌شود.

کانون‌های نگهداری

درصد کشورهایی که کانون‌ها، نگهداری از افراد ناتوان ذهنی را فراهم می‌کنند، در هر منطقه‌ی دسته‌بندی شده توسط سازمان بهداشت جهانی (۲۰۰۵)
هرچند که این امکانات در بیش از $\frac{2}{3}$ کشورها وجود دارد، ممکن است تنها به مناطق خاصی محدود شود؛ که از جمله آن‌ها می‌توان به چین و هند اشاره کرد. فقدان خدمات مؤثر منجر به حبس افراد ناتوان ذهنی در آسایشگاه‌هایی می‌شود که بسیاری از آن‌ها نظام درمانی غیرمؤثر یا ناکافی دارند.

روسیه: هر چند در سال ۱۹۹۳ همجنس‌گرایی از حالت غیرقانونی خارج شد، مسکو متناوباً «راهپیمایی‌های افتخار» همجنس‌گرایان را ممنوع کرده است. در سال ۲۰۰۷ «پیتر تاچل» ۶۵ بریتانیایی که فعال پشناز حقوق همجنس‌گرایان بود، با تلاش ملی‌گرایان افراطی معترض برای جلوگیری از تظاهرات فعالان حقوق همجنس‌گرایان مرد و زن، توسط مقامات روس بازداشت شد.

ایران: در نوامبر ۲۰۰۷ «مکون مولود زاده» به اتهام لواط ۶۴، که ادعا شد در ۱۳ سالگی مرتکب شده است، محکوم شد. شواهد ارائه شده در این مورد کافی نبود و بسیاری از شاهدان شهادت خود را پس گرفتند. گروه‌های بین‌المللی حقوق بشر و فعالان ایرانی به این حکم اعتراض کردند و رئیس قوه قضاییه بدوا حکم اعدام را متوقف کرد، اما چند روز بعد مقامات محلی این پسر جوان را اعدام کردند.

برزیل: هر چند دولت فدرال تبعیض بر اساس گرایش جنسی را ممنوع کرده است، تنها طی ۹ ماهه اول سال ۲۰۰۸، سازمان غیردولتی «گروه گی باهیا» ۶۳ گزارش قتل بر اساس گرایش جنسی را دریافت کرد.

آزادی‌های جنسی

حق آزادی جنسی هنوز به عنوان یکی از مولفه‌های بنیادین حقوق بشر شناخته نشده است. رابطه‌ی جنسی میان شرکای همجنس، در بسیاری کشورها همچنان به عنوان موضوعی کاملاً مناقشه‌برانگیز مطرح است. در بسیاری از فرهنگ‌ها و مذاهب، به‌خصوص همجنس‌گرایی مردان به عنوان نقض آداب و رسوم فرهنگی و اعتقادات مذهبی آن‌ها قلمداد می‌شود. از این منظر، انتظار از دیگر فرهنگ‌ها در احترام به نظر آن‌ها، مانع مهمی را در پایه‌گذاری آزادی جنسی (به عنوان حقوق بنیادین بشر) پدید آورده است.

بسیاری کشورها روابط همجنس‌گرایانه را جرم می‌دانند و در تعداد اندکی از کشورها شدیدترین مجازات برای این عمل، مرگ است. حتی در مناطقی که مجازات از شدت کمتری برخوردار است، تهدید خانواده، طرد شدن توسط اجتماع یا اتهام‌زنی متقابل؛ اغلب به این منجر می‌شود که اقلیت‌های جنسی به زندگی دوگانه و پنهانی روی آورند، که آن‌ها را در برابر اخاذی و حق‌السکوت خواهی پلیس، آسیب‌پذیر می‌کند. همچنین، این افراد ممکن است با دستگیری خودسرانه، بازداشت، حمله‌ی فیزیکی، تبعیض در حوزه‌ی شغلی، آموزشی و دسترسی به مراقبت‌های بهداشتی مواجه شوند.

حتی در جوامعی که تحت تأثیر آنچه در دهه‌ی ۱۹۶۰ «انقلاب جنسیتی»^{۶۲} نامیده شد، قرار گرفته‌اند و نیز مکان‌هایی که روابط جنسی افراد همجنس قانونی است، تعصب

در این زمینه‌ها همچنان پابرجاست. هرچند تعداد روز افزونی از کشورها قوانینی را به تصویب می‌رسانند که در آن اجازه‌ی ازدواج افراد همجنس و نیز اتحادیه‌های مدنی صادر می‌شود، اما مثل آنچه در سال ۲۰۰۸ در کالیفرنیا ایالات متحده رخ داد، آن قوانین می‌توانند لغو شده و به حالت قبل برگردند. انتخاب شریک همجنس مهم‌ترین موضوع زندگی بسیاری از افراد بزرگسال و نیز وجه ضروری حق آزادی فردی است. احترام به حقوق بشر، تعهد به کمال مطلوب و برابری شخصی را ایجاد می‌کند. ایجاد موانع فرهنگی، دینی و قانونی در برابر روابط همجنس‌گرایان، نقض فاحش خود این اصول اخلاقی و شکلی از تبعیض نظام‌مند است. سوای تأثیر مباحث موجود، آزادی جنسی همچنان به نحو قابل قبولی به عنوان حقوق بشر شناخته نشده است.

قوانینی که در تعدادی از کشورها و ایالت‌های آمریکا ارائه شده است، برای زوج‌های همجنس حقوقی مشابه به حقوق شرکای غیرهمجنس در مشارکت‌های اجتماعی و ازدواج در نظر می‌گیرد.

قوانین در مورد همجنس‌گرایان

- غیرقانونی است
- قانونی است
- نامعلوم
- اطلاعات در دسترس نیست
- بالاترین حکم برای اعمال همجنس‌گرایانه، مجازات مرگ است

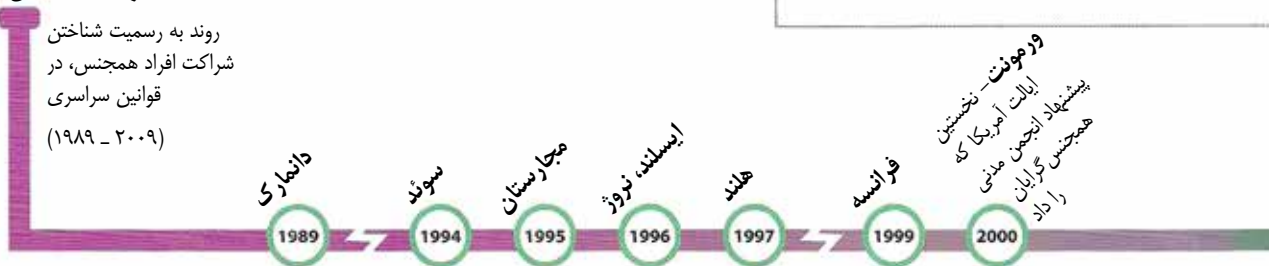
منطقه‌ی کارائیب:

بعضی از شدیدترین مجازات‌ها برای اعمال همجنس‌گرایانه، در جزایر دریای کارائیب جریان دارد. محکومیت در باربادوس و گویان می‌تواند تا حبس ابد بالا برود. در ترینیداد و توباگو این محکومیت ۲۵ سال است. در سال ۲۰۰۰ دولت بریتانیا با مخالفت شدید علیه درخواست لغو قوانین همجنس‌گرایی در مستعمرات دریای کارائیب، مواجه شد.

ژانویه‌ی ۲۰۰۸ در جامائیکا، گروهی از افراد در خانه خود توسط بیش از ۱۵ نفر از مردانی که چاقو و قمه به دست داشتند و شعارهایی علیه همجنس‌گرایان مرد می‌دادند، مورد حمله قرار گرفتند.

افزایش به رسمیت شناختن شراکت همجنس‌ها

روند به رسمیت شناختن شراکت افراد همجنس، در قوانین سراسری (۲۰۰۹ - ۱۹۸۹)

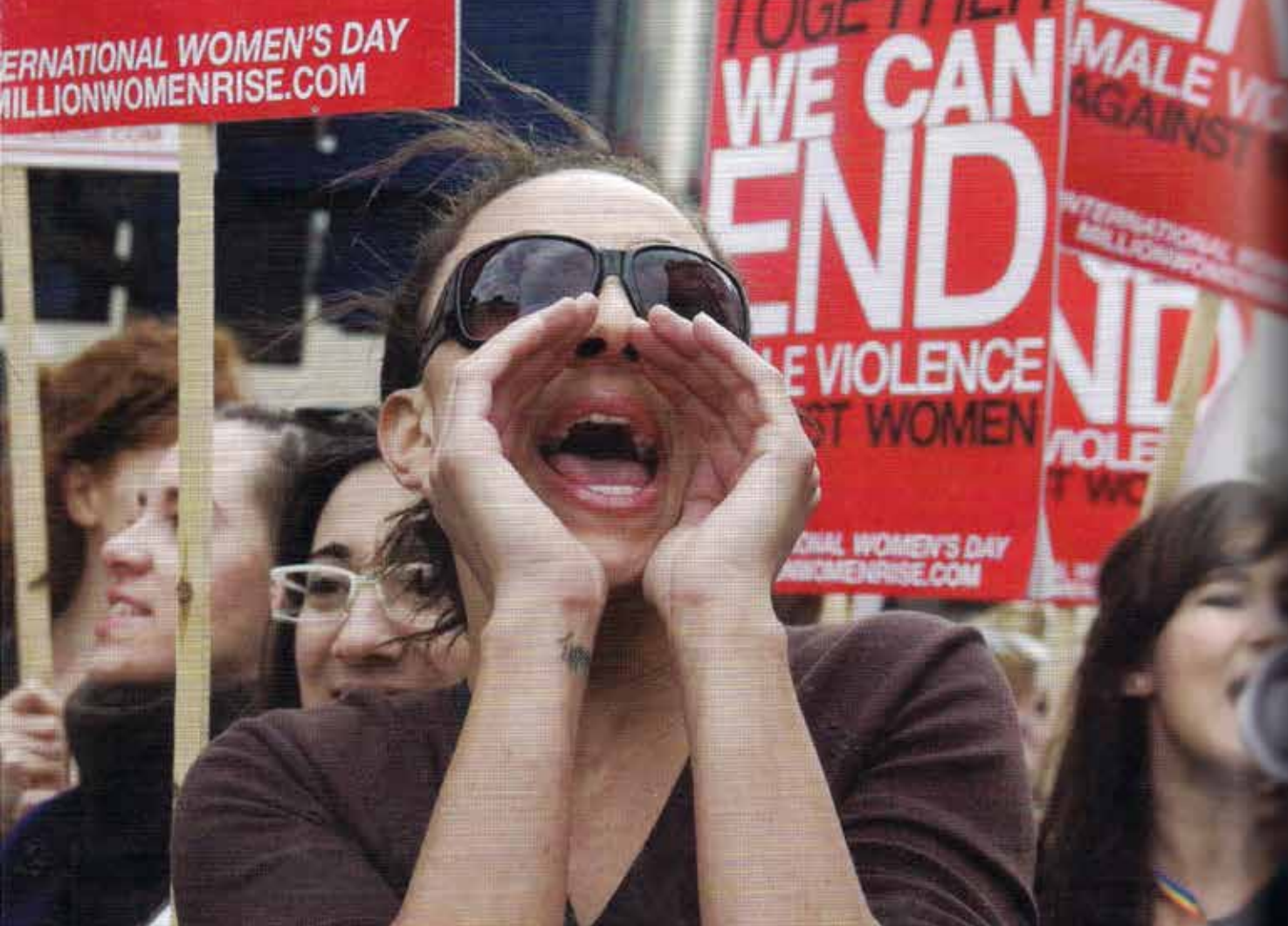

ولرمونت - نخستین ایالت آمریکا که همجنس‌گرایان را داد

TOGETHER
WE CAN
END
MALE VIOLENCE
AGAINST WOMEN
INTERNATIONAL WOMEN'S DAY
MILLIONWOMENRISE.COM

TOGETHER
WE CAN
END
MALE VIOLENCE
AGAINST WOMEN
INTERNATIONAL WOMEN'S DAY
MILLIONWOMENRISE.COM

TOGETHER
WE CAN
END
MALE VIOLENCE
AGAINST WOMEN
INTERNATIONAL WOMEN'S DAY
MILLIONWOMENRISE.COM

بخش ششم : حقوق زنان

زنان و دختران حداقل نیمی از جمعیت دنیا را تشکیل می‌دهند، اما این برابری عددی در مورد وضع حقوق بشر مردان و زنان صدق نمی‌کند. در سراسر دنیا، زنان همچنان به صورت مستقیم و غیرمستقیم با اشکال مختلف نابرابری و تبعیض مواجه هستند.

با وجود اینکه زنان در سرتاسر جهان توسعه‌یافته رسماً از برابری قانونی برخوردارند، در بسیاری از این کشورها زنان از تأثیرات نابرابری غیرمستقیم اعمال شده از طریق دستمزدهای پایین، تجاوز، خشونت خانگی و کلیشه‌های فرهنگی که اثر نامطلوبی بر بهداشت و رفاه بسیاری از زنان دارد، رنج می‌برند. در کشورهایی که جایگاه برابر زنان به رسمیت شناخته نشده است، نقض نظاممند حقوق زنان اغلب به صورت آشکار صورت می‌گیرد. بسیاری از کشورها همچنان زنان را از شرکت در انتخابات یا امکان مشارکت در فعالیتهای سیاسی و اجتماعی جوامع‌شان محروم نگه داشته‌اند. همچنین میلیون‌ها نفر از زنان از حق مالکیت نیز محروم هستند.

در بسیاری از مناطق جهان اختیار زنان بر بدن‌شان، به صورت رد کلی سقط جنین یا نفی اشکال مختلف بهداشت اندام‌های تولید مثل، به شدت محدود شده است. این امر همچنین به اعمال ختنه‌ی زنان^{۶۶} کشیده می‌شود، که آثار برگشت‌ناپذیری بر جنسیت و بهداشت بسیاری از زنان دارد. در سراسر جهان «صنعت سکس» زنان را در معرض محدودیت‌های شدید حقوق بشری شان قرار می‌دهد؛ که در بعضی موارد زنان عملاً در شرایطی تحقیرآمیز، خفت‌بار و حتی تهدید کننده‌ی جان‌شان، به بردگی گرفته می‌شوند.

حقوق بشر زنان همچنان از مجموع آثار سیاست‌ها و قوانین مصوب دولتی، پافشاری بیش از حد بر انتظارات و سنت‌های محدود کننده‌ی فرهنگی، فقر و تهیدستی، رفتار و رسوم و اعتقادات شدیداً ریشه‌دار فرهنگی، رنج می‌برد. تأثیرات ناشی از همه‌ی این‌ها، تداوم قدرت ناعادلانه‌ای است که در میان مردان و زنان ایجاد می‌کند.

انگلستان: تظاهرکنندگان در لندن، در راهپیمایی‌ای که توسط سازمان خیزش یک میلیون زن^{۶۷} سازمان‌دهی شده است، شرکت کرده‌اند.

محدودیت‌های آشکار
حقوق زنان، اغلب به
مشارکت وسیع‌تر در
گروه‌های زنان منجر
می‌شود...

کویت: زن‌ها در شرایطی
می‌توانند از همسر خود طلاق
بگیرند که ۲ مرد بر بدرفتاری
انجام شده با او شهادت بدهند.
زنان از کار کردن در مشاغلی
که برای سلامتی آن‌ها مضر
تصور می‌شود، منع شده‌اند.

افغانستان: نزدیک به ۴۰٪ تمام
ازدواج‌ها اجباری و ۲۰٪ هم از قبل
توافق شده هستند. بیش از نیمی از
عروس‌ها زیر ۱۶ سال سن دارند و
بسیاری از آن‌ها به عنوان ابزاری برای
حل اختلاف‌های میان خانواده‌ها و
قبایل مورد استفاده قرار می‌گیرند.

پاکستان: اگرچه خرید و فروش
همسر غیرقانونی است اما به
شکل گسترده رخ می‌دهد. تقریباً
در یک‌سوم ازدواج‌ها مردان برای
همانگی فامیلی، با خواهرهای
طرف مقابل ازدواج می‌کنند. امکان
رفت و آمد آزادانه‌ی آن‌ها به خاطر
حفظ حجاب محدود می‌شود.

هند: جهیزیه‌های ازدواج قانوناً
منوع شده، اما این رسم به صورت
گسترده‌ای پا برجاست. در سال
۲۰۰۵، نیمی از زنان هندی قبل از
۱۵ سالگی ازدواج کرده بودند.

ایران: مردها می‌توانند بعد از سن ۱۵ سالگی آزادانه
ازدواج کنند، اما زنان در هر سنی فقط با اجازه‌ی پدر
یا پدربزرگ‌شان می‌توانند ازدواج کنند.

سودان: زنان در صورت عدم پیروی از دستور دولت مبنی
بر پوشیدن لباس ساده و معمولی، توسط پلیس نظم عمومی
جریمه می‌شوند و شلاق می‌خورند.

بوتسوانا: هرچند قانون اساسی
حق مالکیت برابر زنان و مردان را
تضمین کرده است اما اولویت داشتن
قوانین قبیله‌ای، به محدود شدن حق
مالکیت زنان منجر می‌شود.

ساحل عاج: مطابق رسم مألوف،
زن بیوه ممکن است به ازدواج با برادر
همسر خود مجبور شود. یا همچنین:
یک زن به ازدواج با همسر خواهر
فوت شده‌ی خود درآید.

مشارکت در جامعه‌ی مدنی
درصد گزارش شده‌ی عضویت زنان
در گروه زنان (۲۰۰۴ - ۱۹۹۹)
کشورهای منتخب

حقوق مدنی زنان

ایجاد محدودیت و بی‌توجهی نظام‌مند به حقوق مدنی زنان در سراسر جهان، همچنان به عنوان یکی از چالش‌های اصلی جنبش‌های حقوق بشری ادامه دارد. همه‌ی انسان‌ها بدون در نظر گرفتن جنسیت، سزاوار استفاده از حقوق بنیادی بشر خود هستند؛ ولی در واقعیت زنان همچنان با تبعیض گسترده مواجه‌اند. اشکال فراگیر نابرابری میان مردان و زنان در بعضی حوزه‌ها آشکار است. از جمله: حق طلاق و حق مالکیت، تحمیل قوانین لباس رسمی و حق رفت و آمد آزادانه در فضای خصوصی و عمومی.

در بعضی از کشورها تبعیض به صورت آشکارا رخ می‌دهد و شامل محدودیت‌هایی بر زنان می‌شود که مبتنی بر قوانین رسمی، جامعه و اعتقادات دینی است. در سایر نقاط، تبعیض کمتر آشکار است ولی هنجارهای فرهنگی تثبیت شده‌ای وجود دارد که به کاهش فرصت‌های اجتماعی-اقتصادی زنان کمک می‌کند. در موارد بسیاری زنان تمام تلاش خود را به کار می‌بندند تا با تصویر کلیشه‌ای که از زن زیبا ارائه شده، منطبق شوند. این امر می‌تواند اثرات مخربی بر بهداشت و سلامت آن‌ها بگذارد. اعلامیه‌ی ۱۹۹۵ پکن تاکید دوباره‌ای بر تعهد سازمان ملل متحد در پایه‌ریزی برابری کامل جنسیتی داشت. این اعلامیه چندین حوزه را به عنوان حوزه‌های بحرانی شناسایی کرد که عبارتند از: تأثیر بیش از حد و نامتناسب فقر بر زنان، نابرابری از نظر دسترسی به مراقبت بهداشتی و آموزشی، خشونت تحمیل شده بر زنان در قلمرو خانگی و تأثیرات زیان‌بار کلیشه‌سازی جنسیتی مکرر زنان و دختران.

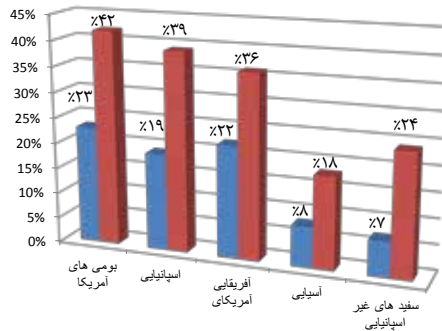
۶۸ CEDAW

میثاق سازمان ملل درباره‌ی «محو تمامی اشکال تبعیض علیه زنان» (CEDAW) که در سال ۱۹۷۹ منتشر شد، اصلی‌ترین ابزار قانونی بین‌المللی برای حمایت از حقوق زنان است. اغلب کشورها این میثاق را امضا و تصویب کرده‌اند، اما تا جولای سال ۲۰۰۹ ایالات متحده هنوز آن را به تصویب نرسانده و ایران، نائورو، پالاو، سومالی، سودان و تونگا هم آن را امضا نکرده‌اند. بیش از ۶۵ کشور از کشورهای امضاکننده‌ی میثاق، «قیود احتیاطی»^{۶۹} را بر میثاق افزوده‌اند که آن‌ها را از تعهدات قانونی ویژه‌ی معاف می‌کند؛ از جمله: قید احتیاطی بر روابط خانوادگی و فامیلی طی ازدواج (مصر)، طلاق (سوریه)، برابری در امکان دستیابی زنان به مشاغل دولتی (اسرائیل) و حذف اشکال سنتی اعمال تبعیض آمیز (نیجر و سنگاپور). البته این قیود احتیاطی، موضع این کشورها در مورد برابری زنان را به وضوح آشکار می‌کند.

زنان و فقر

درصد خانواده‌هایی که زیر خط فقر رسمی در آمریکا زندگی می‌کنند (۲۰۰۶)

تمام خانواده‌ها
خانواده‌هایی با سرپرست زن

حقوق زنان

شاخص ۲۰۰۹ (CIRI)

- عدم تساوی استخدام با مردان
- بعضی قوانین برابری وجود دارد، اما به صورت موثر اجرا نمی‌شوند
- بعضی قوانین برابری وجود دارد، اما سطح پایینی از تبعیض موجود است
- برابری نزدیک در استخدام، در مقایسه با مردان
- اطلاعاتی موجود نیست
- عدم امکان حق رای برابر با مردان
- نابرابری آشکار در حقوق مدنی

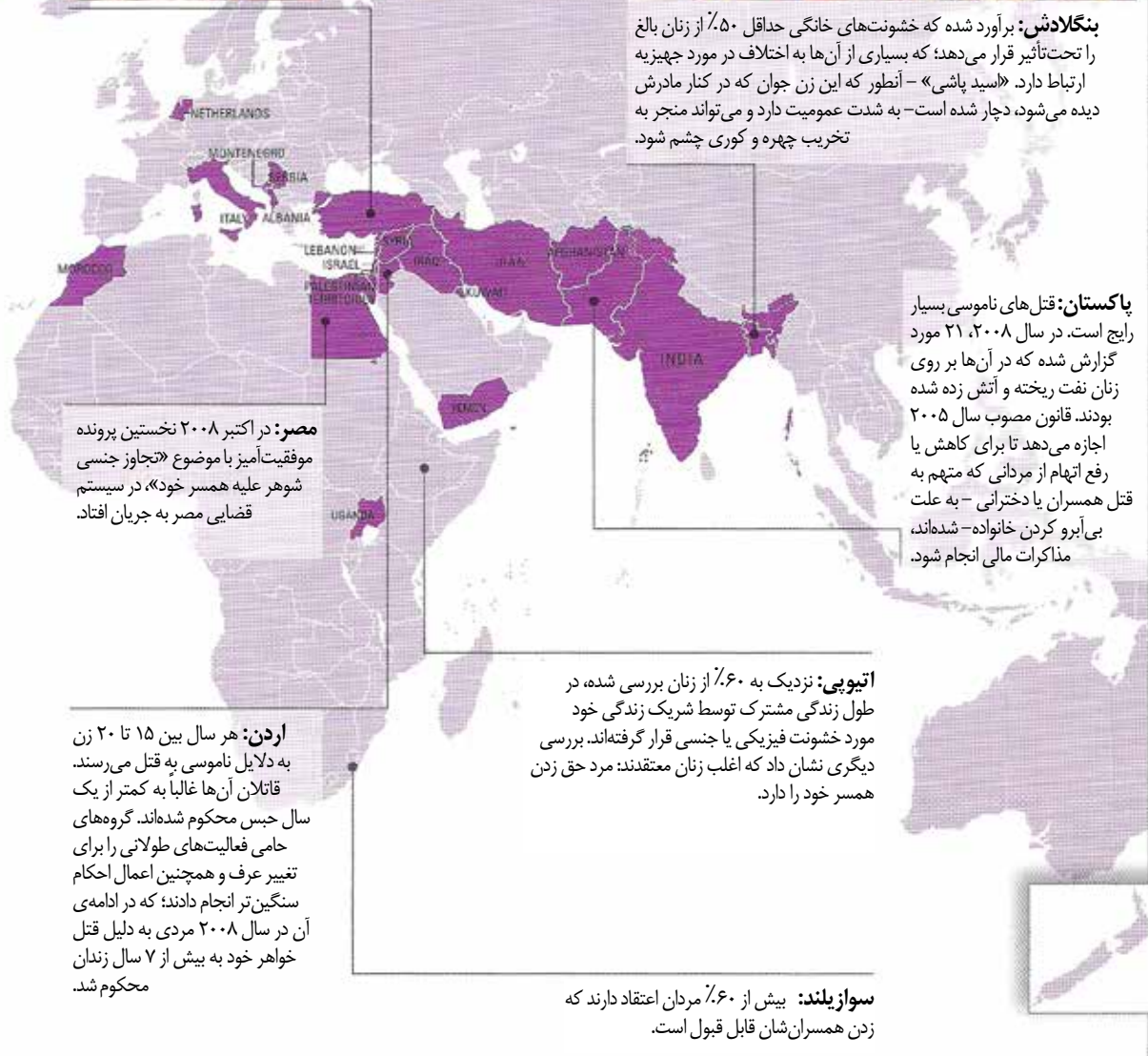

ترکیه: مادری تصویر پسرش را نشان می‌دهد که خواهر خود را به دلیل «بی‌عفت شدن»^{۷۳} پس از اینکه توسط عموی خود مورد تجاوز قرار گرفته بود، به قتل رسانده است. دولت و دادگستری ترکیه به دلیل آنچه که «ناتوانی آن‌ها در اقدام برابر خشونت علیه زنان» اعلام شده، از سوی عفو بین‌الملل مورد انتقاد قرار گرفته است.

بنگلادش: برآورد شده که خشونت‌های خانگی حداقل ۵۰٪ از زنان بالغ را تحت تأثیر قرار می‌دهد؛ که بسیاری از آن‌ها به اختلاف در مورد جهیزیه ارتباط دارد. «اسید پاشی» - آنتپور که این زن جوان که در کنار مادرش دیده می‌شود، دچار شده است - به شدت عمومیت دارد و می‌تواند منجر به تخریب چهره و کوری چشم شود.

خشونت خانگی

واقعیت تلخ برای بسیاری از زنان این است که حق حیات و امنیت آن‌ها در بیشتر مواقع نه از سوی حکومت، بلکه در خانه و توسط شریک زندگی آن‌ها به خطر می‌افتد. خشونت خانگی گسترده‌ی وسیعی از جمله: بدرفتاری روحی و روانی، تهدید به ضرب و شتم، نقض عضو و حتی مرگ را شامل می‌شود. هرچند بعضی از موارد نقض حقوق زنان در بعضی نقاط دنیا نسبت به دیگر نقاط آشکارتر است، خشونت خانگی پدیده‌ای کاملاً جهانی محسوب می‌شود. این پدیده در تمام کشورها شایع است و در میان زنانی که ممکن است تفاوت‌های زیادی از نظر طبقه‌ی اجتماعی، رفاه اقتصادی، هویت قومی و اعتقاد مذهبی داشته باشند، رخ می‌دهد.

نگرش‌های دولتی و اجتماعی، تأثیر شایانی بر سیاست‌های مبارزه با خشونت خانگی دارد. هرچند دولت به خشونت خانگی اقدام نمی‌کند، اراده‌ی آن در به رسمیت شناختن این پدیده به عنوان نقض حقوق بشر (به جای تجاوز جنایتکارانه)، نقش مهمی در استقرار نهادهای عمومی - که مسوول جلوگیری از به وقوع پیوستن خشونت خانگی در درجه‌ی اول هستند- دارد.

نگرش‌های اجتماعی در تعیین اینکه خشونت خانگی چطور سنجیده شود و مجرمان و قربانیان آن چگونه شناسایی شوند، نقش مهمی دارند. قتل‌های ناموسی^{۷۰} که در آن زنان عضو خانواده را به دلیل ظن به برقراری رابطه‌ی جنسی خارج از قاعده‌ی ازدواج (حتی به اجبار) و با استدلال

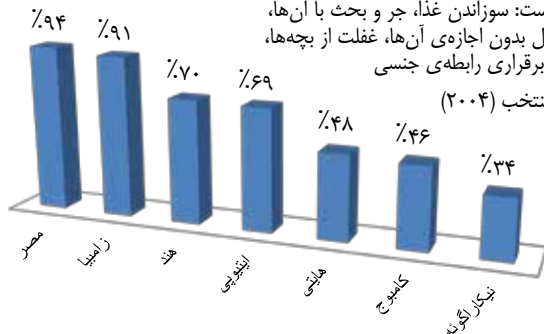
جلوگیری از شرمساری خانواده، به قتل می‌رسانند؛ در بعضی کشورها جنایت سبک‌تری نسبت به قتل زنان - بدون برقراری رابطه‌ی جنسی - قلمداد می‌شود. ضمناً به نظر می‌رسد بسیاری از زنان قبول کرده‌اند که تمهد ازدواج، حقوق بشر آن‌ها را نادیده می‌گیرد و به همسران‌شان اجازه‌ی اعمال خشونت علیه آن‌ها را می‌دهد.

سازمان ملل چه می‌گوید...؟

خشونت علیه زنان و دختران به صورت بی‌وقفه‌ای در تمام قاره‌ها، کشورها و فرهنگ‌ها رخ می‌دهد. این امر خسارت ویرانگری بر زندگی زنان، خانواده‌هایشان و در کل به جامعه وارد می‌کند. اغلب جوامع چنین خشونت‌هایی را ممنوع کرده‌اند؛ اما واقعیت این است که در بیشتر موارد، این امر پنهان نگه داشته شده یا تلویحاً مورد چشم‌پوشی قرار می‌گیرد. بان کی‌مون - دبیر کل سازمان ملل (۸ مارس ۲۰۰۷)

دیدگاه زنان

درصدی از زنان که فکر می‌کنند ضرب و شتم آن‌ها توسط شوهران‌شان، بنا به یک یا چند دلیل خاص زیر قابل قبول است: سوزاندن غذا، جر و بحث با آن‌ها، خروج از منزل بدون اجازه‌ی آن‌ها، غفلت از بچه‌ها، خودداری از برقراری رابطه‌ی جنسی

زنان در معرض خشونت

حملات خشن به زنان توسط شریک زندگی یا اعضای خانواده (۲۰۰۹ - ۲۰۰۰)
 قتل‌های ناموسی غالباً رخ می‌دهد
 جنایت نیز رخ می‌دهد

آمریکا: تخمین زده می‌شود که حداقل ۲۰٪ از زنان آمریکایی توسط شریک زندگی یا شریک سابق زندگی خود مورد خشونت فیزیکی قرار گرفته‌اند.

هائیتی: اگر مردی همسر خود را به دلیل زنای محصنه^{۷۱} به قتل رسانده باشد، قوانین جزایی او را مجرم نمی‌شناسد.

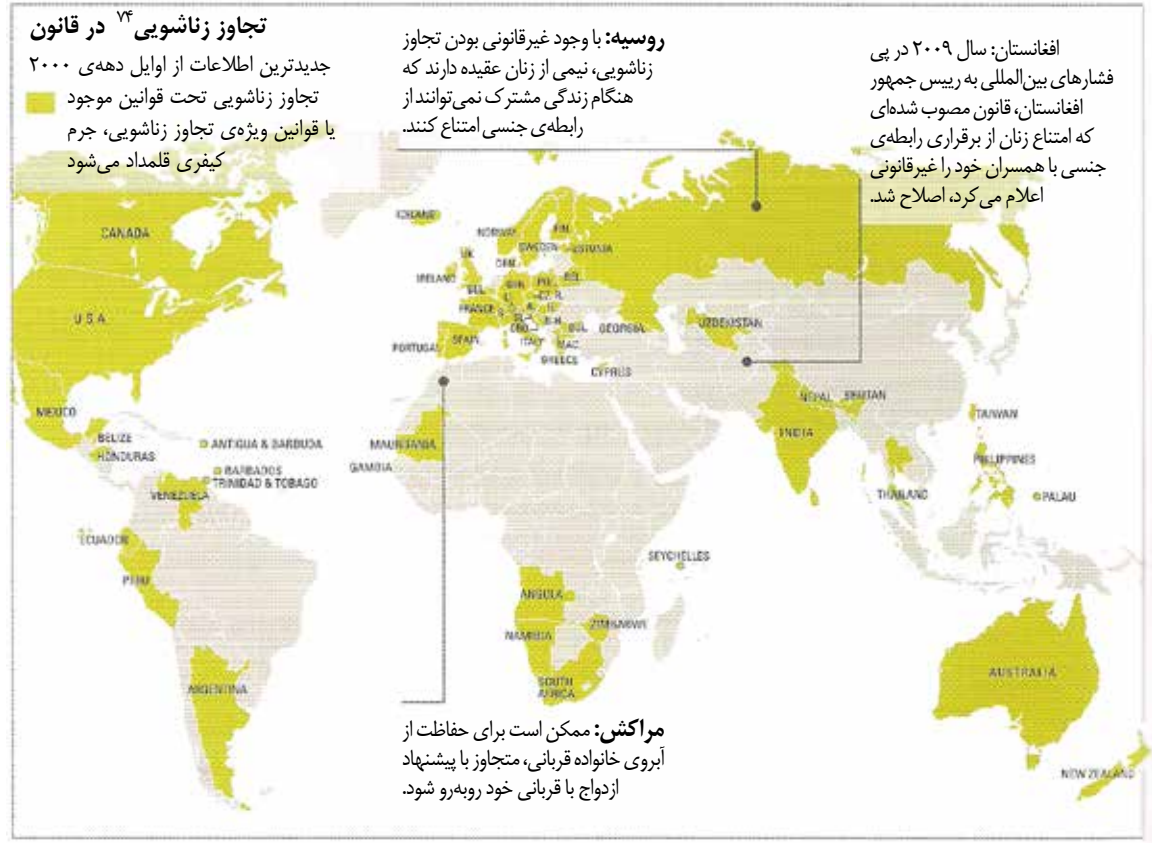
تجاوز جنسی

تجاوز جنسی نقض آشکار حقوق بشر قربانیان در زمینه امنیت شخصی است، که واقعاً به پدیده‌ای جهانی تبدیل شده است.

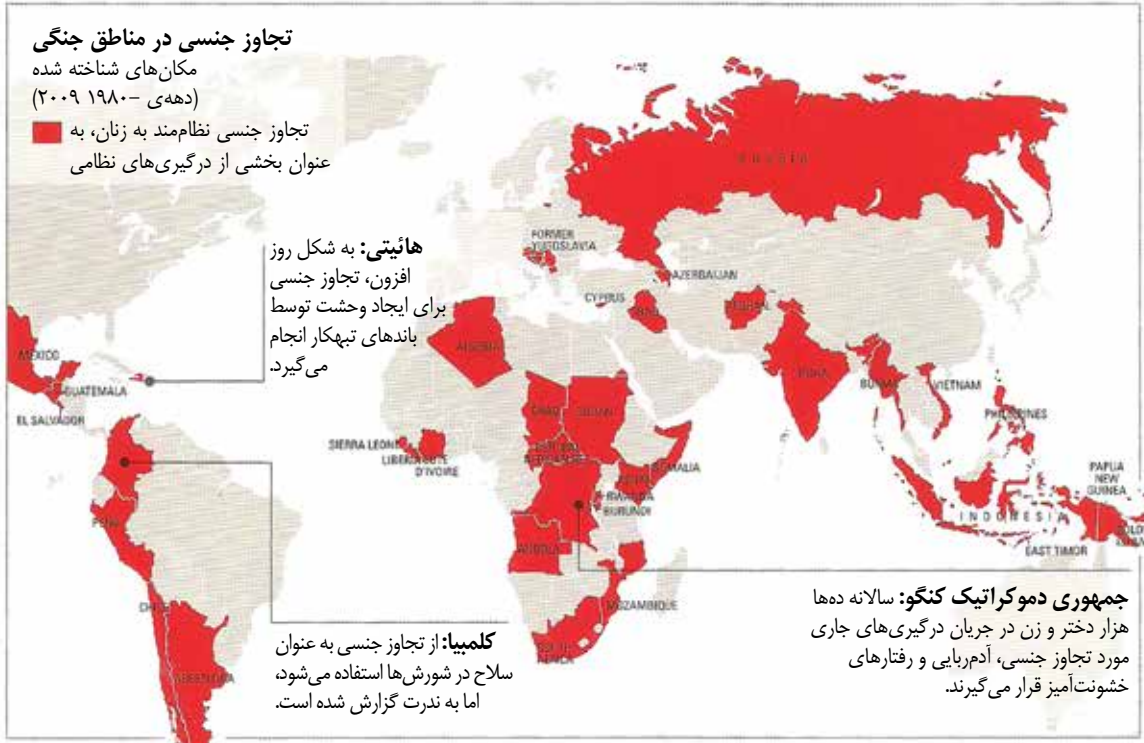
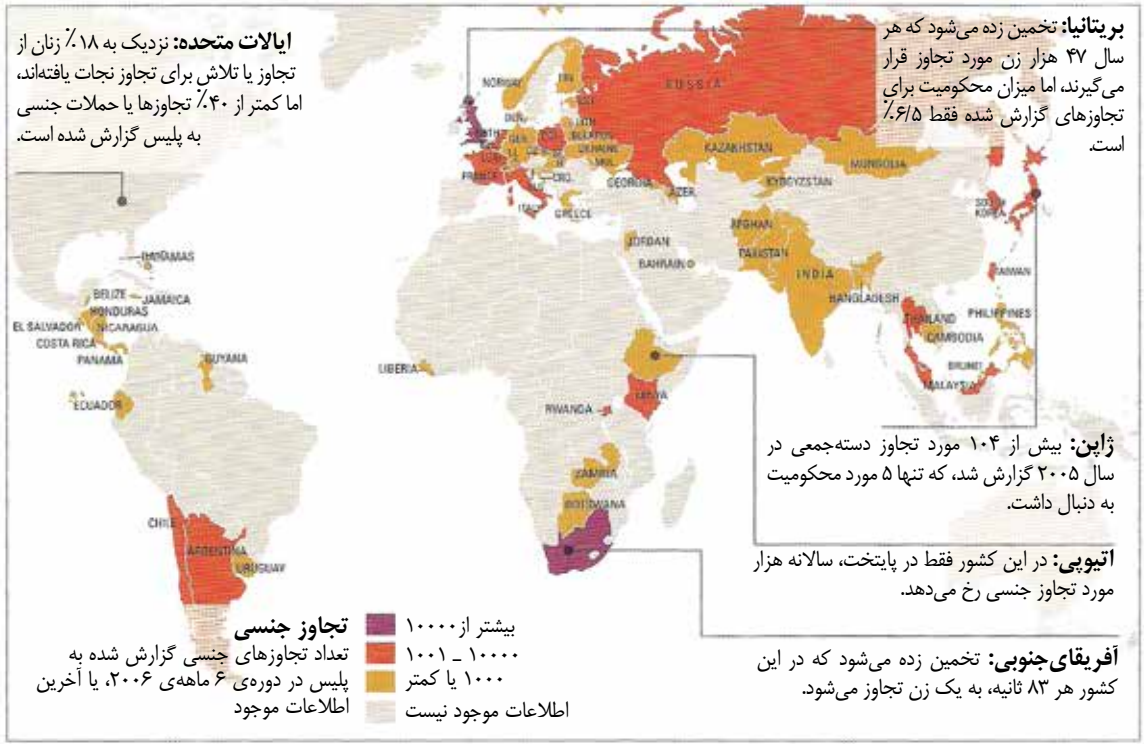
هرچند که تجاوز مرد به مرد نیز به وقوع می‌پیوندد، اکثریت قربانیان تجاوز را زنان تشکیل می‌دهند و متجاوزین، مذکر هستند. تجاوز در سراسر دنیا به عنوان یک جنایت شناخته می‌شود، اما فاکتورهای وجود دارد که جمع‌آوری شاخص‌های آماری معتبر در این مورد را بسیار مشکل می‌کند. «گزارش نکردن تجاوز» یکی از مشکلات شایعی است که شناسایی شده؛ قربانیان تمایلی برای مراجعه به پلیس یا حتی در میان گذاشتن موضوع با اعضای خانواده‌ی خود ندارند. مؤلفه‌های مختلفی در این مسئله اثر گذارند: بی‌آبرویی اجتماعی، مشکلات زنان در اثبات اتهام متجاوز یا حتی اندیشه‌ی دیگران؛ مثل افغانستان که یک تعقیب کیفری ناموفق در صورتی که شخص مرتکب شونده اعلام کند خود زن به آمیزش جنسی رضایت داشته، ممکن است به متهم شدن زن شاک‌ی به زنا، منجر شود.

در بعضی کشورها تجاوز شوهران به همسران‌شان کاملاً قانونی است و به عنوان بخشی از حق زناشویی مرد تصور می‌شود. این دسته از تجاوزها در «پایگاه ملی داده‌های جزایی»^{۷۳} ثبت نمی‌شود. در سراسر دنیا تجاوز به صورت نظام‌مند، به عنوان راهی برای تسلط بر غیرنظامیان مورد استفاده قرار می‌گیرد. این کار نهایتاً سال ۱۹۹۸ در معاهده‌ی رم، به عنوان «جنایت جنگی قابل تعقیب کیفری» شناخته شد.

از هر ۵ زن، یک نفر در طی زندگی خود قربانی تجاوز یا تلاش برای تجاوز شده است...

وضعیت قانونی سقط جنین (۲۰۰۷)

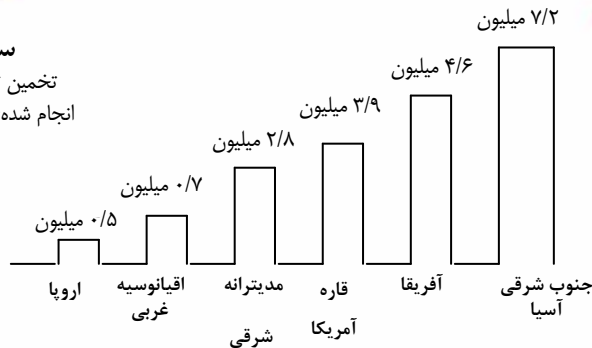
- غیرقانونی است یا به شدت به مواردی محدود می‌شود که جان مادر در خطر باشد
- غیرقانونی است، به جز در مواردی که جان مادر در خطر باشد یا اگر جنین صدمه دیده باشد
- قانونی، بنا به دلایل اجتماعی و اقتصادی
- قانونی در صورت درخواست، اما معمولاً با محدودیت در بارداری همراه است
- اطلاعاتی در دست نیست

سالانه حدود ۷۰ هزار زن در اثر عوارض مربوط به سقط جنین‌های غیرقانونی جان خود را از دست می‌دهند...

سقط جنین‌های نایمن

تخمین تعداد کل سقط جنین‌های انجام شده‌ی سالانه در هر منطقه‌ی سازمان بهداشت جهانی (۲۰۰۳)

حق انتخاب

حق انتخاب زنان برای ادامه‌ی بارداری، همچنان در سراسر جهان در معرض کشمکش‌های سیاسی و اخلاقی قرار دارد.

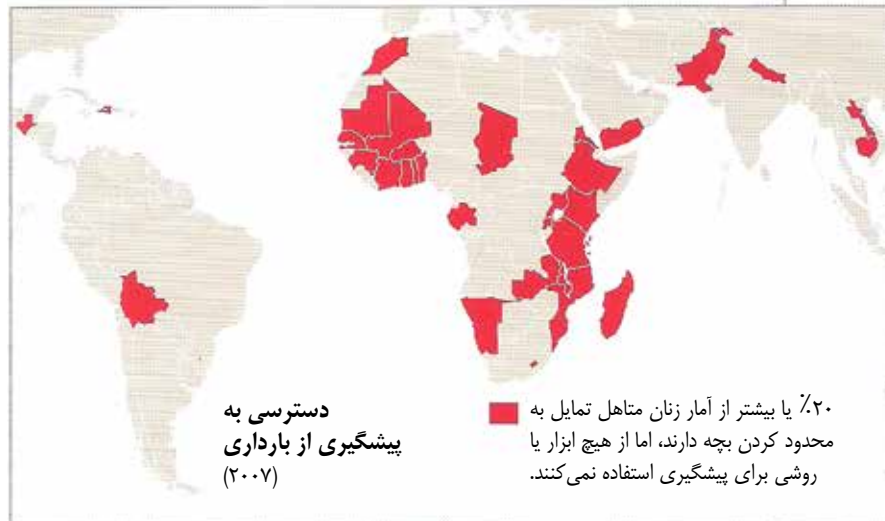
هیچ‌کدام از اسناد حقوق بشر به زنان حقی برای سقط جنین یا حتی دسترسی به انواع موثر پیشگیری از بارداری را نمی‌دهد، و قوانین منع‌کننده‌ی سقط جنین الزاماً مغایر با قوانین حقوق بشری انگاشته نمی‌شود.

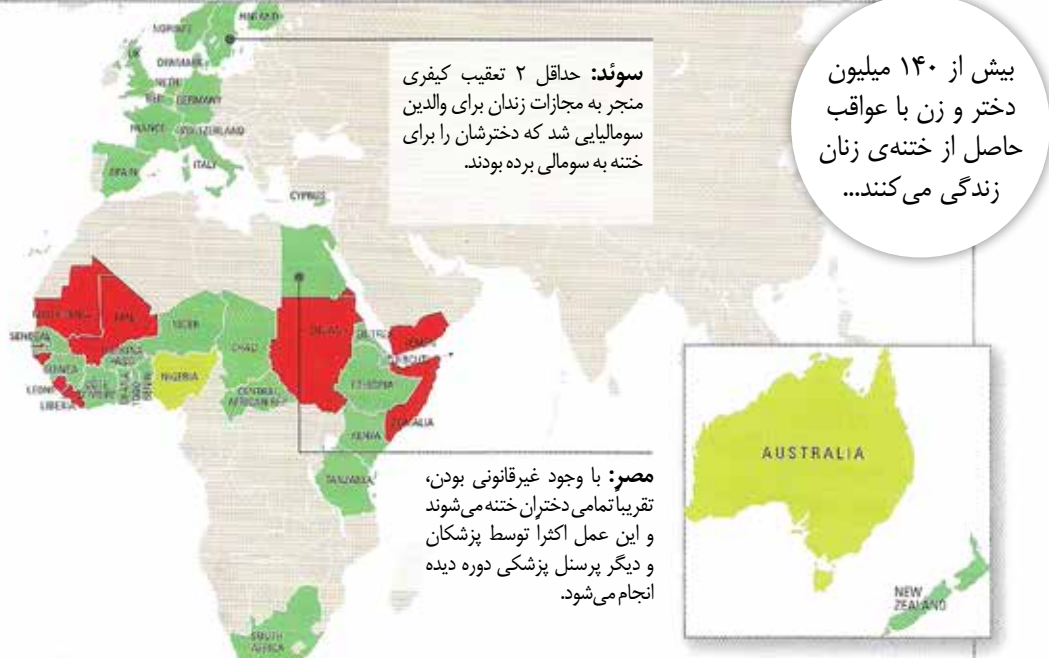
حقوق بشر به شدت بر آرمان آزادی فردی تکیه دارد. پس می‌شود بحث قانع‌کننده‌ای در این باره شکل بگیرد که: بهره‌گیری از آزادی زنان باید به موضوعی با اهمیت «حق باردارشدن و حق سقط جنین» گسترش پیدا کند و از نظر خیلی‌ها عدم وجود حقوقی روشن در این زمینه، به عنوان یک محدودیت غیرضروری بر آن آزادی تلقی می‌شود.

همچنین می‌شود بحث مشابهی درباره‌ی حقوق بشر زنان در برخورداری از بالاترین سطوح مراقبت‌های پزشکی قابل دسترسی، شکل بگیرد. این امر به‌ویژه در بخش‌هایی از دنیا که در آنجا پیشگیری از بارداری به شدت محدود شده یا خارج از دسترس قرار دارد، مطرح است. شیوع ایذس میان زنان در بخش‌هایی از آفریقا و آمریکای لاتین، مستقیماً به کمبود دسترسی به وسائل پیشگیری از بارداری ارتباط دارد. همچنین بسیاری از زنان به دلیل منع قانونی سقط جنین در بعضی کشورها، در معرض سقط جنین ناایمن قرار دارند.

برخلاف بعضی بحث‌ها، حق تولید مثل زنان در بسیاری از بخش‌های دنیا تحت سیطره‌ی کنترل و محدودیت قرار دارد. از قضا در برخی از کشورهایی که سقط جنین در آنجا ممنوع شده، این مسئله غالباً برای خلاص شدن از شر بچه‌های دختری استفاده می‌شود که در بعضی فرهنگ‌ها ارزش بسیار کمتری نسبت به پسرها دارند.

۲۶٪ از مردم در کشورهای زندگی می‌کنند که سقط جنین در آنجا ممنوع شده است...

ختنه‌ی زنان^{۷۵}

از دیدگاه حقوق بشر، ختنه‌ی زنان عملی خشونت‌آمیز با پیامدها و عواقب بلند مدت برای قربانیان قلمداد می‌شود.

ختنه‌ی زنان به‌ویژه در مناطق خاورمیانه و زیر صحرای آفریقا^{۷۶} متداول است و موضوعات جالب‌توجه حقوق بشری را به میان می‌کشد. این عمل یک ویژگی قدیمی در سبک زندگی بسیاری از جوامع بوده است و تعهد به حقوق بشر، نوعاً به پذیرش تنوع فرهنگی و اصل تعیین سرنوشت وابسته است. با این وجود، بعضی رسوم فرهنگی نقض حقوق بشر تلقی می‌شوند و این به خصوص در مورد ختنه‌ی زنان مطرح است و به صورت پیوسته و به صراحت در تعداد زیادی از اسناد حقوق بشری محکوم شده است؛ از جمله: کنوانسیون محو خشونت علیه زنان (۱۹۷۹) و بیانیه محو خشونت علیه زنان^{۷۷} (۱۹۹۳).

با وجود محکومیت‌های مکرر بین‌المللی و افزایش قانون‌گذاری ملی در راستای غیرقانونی کردن ختنه‌ی زنان، این عمل همچنان ادامه دارد و گروهی از مدافعان آن حتی مدعی هستند که بعضی محکومیت‌ها و فعالیت علیه این عمل، به عدم تحمل فرهنگی و فرهنگ آن‌ها مربوط می‌شود.

قانون چه می‌گوید...؟

خشونت علیه زنان عبارت است از: خشونت فیزیکی، جنسی و روحی خانوادگی؛ از جمله: ضرب و شتم و سوءاستفاده‌ی جنسی از دختر بچه‌ها در خانواده، خشونت‌های مرتبط به جهیزیه^{۷۸}، تجاوز زناشویی، ختنه‌ی زنان و دیگر آداب و رسوم سنتی که به زنان آسیب می‌رساند، خشونت غیرزناشویی و خشونت مرتبط به استثمار که البته (خشونت علیه زنان) تنها به این موارد محدود نمی‌شود. (ماده ۲، بیانیه‌ی سازمان ملل متحد در مورد محو خشونت علیه زنان، سال ۱۹۹۳)

واقعیت‌های ختنه‌ی زنان

- * ختنه‌ی زنان شامل روندهایی است که عموماً نه به دلایل پزشکی، منجر به اخته شدن یا آسیب رسیدن به اندام‌های جنسی زنان می‌شود.
- * این کار معمولاً در دوران طفولیت و سن ۱۵ سالگی انجام می‌شود.
- * این کار هیچ نفع بهداشتی‌ای ندارد.
- * این کار می‌تواند منجر به خون‌ریزی شدید یا مشکلات ادراری شود.
- * بعدها حتی می‌تواند منجر به عوارضی در زایمان یا مرگ نوزادان هنگام تولد شود.

در سراسر دنیا ۲
میلیون کودک در
تجارت فراملیتی
جنسی، تحت استثمار
هستند...

به کانادا، آمریکا و کاستاریکا

to Canada, USA and Costa Rica

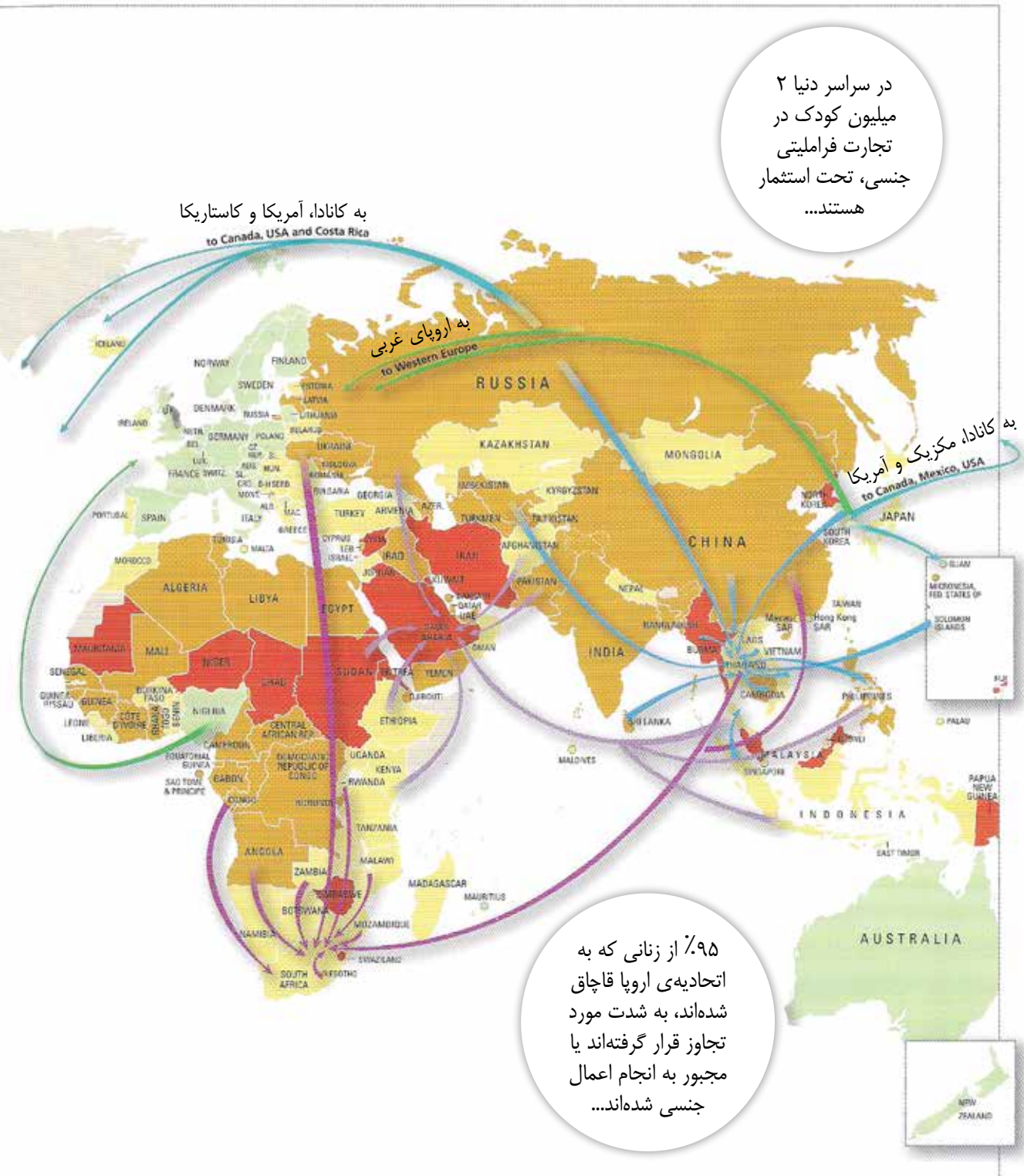
به اروپای غربی

to Western Europe

به کانادا، مکزیک و آمریکا

to Canada, Mexico, USA

۹۵٪ از زنانی که به
اتحادیه‌ی اروپا قاچاق
شده‌اند، به شدت مورد
تجاوز قرار گرفته‌اند یا
مجبور به انجام اعمال
جنسی شده‌اند...

۷۹ بردگی جنسی

اصول حقوق بشر بر این عقیده استوار است که هر انسانی ارزش ذاتی دارد و هیچ انسانی نباید به مرتبه‌ی کالا تقلیل پیدا کند.

قاچاق بین‌المللی جنسی زنان و دختران جوان - که تداومی کننده‌ی تجارت برده در قرن‌های گذشته است - نه تنها در نوع خود نقض حقوق بشر به شمار می‌رود، بلکه بسیاری از دیگر حقوق بشر قربانیان آن نیز به شدت محدود می‌شود؛ از جمله: حق رفت و آمد آزادانه، آزادی از رفتار ظالمانه و تحقیرآمیز و حتی حق حیات. افرادی که در سراسر مرزهای ملی قاچاق می‌شوند بدون استثنا به صورت غیرقانونی وارد کشور مقصد می‌شوند؛ بنابراین از حق شهروندی برخوردار نبوده و در نتیجه از دسترسی به خدمات بهداشتی و دیگر مزایای اجتماعی محروم هستند.

تجارت جهانی قاچاق جنسی^{۸۰}، ترسیم کننده‌ی شاخص عمومی دیگری از نابرابری در سطح جهانی است؛ اکثریت گسترده‌ای از کشورهای مبدأ در میان ملت‌های فقیر دنیا قرار دارند، در حالی که کشورهای مقصد - بدون استثناء - کشورهای ثروتمندتر هستند. با وجود این واقعیت که تقریباً تمام دولت‌های دنیا هر دو کنوانسیون CEDAW (میثاق محو تمامی اشکال تبعیض علیه زنان - ۱۹۷۹) و میثاق حقوق کودک^{۸۱} (۱۹۸۹) را امضا کرده‌اند؛ یعنی با وجود تعهد به محافظت قانونی از زنان و کودکان در برابر قاچاقچیان، همچنان تجارت جهانی قاچاق جنسی موجب نقض حقوق بشر میلیون‌ها زن و دختر در سراسر دنیا می‌شود.

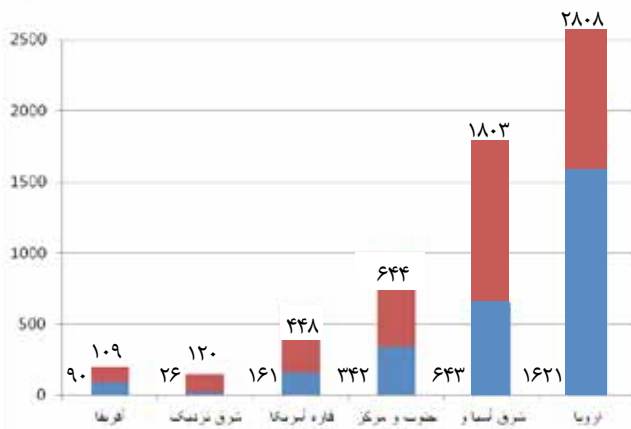
قانون چه می‌گوید...؟

دولت‌های مشارکت کننده در این میثاق، همه‌ی تدابیر لازم (شامل قانونگذاری) را برای جلوگیری از تمام اشکال قاچاق زنان و سوءاستفاده‌ی روسپی‌گری از زنان، به کار خواهند گرفت. (ماده ۶ میثاق محو تمامی اشکال تبعیض علیه زنان - ۱۹۷۹)

پیگرد قانونی

پیگردهای قانونی و محکومیت‌های منطقه‌ای برای قاچاق جنسی (۲۰۰۸)

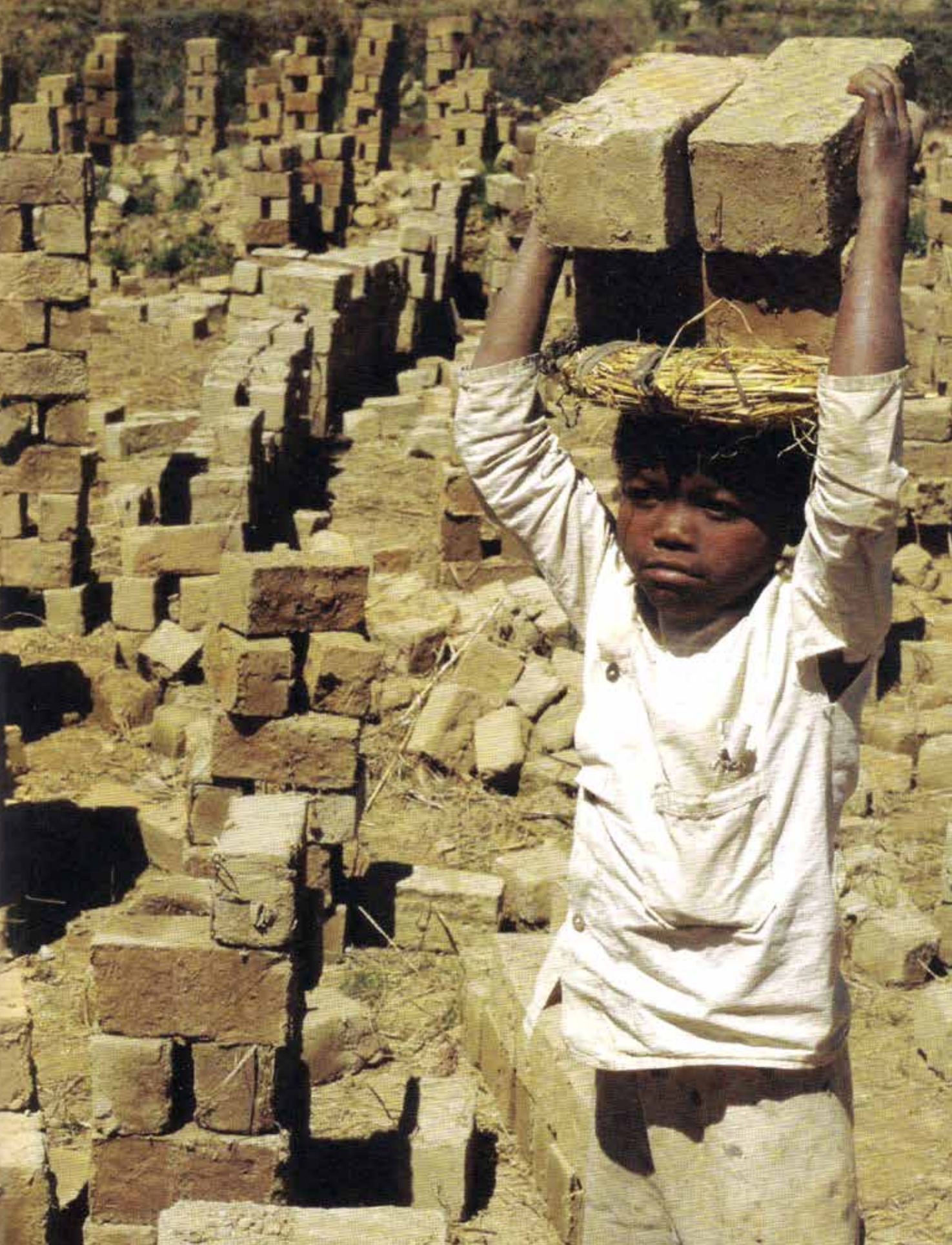
■ پیگرد قانونی
■ محکومیت

قاچاق برآورد وزارت خارجه آمریکا در مورد انطباق کشورها با قانون TVPA (حمایت از قربانیان قاچاق)^{۸۲} به همراه تعدادی از مسیرهای اصلی قاچاق (۲۰۰۹)

- انطباق کامل با حداقل استانداردهای پایه‌ریزی شده‌ی TVPA
- به صورت کامل منطبق نیستند، اما تلاش‌های چشم‌گیری در این راستا انجام می‌دهند
- به صورت کامل منطبق نیستند، تلاش‌های چشم‌گیری نیز صورت می‌دهند، اما همچنان شواهدی از اشکال شدید قاچاق وجود دارد
- کاملاً منطبق نیستند
- مسیرهای منتخب قاچاق

بخش هفتم : حقوق کودکان

حقوق بشر در راستای حمایت از آسیب‌پذیرترین اعضای جامعه‌ی انسانی جهان به وجود آمده است. یکی از آسیب‌پذیرترین گروه‌ها کودکان هستند؛ کسانی که مجبورند در دنیایی زندگی کنند که نقشی در ساختن آن نداشته‌اند.

بعضی از موارد نقض حقوق بشر، فقط بر کودکان تأثیر می‌گذارد؛ مثل: منع حق تحصیل یا استفاده از «کودکان سرباز» در درگیری‌های مسلحانه. موارد دیگر نقض هرچند بر همه‌ی افراد اثر می‌گذارد، همچنان شدیدترین تأثیرات آن بر کودکان است. به عنوان مثال: محروم کردن از اعطای حق بهداشت و سلامتی و رهایی از اثرات فقر مطلق.

هرچند حقوق بشر کودکان در میثاق سال ۱۹۸۹ (حقوق کودک) لحاظ شده، اما با این حال سوءاستفاده و نقض حقوق آن‌ها به طرز ناامیدکننده‌ای گسترده و پدیده‌ی مستمر است. بر اساس برآوردها سالانه ۹ میلیون کودک قبل از رسیدن به ۵ سالگی جان خود را از دست می‌دهند و در هر ۶ ثانیه، یک کودک بر اثر گرسنگی می‌میرد. دلیل اصلی این شرایط فقر کامل، تهی‌دستی و کمبود مراقبت بهداشتی و امکانات بهداشتی اولیه است.

چنین شاخص‌های آماری گرچه وحشتناک هستند، فقط بخشی بسیار کوچکی از نقض حقوق بشر کودکان را نشان می‌دهند. بسیاری از کودکانی که می‌توانند تا پس از سن ۵ سالگی زنده بمانند، در معرض شرایط وحشتناکی قرار می‌گیرند. نزدیک به ۱۹۰ میلیون کودک بین سنین ۵ تا ۱۴ سالگی به بعضی فعالیت‌های اقتصادی گماشته می‌شوند که بسیاری از آن‌ها در معرض شرایط خطرناک و تحقیرآمیز و زمان طولانی کار روزانه قرار دارند. در بسیاری موارد این شرایط اثر بلندمدتی بر سلامتی، رشد و رفاه کودکان دارد.

نزدیک به ۱۰۰ میلیون کودک از هیچ تحصیلاتی برخوردار نیستند. دلایل متعدد و توجیه‌های بسیاری برای محرومیت آن‌ها از حقوق‌شان وجود دارد. در بعضی موارد مدرسه‌ای برای تحصیل کودکان وجود ندارد و در موارد دیگر، مدارس از محل سکونت آن‌ها بسیار دور است. در مواردی خانواده‌ها با اعتقاد به این که فقط آموزش‌های ابتدایی برای انجام وظایف سنتی دختران کافی است، از رفتن آن‌ها به مدرسه جلوگیری می‌کنند. آخرین و نه کم‌اهمیت‌ترین مورد این است که: برآورد می‌شود امروزه در دنیا ۳۰۰ هزار کودک سرباز به شکل فعالانه درگیر جنگ‌ها و درگیری‌های مسلحانه هستند. در حالی که خیلی از کودکان پیش از اینکه بالغ شوند جان خود را از دست می‌دهند، عده‌ای دیگر هم عملاً از امکان بهره‌مندی از لذات و خوشی‌های دوران کودکی‌شان محروم هستند.

ماداگاسکار: کودک باربر آجر،
که بار سنگینی را حمل می‌کند.

کودکان کارگر

قانون چه می‌گوید...؟

دولت‌های مشارکت کننده، حق کودک در مصون بودن از سوءاستفاده‌ی اقتصادی و انجام هر کاری که امکان دارد خطرناک باشد، مزاحم تحصیل کودک باشد یا برای سلامتی جسم و روح و روان، اخلاق و رشد اجتماعی او مضر باشد را به رسمیت می‌شناسد. (ماده ۲ کنوانسیون حقوق کودک - مصوب ۱۹۸۹)

تخمین زده می‌شود که بیش از ۱۰۱ میلیون کودک در سراسر دنیا، از تحصیل و رفتن به مدرسه محرومند...

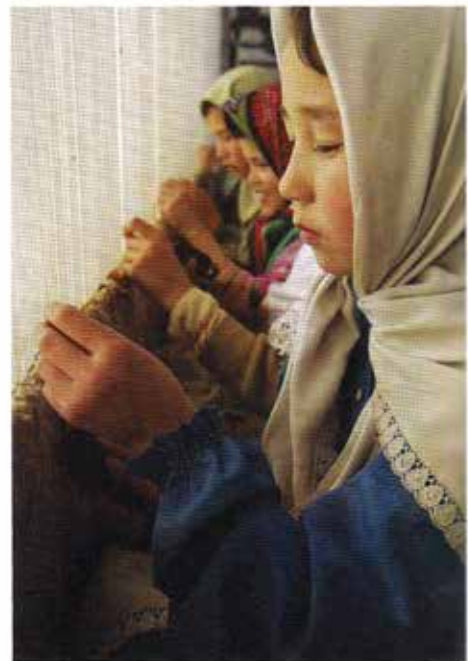
تخمین زده می‌شود که بیش از ۱۹۰ میلیون کودک بین سنین ۵ تا ۱۴ سال، در اشکال گوناگون فعالیت‌های تجاری به کار گماشته شده‌اند.

اکثریت گسترده‌ای از انسان‌ها در بخش کشاورزی فعالیت می‌کنند، بنابراین معمولاً فراوانی «کودکان کار» در مناطق روستایی بیش از مناطق شهری است. اغلب کودکان نه برای گرفتن دستمزد بلکه صرفاً برای کمک به معاش و نجات خانواده، به کار مشغول می‌شوند؛ از جمله: نقل و انتقال آب، نگهداری و مراقبت از حیوانات اهلی ارزشمند و تهیه‌ی غذا.

قانون بین‌المللی حقوق بشر به وضوح کودکان را از کار کردن منع نکرده است اما هدفش حفاظت از استخدام و به کار گماشتن آن‌هاست، که اثرات نامطلوبی بر حقوق بشر آن‌ها می‌گذارد. برآورد می‌شود که ۱۲۶ میلیون کودک درگیر نوعی از کارهای خطرناک هستند؛ از جمله: کار در معادن، کارخانه‌ها، ساختمان‌سازی و کنترل ماشین‌آلات که تمام‌شان آن‌ها را در معرض خطر بیماری‌های مزمن، نابینایی، از دست دادن اعضا یا حتی مرگ قرار می‌دهد.

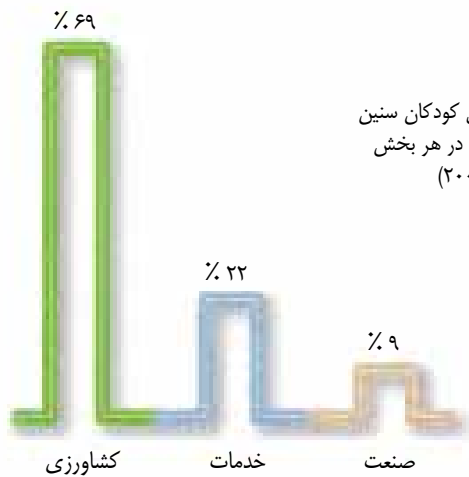
فقر خانوادگی دلیل اصلی اجبار کودکان به کسب درآمد است، اما علاوه بر آسیب به سلامت و رشد فیزیکی کودکان، اثر نامطلوبی نیز بر رشد اجتماعی آن‌ها دارد. آن‌ها معمولاً نمی‌توانند در کلاس‌های درس حاضر شوند، بنابراین از شانس فرار از سلطه‌ی فقر - که در غیر این صورت محکوم به تحمل آن هستند - محرومند.

در حالی که به نظر می‌رسد تعداد کودکان کار، رفته‌رفته کمتر می‌شود، گسترش مداوم صنایعی که تعداد زیادی از کودکان را تحت شرایط بسیار نامساعدتری نسبت به بزرگسالان استخدام می‌کنند، به ایجاد زمینه‌های سوءاستفاده‌ی مخرب از آن‌ها - که در این بخش از سیستم اقتصادی جهانی گیر افتاده‌اند - کمک می‌کند.

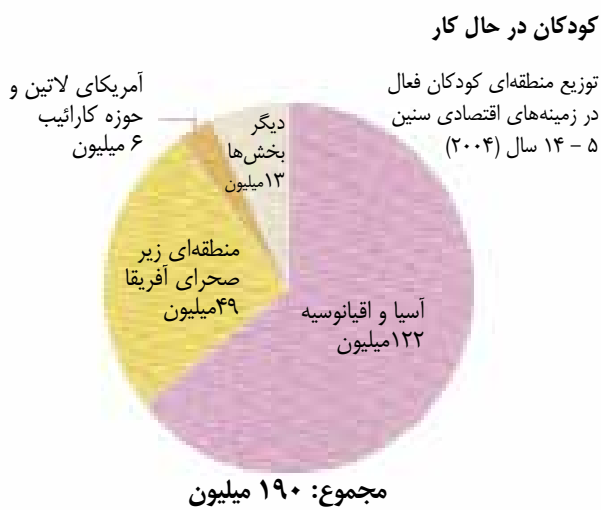

کارگر گروبی^{۸۳}

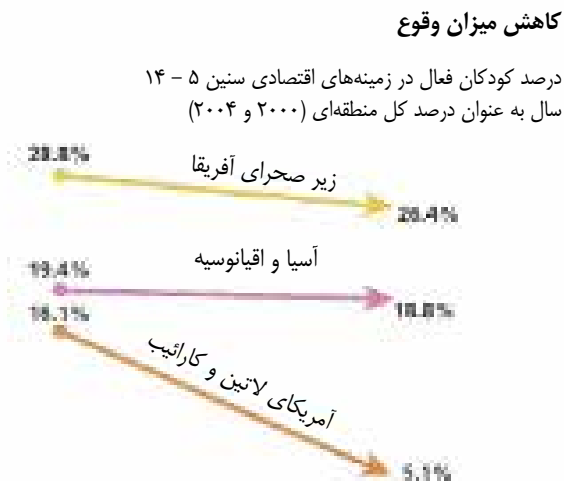
تولید فرش به منظور صادرات، از ویژگی‌های شاخص بسیاری از اقتصادهای جنوب آسیا است. در پاکستان ۵۰٪ از بافندگان فرش را کودکان زیر ۱۴ سال تشکیل می‌دهند. بسیاری از آن‌ها در روز ۱۲ ساعت یا بیشتر کار می‌کنند تا بتوانند دستمزدی را که تا یک سوم مقداری است که به بزرگسالان با کار مشابه داده می‌شود، دریافت کنند. تحت آنچه به «سیستم پوشگی»^{۸۴} معروف است، بسیاری از کودکان شاغل در صنعت فرش پاکستان، در حقیقت کارگران گروبی هستند. این سیستم در قبایل اینکده کودکان خانواده‌های بسیار فقیر، بافنده‌ی فرش شوند، به آن‌ها پیش‌پرداختی به صورت نقد می‌پردازد. کودکان تا زمانی که پول داده شده بازپرداخت شود - که عموماً سال‌های زیادی هم طول می‌کشد - نمی‌توانند محیط کار را ترک کنند یا در مورد شرایط کاری خود شکایتی داشته باشند.

مصر: کودکان زیر ۵ سال، اغلب تمام روز را برای دستمزدی ناچیز در مزارع کار می‌کنند.

اوگاندا: کودکانی که در نزدیکی دریاچه‌ی کاتو^{۸۵} سکونت دارند، به جای حضور در کلاس‌های درس، به منظور کسب درآمد برای خانواده‌هایشان، تشت‌های نمک حمل می‌کنند.

بنگلادش: کودکان برای جدا کردن ماهی به منظور خشک کردن، استخدام می‌شوند.

اسرائیل و مناطق فلسطینی: متهم هستند که از کودکان فلسطینی کودکان در هر دو طرف درگیر به عنوان «سپراسانی» استفاده کرده‌اند هستند. کودکان اسرائیلی توسط و صدها کودک ۱۳ تا ۱۹ ساله از جمله جنبش‌های شهرک‌نشین‌های افراطی «عبدالرحمان احمدتیه» ۱۴ ساله را در درگیری‌های خشن به کار گرفته صرفاً به اتهام پرتاب سنگ، بازداشت می‌شوند. همچنین نظامیان اسرائیل و باججویی کرده‌اند.

نیپال: طی جنگ ۱۰ ساله‌ی جریان توافقنامه‌ی صلح سال ۲۰۰۶ مائوئیست‌ها برابر حکومت سلطنتی و با کمک آژانس‌های سازمان ملل، نیپال، کودکان در هر دو طرف گام‌هایی برای نجات و برگرداندن به خدمت گرفته می‌شدند. اما در آن‌ها به زندگی برداشته شده است.

جمهوری آفریقای مرکزی: چاد: کودکان از میان افراد ساکن در کمپ‌های پناهندگان انتخاب و به‌عنوان محافظان مرزی - در طول مرز شرقی- توسط دولت استخدام می‌شوند. با وجود توافق برای ترخیص این کودکان، در سال ۲۰۰۷ نزدیک به ۱۰ هزار کودک سرباز در میان نیروهای دولتی و شبه‌نظامیان حضور داشتند.

جمهوری دموکراتیک کنگو: حداقل ۷ هزار کودک سرباز درگیر جنگی هستند که در شرق کشور جریان دارد. گزارش‌های تکان‌دهنده‌ی متعددی از آموزش وحشیانه و وحشیگری آن‌ها مطرح شده است.

برمه: صدها کودک به عنوان سرباز در درگیری جاری میان دولت و گروه‌های قومی (که برای استقلال مبارزه می‌کنند) به کار گرفته شده‌اند. این کودکان بخشی از «چریک‌های ارتش کارنی»^{۸۹} هستند.

کودکان سرباز

بر اساس برآوردها ۳۰۰ هزار سرباز زیر ۱۸ سال در سراسر دنیا، درگیر جنگ هستند. بعضی از کودکان در خط مقدم درگیری سلاح‌های جنگی، قمه و آرپی‌جی در دست دارند. گروهی دیگر هم در نقش‌های پشتیبانی رزمی^{۸۶} به کار گرفته می‌شوند؛ از جمله: پیام‌رسان، جاسوس، آشپز، پاک‌سازی کننده‌ی مین، باربر و برده‌ی جنسی. حتی در بعضی مواقع از کودکان برای مشارکت در قتل و تجاوز جنسی هم استفاده می‌شود.

کودکان سرباز در شبه‌نظامیان جنگ‌سالار، گروه‌های شورشی و نیروهای یاغی بین سنین ۱۴ تا ۱۷ سال هستند، هرچند حضور بعضی کودکان تا ۷ ساله هم گزارش شده است. پسران و دختران با روش‌های گوناگون عضوگیری می‌شوند. بعضی اوقات خانواده‌ها از فرزندان خود به عنوان ابزار مبارزه با فقر استفاده می‌کنند. یا کودکان به امید حفاظت از خود و خانواده‌شان در برابر گروه‌های درگیر جنگ، به مبارزه دست می‌زنند. یا به دلایل و انگیزه‌های خاصی، برای جنگیدن مورد شناسایی و انتخاب قرار می‌گیرند. هرچند در بسیاری موارد هم کودکان هنگامی که نیروها از میان روستاها یا محلات عبور می‌کنند، به سادگی دزدیده می‌شوند. «چارلز تیلور» (رییس جمهور سابق لیبیا) علاوه بر سایر اقدامات وحشیانه‌اش، به دلیل به کارگیری سربازان کودک، در دادگاه بین‌المللی حقوق بشر «لاسه» محاکمه شد.

پروتکل الحاقی در مورد درگیر شدن کودکان در منازعات مسلحانه، سال ۲۰۰۲ به اجرا گذاشته شد و تا سال ۲۰۰۹ توسط ۱۲۸ کشور به تصویب رسید. این پروتکل سربازگیری اجباری یا استفاده از سربازان زیر ۱۸ سال را در عملیات جنگی ممنوع می‌کند. نیروهای ارتش ایالات متحده و بریتانیا از سن ۱۷ سالگی استخدام می‌شوند، اما از زمان امضای پروتکل الحاقی در راستای عدم اعزام افراد زیر ۱۸ سال به مناطق درگیری، گام‌هایی برداشته‌اند. در سال ۲۰۰۹ «ویلیام آلدريج»^{۸۷} تفنگدار ارتش بریتانیا، ۳ روز پس از رسیدن به ۱۸ سالگی توسط ارتش به افغانستان اعزام و ۴۵ روز بعد کشته شد.

کودکان خشونت

کشورهایی که کودکان زیر ۱۸ سال سربازگیری یا در عملیات جنگی استفاده می‌شوند (۲۰۰۷ - ۲۰۰۴)

حرف‌های کسانی که قبلاً کودک-سرباز بوده‌اند

«کشتن یک آدم دیگر من را به شدت ناراحت می‌کند. وقتی برمی‌گردم خانه، باید مراسمی سنتی انجام بدهم و روح خودم را پاک کنم. من هنوز درباره‌ی پسری از روستای خودمان که توسط من کشته شد، خواب می‌بینم... او با من حرف می‌زند و می‌گوید که بی‌جهت او را کشته‌ام، و من گریه می‌کنم...» (دختری ۱۶ ساله، بعد از مرخص شدن از یک گروه مسلح)

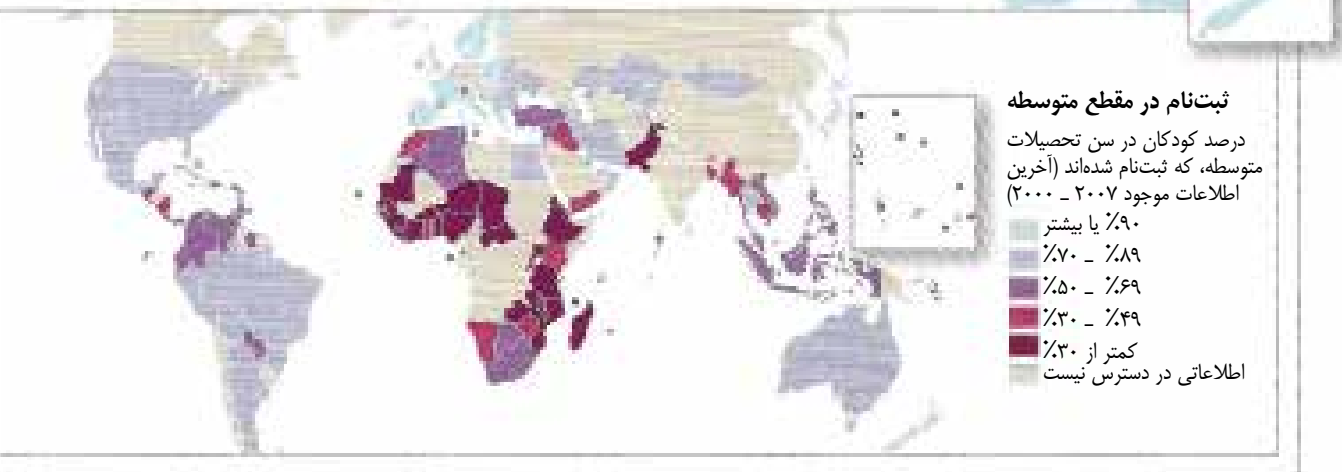
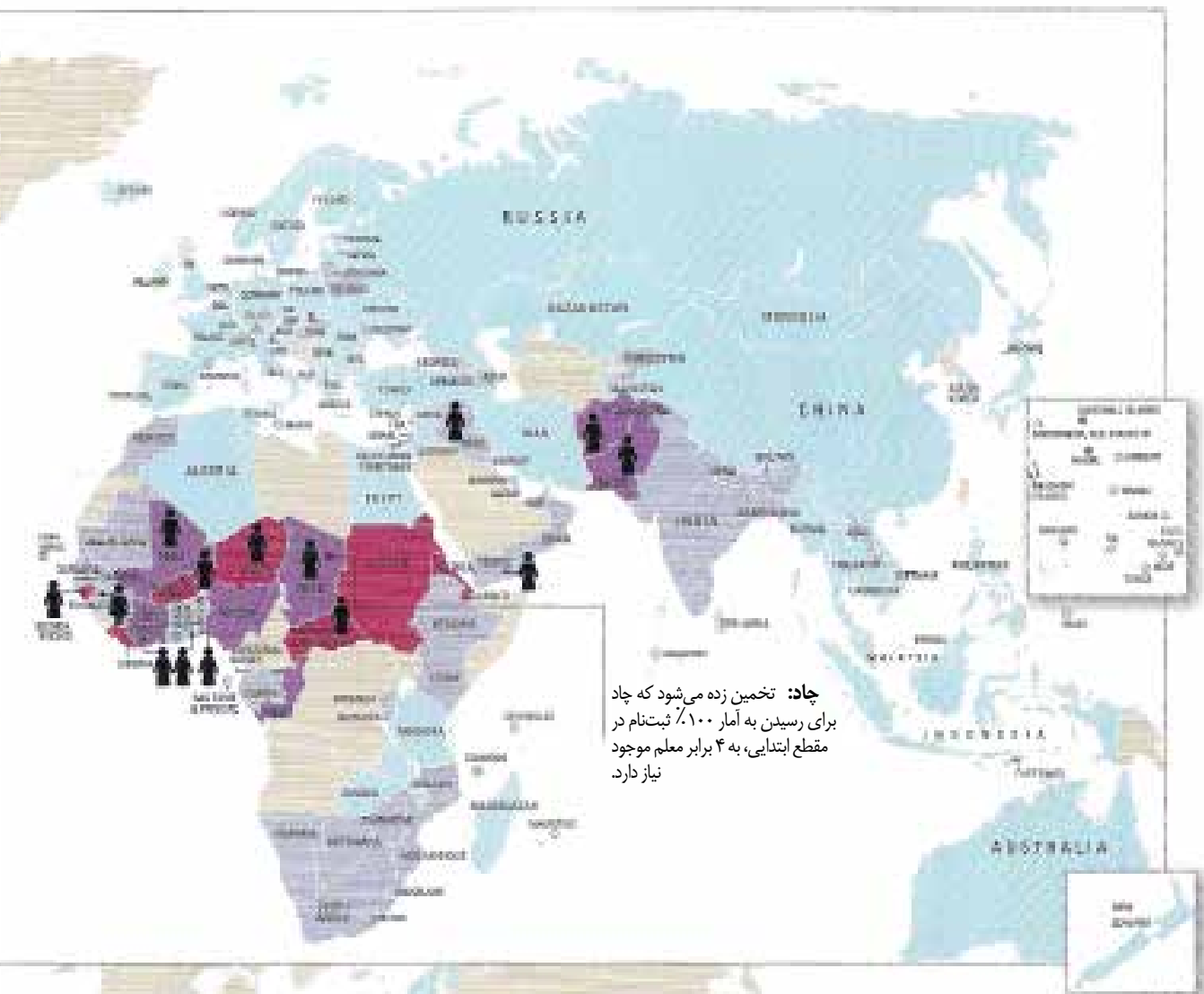
«اوایل کارم به خاطر تازه‌کار بودن، نمی‌توانستم کارهای خیلی مشکل را درست انجام بدهم و به همین خاطر هر روز صبح کتک می‌خوردم. ۲ تا از دوستان من در اثر کتک‌خوردن، جان‌شان را از دست دادند. سربازها آن‌ها را در توالت‌های صحرايي دفن کردند. من هنوز به آن‌ها فکر می‌کنم.» (کودک سرباز سابق)

قانون چه می‌گوید...؟

دولت‌های مشارکت‌کننده تمام تدابیر ممکن را به کار می‌گیرند تا از عدم شرکت اعضای زیر ۱۸ سال نیروهای نظامی خود - به صورت مستقیم - در عملیات جنگی، اطمینان یابند و افرادی که به سن ۱۸ سالگی نرسیده‌اند اجباراً به استخدام نیروهای مسلح در نیایند.

مواد ۱ و ۲ پروتکل الحاقی (۲۰۰۰) به میثاق حقوق کودک (۱۹۸۹)

کلمبیا: کودکان توسط گروه‌های مسلح مخالف به عنوان جنگجو یا برای مین‌گذاری مورد استفاده قرار می‌گیرند. در صورت بازداشت، ممکن است این کودکان توسط نیروهای دولتی بازجویی شوند. دیگران - مثل این کودک ۱۳ ساله که ظاهراً ۵ نفر را به قتل رسانده است - در درگیری‌های میان گروه‌های شبه‌نظامی و دلال‌های مواد مخدر به عنوان آدم‌کش‌های پولی^{۸۸} (مزدور) به کار گرفته می‌شوند.

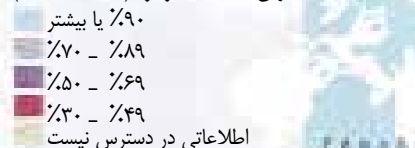
آموزش

آموزش حقی محوری و پایه‌ای برای کسب موارد متعدد دیگری از حقوق بشر است. کودکان از حق اساسی در بهره‌گرفتن از آموزش ابتدایی برخوردارند. تقریباً تمامی کشورها میثاق حقوق کودک را تصویب کرده‌اند؛ که به موجب آن متعهد شده‌اند آموزش مقدماتی رایگان و همگانی و نیز انواع مختلفی از امکانات فرعی برابر را فراهم کنند. کشورهای صنعتی در تأمین تحصیلات ابتدایی و متوسطه پیشرو هستند، اما از اواخر دهه‌ی ۱۹۹۰ در بسیاری از کشورهای در حال توسعه دنیا پیشرفت‌های چشم‌گیری در زمینه ثبت‌نام در سطوح آموزش عالی و همچنین کاهش نابرابری قدیمی موجود در ثبت‌نام دختران و پسران، صورت گرفته است.

بعضی از مؤلفه‌ها نقش سرنوشت‌سازی در افزایش ثبت‌نام در مدارس دارند و موجب تسهیل دسترسی به آموزش می‌شوند؛ که عبارتند از: هزینه‌ی بیشتر دولت در امر آموزش، درآمد بالاتر خانوار، سطح سواد بالاتر زنان، سهم وسیع‌تر زنان در مشاغل با دریافت حقوق و سهم وسیع‌تر جمعیت ساکن در مناطق شهری. هنوز چالش‌های بسیاری پا برجاست. افزایش ثبت‌نام در مدارس لزوماً به این معنی نیست که کودکان به صورت منظم در کلاس‌های درس حاضر می‌شوند. در بسیاری از کشورهای در حال توسعه، عدم شرکت در کلاس‌ها به میزان بالایی شایع است. نرخ ثبت‌نام هم معیاری برای کیفیت آموزش نیست؛ کیفیتی که امکانات فراهم‌شده و تعداد دانش‌آموزان هر کلاس، در آن موثر است. در بسیاری از کشورها کمبود معلمان دوره‌دیده همچنان به عنوان مانعی جدی در تأمین آموزش مطلوب مطرح است.

ثبت‌نام (در مقطع) ابتدایی

تعداد کودکان در سن تحصیلات ابتدایی، درصد کودکان در سن تحصیلات ابتدایی که ثبت‌نام شده‌اند. آخرین اطلاعات موجود (۲۰۰۷ - ۲۰۰۰)

ثبت‌نام دختران در مقایسه با پسران:

۲۷ - ۱۰ درصد کمتر

نیکاراگونه: بین

سال‌های ۱۹۹۹ تا ۲۰۰۳، هزینه‌ی دولت در بخش آموزش دو برابر شده است.

قانون چه می‌گوید...؟

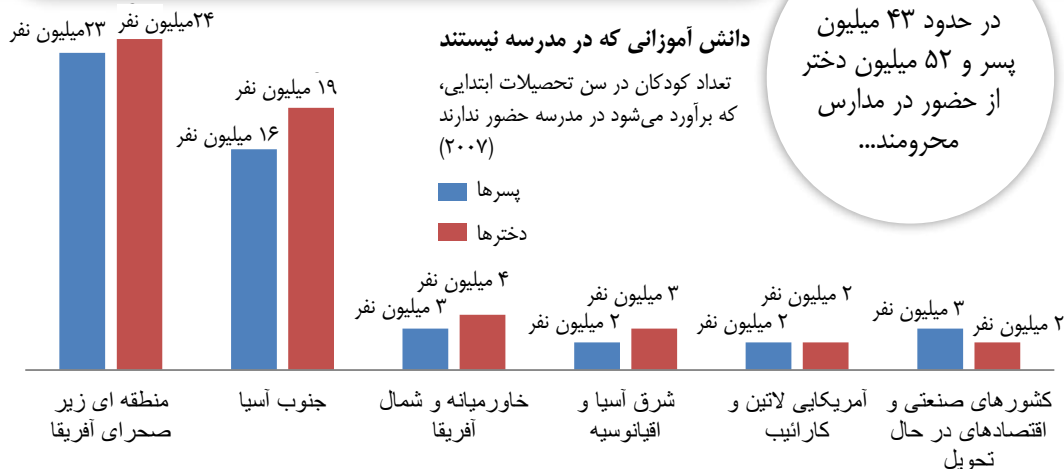
دولت‌های مشارکت‌کننده، حق کودک را در برخورداری از آموزش به رسمیت می‌شناسند و با چشم‌انداز دستیابی تدریجی به این حق ویژه - بر اساس تامین فرصت‌های برابر برای آن‌ها- به موارد زیر اقدام خواهند کرد:

الف) فراهم کردن آموزش ابتدایی الزامی و رایگان برای همه.

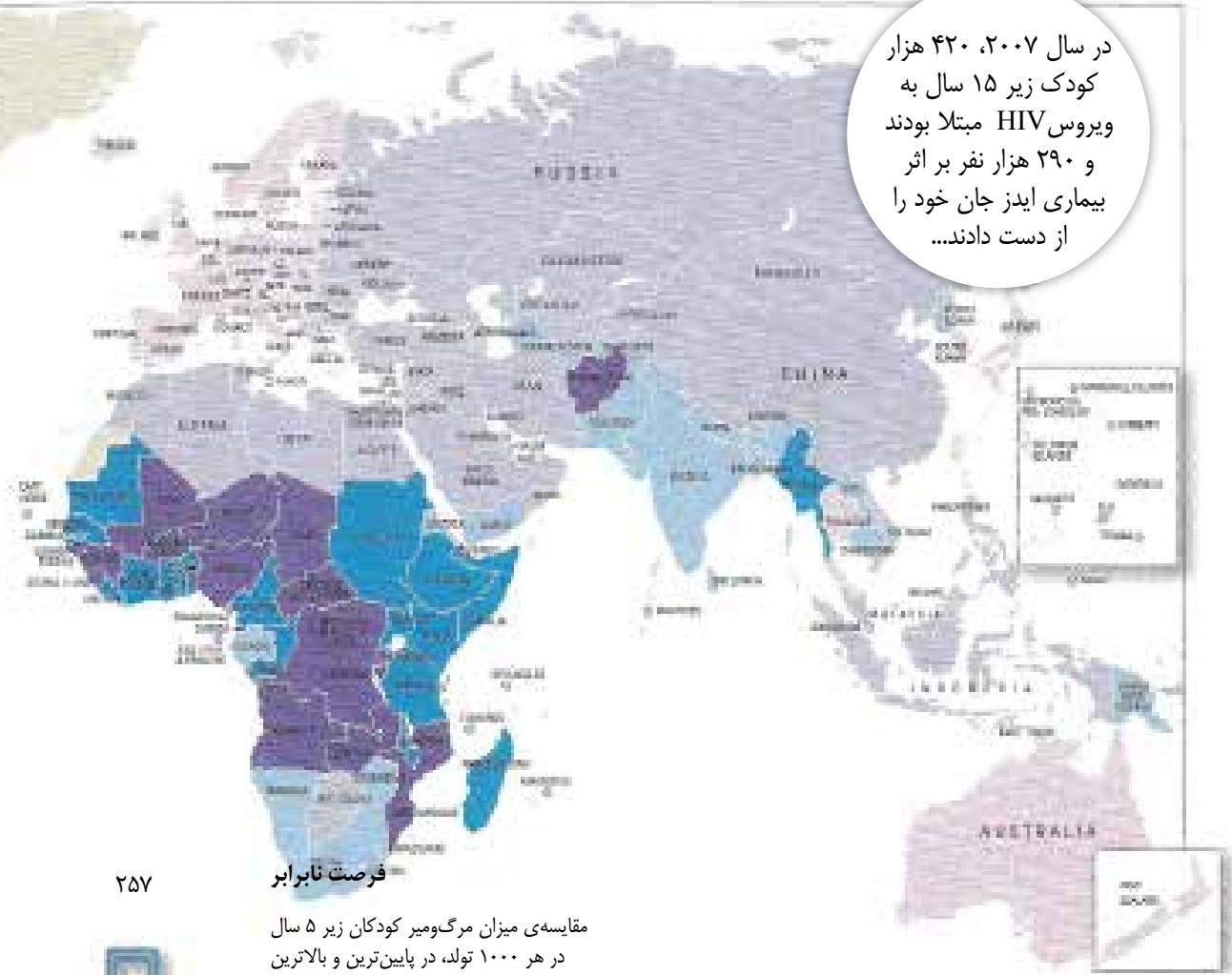
ب) تشویق به توسعه‌ی انواع گوناگون آموزش متوسطه؛ از جمله آموزش عمومی و حرفه‌ای، شامل فراهم کردن و در دسترس قرار دادن آن برای همه‌ی کودکان...

مواد ۱ و ۲ پروتکل الحاقی (۲۰۰۰) به میثاق حقوق کودک (۱۹۸۹)

در حدود ۴۳ میلیون پسر و ۵۲ میلیون دختر از حضور در مدارس محرومند...

در سال ۲۰۰۷، ۴۲۰ هزار کودک زیر ۱۵ سال به ویروس HIV مبتلا بودند و ۲۹۰ هزار نفر بر اثر بیماری ایدز جان خود را از دست دادند...

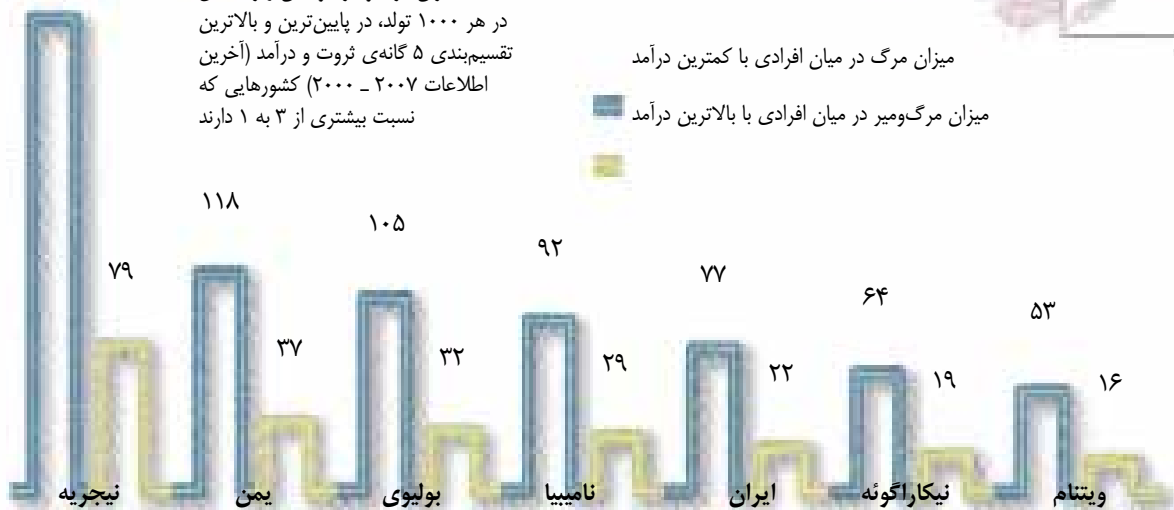
۲۵۷

فرصت نابرابر

مقایسه‌ی میزان مرگ‌ومیر کودکان زیر ۵ سال در هر ۱۰۰۰ تولد، در پایین‌ترین و بالاترین تقسیم‌بندی ۵ گانه‌ی ثروت و درآمد (آخرین اطلاعات ۲۰۰۷ - ۲۰۰۰) کشورهایی که نسبت بیشتری از ۳ به ۱ دارند

میزان مرگ در میان افرادی با کمترین درآمد

میزان مرگ‌ومیر در میان افرادی با بالاترین درآمد

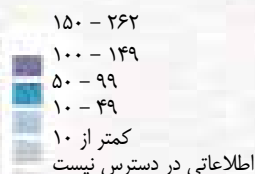

مرگ و میر و بهداشت و سلامت کودکان

مرگ و میر کودکان

میزان مرگ و میر کودکان زیر ۵ سال در هر ۱۰۰۰ تولد (۲۰۰۷)

حق زندگی و برخورداری از بهداشت و سلامت، مهم‌ترین موارد در معرض تهدید در سراسر دنیا هستند.

احتمال مرگ یک کودک در بسیاری از کشورهای توسعه یافته بسیار اندک است، در حالی که این امر در کشورهای در حال توسعه به وفور رخ می‌دهد. در سال ۲۰۰۷ برآورد شد که ۹ میلیون کودک پیش از رسیدن به سن ۵ سالگی جان خود را از دست دادند؛ که ۳ میلیون نفر از آن‌ها طی نخستین ماه زندگی تلف شده‌اند.

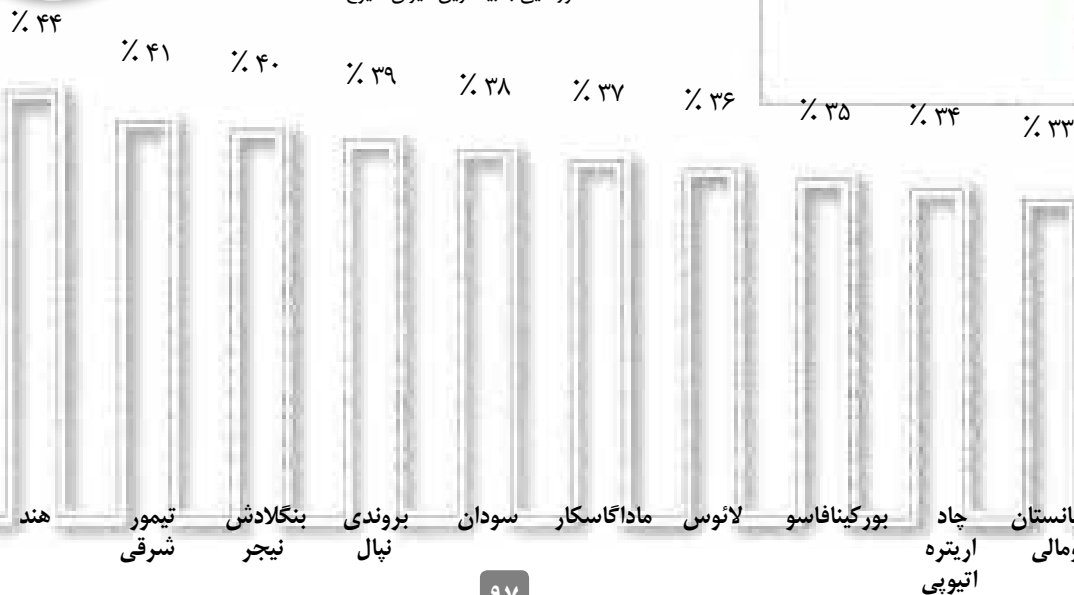
احتمال وقوع این قبیل فجایع خاص، تحت تأثیر بعضی عوامل است که بسیاری از آن‌ها قابل پیشگیری هستند؛ که عبارتند از: سطح گسترده‌ای از ایدز (HIV)، کمبود واکسیناسیون، کمبود متخصصین دوره دیده‌ی بهداشت، کمبود دسترسی به آب سالم و تأسیسات بهداشتی، کمبود حشره‌کش‌ها و پشه‌بندها، و حتی حفاظت در برابر درگیری‌های مسلحانه. این عوامل همچنین شامل سطح درآمد خانوار می‌شود؛ که تفاوت فاحش مرگ و میر کودکان در میان خانواده‌های پولدارتر با فقیرتر در همه‌ی کشورها، نشان‌دهنده‌ی این واقعیت است.

در بسیاری از کشورهای در حال توسعه، کودکان از بهداشت ناکافی و کمبود رژیم غذایی کافی نیز رنج می‌برند. در سال ۲۰۰۷، تخمین زده شده که ۱۱۲ میلیون کودک زیر ۵ سال دچار کمبود وزن بودند. هرچند کاهش ۷ درصدی شاخص مورد نظر نسبت به سال ۱۹۹۰ بسیار دلگرم کننده است، اما عدم تغذیه‌ی کافی همچنان عاملی مهمی در بیش از یک سوم تمام مرگ و میرهای کودکان این رده‌ی سنی است.

در هر ۵ ثانیه یک کودک بر اثر گرسنگی جان خود را از دست می‌دهد...

کودکان دچار کمبود وزن

درصد کودکان زیر ۵ سال با کمبود وزن، به نسبت سن (آخرین اطلاعات موجود ۲۰۰۷ - ۲۰۰۰) کشورهایی با بیشترین میزان شیوع

5	45	01	44	02	46	01	47
5	418	39	157	926	1383	109	1492
9	61	44	105	88	193	206	39
3	148	81	229	23	252	00	252
3	92	63	155	158	353	34	587
2	114	09	123	06	129	01	130
1	182	65	547	59	606	27	633
1	07	06	13	02	15	00	15
4	100	4	147	93	240	05	245
2	42	01	43	02	45	00	45
5	182	71	253	01	254		254
0	46	00	46	00	46		46
5	538	108	626	14	660		660
30	33	06		08	47		47
10	24	11	3	404			7
05	10	00	1				
00	14	01	15				
03	51	11	65	05			
02	04	00	04	00			
65	478	220	698	120			
03	09	00	09	00			
00	63	04	67	01			
44	4626	1140	5766	2371			50
57	99	13	112	41			16

بخش هشتم : پروفايل کشورها و آمار جهانی

تمام دولت-ملت‌ها در هر جایی، تا اندازه‌ای حقوق بشر را نقض می‌کنند. بعضی دولت‌ها به شکل نظام‌مند و گسترده و بعضی دیگر به صورت اتفاقی به این کار دست می‌زنند. به این ترتیب تلاش و مبارزه در جهت حقوق بشر، به صورت پدیده و چالشی واقعاً جهانی مطرح است.

این بخش از اطلس شامل چکیده‌ی کوتاهی از موضوعات حقوق بشری موجود و مستمر در گستره‌ی وسیعی از دولت و ملت‌ها می‌شود. از قدرتمندترین و ثروتمندترین کشورها گرفته تا آسیب‌پذیرترین و فقیرترین آن‌ها؛ مجموعه‌ی این اطلاعات از منابع گوناگونی حاصل شده است.

فهرست کردن موارد نقض حقوق بشر کار آسانی نیست و الزاماً با موانعی روبه‌روست. مهم‌ترین مانع، خصومت ناقضان حقوق بشر با ثبت دقیق و مفصل تمامی تجاوزهایی است که توسط آن‌ها صورت می‌گیرد. پنهان‌کاری دولتی، قانون‌گذاری ناکافی در بحث آزادی اطلاعات و فقدان مکانیزم جمع‌آوری جامع اطلاعات آماری، موانعی هستند که مدافعان حقوق بشر هنگام تلاش برای ترسیم تصویری واضح از وسعت و عمق نقض حقوق بشر با آن مواجه هستند.

خلاف این موانع، نشانه‌های معتبری از نقض‌های شاخص حقوق بشر موجود است که شالوده‌ی پروفايل مختصر ارائه شده در این قسمت را فراهم کرده است. همان‌طور که اغلب هم گفته می‌شود، دانش و آگاهی قدرت است و در این راستا، این آگاهی مبنایی برای تشخیص دقیق و به چالش کشیدن موارد سوءاستفاده و نقض حقوق بشر را ارائه می‌دهد.

پاپوا گینه‌ی نو: مسئول
محاسبه، مشغول شمارش آرا
در انتخابات سال ۲۰۰۷ است.

پروفایل کشورها

اینجا خلاصه‌ای از مهم‌ترین موضوعات حقوق بشری در کشورهای منتخب ارائه شده است.

اتریش: هرچند که این کشور عضو اتحادیه اروپا و امضاکننده میثاق اروپایی حقوق بشر است، اما به دلیل رفتاری که با پناهندگان و پناهجویان داشته مورد انتقاد قرار گرفته است. نگرانی‌هایی هم در مورد ادعای بدرفتاری با افراد بازداشت‌شده توسط پلیس، مطرح شده است.

اتیوپی: با وجود خوش‌بینی‌های اخیر در بعضی زمینه‌ها، کارنامه‌ی حقوق بشر اتیوپی بدتر شده است. تقریباً یک میلیون نفر در مناطق متأثر از قحطی، با خطر گرسنگی روبه‌رو هستند. درگیری مسلحانه بین دولت و گروه‌های شبه‌نظامی دوباره شکل گرفته است. اتیوپی به درگیری مسلحانه با اریتره - بر سر مرزهای مورد اختلاف - ادامه می‌دهد. تعداد زندانیان سیاسی و کسانی که به خاطر اعتقادات مذهبی‌شان محکوم شده‌اند، افزایش قابل توجهی داشته است. آزادی بیان به روش‌های گوناگونی محدود شده. همچنین گزارش‌هایی از شکنجه در بازداشتگاه‌ها تهیه شده است.

آذربایجان: این کشور همواره به دلیل اعمال محدودیت بر آزادی بیان و اجتماعات مورد انتقاد قرار گرفته است. این محدودیت‌ها در جریان تبلیغات و انتخابات شدیدتر می‌شود. روزنامه‌نگاران نیز از آزار و اذیت‌ها و ارباب، گله‌مند هستند. اتهاماتی هم در مورد شکنجه در بازداشتگاه‌های پلیس مطرح شده است. وضعیت آوارگان داخلی به‌جا مانده از درگیری ناگورنو-قره‌باغ^{۹۰} در دهه‌ی ۱۹۹۰ همچنان وخیم است.

اردن: افراد بسیاری با استناد به «قانون ضد ترور» بازداشت و زندانی شده‌اند. دادگاه‌های امنیت ویژه عملاً جلوی امکان برگزاری دادگاه عادلانه را می‌گیرند. بنا به اظهارات موجود، بعضی از کسانی که در بازداشت بودند شکنجه شده‌اند. خشونت علیه زنان به شکل وسیع ادامه دارد و موارد بسیاری از آنچه که «قتل‌های ناموسی» نامیده می‌شود، گزارش شده است. آزادی بیان هم مثل آزادی اجتماعات و گردهمایی، محدود شده است. کارگران

مهاجر با تبعیض و کمبود حمایت شغلی مواجه هستند. اردن میزبان نزدیک به ۱/۹ میلیون پناهنده‌ی فلسطینی و ۵۰۰ هزار پناهنده از عراق است.

آرژانتین: هرچند وضعیت حقوق بشر از زمان حکومت نظامیان در دهه‌های ۱۹۸۰ - ۱۹۷۰ به بعد بهبود چشم‌گیری داشته است؛ آرژانتین به دلیل تداوم تبعیض علیه جمعیت همواره مورد تحقیر قرار گرفته‌ی بومیان، با انتقاد مواجه است. شرایط زندگی کسانی که در زندان‌ها نگهداری شده‌اند هم انتقادات شدیدی را برانگیخته است.

ارمنستان: درگیری‌های مرزی با آذربایجان (کشور همسایه) همچنان بر نگرانی‌های امنیتی در ارمنستان می‌افزاید. به‌ویژه اینکه محدودیت بر آزادی بیان و تلاش برای محدود کردن جنبش‌های سیاسی مخالف، تشدید شده است. گزارش‌های روزنامه‌نگاران و نمایندگان رسانه‌ها نیز از ارباب و اذیت و آزار توسط مأموران دولتی حکایت دارد.

اروگوئه: بعضی از قوانین امیدوار کننده تصویب و اصلاحات سیاسی انجام شده؛ اما در زمینه محاکمه‌ی مرتکبان نقض حقوق بشر که طی سال‌های دهه‌ی ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ رخ داده، پیشرفت اندکی صورت گرفته است. اروگوئه همچنین به دلیل وجود زندانیان بسیاری که هنوز محکوم نشده‌اند، مورد انتقاد قرار دارد.

اریتره: این کشور وضعیت حقوق بشری بسیار نامساعدی دارد و مردم برای حیات خود به کمک غذایی بین‌المللی وابسته هستند. احزاب سیاسی مخالف (مثل سازمان‌های مدنی - اجتماعی) عملاً غیرقانونی اعلام شده‌اند. بسیاری از پیروان آیین‌های مذهبی که توسط دولت ممنوع شده‌اند، با تهدید و بازداشت مواجه می‌شوند. اعمال شکنجه به صورت گسترده‌ای گزارش شده است. سیستم قضایی تقریباً وجود ندارد، اغلب افراد بازداشتی هیچ چاره‌ی قانونی‌ای ندارند و امید اندکی به تبرئه شدن یا دادگاه عادلانه دارند. از سال ۲۰۰۱ در اریتره هیچ مطبوعات مستقل و خصوصی وجود نداشته است.

ازبکستان: این کشور به دلیل کارنامه‌ی نامساعد حقوق بشر، انتقادات زیادی را به خود جلب کرده است. ادعاهای گسترده‌ای در مورد شکنجه وجود دارد. آزادی بیان، انجمن‌ها و اجتماعات شدیداً محدود شده است. آزادی مذهبی در معرض گستره‌ی وسیعی از ممانعت‌ها قرار

پلیس برخوردار نیستند.

اسلوانی: حقوق ۲۰ هزار نفر موسوم به «سر به نیست شده‌ها» همچنان نگرانی‌های جدی را در پی دارد. اغلب آن‌ها در دیگر جمهوری‌های یوگسلاوی سابق متولد شده‌اند و در جریان استقلال کشور در سال ۱۹۹۱، اقامت دائمی آن‌ها در اسلوانی لغو شد. دسترسی آن‌ها به کمک‌هزینه‌های اجتماعی و اقتصادی و دیگر انواع حمایت قانونی، به شدت تحت تأثیر این وضعیت قرار گرفته است. به‌علاوه اقلیت روما همچنان با تبعیض و اذیت و آزار مواجه هستند.

استونی: مهم‌ترین موضوع حقوق بشری در استونی، نگرانی در مورد حقوق اقلیت‌های زبانی است، که در حدود ۳۰٪ از جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند. مقامات استونیایی تأکید بسیار زیادی بر زبان رسمی دارند، اما فراهم کردن فرصت‌های کافی برای آموختن زبان رسمی برای غیراستونیایی‌زبانان به کندی صورت پذیرفته است؛ که این امر منجر به محدودیت در دسترسی به خدمات عمومی و اعمال تبعیض از سوی کارفرمایان شده است. استونی همچنین از سوی شورای اروپا به دلیل تحمل شرایط غیرانسانی توسط تعداد زیادی از زندانیان، مورد انتقاد قرار گرفته است.

آفریقای جنوبی: با وجود دستور تاریخی پیروزی بر آپارتاید، آفریقای جنوبی همچنان از نقض موارد مهمی از موضوعات حقوق بشر رنج می‌برد. فقر گسترده با نمود در سن امید به زندگی - که ۵۱ سال است - به وضوح دیده می‌شود. جرایم خشن و جنایت گسترده است و زندگی بسیاری از اهالی آفریقای جنوبی را نابود می‌کند. خشونت علیه زنان و دختران هم زیاد است. ایجاد محدودیت به دلیل ملاحظات سیاسی در دسترسی حدود نیمی از مبتلایان ایدز به داروهای ضد ایدز، ادامه دارد. وضعیت زندان‌ها بسیار نامساعد است و گزارش‌هایی مبنی بر شکنجه‌ی زندانیان وجود دارد.

افغانستان: وضعیت حقوق بشر بسیار وخیم است. درگیری‌های میان نیروهای ناتو و شبه‌نظامیان طالبان منجر به فقدان امنیت شخصی، قطع دسترسی به آب و غذا و همچنین تخریب منازل شده است. با وجود برگزاری انتخابات، این کشور به دلیل اعمال محدودیت بر آزادی بیان همواره مورد انتقاد قرار گرفته است. هرچند وضعیت زنان نسبت به شرایط بسیار بد

دارد. سازمان‌های مردم‌نهاد و جامعه‌ی مدنی در معرض نظارت، تهدید و تعطیلی است. وضعیت افرادی که در صنعت گسترده‌ی پنبه ازبکستان مشغول به کار هستند، عموماً اسفناک است و از سوی «سازمان جهانی کار» و دیگر سازمان‌ها متناوباً مورد انتقاد قرار گرفته است. زنان با حمایت اندک دولت، در معرض سطوح بالایی از خشونت قرار دارند. فساد در میان پلیس و مقامات دولتی رایج است.

اسپانیا: عکس‌العمل پلیس و نیروهای امنیتی به فجایع تروریستی اسلام‌گراها و باسکی‌ها، انتقادهای چشم‌گیری را به خود جلب کرده است. اتهاماتی در مورد شکنجه و بازداشت خودسرانه مطرح شده. پناهنجویان و مهاجرین در زندان‌های فراسرزمینی، دور از سرزمین اصلی اسپانیا (در شرایطی که به صورت بین‌المللی نیز محکوم شده است) زندانی می‌شوند.

استرالیا: بسیاری از شهروندان از بعضی از بهترین خدمات عمومی در دنیا بهره‌مند هستند. امید به زندگی بزرگسالان ۸۱ سال است و یکی از کشورهای فوق‌العاده توسعه‌یافته‌ی جهان است. با این وجود استرالیا به دلیل تبعیض همیشگی علیه بومیان، انتقادهای چشم‌گیری را به خود جلب کرده است.

اسرائیل و سرزمین‌های فلسطینی: شرایط زندگی بسیاری از افرادی که در سرزمین‌های اشغالی زندگی می‌کنند، اسفناک است. زندگی و معیشت خیلی از آن‌ها در نتیجه‌ی عواقب سیاست‌های اسرائیلی حاکم بر غزه و کرانه‌ی باختری، با تهدید روبه‌رو است. در حدود ۱/۵ میلیون فلسطینی ساکن غزه بر اثر تحمیل محاصره صدمه دیده‌اند. ساخت دیوار دفاعی حائل توسط اسرائیل، ساکنان فلسطینی را در خطر محبوس شدن قرار می‌دهد؛ که این امر در تضاد با قوانین بین‌المللی است. جمعیت فلسطینی ساکن غزه و کرانه‌ی باختری عملاً به کمک‌های انسان‌دوستانه وابسته هستند. هزاران فلسطینی در معرض بازداشت خودسرانه و زندان طولانی مدت هستند. اتهامات شکنجه به صورت گسترده‌ای وجود دارد. همچنین خشونت بین فلسطینیان و جنبش‌های رقیب - حماس و فتح - در گرفته است.

اسلواکی: موضوع اصلی حقوق بشر در این کشور، نگرانی در مورد تبعیض و اذیت و آزار گسترده‌ای است که توسط مردم اقلیت روما تحمل می‌شود. دیگر گروه‌های اقلیت نیز در معرض حملات خشن قرار دارند و از حمایت کافی

آن‌ها در دوران حکومت طالبان بهتر شده است، ولی همچنان محدودیت زیادی بر بسیاری از حقوق بشر آن‌ها اعمال می‌شود. امید به زندگی در بزرگسالان ۴۳ سال است. افغانستان همچنان مجازات مرگ را در قوانین خود حفظ کرده است.

اکوادور: دولت در پی انجام مجموعه‌ای از اصلاحات قانون اساسی است و کمیسیون حقیقت‌یاب را برای بررسی موارد ارتكابی نقض حقوق بشر طی دهه‌ی ۱۹۸۰ تشکیل داده است. با وجود این پیشرفت مثبت، فعالان محیط زیست در تلاش خود برای مبارزه با ادامه‌ی بهره‌برداری از منطقه‌ی آمازون، با تهدید و اذیت و آزار نظام‌مند روبه‌رو هستند.

آلبانی: در حالی که این کشور در تلاش برای پیوستن به اتحادیه‌ی اروپا است، وضعیت حقوق بشر آن در بعضی حوزه‌ها نگرانی‌هایی را برانگیخته است. با وجود سطح بالایی از خشونت خانگی و تجارب جافتاده‌ی قاچاق زنان، حقوق زنان همچنان مشکلی بزرگ محسوب می‌شود. این کشور به دلیل شرایط نامناسب افراد بازداشت‌شده در زندان‌ها و همچنین ادعاهای مطرح شده در مورد شکنجه و بدرفتاری توسط نیروهای امنیتی و پلیس، مورد انتقاد قرار گرفته است.

الجزایر: کشور با خشونت‌های گسترده‌ی سیاسی مواجه است، که منجر به تلفات جانی چشم‌گیری شده. به‌علاوه این کشور به دلیل اعمال محدودیت بر آزادی بیان، خشونت مداوم و تبعیض علیه زنان و مصونیت قضایی مقامات دولتی که مرتکب قتل، شکنجه یا آسیب‌رساندن به شهروندان الجزایری شده‌اند، محکوم شده است. همچنین سازمان امنیت به دلیل بازداشت مخفیانه و خودسرانه‌ی افراد مظنون به ارتباط با مخالفان سیاسی یا سازمان‌های تروریستی، محکوم شده است.

السالوادور: وضعیت حقوق بشر این کشور پس از حکومت ددمنش و خون‌ریز طی دهه‌ی ۱۹۸۰، بهبود چشم‌گیری داشته است. با این وجود، بسیاری از مرتکبین موارد اخیر نقض حقوق بشر، مجازات نشده‌اند. به‌علاوه، قانون ویژه‌ی ضد اعمال تروریستی سال ۲۰۰۶ به دلیل تأثیر بر آزادی‌های مدنی افراد مورد هدف و تحت این قانون، مورد انتقاد قرار گرفت.

آلمان: این کشور به دلیل اتهام دخالت نیروهای ویژه و نیروهای امنیتی در انتقال غیرقانونی متهمان از افغانستان - در طرحی موسوم به «استرداد ویژه» - تحت سازماندهی

آمریکا، مورد انتقاد قرار گرفته است. اتهاماتی در مورد نقش مسئولان آلمانی در استرداد چندین تبعه‌ی آلمانی - سوری و لبنانی تبار مورد بررسی دقیق پارلمان قرار گرفته است.

امارات متحده‌ی عربی: جدا از اینکه تعدادی از روزنامه‌نگاران و تأمین کنندگان اینترنت به دلیل انتقاد از حکومت، به افترا و تهمت محکوم شده‌اند؛ آزادی بیان در معرض نظارت‌های شدید قرار دارد. کارگران مهاجر با اذیت و آزار و سوءاستفاده مواجه هستند. قاچاق کارگران مهاجر به امارات به منظور بیگاری، عموماً توسط مقامات تکذیب می‌شود. مجازات‌های سنگدلانه و تحقیرآمیز (از جمله شلاق) همچنان اعمال می‌شود.

اندونزی: شکنجه و بدرفتاری با زندانیان توسط مقامات امنیتی و پلیس به صورت نسبتاً گسترده‌ای انجام می‌شود و مقامات دولتی همواره این موضوع را تکذیب می‌کنند. برخورد مقامات با گروه‌های مذهبی به اتهام ارتباط با سازمان‌های تروریستی اسلامی، به افزایش دائمی تعداد زندانیان سیاسی منجر شده است. بسیاری از مدافعان حقوق بشر در معرض اذیت و آزار و تهدید قرار گرفته‌اند. وضعیت امنیتی در «پاپوا» (که تلاش دیرینه‌ای برای استقلال داشته) همچنان ناپایدار است. تبعیض و خشونت علیه زنان به صورت گسترده ادامه دارد و تجارت پررونق قاچاق جنسی رایج است. در مورد مرگ‌ومیر مادران، اندونزی یکی از بالاترین رتبه‌ها را در دنیا دارد؛ که این امر بر اثر کمبود دسترسی مادران به آموزش جنسی و خدمات بهداشتی تولید مثل، وخیم‌تر می‌شود.

آنگولا: امید به زندگی در میان بزرگسالان فقط ۴۲ سال است. فقر و بیماری گسترده به ویران کردن شرایط زندگی بسیاری از آنگولایی‌ها ادامه می‌دهد. به علاوه، مقامات به دلیل نقض حقوق بشر در حیطه‌هایی مثل اخراج اجباری، نقض نظام‌مند حقوق بشر توسط مسئولان امنیتی و پلیس، شرایط بسیار نامناسب زندان‌ها، اعمال محدودیت بر آزادی بیان و تبعیض علیه زنان، مورد انتقاد قرار گرفته است.

اوکراین: اتهامات شکنجه و بدرفتاری با افرادی که در بازداشت پلیس هستند، متناوباً مطرح شده است. پناهندگان و پناهجویان با خطر بازگشت اجباری روبه‌رو هستند. سطوح نسبتاً بالایی از خشونت و قاچاق جنسی، حقوق زنان را نقض می‌کند. اعضای اقلیت‌های نژادی، قومی و مذهبی بدون حمایت کافی یا پرداخت غرامت، همواره در

معرض تهدید و اذیت و آزار قرار دارند.

نقض حقوق بشر محکوم شده است. جنبش‌های مخالف (مثل بسیاری از مدافعان حقوق بشر و سازمان‌های مدنی اجتماعی) با محدودیت‌های بسیار و تعقیب قضایی مواجه هستند. در این کشور آزادی بیان با محدودیت همه‌جانبه‌ای مواجه است. حقوق زنان با محدودیت‌ها و نقض گسترده روبه‌رو است. اقلیت‌های مذهبی تحت تبعیض و اذیت و آزار نظام‌مند قرار دارند. اقلیت‌های جنسی با اذیت و آزار دولتی شدیدی روبه‌رو هستند. طی سال‌های اخیر ایران صدها محکوم جزایی را اعدام کرده است، که بعضی از آن‌ها «سنگسار» شده‌اند. بنا به گزارش‌های رسیده، در این کشور شکنجه به صورت گسترده‌ای وجود دارد.

ایرلند: وضعیت بسیاری از زندان‌های ایرلند، انتقادهایی را به خود جلب می‌کند. طبق سیاست کلیسای کاتولیک در زمینه‌ی سقط جنین و حق حیات، حقوق تولید مثل زنان محدود شده است.

باهاما: این کشور به دلیل پیشینه‌ی حقوق بشری از دو منظر اصلی مورد انتقاد قرار گرفته است. باهاما بالاترین میزان تجاوز جنسی گزارش‌شده را دارد و همچنین دولت به شدت از استفاده از مجازات مرگ حمایت می‌کند.

بحرین: وضعیت حقوق بشری این کشور در چند زمینه مورد انتقاد است. از جمله: اعمال محدودیت بر آزادی بیان، نقض حقوق بشر توسط مقامات امنیتی و پلیس در سایه‌ی حمایت از سیاست ضد تروریستی، تداوم بازداشت و زندانی‌کردن خودسرانه و استفاده از مجازات مرگ.

برزیل: با وجود امید به زندگی ۷۲ سال در میان بزرگسالان و درآمد نسبتاً بالای ناخالص ملی، میلیون‌ها نفر در برزیل از اثرات معمول فقر مطلق در رنج و سختی هستند. عملیات پلیسی در بسیاری از محله‌های به حاشیه رانده شده‌ی شهری، منجر به مرگ هزاران نفر شده است. کار اجباری و شرایط کاری استثمارگری همچنان بر زندگی بسیاری از افراد تأثیر می‌گذارد. بومیان همچنان از اثرات بی‌توجهی و تبعیض نظام‌مند رنج می‌برند.

برمه: دیکتاتوری نظامی همچنان به نادیده‌گرفتن فشار بین‌المللی و انتقادات از وضعیت نامناسب حقوق بشری خود ادامه می‌دهد. سرکوب هرگونه مخالفت و اعتراض سیاسی، همراه با محدودیت‌های گسترده بر آزادی بیان و اجتماعات، در خدمت سرکوب مخالفان سیاسی قرار دارد.

اوگاندا: درگیری مسلحانه میان نیروهای دولتی با «ارتش مقاومت خداوند» به مرگ بسیاری از افراد و نیز موارد نقض حقوق بشر منجر شد. روند مذاکرات صلح، پیشرفت اندکی داشته است. آزادی بیان در معرض گستره‌ی وسیعی از محدودیت‌ها قرار دارد. بیش از ۱/۵ میلیون آواره به دلیل درگیری‌های مسلحانه و در جستجوی پناهگاه، در اقامتگاه‌های شمال اوگاندا زندگی می‌کنند. زنان در معرض سطوح بالایی از خشونت و تجاوز جنسی قرار دارند. اقلیت‌های جنسی با اذیت و آزار نظام‌مند مواجه هستند و همجنس‌گرایی جرم شرم‌آوری تلقی می‌شود.

ایالات متحده آمریکا: دولت رییس جمهور «اوباما» وعده داد که در ابتدای دوره ریاست جمهوری او، بازداشتگاه «خلیج گوانتانامو» را تعطیل کند. وقتی که این امر با استقبال بین‌المللی روبه‌رو شد، پرسش‌هایی در مورد سرنوشت زندانیان مطرح شد. اعضای ارتش آمریکا به ضرب و شتم و تجاوز به غیرنظامیان در کشورهایی از جمله عراق و افغانستان متهم، و در بعضی موارد محکوم شدند. مقامات آمریکایی به سازماندهی و مشارکت در طرح موسوم به «پروازهای استرداد ویژه» و نیز شکنجه مظنونین تروریستی، متهم هستند. در آمریکا بیش از ۵۰ میلیون آمریکایی به درمان کامل پزشکی دسترسی ندارند. تعدادی از ایالت‌های آمریکا محکومین جزایی را اعدام می‌کنند. آثار و عواقب طوفان «کاترینا» در سال ۲۰۰۵، همچنان توسط بسیاری از قربانیان که آواره شده و بدون اسکان دائمی باقی مانده‌اند، احساس می‌شود.

ایتالیا: اقلیت روما مانند بسیاری از پناهندگان و پناهجویان دیگر، با تبعیض گسترده‌ای روبه‌رو هستند. واکنش ایتالیا به شرایطی که «جنگ علیه ترور» نامیده می‌شود، شامل قانون‌گذاری جدیدی بود که امکان بازداشت و انتقال فوری مهاجران متهم به همکاری با گروه‌های تروریستی را فراهم می‌آورد؛ که عملاً آن‌ها را از دادرسی عادلانه‌ی قانونی محروم می‌کند. همچنین اتهامات مکرری حاکی از اعمال بدرفتاری و خشونت توسط مقامات پلیس، مطرح شده است. مالکیت بیش از حد نخست وزیر «برلوسکونی» بر رسانه‌ها، سؤالاتی را در مورد آزادی واقعی مطبوعات ایتالیا ایجاد کرده است.

ایران: این کشور به درستی به دلیل موارد گسترده‌ی

آزار و اذیت و قتل اقلیت‌های قومی همچنان ادامه دارد. کار اجباری به صورت گسترده و نظام‌مند وجود دارد. در این کشور تعداد زیادی بازداشت خودسرانه، بیش از هزار زندانی سیاسی و موارد فراوانی از مفقود شدن افراد وجود دارد. وضعیت زندان‌ها عموماً وحشتناک است. گزارش‌های شکنجه به کرات مطرح می‌شود و گزارش‌های متعددی نیز از مرگ افراد در زمان بازداشت وجود دارد.

بریتانیا: واکنش دولت به تهدید تروریستی، عمده‌ترین نگرانی حقوق بشر است. آزادی رفت و آمد افراد بدون برگزاری دادگاه و بدون محکومیت، ضمن طرحی موسوم به «قوانین نظارتی» محدود می‌شود. انگلستان به دلیل اخراج خارجی‌ها به کشورشان (که ممکن است در آنجا با خطر شکنجه روبه‌رو شوند) مورد انتقاد قرار گرفته است. شرایطی که پناهجویان ناکام پیش از اخراج در آن نگهداری می‌شوند، انتقادات بین‌المللی را برمی‌انگیزد.

بروندی: امید به زندگی در میان بزرگسالان ۴۹ سال است. بروندی در بعضی زمینه‌های حقوق بشر از جمله: وضعیت بسیار نامناسب بازداشت، آمار بالای بازداشت‌های خودسرانه، اتهامات در مورد وجود شکنجه، محدودیت بر آزادی بیان و خشونت جنسی گسترده، محکوم شده است.

بلاروس: در دسامبر سال ۲۰۰۸ سازمان ملل طی قطعنامه‌ای وضعیت حقوق بشر بلاروس را محکوم کرد. در این کشور گروه‌های مخالف با تداوم آزار و اذیت و بازداشت مواجه هستند، محدودیت‌های وسیعی بر آزادی تجمعات و بیان اعمال می‌شود، اقلیت‌های مذهبی گوناگون با تبعیض گسترده - مورد حمایت دولت - مواجه هستند و زنان همچنان از تبعیض، میزان بالای خشونت خانگی و قاچاق در رنج و سختی به سر می‌برند.

بلژیک: این کشور به دلیل نوع رفتار با مهاجران، پناهندگان و پناهجویان مورد انتقاد قرار گرفته است.

بلغارستان: یکی از اعضای اخیر اتحادیه‌ی اروپا، به دلیل نوع رفتار با گروه‌های اقلیت قومی مقدونیه‌ای و روما مورد انتقاد قرار گرفته است. بسیاری از پناهجویان و پناهندگان با دوره‌های طولانی مدت بازداشت در شرایط نامساعد مواجه هستند.

بنگلادش: وضعیت فوق‌العاده‌ای که متعاقب خشونت‌های سیاسی گسترده در سال ۲۰۰۸ اعمال شده منجر به اعمال

محدودیت بر آزادی بیان، تجمعات و انجمن‌ها شده است. به‌علاوه مقامات امنیتی و پلیس به صورت گسترده‌ای به شکنجه و بدرفتاری متهم هستند. نگرانی عمده‌ی حقوق بشر در مورد استفاده از بازداشت خودسرانه گزارش شده، که ۴۴۰ هزار نفر در سال ۲۰۰۸ به صورت خودسرانه بازداشت شده‌اند. همچنین خشونت علیه زنان به شکل گسترده‌ای ادامه دارد. بنگلادش در سال ۲۰۰۸ بیش از ۹۰ محکوم را اعدام کرد.

بنین: امید به زندگی در میان بزرگسالان ۵۵ سال است. این کشور به دلیل استفاده‌ی بیش از حد از خشونت توسط بعضی مقامات پلیس و نیز به دلیل شرایط نامساعد زندان‌ها، مورد انتقاد قرار گرفته است.

بوسنی و هرزگوین: این کشور در تلاش برای فائق آمدن بر اثرات جنگ بالکان در دهه‌ی ۱۹۹۰ بوده است. اقدامات دادگاه بین‌المللی کیفری در موضوع یوگسلاوی سابق جهت تلاش برای اجرای عدالت در مورد تعداد زیادی از متهمان به جنایات جنگی و جنایات علیه بشریت، با موفقیت کمی همراه بوده است. معمولاً اتهامات سوءاستفاده و بدرفتاری کردن پلیس، از سوی بازداشتی‌های زندان مطرح بوده است. بعضی اقلیت‌ها همچنان با تبعیض مواجه هستند. بازگشت پناهندگان آواره شده در جریان جنگ، به کندی صورت می‌گیرد.

بولیوی: این کشور بیشترین تعداد مردم بومی در آمریکای جنوبی را دارد. در سال ۲۰۰۶ نخستین رییس جمهور بومی در این کشور انتخاب شد. رئیس جمهور «مورالس» طرح تغییر قانون اساسی را پی‌گیری کرد که منجر به بروز اختلافات عمده در بولیوی شد و با اعتراضات و شورش‌هایی همراه بود. بولیوی همچنین به علت محدودیت‌های موجود در آزادی بیان و حمله به روزنامه‌نگاران، مورد انتقاد قرار گرفته است.

پاپوا گینه‌ی نو: جامعه‌ی مدنی به شکل فزاینده‌ای بداخلاق شده و در معرض درگیری قرار دارد. با وجود سطح بالایی از جرایم خشن و گسترش بدون نظارت قاچاق سلاح‌های کوچک به داخل کشور، «امنیت فردی» موضوع کلیدی حقوق بشر پاپوا است. خشونت علیه زنان گسترده است و عموماً توسط مقامات تکذیب می‌شود.

پاراگوئه: بومیان این کشور فشار فقر را تحمل کرده و

نیز در معرض گستره‌ی وسیعی از اشکال تبعیض هستند. کشاورزان با اخراج اجباری از زمین‌هایشان مواجه‌اند و پلیس را به بدرفتاری متهم می‌کنند.

تانزانیا: سن امید به زندگی در بزرگسالان ۵۱ سال است. علاوه بر اثرات فقر، حقوق زنان از طریق خشونت خانگی شدید و ختنه‌ی زنان به شکل گسترده‌ای نقض می‌شود. پناهندگان و مهاجران از دیگر کشورهای آفریقایی همسایه، در معرض بازگشت اجباری قرار می‌گیرند. قانونی که در سال ۲۰۰۷ تصویب شد به دلیل اعمال بیش از حد محدودیت بر رسانه‌ها، مورد انتقاد قرار گرفت.

پاکستان: وضعیت نامساعد امنیتی همچنان زندگی بسیاری را در پاکستان به ناپودی می‌کشد. بازداشت‌های خودسرانه و زندانی کردن به صورت گسترده‌ای وجود دارد. سیستم قضایی شامل شورای قبیله‌ای است که در آن، دادگاه عادلانه عملاً رد می‌شود. موارد موسوم به قتل‌های ناموسی حتی از سوی این شوراها مجاز شمرده شده است. قوه‌ی مجریه با قوه‌ی قضاییه و بسیاری از قضات اخراج شده درگیر است. گروگان‌گیری و قتل توسط گروه‌های مسلح، مشخصه‌ی دائمی بعضی مناطق است. آزادی بیان در معرض محدودیت‌های گسترده قرار دارد. دخالت پاکستان در جنگ علیه ترور، به ناپدید شدن ناگزیر صدها نفر منجر شده است. تبعیض نظام‌مند علیه اقلیت‌های مذهبی وجود دارد.

تایلند: این کشور از دوره‌های طولانی بی‌ثباتی سیاسی و دوره‌های پیاپی حکومت نظامیان آسیب دیده است. بازداشت خودسرانه گسترده است و آزادی بیان، گردهمایی و اجتماعات با محدودیت‌های جدی مواجه شده. تعدادی از پناهندگان کشورهای همسایه، مجبور به بازگشت شدند. تداوم تورسم جنسی بسیاری از زنان، دختران و پسران جوان را در معرض شرایط خطرناک، تحقیرآمیز و سودجویانه قرار می‌دهد.

پرتغال: پلیس به دلیل اظهارات بسیاری در زمینه‌ی بدرفتاری با مردم متهم شده. بسیاری از این موارد هرگز مورد بررسی قرار نگرفته است.

تایوان: این کشور به دلیل قوانین محدود کننده‌ی آزادی اجتماعات و تظاهرات سیاسی، مورد انتقاد قرار گرفته است.

پرو: این کشور در حال خروج از دهه‌ها درگیری مسلحانه است. پیشرفت چشم‌گیری در جهت تلاش برای محاکمه کردن مرتکبان موارد اخیر نقض حقوق بشر صورت گرفته است. صنعت معدن با مخالفت از سوی طرفداران محیط زیست و بومیانی که ادعا دارند در پاسخ به مخالفت‌شان مورد تهدید و بدرفتاری قرار گرفته‌اند، مواجه است.

ترکمنستان: این کشور در حال خروج از دوران حکومت غیرمعارف رئیس‌جمهور پیشین است، که در سال ۲۰۰۶ درگذشت. با وجود پیشنهادهایی برای انجام اصلاحات گوناگون سیاسی و نظام قضایی، نقض حقوق بشر (به ویژه با ایجاد محدودیت و تهدید مخالفان سیاسی) همچنان وجود دارد. آزادی بیان و آزادی اجتماعات در معرض نظارت‌های جدی قرار دارد. گزارش‌های بسیاری در مورد زندانیانی که برای مدت زمان نامعلوم در شرایط «ممنوع ملاقات» نگاه داشته شده‌اند، وجود دارد. مخالفان جدی نیز با اذیت و آزار و خطر زندانی شدن مواجه می‌شوند.

تاجیکستان: با اینکه سن امید به زندگی بزرگسالان بالاست (۶۶سال)؛ ولی تاجیکستان از عدم صادرات اقلام ارزشمند و همچنین نواحی عمدتاً کوهستانی‌اش رنج می‌برد. آب و هوای خشک به قحطی گسترده‌ی موادغذایی طی زمستان ۲۰۰۹-۲۰۰۸ منتهی شد. به‌علاوه، آزادی مذهبی با حملات دولتی به گروه‌هایی که بیش از حد اسلام‌گرا تلقی می‌شوند، محدود شده است. هرساله خیلی از مردان تاجیک به عنوان «کارگران مهاجر» کشور را ترک کرده و در کشورهای مثل روسیه و قزاقستان تحت شرایط تبعیض شدید و نقض حقوق بشر قرار دارند. خشونت علیه زنان گسترده است و عموماً توسط مقامات نادیده گرفته می‌شود.

ترکیه: این کشور به دلیل وضعیت بعضی جنبه‌های حقوق بشر خود، انتقادات داخلی و بین‌المللی را برانگیخته است. آزادی بیان به منظور حفاظت از اصول «کمالیست» دولت، محدود شده است. زنان خشونت گسترده‌ای را تحمل می‌کنند و هم در مناطق روستایی و هم در مناطق شهری ترکیه، گزارش‌های بسیاری از قتل‌های ناموسی وجود دارد. درگیری میان نیروهای دولتی و اقلیت کرد در مناطق کردنشین همچنان ادامه دارد؛ که در نتیجه، غیرنظامیان زندگی، کسب و کار و خانه‌های خود را از دست می‌دهند. اتهامات شکنجه متناوباً مطرح می‌شود. ترکیه حکم شورای اروپایی حقوق بشر در سال ۲۰۰۶ را که در آن رفتار این

کشور با مخالفان جدی خدمت سربازی را غیرقانونی اعلام کرده بود، همچنان به طور کلی رد می‌کند.

ترینیداد و توباگو: رفتار پلیس به مهم‌ترین دغدغه‌ی حقوق بشر این کشور بدل شده است. اتهامات شکنجه و بدرفتاری در بازداشتگاه‌ها به وفور مطرح می‌شود؛ که به چندین مورد مرگ منجر شده است.

توگو: در جریان تاسیس سیستمی که بر حقوق بشر تأثیرگذارتر است، پیشرفت‌هایی صورت گرفته. انتخاباتی که در سال ۲۰۰۷ برگزار شد، آزاد و عادلانه ارزیابی شده. همچنین حرکت‌هایی در زمینه‌ی محاکمه کردن کسانی که قبلاً مرتکب موارد نقض حقوق بشر شده‌اند، انجام شده است. با این وجود آزادی بیان تا حدود زیادی با محدودیت همراه شده تا فعالیت خبرنگاران مستقل و منتقد حکومت فعلی، ممنوع شود.

تونس: اتهامات شکنجه و بدرفتاری به شکل گسترده‌ای مطرح است. آزادی‌های مدنی اساسی از قبیل: آزادی بیان و گردهمایی و اجتماعات در معرض محدودیت‌های چشم‌گیری قرار دارد. بعضی از پیگردهای قضایی افراد متهم به تروریسم به دلیل نتایج دادگاه‌های ناعادلانه، با محکومیت بین‌المللی همراه بوده است. آزادی مذهبی نیز محدود شده و گزارش‌های متعددی از موارد اذیت و آزار زنان به دلیل پوشش حجاب وجود دارد.

تیمور شرقی^{۹۵}: یکی از نوپاترین کشورهای دنیا، که نخستین انتخابات پارلمانی خود را در سال ۲۰۰۷ برگزار کرد. تلاش‌هایی در جریان است تا افراد متهم به موارد اخیر نقض حقوق بشر، به پای میز محاکمه کشانده شوند. خطر تداوم ناآرامی‌های داخلی مسئله‌ای مهم در وجود و استمرار سطح گسترده‌ای از آوارگان داخلی است.

جامائیکا: نگرانی اصلی حقوق بشر در جامائیکا کمبود امنیت است، که در میزان بسیار بالای جرم و جنایت نمود پیدا می‌کند. اتهامات در مورد خشونت پلیس، در حال افزایش است. همچنین تبعیض وسیعی علیه زنان و همجنس‌گرایان مرد وجود دارد.

جمهوری آفریقای مرکزی: این کشور یکی از فقیرترین کشورهای جهان بوده و شاخص امید به زندگی در میان بزرگسالان ۴۴ سال است. علاوه بر اثرات فقر کم‌رشدن، یکی از اصلی‌ترین نگرانی‌های حقوق بشر،

کمبود امنیت است؛ که منجر به خشونت‌های گسترده و ارتکاب تجاوزهای جنسی توسط گروه‌های مسلح و نیروهای دولتی شده است. در سال ۲۰۰۸ ده‌ها هزار نفر از جمهوری آفریقای مرکزی فرار کرده و به دنبال کسب پناهندگی از کشورهای همسایه بودند.

جمهوری چک: تبعیض علیه زنان - به‌ویژه مردم روما - به عنوان یکی از موضوعات اصلی حقوق بشری مطرح است. بعضی از زنان روما حتی با عقیم‌سازی اجباری مواجه شده‌اند.

جمهوری دموکراتیک کنگو: امید به زندگی در بزرگسالان فقط ۴۶ سال است؛ که تا حدودی نتیجه‌ی فقر کم‌رشدن و درگیری و جنگ طولانی داخلی است. جمهوری دموکراتیک کنگو همچنین به دلیل ارتکاب قتل‌های غیرقانونی، بازداشت خودسرانه و شکنجه توسط مقامات امنیتی، به شدت محکوم شده است. در این کشور کودکان سرباز بسیاری درگیر جنگ هستند، ۱/۴ میلیون نفر داخل کشور آواره شده‌اند و بیش از ۳۲۰ هزار نفر به عنوان پناهنده در کشورهای همسایه به سر می‌برند.

جمهوری دومینیکن: این کشور که از مقاصد توریستی دریای کارائیب به‌شمار می‌رود، به دلیل اعمال تبعیض علیه هائیتی‌ها^{۹۳} و دومینکن‌های هائیتی‌تبار^{۹۴} مورد انتقاد قرار گرفته است. خشونت علیه زنان بسیار گسترده است، که البته با عدم پاسخگویی یا پاسخگویی اندک مقامات همراه است. قاچاق افراد به داخل یا خارج از این کشور به تجارت عمده‌ای بدل شده. روزنامه‌نگاران و بعضی از تشکیلات رسانه‌ای با ارباب و آزار و اذیت مواجه هستند.

جمهوری قبرس: در این کشور موضوعات اصلی نگران‌کننده حقوق بشری، اذیت و آزار و بدرفتاری با مهاجران و پناهجویان است. بعضی از آن‌ها برای مدت‌های طولانی بدون دسترسی به وکیل، در «بازداشت اداری»^{۹۲} نگه داشته شده‌اند. تعدادی از گزارش‌ها نیز از مضروب شدن این افراد توسط افسران پلیس و در زمان بازداشت حکایت دارد.

جیبوتی: موقعیت کشور در خلیج عدن توجیه‌کننده‌ی حضور پادگان‌های نسبتاً بزرگ سربازان فرانسوی و آمریکایی است و این امر منبع اصلی درآمد جیبوتی در راستای کمک‌های خارجی برای توسعه، محسوب می‌شود.

فقر در این کشور به صورت گسترده‌ای وجود دارد. با وجود شرایط سیاسی نسبتاً پایدار، دامنه‌ی وسیعی از محدودیت‌ها بر آزادی بیان و اجتماعات وجود دارد.

چاد: اثرات جنگ داخلی طولانی مدت و درگیری‌های مسلحانه، به عنوان نگرانی اصلی حقوق بشر در این کشور مطرح است. در سپتامبر ۲۰۰۸ سازمان ملل در تلاش برای جلوگیری از تلفات مرگ‌ومیر، تصمیم گرفت نیروی حافظ صلح به چاد اعزام کند. کودکان نسبت به کودکان ربابی و قاچاق یا به کار گرفته شدن به عنوان سرباز در گروه‌های شبه‌نظامی مختلف، در معرض خطر قرار دارند. خشونت جنسی به صورت گسترده وجود دارد و روزنامه‌نگاران یا تهدید نظام‌مند و محدودیت مواجه هستند. همچنین تقریباً ۴۰۰ هزار پناهنده از دارفور (سودان) و جمهوری آفریقای مرکزی در چاد اسکان داده شده‌اند.

چین: این کشور با داشتن بیشترین جمعیت دنیا، انتقادات دیرینه و همه جانبه‌ای را در زمینه‌ی وضعیت حقوق بشر خود برانگیخته است. موضوعات اصلی عبارتند از: عدم حقوق دموکراتیک، استفاده‌ی گسترده از بازداشت خودسرانه، استفاده‌ی گسترده از مجازات مرگ، تبعیض علیه اقلیت‌های مذهبی، سانسور و اعمال محدودیت بر آزادی بیان، اعمال شکنجه، تبعیض علیه زنان و تداوم مخالفت با خودمختاری «تبت».

دانمارک: شورای اروپا از نحوه‌ی رفتار با بسیاری از پناهجویانی که برای دوره‌های طولانی مدت، پیش از بررسی وضعیت‌شان در شرایط نامساعد نگهداری می‌شوند، انتقاد کرده است. عملکرد دولت در نحوه‌ی اختصاص مزایای تأمین اجتماعی به افراد، با پرداخت حقوق کمتر به افرادی که حداقل ۷ سال از ۸ سال آخر را به صورت پيوسته شهروند دانمارک نبوده‌اند، زیر سؤال رفته است.

رواندا: اقامه‌ی دعوا در دادگاه کیفری بین‌المللی رواندا، به تعقیب مرتکبان نسل‌کشی سال ۱۹۹۴ ادامه می‌دهد؛ اما تنش شدید همچنان میان گروه‌های قومی رواندا ادامه دارد. استفاده‌ی گسترده از شوراهای قبیله‌ای، حق برخورداری از دادگاه عادلانه را به مخاطره می‌اندازد. ادعاهای بسیاری در مورد اعمال شکنجه و بدرفتاری توسط نیروهای امنیتی وجود دارد. وضعیت زندان‌ها محکومیت بین‌المللی را در پی داشته است. سن امید به زندگی بزرگسالان ۴۵ سال است.

رومانی: مقامات اتهام دخالت در استرداد ویژه‌ی متهمان تروریستی را رد کرده‌اند. اقلیت روما با تبعیض و اذیت و آزار گسترده‌ای مواجه‌اند. شرایط نامناسب کسانی که مدت زیادی در آسایشگاه‌های روانی زندگی می‌کنند، انتقادات بین‌المللی را به خود جلب می‌کند. اقلیت‌های جنسی با تبعیض و اذیت و آزار نظام‌مند مواجه هستند.

روسیه: کمبود آزادی مطبوعات و تمایل مقامات دولت به معرفی هرگونه مخالفت و انتقادی از حکومت به عنوان «عمل ضد میهنی»، مهم‌ترین نگرانی‌های حقوق بشر است. روسیه به دلیل ناپدید کردن عده‌ای طی عملیات نظامی این کشور در چچن، توسط شورای اروپایی حقوق بشر محکوم شده است. اعتراضات عمومی در معرض نظارت‌های سخت‌گیرانه قرار دارد و تظاهرات‌ها توسط پلیس - که به اعمال خشن متهم است - برهم خورده. مدافعان حقوق بشر و دیگر فعالان با تهدید و آزار و برخورد خشن مواجه‌اند. اقلیت‌های نژادی با تبعیض گسترده و کمبود حمایت کافی از سوی مقامات روبه‌رو هستند. انجام شکنجه (به عنوان ابزاری برای گرفتن اعتراف از زندانیان) گزارش شده است. خشونت علیه زنان گسترده است و عموماً مقامات آن را تکذیب می‌کنند.

زامبیا: سن امید به زندگی بزرگسالان این کشور ۴۱ سال است. به‌علاوه به دلیل اثرات فقر فراگیر و نیز زیرساخت‌های عمومی توسعه‌نیافته؛ آزادی بیان، اجتماعات و انجمن‌ها در معرض گستره‌ی وسیعی از محدودیت‌ها قرار دارد. زنان و دختران جوان با تبعیض گسترده و خشونت روبه‌رو هستند.

زیمبابوه: سن امید به زندگی بزرگسالان، به ۴۱ سال سقوط کرده است. با وجود تشکیل دولت ائتلافی در سال ۲۰۰۹، اعضای احزاب مخالف همچنان در معرض حمله و آدم‌ربایی قرار دارند. مدافعان حقوق بشر پیایی با اذیت و آزار و تهدید به مرگ مواجه هستند. گزارش‌های بسیاری در مورد قتل‌های فراقانونی و ادعاهایی در مورد شکنجه - به صورت گسترده - وجود دارد. محدودیت‌های شدید آزادی بیان، اجتماعات و انجمن‌ها، سر جای خود باقی مانده. برای محروم کردن افراد مشکوک به مخالفت با حکومت، دسترسی به کمک‌های انسان‌دوستانه محدود شده است.

ژاپن: قانونی به تصویب رسید که اغلب موانع قانونی برای اخراج افراد خارجی که مسوولان دولتی تصور می‌کنند در

فعالیت‌های تروریستی دخالت دارند، را از میان بر می‌دارد. ژاپن همچنان از جبران خسارات قربانیان جنایات جنگی و فجایع این عملیات خودداری می‌کند.

ساحل عاج: امید به زندگی در میان بزرگسالان ۴۷ سال است. نیروی صلح‌بانی سازمان ملل در جهت تلاش برای حمایت از برقراری صلح بین دولت و نیروهای شبه‌نظامی در این کشور استقرار پیدا کرده‌اند. به هر دو طرف درگیری‌ها اتهام نقض حقوق بشر وارد است. خشونت علیه زنان گسترده است، که دامنه‌ی آن به اتهامات سوءاستفاده‌ی جنسی توسط صلح‌بانان سازمان ملل نیز گسترش پیدا کرده است.

سریلانکا: در جریان درگیری میان بیرهای تاملیل و نیروهای دولت که سال ۲۰۰۹ به پایان رسید، نقض حقوق بشر رایج بود. هزاران غیرنظامی جان خود را از دست دادند یا متحمل جراحت جدی شدند و نیز گزارش‌هایی در مورد ناپدیدکردن و شکنجه وجود داشت. صدها کودک سرباز درگیر مبارزه بودند. محدودیت‌های شدید بر گروه‌های جامعه‌ی مدنی سریلانکا اعمال شد. برای ارزیابی ورود واقعی سریلانکا به مرحله جدید پس از درگیری‌ها، هنوز خیلی زود است.

سرزمین‌های فلسطینی: بخش «اسرائیل و سرزمین‌های فلسطینی» را ببینید.

سنگاپور: قوانین امنیتی برای زندانی کردن تعداد زیادی از متهمان به دخالت در فعالیت‌های تروریستی - آن‌هم بدون دادگاه یا دسترسی به وکیل - مورد استفاده قرار گرفته است. آزادی بیان و اجتماع در معرض محدودیت قرار دارند و در کنار آن، چندین سازمان نیز به دلیل «افترا زدن به دولت» تعطیل شده‌اند.

سنگال: این کشور همچنان در تلاش برای فائق شدن بر دوره‌ی طولانی درگیری داخلی است. مخالفان دولت، حامیان حقوق بشر و روزنامه‌نگاران مستقل با تهدید دسته‌جمعی و خطر خشونت روبه‌رو هستند. وجود شکنجه در تعداد زیادی از زندان‌ها گزارش شده است.

سودان: این کشور یکی از بدترین اوضاع حقوق بشر را در دنیا دارد. این اوضاع با کشتار جمعی طی حملات شبه‌نظامیان مورد حمایت دولت به مردم دارفور آغاز شد. خشونت علیه زنان و دختران گسترده است. گزارش‌های

بی‌شماری از شکنجه و بدرفتاری وجود دارد. محدودیت‌های شدیدی بر آزادی بیان، اجتماع و گردهمایی و آزادی مذهبی، اعمال شده است. بازداشت خودسرانه متداول است و نگرانی‌های مستمری در مورد عدم دسترسی به دادگاه عادلانه مطرح شده است.

سوازیلند: فقر کمرشکن با فاصله‌ی زیادی به عنوان بزرگ‌ترین نگرانی حقوق بشر در سوازیلند مطرح است. سن امید به زندگی بزرگسالان ۴۱ سال است. دو/سوم جمعیت در فقر مطلق زندگی می‌کنند و بیش از یک/چهارم مردم به ویروس ایدز آلوده هستند. یک/سوم کودکان یتیم هستند یا با خانواده‌ها یا پرستارانی زندگی می‌کنند که در نگهداری آن‌ها بسیار ناتوان هستند.

سوریه: وضع فوق‌العاده‌ای که از سال ۱۹۶۳ برقرار شده، در حال حاضر بزرگ‌ترین خطر برای حقوق بشر است. در این کشور صدها زندانی سیاسی و تعداد بسیار زیادی که به صورت خودسرانه بازداشت شده‌اند، در زندان به سر می‌برند. محدودیت‌های شدیدی بر آزادی‌های بنیادی مدنی تحمیل شده است. همواره اتهامات بسیاری در مورد شکنجه مطرح می‌شود. اقلیت «کرد» به صورت نظام‌مند مورد تبعیض و آزار قرار می‌گیرند. زنان همچنان با اذیت و آزار گسترده و محرومیت از حقوق اساسی خود روبه‌رو هستند.

سومالی: وضعیت انسانی این کشور کاملاً وحشتناک است. از سال ۱۹۹۲ هیچ دولت مرکزی تأثیرگذاری در سومالی وجود نداشته و خشونت و ناامنی گسترده، جان هزاران نفر را می‌گیرد. هزاران نفر دیگر عموماً توسط گروه‌های مختلف شبه‌نظامی زندانی شده‌اند. هیچ حکومت قانونی تأثیرگذاری وجود ندارد و با ویران شدن تأسیسات زیربنایی، بسیاری از سومالیایی‌ها به خدمات عمومی اولیه دسترسی ندارند. برآورد می‌شود بیش از یک میلیون آواره در سومالی وجود داشته باشند، که بسیاری از آن‌ها در شرایط وحشتناک زندگی می‌کنند. حقوق زنان تقریباً وجود ندارد.

سوئد: این کشور از نظر خیلی‌ها سرزمین موعود تمام عیاری برای حقوق بشر است. سوئد به دلیل ناتوانی در پذیرش پناهجویان اربیره‌ای، از سوی سازمان ملل متحد مورد انتقاد قرار گرفت.

سوئیس: این کشور به دلیل ناتوانی در اعمال تمهیدات کافی برای مبارزه با نژادپرستی و بیگانه‌ستیزی رو به افزایش در بخش‌هایی از جامعه‌ی خود، از سوی سازمان ملل متحد مورد انتقاد قرار گرفت.

نگه داشته‌اند. مجازات مرگ به صورت گسترده‌ای اعمال می‌شود و زنان همچنان از سطوح بالایی از خشونت و دیگر اشکال تبعیض رنج می‌برند.

عربستان سعودی: سابقه‌ی حقوق بشر این کشور پادشاهی بسیار نامساعد است. زنان از بخشی از آزادی‌های بنیادی خود محروم بوده و تبعیض علیه آن‌ها رایج است. تعداد بازداشت‌های خودسرانه هم مثل اظهارات تعدادی از زندانیان در مورد شکنجه و بدرفتاری، بسیار بالا است. بسیاری از تروریست‌های متهم با دوره‌های نامحدود زندان، بدون هیچ راهکار قانونی یا چشم‌اندازی به دادگاه عادلانه مواجه هستند. آزادی بیان و اجتماعات به شدت تحت نظارت است. بسیاری از محکومین جنایتکار به روش‌های سنگدلانه و تحقیرآمیزی تنبیه می‌شوند؛ از جمله: شلاق‌زدن یا قطع دست و پا. آزادی مذهبی به شدت محدود شده و اقلیت‌های مذهبی اگر نگوییم هیچ حمایتی، از حمایت قانونی اندکی برخوردارند.

سیرالئون: به نظر می‌رسد پس از ده‌ها سال، درگیری مسلحانه به پایان خود نزدیک می‌شود. پیشرفت‌هایی در جهت تاسیس کمیسیون حقیقت‌یاب و آشتی صورت گرفته است. با این وجود فقر و دسترسی ناکافی مردم به مراقبت بهداشتی، به عنوان مشکلی اساسی مطرح است. سن امید به زندگی بزرگسالان ۴۲ سال است که یکی از پایین‌ترین‌ها در دنیا به حساب می‌آید. حقوق زنان به شدت در خطر قرار گرفته و مقامات دولتی هیچ کاری برای کاهش درصد بالای دخترانی که ختنه می‌شوند، انجام نمی‌دهد.

غنا: این کشور با داشتن «کمیسیون حقوق بشر ملی» رسمی و تأثیرگذار، و نیز کمیته‌ای برای آشتی ملی - که در تلاش برای پرداخت غرامت به قربانیان حکومت‌های سابق است - از بهترین اوضاع حقوق بشری در آفریقا برخوردار است. با وجود این پیشرفت‌های مثبت، خشونت علیه زنان همچنان به صورت گسترده‌ای وجود دارد و ختنه‌ی زنان نسبتاً مرسوم است.

شیلی: وضعیت حقوق بشر این کشور از زمان پایان حکومت «پینوشه» در سال ۱۹۹۰ بهتر شده، اما شیلی به دلیل تبعیض علیه مردم بومی‌اش مورد انتقاد قرار گرفته است.

فرانسه: این کشور همچنان به دلیل رفتاری که با مهاجران، پناهیجویان و پناهندگان دارد، مورد انتقاد قرار می‌گیرد و علاوه بر آن اتهام‌های مکرری نیز از سوی این افراد در مورد بدرفتاری هنگام نگهداری توسط پلیس، مطرح شده است. ممنوعیت پوشش و نمادهای مذهبی در مکان‌های عمومی از بسیاری جهات به‌ویژه از سوی جامعه‌ی مسلمانان فرانسه، انتقادهایی را برمی‌انگیزد.

صربستان: موضوع اصلی این کشور، وضعیت و آینده‌ی «کوزوو» است. همچنین تبعیض علیه جوامع مختلف اقلیت، همچنان محکومیت بین‌المللی را به همراه دارد. دولت صربستان به دلیل تعلق آشکار در همکاری برای به محاکمه کشاندن متهمان دخالت در فجایع و جنایات جنگی در جنگ بوسنی، همواره مورد انتقاد قرار گرفته است. سازمان ملل متحد همچنین از صربستان به دلیل عدم واکنش به میزان بالای وقوع خشونت خانگی، انتقاد کرده است. نگرانی‌های جدی در مورد قاچاق زنان به داخل و خارج از صربستان وجود دارد.

فنلاند: این کشور به دلیل رفتار ناعادلانه با پناهیجویان و پناهندگان، مورد انتقاد قرار گرفته است. معترضین جدی خدمت سربازی به زندان انداخته می‌شوند. خشونت خانگی به صورت گسترده‌ای وجود دارد و با وجود ارائه‌ی پیشنهادی از سوی کمیته‌ی حقوق اجتماعی و اقتصادی سازمان ملل متحد، دولت فنلاند تاکنون طرحی ملی برای مبارزه با آن ارائه نکرده است.

عراق: کمبود امنیت یکی از بزرگ‌ترین موضوعات حقوق بشری در عراق پس از صدام است. خشونت‌های فرقه‌ای همچنان زندگی عراقی‌های بسیاری را نابود می‌کند. بیش از ۲ میلیون پناهنده عراقی (که از خشونت و اذیت و آزار فرار کرده‌اند) در سوریه، اردن و دیگر کشورها به سر می‌برند. بیش از ۲/۲ میلیون عراقی هم در داخل کشور آواره هستند. نیروهای چند ملیتی تحت حمایت آمریکا به عنوان بخشی از مأموریت‌شان، هزاران غیرنظامی عراقی را به قتل رسانده‌اند. این نیروها همچنین بیش از ۲۵۰ هزار عراقی را که نه متهم و نه محاکمه شده‌اند، در بازداشت

فیجی: کودتای نظامی در دسامبر ۲۰۰۶ و وضعیت اضطراری تا ماه می سال ۲۰۰۷ منجر به افزایش نقض حقوق بشر شده است. محدودیت‌های شدیدی بر آزادی بیان و اجتماعات وضع شده. کسانی که از رژیم نظامی انتقاد می‌کنند حذف فیزیکی شده یا مورد تهدید قرار گرفته‌اند، و حتی خود سیستم قضایی نیز مورد حمله قرار گرفته است. همچنین گزارش‌هایی مبنی بر دستگیری و بازداشت‌های غیرقانونی وجود داشته، که بعضی از بازداشتیان مورد سوءاستفاده و شکنجه قرار گرفته‌اند.

فیلیپین: قوانین ضد ترور، به دلیل اثراتی که بر گستره‌ی وسیع آزادی‌های اجتماعی دارد، با انتقاد گسترده‌ی داخلی و بین‌المللی مواجه شده است. در گذشته حامیان حقوق بشر و فعالان سیاسی به قتل رسیده یا ناپدید شده‌اند و بسیاری دیگر در خطر بازداشت خودسرانه و بدرفتاری قرار گرفته‌اند. احتمال درگیری مسلحانه میان دولت و گروه‌های اسلام‌گرای جدایی‌طلب همچنان وجود دارد.

قرقیزستان: وضعیت حقوق بشر این جمهوری شوروی سابق در سال‌های اخیر بدتر شده است. بی‌ثباتی سیاسی و انتخابات‌های مناقشه‌برانگیز، با رواج محدودیت‌های بیشتر بر آزادی‌های اجتماعی و گروه‌های مخالف همراه بوده است. گزارش شده که شکنجه به صورت گسترده‌ای وجود دارد. بسیاری از پناهندگان ازبکستانی به اجبار بازگردانده شدند. روزنامه‌نگاران مستقل تهدید شده و در اکتبر ۲۰۰۸ یک روزنامه‌نگار به قتل رسید.

قزاقستان: لایه‌های غنی گاز و نفت، این کشور را به یکی از ثروتمندترین جمهوری‌های شوروی سابق مبدل کرده است. رییس جمهور فعلی و حزب سیاسی او به کرات در انتخابات ریاست جمهوری و مجلس، اکثریت بسیار بالایی را کسب کرده‌اند؛ درست به همان اندازه که به کرات از طرف تیم‌های بین‌المللی نظارتی انتخابات، مورد انتقاد قرار گرفته‌اند. پناهندگان چینی، روسی و ازبکستانی با تبعیض و بدرفتاری مواجه هستند و حتی بعضی از آن‌ها برخلاف قوانین بین‌المللی، به اجبار بازگردانده شدند. آزادی بیان در معرض انواع محدودیت‌ها قرار دارد و تهدید و آزار تعدادی از روزنامه‌نگاران مستقل گزارش شده است.

قطر: این کشور عربی که سرشار از نفت است، بعد از دادن تضمین‌های لازم برای تداوم اصلاحات حقوق بشری، در شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد پذیرفته شد. با وجود

این، کارگران مهاجر با تبعیض و بدرفتاری گسترده‌ای مواجه‌اند. بعضی از محکومین جنایتکار همچنان به شلاق محکوم می‌شوند و تعداد زیادی از زندانیان سیاسی هنوز در بازداشت هستند. مقامات دولتی به دلیل ناکامی در واکنش به اعمال خشن گسترده علیه زنان، مورد انتقاد قرار گرفته‌اند.

کامبوج: نگرانی اصلی حقوق بشری در مورد این کشور، در زمینه‌ی ادعای مالکیت و اخراج اجباری است. اختلافات جاری بر سر زمین و تصرف آن، حدود ۱۵۰ هزار نفر را در خطر از دست دادن خانه و کاشانه‌ی خود قرار داده است. پناهندگان و پناهجویان با تبعیض مواجه هستند و سازمان‌های گوناگون حقوق بشری در معرض اذیت و آزار و تعطیلی قرار دارند.

کامرون: امید به زندگی در میان بزرگسالان ۵۰ سال است. کامرون به دلیل ارباب روزنامه‌نگاران و اعمال محدودیت بر آزادی بیان، مورد انتقاد قرار گرفته است. اقلیت‌های جنسیتی با تبعیض دولتی مواجه‌اند و تعدادی از افراد به دلیل رفتارهای همجنس‌گرایانه بازداشت شده‌اند. شرایط زندان‌ها نامساعد است و همچنین گزارش‌هایی مبنی بر قتل زندانیان در بازداشتگاه‌ها وجود دارد.

کانادا: امید به زندگی در میان بزرگسالان ۸۰ سال است؛ که یکی از بالاترین آمارها در دنیا به حساب می‌آید. کانادا همواره به دلیل اعمال تبعیض علیه بومیانی که زمین و آداب و رسوم و فرهنگ آن‌ها در تهدید دائمی است، مورد انتقاد قرار گرفته.

کرواسی: در جریان تلاش‌های کرواسی برای پیوستن به اتحادیه‌ی اروپا، این کشور به دلیل ناتوانی در محاکمه کردن تعداد زیادی از کروات‌های متهم به جنایات جنگی - طی جنگ بالکان در دهه‌ی ۱۹۹۰- و همچنین سیاست‌های تبعیض‌آمیز نسبت به اقلیت‌ها (از جمله روما و صرب‌های کروات) مورد انتقاد قرار گرفت.

کره‌ی جنوبی: انتخابات ریاست جمهوری در فوریه‌ی ۲۰۰۸ به لغو اصلاحات متعددی منجر شد که توسط دولت قبلی طرح شده بود. محدودیت‌ها بر آزادی بیان شدیدتر شد. تداوم استفاده از قانون امنیت ملی سال ۱۹۴۸ منجر به طرح اتهام خیانت به وطن علیه روزنامه‌نگاران (به دلیل انتشار جزئیات حضور ارتش ایالات متحده در

کره‌ی جنوبی) شده. اعتراضات عمومی با پاسخ خشن از سوی پلیس روبه‌رو شد. تعدادی از اختلافات صنعتی نیز با دخالت شدید مقامات دولتی مواجه شدند. کارگران مهاجر با تبعیض و حمایت شغلی ناکافی مواجه هستند.

کره‌ی شمالی: این کشور یکی از بدترین کارنامه‌ها در مورد نقض حقوق بشر را در دنیا دارد. با توجه به محدودیت‌های بیش از حد بر آزادی بیان و اجتماعات و گردهمایی، مخالفت با رژیم حاکم کاملاً غیرممکن است. بازداشت خودسرانه به صورت گسترده‌ای وجود دارد و زندانی کردن افراد مظنون به مخالفت با حکومت، امری عادی و گسترده است. صدها نفر از اهالی کره‌ی شمالی که پس از تلاش برای ترک کشور به اجبار توسط چین بازگردانده شدند، کاملاً ناپدید شدند. رسانه‌های ملی و بین‌المللی در معرض ممنوعیت و کنترل‌های وسیع قرار دارند. مجازات مرگ به صورت گسترده‌ای استفاده می‌شود. گزارش شده بخشی از جمعیت غیرشهری سوءتغذیه‌ی شدیدی را تحمل می‌کنند.

کلمبیا: جنگ ۴۰ ساله میان دولت و گروه‌های شبه‌نظامی، تأثیر عمیقی بر حقوق بشر کلمبیایی‌هایی که به شکلی درگیر این جنگ بودند، داشته است. به عنوان مثال: بسیاری از آن‌ها در داخل کشور آواره شده‌اند. به علاوه، فقر گسترده مانعی در برابر استقرار پایه‌های اولیه‌ی اقتصادی و حقوق اجتماعی است. ضمناً این کشور به دلیل اعمال محدودیت در عضویت و فعالیت در اتحادیه‌ی کارگری، مورد انتقاد قرار گرفته است.

کنگو: این کشور در حال خروج از دوره‌ی طولانی درگیری‌های مسلحانه داخلی است. کنگو از نظر وجود معادن (به‌ویژه الماس) بسیار غنی است، هرچند که به دلیل قاچاق و فساد موجود بیشتر این ثروت خارج از دسترس کنگویی‌های معمولی قرار دارد. کنگو به دلیل اعمال تبعیض علیه جمعیت بومیان «پیگمی»^{۹۱}، استفاده‌ی گسترده از بازداشت خودسرانه و وضعیت بسیار نامساعد زندان‌ها مورد انتقاد قرار گرفته است.

کنیا: یکی از کشورهایی است که در دوران پسااستعماری آفریقا، سرگذشت موفقی داشته است. کنیا در اثر درگیری‌های مسلحانه‌ی شدید و بی‌ثباتی سیاسی، نابود شده بود. وقوع خشونت نظام‌مند در واکنش به مجادلات بر سر نتایج انتخابات سال ۲۰۰۷ به مرگ صدها نفر، زخمی

شدن بسیاری و نیز آواره شدن هزاران نفر از محله‌ها و روستاهایشان منتهی شد. در این کشور بیش از ۱۰۰ هزار کنیایی آواره‌ی داخلی وجود دارد. موارد نقض حقوق بشر توسط افسران پلیس بررسی نشده است. بسیاری از پناهندگان سومالی پس از اینکه در سال ۲۰۰۸ کنیا مرزهای خود با سومالی را بست، به اجبار بازگشتند. خشونت علیه زنان و دختران به صورت گسترده‌ای وجود دارد. آزادی بیان در معرض اشکال گوناگونی از محدودیت‌ها قرار دارد.

کوبا: با وجود وضعیت اسفناک اقتصادی این کشور، کوبایی‌ها عموماً از رفاه و مراقبت‌های بهداشتی بسیار خوبی برخوردار هستند؛ که این امر در شاخص امید به زندگی آن‌ها - که ۷۷/۷ سال است - به خوبی دیده می‌شود. وضعیت کوبا در حقوق اساسی و اجتماعی به هیچ‌وجه الگوی مناسبی نیست. محدودیت‌های گسترده بر آزادی جنبش‌ها، انجمن‌ها و گردهمایی‌ها همچنان ادامه دارد. برآورد می‌شود ۶۲ زندانی سیاسی در زندان‌های کوبا به سر می‌برند. تعدادی از روزنامه‌نگاران با تهدید و اذیت و آزار مواجه هستند.

کویت: در این کشور بسیاری از کارگران مهاجر با تبعیض و سوءاستفاده شدید مواجه هستند. بسیاری از آن‌ها به عنوان زنان خدمتکار در منازل استخدام می‌شوند و گزارش‌های بسیاری از خشونت جسمی و بدرفتاری نظام‌مند حکایت دارد. آزادی بیان از طریق برخورد کردن با نمایندگان گوناگون رسانه‌های مستقل، به صورت مسئله‌دار پیش می‌رود.

گابن: این کشور آفریقایی تولیدکننده‌ی نفت، از زمان استقلال از فرانسه در سال ۱۹۶۴، فقط ۲ رییس‌جمهور داشته است. گابن از نظر سیاسی باثبات است؛ هرچند سال ۲۰۰۸ پس از اعلام تقلب در انتخابات ریاست جمهوری، اعتراضاتی علیه منافع فرانسه در گرفت. در این کشور از نظر میزان ثروت بین ثروتمندان و فقرا، تفاوت فاحشی وجود دارد. تلویزیون، رادیو و روزنامه‌های گابن تحت کنترل دولت هستند.

گامبیا: استفاده از بازداشت خودسرانه برای خاموش کردن و سرکوب مخالفان سیاسی توسط رژیم فعلی، نگرانی اصلی به شمار می‌رود. همچنین طرح اتهام خیانت علیه اعضای دولت سابق و مخالفان سیاسی رایج است. افرادی که متهم شده‌اند نمی‌توانند انتظار دادگاهی عادلانه را

داشته باشند. محدودیت‌های چشم‌گیری بر آزادی بیان وجود دارد و روزنامه‌نگاران بسیاری مورد تهدید و اذیت و آزار قرار گرفته‌اند. حتی بعضی از آن‌ها به دلیل اینکه نوشته‌هایشان ضد حکومتی عنوان شده، به ایجاد اغتشاش متهم شده‌اند.

گرجستان: این کشور از زمان استقلال، هرج و مرج‌های سیاسی مهمی را تجربه کرده است. با وجود اصلاحات ساختاری گوناگون، رژیم حاکم با انتقادهای عمومی و همچنین اعتراضات خیابانی روبه‌رو بوده است. بعضی از این اعتراض‌ها به درگیری میان معترضین و پلیس منتهی شده است. گرجستان به دلیل بازداشت مخالفان سیاسی و نیز شرایط نگهداری زندانیان، مورد انتقاد قرار گرفته است. اموال بعضی از گرجی‌ها در ازای مبلغی اندک یا بدون غرامت، توسط مقامات دولت مصادره شده‌اند. این کشور در مورد مناطق «اوستیای جنوبی» و «آبخازیا» با روسیه درگیر اختلافاتی است، که در آگوست سال ۲۰۰۸ به جنگی کوتاه اما ویرانگر منتهی شد.

گینه: در میانه‌ی بحران اقتصادی و بی‌ثباتی سیاسی، معترضان با خشونت بیش از حد پلیس مواجه بودند؛ که منجر به مرگ صدها نفر شد. بازداشت خودسرانه و شکنجه در بازداشتگاه‌ها، به تناوب گزارش شده است. آزادی بیان تحت سیطره وسیعی از محدودیت‌ها قرار دارد و بسیاری از روزنامه‌نگاران به صورت خودسرانه بازداشت شده‌اند. ادعاهای روزنامه‌ها مبنی بر فساد دولتی، منجر به صدور حکم جزایی برای سردبیران و مالکان روزنامه‌ها شده است.

گینه‌ی استوایی: دولت به دلیل اعمال محدودیت بر آزادی بیان و بازداشت فعالان سیاسی، مورد انتقاد قرار گرفته است. اعمال شکنجه توسط بعضی افراد که در بازداشتگاه پلیس نگهداری شده بودند، گزارش شده است. امید به زندگی جمعیت ۵۰۰ هزار نفری این کشور، ۵۰ سال است.

گینه‌ی بیسائو: بسیاری از ساکنان گینه‌ی بیسائو بدترین شرایط اقتصادی را در آفریقا دارند. امید به زندگی در میان بزرگسالان ۴۶ سال است. آزادی بیان شدیداً و به صورت نظام‌مند محدود شده و بسیاری از روزنامه‌نگاران زندانی شده‌اند. قاچاق کودکان به خارج از کشور بسیار قابل توجه است و عمدتاً مقامات دولتی به آن نمی‌پردازند یا حرف آن

را به میان نمی‌کشند.

گواتمالا: برای بسیاری از گواتمالایی‌ها که با سطح بالایی از جرم و خشونت روبه‌رو هستند، نگرانی از امنیت، موضوعی کلیدی است. افرادی که در رژیم گذشته در نقض حقوق بشر و کشتارهای دسته‌جمعی نقش داشته‌اند، از مصونیت موثر برخوردارند. مدافعان حقوق بشر با تهدید و حملات فیزیکی مواجه هستند. زنان همچنان با سطوح بالایی از خشونت دست به گریبانند، در حالی که دولت هم حمایت کمی انجام می‌دهد.

لائوس: اقلیت‌های قومی در لائوس با اذیت و آزار شدیدی مواجه هستند؛ به صورتی که بعضی مجبور شده‌اند به جنگل پناه ببرند. به شکل گسترده‌تری آزادی بیان و اجتماعات در معرض کنترل و محدودیت وسیع قرار دارد. وضعیت زندان‌های این کشور به کرات محکوم شده است. گزارش «سازمان بهداشت جهانی»^{۹۷} نشان می‌دهد که بیش از نیمی از جمعیت کودکان روستایی لائوس از سوءتغذیه رنج می‌برند.

لبنان: وضعیت حقوق بشر لبنان در سایه‌ی تداوم خشونت و بی‌ثباتی سیاسی قرار دارد. یورش اسرائیل به جنوب لبنان در سال ۲۰۰۶ و جنگ با «حزب‌الله» منجر به مرگ صدها غیرنظامی و وارد آمدن صدمات جدی به بسیاری دیگر شد. زنان هم مثل بسیاری از پناهندگان فلسطینی با گستره‌ی وسیعی از تبعیض‌ها مواجه هستند. اتهامات شکنجه نیز افزایش پیدا کرده است.

لتونی: بزرگ‌ترین موضوع حقوق بشر در لتونی، موضوع ۴۰۰ هزار نفری است که بدون تابعیت در این کشور زندگی کرده و همچنان از پذیرش تابعیت امتناع می‌کنند. بسیاری از آن‌ها شهروندان سابق اتحاد جماهیر شوروی بودند که پس از استقلال، در لتونی باقی ماندند. ضمناً اقلیت‌های زبانی هم مثل اقلیت‌های گوناگون جنسیتی همچنان با تبعیض روبه‌رو هستند.

لهستان: مقامات مرتباً هرگونه دخالت در روند استرداد ویژه (که در جریان جنگ علیه ترور توسط مقامات آمریکایی سازماندهی شده) را رد می‌کنند. لهستان به شکل گسترده‌تری، به خاطر عدم اتخاذ تمهیدات کافی برای حمایت از حقوق اقلیت‌های جنسی، مورد انتقاد قرار گرفته است. پارلمان لهستان به دلیل تصویب نکردن قانون

برابری جنسیتی، مورد انتقاد سازمان ملل متحد قرار دارد.

مالی: ثبات سیاسی این کشور همچنان به واسطه‌ی درگیری میان دولت و نیروهای شبه‌نظامی شمال، تضعیف می‌شود. آزادی بیان محدود شده است و سردبیران بعضی روزنامه‌های منتقد دولت تحت تعقیب فضایی قرار گرفته‌اند.

مجارستان: موضوع اصلی حقوق بشر در مجارستان، تداوم تبعیض و اذیت و آزاری است که اقلیت روما تحمل می‌کنند. دو گزارش سازمان ملل متحد از مجارستان به دلیل ناتوانی در حمایت کافی از اقلیت روما، انتقاد کرده است. مجارستان همچنین به دلیل بازداشت پناهجویان و افراد بدون تابعیت، مورد انتقاد قرار گرفته است.

مراکش: این کشور نظامی پادشاهی و بدون انتخابات دموکراتیک دارد. آزادی بیان، اجتماع و گردهمایی به شدت محدود است. انتقاد از سلطنت ممنوع شده و احکام سنگین زندان به دنبال دارد. آزادی مطبوعات در معرض گستره‌ی وسیعی از محدودیت‌ها قرار دارد. مهاجران عموماً بازداشت و تبعید می‌شوند. خشونت علیه زنان به صورت گسترده‌ای وجود دارد و مردانی به دلیل اعمال همجنس‌گرایانه زندانی شده‌اند.

مصر: در این کشور قدرت گسترده‌ای به مقامات امنیتی و پلیسی داده شده، که این امر با موارد زیادی از نقض حقوق بشر ارتباط دارد. در مهم‌ترین آن‌ها برآورد می‌شود که ۱۸ هزار نفر بدون اتهام قانونی موجه، در بازداشت اداری نگاه داشته می‌شوند. شکنجه به صورت گسترده‌ای انجام می‌شود. همچنین محدودیت‌های شدیدی بر آزادی گردهمایی و اجتماعات وجود دارد، و بسیاری از گروه‌ها به اتهام ارتباط با سازمان‌های تروریستی هدف قرار می‌گیرند. فعالان سیاسی، روزنامه‌نگاران و وبلاگ‌نویسان زندانی شده‌اند. حقوق زنان با وجود خشونت گسترده و تجاوز جنسی، به دلیل پیگردهای قانونی ضعیف و فقدان تمهیدات پیشگیرانه، به صورت نظام‌مند نقض می‌شود. اقلیت‌های مذهبی با تبعیض مواجه هستند. «کمیسون عالی پناهندگان سازمان ملل متحد»^۶ برآورد کرده که حدود ۳ میلیون مهاجر، پناهنده و پناهجو (که عمدتاً سودانی هستند) در مصر زندگی می‌کنند.

مغولستان: از زمان سقوط اتحاد شوروی، پیشرفت چشم‌گیری در تاسیس دموکراسی پارلمانی و حکومت قانون رخ داده است. اتهامات شکنجه به شکل گسترده‌ای وجود دارد. جمعیت قابل توجهی از کودکان خیابانی در پایتخت زندگی می‌کنند و در سایر نقاط کشور، فقر بسیار

لیبی: کارنامه‌ی حقوق بشر این کشور انتقادات مهمی را به خود جلب می‌کند. آزادی بیان به شدت محدود شده است. در این کشور سازمان‌های مردم‌نهاد واقعاً مستقل وجود ندارد و مدافعان حقوق بشر و مخالفان با تعقیب فضایی و تهدید روبه‌رو هستند. پناهندگان، پناهجویان و مهاجران با گستره وسیعی از تبعیض مواجه‌اند. زنان همچنان در معرض تبعیض و نابرابری هستند.

لیبریا: این کشور با داشتن ۴۵ سال سن امید به زندگی در بزرگسالان، یکی از پایین‌ترین طول عمرها در دنیا را داراست. وضع حقوق بشر نسبت به شرایط نامناسب در زمان حکومت «چارلز تیلور» (که در دادگاه لاهه به دلیل جنایت علیه بشریت محکوم شده) بهبود یافته است. با این وجود مشکلات بسیاری وجود دارد؛ از جمله: وضعیت اسفناک زندان‌ها، خشونت گسترده علیه زنان و تقریباً ۸۰۰ هزار لیبرایی که به کشورهای همسایه فرار کرده‌اند و اکنون باید بازگردند.

لیتوانی: حقوق همجنس‌گرایان زن و مرد، دوچنده‌ها و کسانی که جنسیت خود را تغییر داده‌اند، عموماً از طریق ممنوعیت انواع اجتماعات و تظاهرات، نقض می‌شود.

مالت: این کشور به دلیل بازداشت مداوم پناهجویان و مهاجران - که با قوانین بین‌المللی در تناقض است - از سوی شورای اروپا مورد انتقاد قرار گرفته.

مالوی: شیوع ایدز یکی از بزرگ‌ترین چالش‌هاست و امید به زندگی تنها ۴۶ سال است. تخمین زده می‌شود یک میلیون کودک بر اثر مرگ‌ومیر ناشی از ایدز یتیم شده‌اند. حقوق اقتصادی و اجتماعی مردم به شدت تحت‌تأثیر فقر همه‌جانبه و سرمایه‌گذاری پلیس قرار دارد.

مالزی: قانون امنیت داخلی به افزایش بازداشت خودسرانه و گستره وسیعی از سانسور دولتی سازمان‌های رسانه‌ای، روزنامه‌نگاران مستقل و مخالفان سیاسی منجر شد. تعداد زیادی مرگ در هنگام بازداشت رخ داده است. محدودیت‌هایی که این کشور بر گروه‌های مذهبی گوناگون (از جمله تبعیض علیه اقلیت هندی‌ها) تحمیل کرده، محکوم شده است. کارگران مهاجر، پناهجویان و پناهندگان در معرض بازداشت دسته‌جمعی قرار گرفته‌اند.

شدیدی موج می‌زند. قاچاق زنان و کودکان عمدتاً از سوی مقامات دولتی تکذیب می‌شود.

مقدونیه: این کشور به دلیل نوع رفتارش با مردم اقلیت روما که تبعیض و شکنجه‌ی گسترده‌ای را متحمل می‌شوند، از سوی سازمان ملل متحد مورد انتقاد قرار گرفته است. درگیری مسلحانه میان نیروهای دولتی و قومیت آلبانیایی‌ها نیز رخ می‌دهد. خشونت علیه زنان گسترده است و دولت تا حد زیادی قاچاق کودکان را نادیده می‌گیرد. این کشور به شکنجه و بدرفتاری متهم شده است.

مکزیک: این کشور از چند موضوع حقوق بشری رنج می‌برد؛ از جمله: بدرفتاری و خشونت نظام‌مند پلیس با زندانیان، بازداشت خودسرانه، دادگاه‌های ناعادلانه، کمبود امنیت در ایالت‌هایی با قتل و جنایات خشن به صورت گسترده، محدودیت بر آزادی بیان و آزار و اذیت روزنامه‌نگاران، تهدید و قتل مدافعان حقوق بشر، تداوم اذیت و آزار بومیان و خشونت گسترده علیه زنان.

موریتانی: برگزاری انتخابات در دسامبر ۲۰۰۶، به دوران حکومت نظامی در این جمهوری اسلامی پایان داد. تاسیس کمیسیون حقوق بشر و وقوع بعضی پیشرفت‌ها در وضعیت حقوق بشری این کشور دیده می‌شود. بازداشت زندانیان سیاسی و اتهامات گسترده‌ی شکنجه، دو نگرانی عمده‌ی حقوق بشری است.

موزامبیک: شاخص امید به زندگی در بزرگسالان ۴۳ سال است و فقر کمرشکن، زندگی بسیاری را نابود کرده. موارد دیگر نقض حقوق بشر عبارتند از: قتل‌های غیرقانونی، بازداشت‌های خودسرانه و بازداشت معترضان. بلایای طبیعی به صورت مداوم وجود دارند و معمولاً دلیل عمده‌ی آوارگی افراد است.

مولداوی: با وجود برقراری اصلاحات قانونی فراوان، نقض حقوق بشر در مولداوی همچنان ادامه دارد. اتهامات شکنجه به تناوب توسط زندانیان مطرح شده است. زنان با خطر گسترده‌ی خشونت و سوءاستفاده مواجه هستند. مردان، زنان و کودکان به خارج از کشور قاچاق می‌شوند. محدودیت بر آزادی بیان و مطبوعات وجود دارد.

مونتنگرو: این کشور به دلیل ناتوانی در محاکمه کردن متهمان جنایات جنگی زمان جنگ بالکان در دهه‌ی

۱۹۹۰، مورد انتقاد قرار گرفته است. ادعاهای شکنجه وجود دارد، اما به ندرت مورد بررسی قرار گرفته‌اند. اقلیت روما با تبعیض روبه‌رو هستند. قاچاق زنان به اندازه‌ی کافی مورد توجه دولت قرار نگرفته است.

نامیبیا: «سام نوجوما»^{۹۸} رئیس‌جمهور سابق به دلیل اتهام جنایت علیه بشریت، از سوی «دادگاه کیفری بین‌المللی»^{۹۹} در معرض تعقیب قضایی قرار گرفته. رئیس‌جمهور جدید در پی اجرای بعضی اصلاحات است. با این وجود، نقض حقوق بشر در اشکال متداول مثل: ادعای شکنجه، خشونت گسترده علیه زنان و دختران و محدودیت‌های وسیع در آزادی بیان، ادامه دارد.

نیپال: از سال ۲۰۰۸ که نظام کشور به دموکراسی تبدیل شد، اصلاحات گوناگونی مطرح شده؛ اما در زمینه تعقیب ناقضان حقوق بشر رژیم گذشته، پیشرفت‌های محدودی صورت گرفته است. طرح اتهام‌ها در مورد خشونت پلیس ادامه دارد. هزاران آواره و بیش از ۱۰۰ هزار پناهنده‌ی بوتانی در این کشور مستقرند. روزنامه‌نگاران با تهدید و اذیت و آزار روبه‌رو هستند. زنان و دختران با تبعیض و خشونت گسترده مواجه‌اند.

نیکاراگوئه: نگرانی اصلی حقوق بشری در نیکاراگوئه، نقض حقوق زنان است. پس از تصویب قوانین مربوطه در سال ۲۰۰۶، سقط جنین در تمامی شرایط ممنوع شده؛ که این امر انتقادات داخلی و بین‌المللی را به خود جلب کرده است.

نیجر: درگیری مسلحانه میان نیروهای دولتی و گروه‌های طارق^{۱۰۰}، عامل اصلی نگرانی حقوق بشر در نیجر است. این درگیری به مرگ غیرنظامیان بسیار و نیز گزارش‌های فراوانی از قتل‌های غیرقانونی، منتهی شده است. بازداشت خودسرانه متناوباً گزارش شده و همچنین اظهارات محکمی در مورد شکنجه وجود دارد. آزادی بیان در معرض محدودیت‌های گسترده‌ای قرار دارد.

نیجریه: با وجود درآمد چشم‌گیر فروش نفت، میزان امید به زندگی در بزرگسالان ۴۷ سال است. انتخابات دوره‌ای برگزار شده، اما عموماً با خشونت همراه است. با قیابیل ساکن در منطقه‌ی غنی نفتی «دلتای نیجر» بدرفتاری شده و آزار و اذیت می‌شوند. قتل‌های غیرقانونی و شکنجه متناوباً گزارش شده است. روزنامه‌نگاران با گستره‌ی

وسیعی از محدودیت‌ها و تهدیدها مواجه هستند. خشونت علیه زنان به صورت گسترده‌ای وجود دارد. همجنس‌گرایان زن و مرد با اذیت و آزار و تعقیب کیفری مواجه هستند.

ونزوئلا: تظاهرات سیاسی همواره با شگردهای سرکوب پلیس خشن (که انتقادات بسیاری را برانگیخته) روبه‌رو است. امتیازات رئیس‌جمهور «چاوز» در ونزوئلا سوژه‌ی بحث و مذاکرات متعددی بوده است و پیشنهاد افزایش اختیارات او، طی فرماندوم سال ۲۰۰۷ پذیرفته نشد. شکایت‌ها علیه بدرفتاری پلیس و بازداشت خودسرانه، دائماً افزایش می‌یابد.

ویتنام: آزادی بیان و انجمن‌ها در معرض گستره‌ی وسیعی از نظارت‌های جدی قرار دارد. هر ساله احکام مرگ افراد نسبتاً زیادی صادر و اجرا می‌شود. درگیری مسلحانه بین نیروهای دولتی و اقلیت جامعه‌ی مسلمان شیعه، به طور متناوب با مرگ شهروندان غیرنظامی و اتهامات نقض حقوق بشر همراه است. سایر جوامع اقلیت قومی نیز با تبعیض و اذیت و آزار روبه‌رو هستند و در بعضی موارد در تلاش‌اند تا به کامبوج پناه برند.

هند: هر چند که اغلب از این کشور به عنوان «بزرگ‌ترین دموکراسی دنیا» یاد می‌شود و با وجود اینکه رشد اقتصادی سریعی را تجربه کرده؛ هند از موضوعات حقوق بشری بسیاری رنج می‌برد. بعضی از این موارد بر اثر نابرابری اقتصادی بیش از حد و صدها میلیون نفری است که در زیر خط فقر زندگی می‌کنند. ریشه‌ی دیگر خشونت‌ها هم در مذاهب قدیمی و رسوم فرهنگی و سنتی است که علیه اقلیت‌های منزوی شده، تبعیض روا می‌دارند. خشونت علیه زنان به صورت گسترده‌ای ادامه دارد. استفاده‌ی بیش از حد مقامات پلیس از زور و خشونت عادی شده است. اتهامات شکنجه و دیگر موارد نقض حقوق بشر در ایالات «جامو و کشمیر» همچنان بدون بررسی باقی مانده است. وضعیت امنیتی در هند به شدت تحت تأثیر تعداد زیاد حملات تروریستی است. مسلمانان در چندین ایالت هند در معرض تهدید، ضرب و شتم و قتل نظام‌مند قرار دارند.

هندوراس: پلیس به خاطر رفتار ناسالم و بدرفتاری با زندانیان، دائماً مورد انتقاد قرار گرفته است. تعداد زیادی از مدافعان حقوق بشر در معرض تهدیدهای خشونت‌آمیز قرار گرفته‌اند. خشونت علیه زنان به صورت گسترده وجود دارد و عموماً توسط حکومت تأیید نمی‌شود.

هائیتی: پس از دهه‌ها ناآرامی سیاسی و درگیری داخلی، مداخله‌ی سازمان ملل متحد از سال ۲۰۰۴ همراه با بهبود شرایط امنیتی و تأمین حدی از ثبات سیاسی، مورد پذیرش قرار گرفت. با وجود این، هائیتی همچنان از تحمیل موارد بسیاری از نقض حقوق بشر رنج می‌برد. خشونت علیه زنان و دختران به صورت گسترده ادامه دارد. آزادی بیان محدود است. دولت از بررسی کافی در زمینه موارد نقض حقوق بشر که قبلاً رخ داده، ناتوان است. دسترسی کودکان به آموزش شدیداً تحت تأثیر فقر قرار دارد و حدود ۵۰۰ هزار کودک به کلاس درس نمی‌روند.

هلند: بعضی از مقامات محلی هلند به خاطر ناتوانی در اجرای مناسب سیاست‌های ضد تبعیض و ضد نژادپرستی، مورد انتقاد قرار گرفته‌اند. سازمان ملل متحد به دلیل عدم حمایت کامل هلند از حقوق زنان مهاجر در برابر اثرات تبعیض، از این کشور انتقاد کرده داده است.

یمن: بروز برخوردهای مسلحانه همچنان با اعتراض مدنی در سراسر کشور ادامه دارد. فقر گسترده است و ادعاهای متناوبی درباره‌ی شکنجه و بدرفتاری وجود دارد. آزادی‌های مدنی اساسی در معرض محدودیت‌های متعددی قرار دارد. گزارش‌های زیادی در مورد اینکه محکومین سیاسی برای مدتی طولانی زندانی شده‌اند، مطرح شده. تبعیض علیه زنان و دختران به شکل‌های متعددی (از جمله محدودیت در دسترسی به آموزش ابتدایی) صورت می‌گیرد. احکام شلاق عموماً صادر شده و بدون هیچ فرصت فرجام‌خواهی، اجرا می‌شود.

یونان: این کشور به دلیل رفتاری که با پناهجویان و پناهندگان دارد و همچنین با بسیاری از کسانی که پیش از رد درخواست‌شان مدت زیادی با شرایط نامساعد در بازداشت هستند، بارها مورد انتقاد قرار گرفته است. قومیت روما همچنان با تبعیض و آزار و اذیت روبه‌رو هستند. قاچاق زنان هم با شدت تمام ادامه دارد.

آموزش ابتدایی (درصد ثبت نام شدگان اطلاعات سال ۲۰۰۷ - ۲۰۰۰)			ثبت نام در مقطع متوسطه (درصد ثبت نام شدگان اطلاعات سال ۲۰۰۷ - ۲۰۰۰)			پناهندگان (براساس کشور مبداء، اطلاعات سال ۲۰۰۸)	افراد آوارهی داخلی (اطلاعات سال ۲۰۰۸)	شاخص آزادی مطبوعات (اطلاعات سال ۲۰۰۹)	شاخص آزادی انجمن‌ها (مشارکت در امور عمومی) (اطلاعات سال ۲۰۰۷)	کشور
پسرها	دخترها	مجموع	پسرها	دخترها	مجموع					
74%	46%	61%	-	-	-	2,833,128	230,670	54.25	4	Afghanistan
94%	93%	94%	74%	72%	73%	15,006	-	21.75	8	Albania
96%	94%	95%	65%	68%	66%	9,060	-	49.56	6	Algeria
-	-	-	-	-	-	171,393	-	36.50	6	Angola
-	-	-	-	-	-	26	-	-	9	Antigua and Barbuda
99%	98%	99%	75%	82%	78%	1,047	-	11.33	11	Argentina
80%	84%	82%	84%	88%	86%	16,336	-	31.13	5	Armenia
96%	97%	96%	87%	88%	87%	43	-	3.13	12	Australia
97%	98%	97%	-	-	-	14	-	3.00	12	Austria
86%	83%	85%	79%	76%	78%	16,319	603,251	53.50	3	Azerbaijan
87%	89%	88%	83%	85%	84%	15	-	-	12	Bahamas
98%	98%	98%	91%	96%	93%	80	-	36.50	3	Bahrain
87%	91%	89%	40%	42%	41%	10,098	-	37.33	6	Bangladesh
97%	96%	96%	88%	89%	89%	34	-	-	12	Barbados
90%	89%	89%	87%	89%	88%	5,384	-	59.50	0	Belarus
97%	98%	97%	89%	85%	87%	61	-	2.50	12	Belgium
97%	97%	97%	64%	70%	67%	20	-	-	11	Belize
87%	73%	80%	23%	11%	17%	318	-	16.00	12	Benin
79%	79%	79%	38%	39%	39%	104,965	-	15.75	3	Bhutan
95%	95%	95%	72%	70%	71%	454	-	24.17	10	Bolivia
-	-	-	-	-	-	74,366	124,529	10.50	8	Bosnia and Herzegovina
83%	85%	84%	52%	60%	56%	26	-	15.50	10	Botswana
94%	95%	94%	75%	83%	79%	1,404	-	15.88	10	Brazil
94%	94%	94%	88%	92%	90%	1	-	63.50	3	Brunei
93%	92%	92%	90%	88%	89%	3,040	-	15.61	11	Bulgaria
52%	42%	47%	14%	10%	12%	725	-	15.00	9	Burkina Faso
99%	100%	100%	46%	46%	46%	184,413	67,290	102.67	0	Burma
76%	73%	75%	-	-	-	281,592	100,000	29.00	5	Burundi
91%	89%	90%	33%	28%	31%	17,253	-	35.17	6	Cambodia
-	-	-	-	-	-	13,870	-	30.50	3	Cameroon
99%	100%	100%	-	-	-	101	-	3.70	12	Canada
88%	87%	88%	56%	63%	59%	30	-	11.00	11	Cape Verde
53%	38%	46%	13%	9%	11%	125,106	197,000	17.75	6	Central African Republic
71%	50%	60%	16%	5%	11%	55,105	166,718	44.50	4	Chad
-	-	-	-	-	-	994	-	10.50	12	Chile
99%	99%	99%	-	-	-	175,180	-	84.50	2	China
89%	88%	89%	62%	69%	65%	373,532	3,000,000	40.13	6	Colombia
75%	71%	73%	15%	15%	15%	378	-	19.00	6	Comoros
58%	52%	55%	-	-	-	19,925	-	34.25	7	Congo
-	-	-	-	-	-	367,995	1,460,102	53.50	5	Congo, Dem. Rep.
73%	75%	74%	62%	68%	64%	-	-	-	-	Cook Islands
91%	93%	92%	58%	64%	61%	354	-	8.00	11	Costa Rica
61%	49%	55%	25%	14%	20%	22,227	683,956	29.00	4	Côte d'Ivoire
91%	90%	90%	86%	88%	87%	97,012	2,497	17.17	12	Croatia
96%	97%	97%	86%	88%	87%	7,938	-	94.00	1	Cuba
99%	99%	99%	93%	95%	94%	10	-	5.50	12	Cyprus
91%	94%	93%	-	-	-	1,358	-	5.00	12	Czech Republic
95%	96%	96%	88%	90%	89%	11	-	0.00	12	Denmark

** امتیاز پایین = وجود آزادی امتیاز بالا = فقدان آزادی

۰ = فقدان آزادی ۱۲ = آزادی کامل

	کل جمعیت (میلیون نفر، اطلاعات سال ۲۰۰۸ یا آخرین اطلاعات موجود)	سرايه درآمد ناخالص ملی (براساس سرمایه اخير به دلار آمریکا، اطلاعات سال ۲۰۰۸ یا آخرین اطلاعات موجود)	شاخص جینی (توزیع ثروت، اطلاعات سال ۲۰۰۷)	امید به زندگی به هنگام تولد (اطلاعات سال ۲۰۰۸ یا آخرین اطلاعات موجود)	مرگ و میر کودکان زیر ۵ سال (به ازای هزار تولد، اطلاعات سال ۲۰۰۷)	آب (درصد جمعیت با امکان دسترسی با منابع بهبود یافته، اطلاعات سال ۲۰۰۶-۲۰۰۴)
Afghanistan	27.2	-	-	44	257	22%
Albania	3.1	7,950	31	77	15	97%
Algeria	34.4	7,940	35	72	37	85%
Angola	18	5,020	-	47	158	51%
Antigua and Barbuda	0.1	20,570	-	-	11	91%
Argentina	39.9	14,020	51	75	16	96%
Armenia	3.1	6,310	34	74	24	98%
Australia	21.4	34,040	35	81	6	100%
Austria	8.3	37,680	29	80	4	100%
Azerbaijan	8.7	7,770	37	67	39	78%
Bahamas	0.3	-	-	73	13	97%
Bahrain	0.8	27,210	-	76	10	0%
Bangladesh	160	1,440	33	66	61	80%
Barbados	0.3	18,600	-	77	12	100%
Belarus	9.7	12,150	30	70	13	100%
Belgium	10.7	34,760	33	80	5	0%
Belize	0.3	6,040	--	76	25	91%
Benin	8.7	1,460	37	62	123	65%
Bhutan	0.7	4,880	-	66	84	81%
Bolivia	9.7	4,140	60	66	57	86%
Bosnia and Herzegovina	3.8	8,620	26	75	14	99%
Botswana	1.9	13,100	61	51	40	96%
Brazil	192	10,070	57	73	22	91%
Brunei	0.4	50,200	--	77	9	0%
Bulgaria	7.6	11,950	29	73	12	99%
Burkina Faso	15.2	1,160	40	52	191	72%
Burma	49.2	1,290	-	62	103	80%
Burundi	8.1	380	42	51	180	71%
Cambodia	14.7	1,820	42	60	91	65%
Cameroon	18.9	2,180	45	50	148	70%
Canada	33.3	36,220	33	81	6	100%
Cape Verde	0.5	3,450	-	71	32	80%
Central African Republic	4.4	730	61	45	172	66%
Chad	11.1	1,160	-	51	209	48%
Chile	16.8	13,270	55	78	9	95%
China	1,325.60	6,020	47	73	22	88%
Colombia	44.5	8,510	59	73	20	93%
Comoros	0.6	1,170	-	65	66	85%
Congo	3.6	3,090	-	54	125	71%
Congo, Dem. Rep.	64.2	290	-	46	161	46%
Cook Islands	0.01	9,100	-	74	-	95%
Costa Rica	4.5	10,950	50	79	11	98%
Côte d'Ivoire	20.6	1,580	45	58	127	81%
Croatia	4.4	18,420	29	76	6	99%
Cuba	11.2	-	-	78	7	91%
Cyprus	0.9	24,040	-	79	5	100%
Czech Republic	10.4	22,790	25	77	4	100%
Denmark	5.5	37,280	25	78	4	100%

* 0 = کاملاً برابر
۱۰۰ = کاملاً نابرابر

آموزش ابتدایی (درصد ثبت نام شدگان اطلاعات سال ۲۰۰۷ - ۲۰۰۰)			ثبت نام در مقطع متوسطه (درصد ثبت نام شدگان اطلاعات سال ۲۰۰۷ - ۲۰۰۰)			پناهندگان (براساس کشور مبداء، اطلاعات سال ۲۰۰۸)	افراد آوارهی داخلی (اطلاعات سال ۲۰۰۸)	شاخص آزادی مطبوعات (اطلاعات سال ۲۰۰۹)	شاخص آزادی انجمن‌ها (مشارکت در امور عمومی) (اطلاعات سال ۲۰۰۷)	
پسرها	دخترها	مجموع	پسرها	دخترها	مجموع					
42%	34%	38%	26%	17%	22%	650	-	31.00	5	Djibouti
75%	80%	77%	77%	85%	81%	56	-	-	12	Dominica
77%	79%	78%	47%	57%	52%	318	-	26.83	11	Dominican Republic
70%	67%	68%	-	-	23%	7	15,860	16.00	7	East Timor
96%	97%	97%	57%	58%	57%	1,066	-	20.00	11	Ecuador
98%	94%	96%	82%	78%	80%	6,780	-	51.38	2	Egypt
94%	94%	94%	53%	56%	54%	5,151	-	17.25	8	El Salvador
91%	83%	87%	-	-	25%	384	-	65.50	0	Equatorial Guinea
50%	43%	47%	30%	20%	25%	186,398	-	115.50	0	Eritrea
95%	94%	94%	90%	92%	91%	248	-	0.50	12	Estonia
74%	69%	71%	29%	19%	24%	63,878	-	49.00	3	Ethiopia
91%	91%	91%	76%	83%	79%	1,868	-	60.00	4	Fiji
97%	97%	97%	96%	96%	96%	4	-	0.00	12	Finland
98%	99%	99%	98%	100%	99%	101	-	10.67	12	France
88%	88%	88%	-	-	-	129	-	43.50	6	Gabon
59%	64%	62%	40%	37%	38%	1,352	-	48.25	6	Gambia
88%	91%	89%	77%	81%	79%	12,598	293,048	18.83	7	Georgia
98%	98%	98%	-	-	-	166	-	3.50	12	Germany
73%	71%	72%	47%	43%	45%	13,242	-	6.00	11	Ghana
100%	99%	100%	92%	93%	92%	67	-	9.00	11	Greece
84%	83%	84%	78%	80%	79%	312	-	-	9	Grenada
96%	92%	94%	40%	37%	38%	5,934	-	29.50	8	Guatemala
77%	66%	72%	35%	20%	28%	9,495	-	28.50	5	Guinea
53%	37%	45%	11%	6%	9%	1,065	-	23.50	8	Guinea-Bissau
-	-	-	-	-	-	708	-	10.50	10	Guyana
-	-	-	-	-	-	23,066	-	15.00	6	Haiti
96%	97%	96%	-	-	-	1,116	-	42.00	8	Honduras
89%	88%	88%	90%	90%	90%	1,614	-	5.50	12	Hungary
98%	97%	98%	89%	91%	90%	7	-	2.00	12	Iceland
90%	87%	89%	-	-	-	19,569	-	29.33	10	India
97%	94%	96%	59%	59%	59%	19,345	-	28.50	9	Indonesia
91%	100%	94%	79%	75%	77%	69,061	-	104.14	2	Iran
95%	82%	89%	45%	32%	38%	1,903,519	2,647,251	53.30	3	Iraq
95%	95%	95%	85%	90%	87%	7	-	0.00	12	Ireland
96%	98%	97%	88%	89%	89%	1,494	-	23.75	12	Israel
99%	98%	99%	93%	94%	94%	62	-	12.14	12	Italy
90%	90%	90%	77%	80%	78%	826	-	4.75	9	Jamaica
100%	100%	100%	99%	99%	99%	185	-	3.25	10	Japan
89%	91%	90%	81%	83%	82%	1,890	-	31.88	5	Jordan
90%	90%	90%	86%	86%	86%	4,825	-	49.67	4	Kazakhstan
75%	76%	76%	43%	42%	42%	9,688	404,000	25.00	9	Kenya
96%	98%	97%	65%	72%	68%	38	-	-	12	Kiribati
-	-	-	-	-	-	886	-	112.50	0	Korea, North
100%	93%	98%	99%	93%	96%	1,104	-	15.67	11	Korea, South
84%	83%	84%	75%	79%	77%	854	-	15.25	6	Kuwait
86%	85%	86%	80%	81%	81%	2,517	-	40.00	7	Kyrgyzstan
86%	81%	84%	38%	32%	35%	8,598	-	92.00	1	Laos
89%	92%	90%	-	-	-	763	-	3.00	12	Latvia

** امتیاز پایین = وجود آزادی امتیاز بالا = فقدان آزادی

+0 = فقدان آزادی ۱۲ = آزادی کامل

	کل جمعیت (میلیون نفر، اطلاعات سال ۲۰۰۸ یا آخرین اطلاعات موجود)	سرانه درآمد ناخالص ملی (براساس سرمایه اخیر به دلار آمریکا، اطلاعات سال ۲۰۰۸ یا آخرین اطلاعات موجود)	شاخص جینی (توزیع ثروت، اطلاعات سال ۲۰۰۷)	امید به زندگی به هنگام تولد (اطلاعات سال ۲۰۰۸ یا آخرین اطلاعات موجود)	مرگ و میر کودکان زیر ۵ سال (به ازای هزار تولد، اطلاعات سال ۲۰۰۷)	آب (درصد جمعیت با امکان دسترسی با منابع بهبود یافته، اطلاعات سال ۲۰۰۶-۲۰۰۴)
Djibouti	0.8	2,330	-	55	127	92%
Dominica	0.1	8,300	-	-	11	97%
Dominican Republic	9.8	7,890	52	72	38	95%
East Timor	1.1	4,690	-	61	97	62%
Ecuador	13.5	7,760	54	75	22	95%
Egypt	81.5	5,460	34	70	36	98%
El Salvador	6.1	6,670	52	71	24	84%
Equatorial Guinea	0.7	21,700	-	50	206	43%
Eritrea	5	630	-	58	70	60%
Estonia	1.3	19,280	36	73	6	100%
Ethiopia	80.7	870	30	55	119	42%
Fiji	0.8	4,270	-	69	18	47%
Finland	5.3	35,660	27	79	4	100%
France	62	34,400	33	81	4	100%
Gabon	1.4	12,270	-	61	91	87%
Gambia	1.7	1,280	50	56	109	86%
Georgia	4.4	4,850	40	71	30	99%
Germany	82.1	35,940	28	80	4	100%
Ghana	23.4	1,430	41	57	115	80%
Greece	11.2	28,470	34	80	4	100%
Grenada	0.1	8,060	-	69	19	95%
Guatemala	13.7	4,690	55	70	39	96%
Guinea	9.8	1,190	39	58	150	70%
Guinea-Bissau	1.6	530	47	48	198	57%
Guyana	0.8	2,510	-	67	60	93%
Haiti	9.8	1,180	59	61	76	58%
Honduras	7.2	3,870	54	70	24	84%
Hungary	10	17,790	27	73	7	100%
Iceland	0.3	25,220	-	81	3	100%
India	1,140.00	2,960	37	65	72	89%
Indonesia	228.2	3,830	34	71	31	80%
Iran	72	10,840	43	71	33	94%
Iraq	28.9	-	-	68	44	77%
Ireland	4.5	37,350	34	79	4	0%
Israel	7.3	27,450	39	81	5	100%
Italy	59.9	30,250	36	81	4	0%
Jamaica	2.7	7,360	46	73	31	93%
Japan	127.7	35,220	25	83	4	100%
Jordan	5.9	5,530	39	73	24	98%
Kazakhstan	15.7	9,690	34	66	32	96%
Kenya	38.5	1,580	43	54	121	57%
Kiribati	0.1	3,660	-	-	63	65%
Korea, North	23.9	-	-	67	55	100%
Korea, South	48.6	28,120	32	79	5	92%
Kuwait	2.7	52,610	-	78	11	0%
Kyrgyzstan	5.3	2,140	30	68	38	89%
Laos	6.2	2,040	35	65	70	60%
Latvia	2.3	16,740	38	71	9	99%

* 0 = کاملاً برابر
۱۰۰ = کاملاً نابرابر

آموزش ابتدایی (درصد ثبت نام شدگان اطلاعات سال ۲۰۰۷ - ۲۰۰۰)			ثبت نام در مقطع متوسطه (درصد ثبت نام شدگان اطلاعات سال ۲۰۰۷ - ۲۰۰۰)			پناهندگان (براساس کشور مبداء، اطلاعات سال ۲۰۰۸)	افراد آوارهی داخلی (اطلاعات سال ۲۰۰۸)	شاخص آزادی مطبوعات (اطلاعات سال ۲۰۰۹)	شاخص آزادی انجمن‌ها (مشارکت در امور عمومی) (اطلاعات سال ۲۰۰۷)	
پسرها	دخترها	مجموع	پسرها	دخترها	مجموع					
82%	82%	82%	70%	77%	73%	12,967	-	15.42	8	Lebanon
71%	74%	72%	19%	29%	24%	8	-	27.50	7	Lesotho
40%	39%	40%	22%	13%	17%	75,213	-	15.50	8	Liberia
-	-	-	-	-	-	2,084	-	64.50	0	Libya
90%	89%	89%	92%	93%	92%	490	-	2.25	11	Lithuania
96%	98%	97%	82%	86%	84%	-	-	4.00	12	Luxembourg
92%	92%	92%	82%	80%	81%	7,521	-	8.75	7	Macedonia
96%	96%	96%	17%	18%	17%	277	-	45.83	8	Madagascar
88%	94%	91%	25%	23%	24%	106	-	15.50	8	Malawi
100%	100%	100%	66%	72%	69%	608	-	44.25	5	Malaysia
97%	97%	97%	65%	70%	67%	16	-	14.00	4	Maldives
68%	54%	61%	-	-	-	1,758	-	8.00	9	Mali
92%	91%	91%	84%	90%	87%	9	-	2.50	12	Malta
67%	66%	66%	43%	47%	45%	-	-	-	-	Marshall Islands
78%	82%	80%	16%	15%	16%	45,601	-	28.50	8	Mauritania
94%	96%	95%	81%	82%	82%	24	-	14.00	12	Mauritius
98%	97%	98%	71%	70%	70%	6,162	-	48.25	9	Mexico
-	-	92%	-	-	25%	-	-	-	-	Micronesia, Fed. Sts.
88%	88%	88%	80%	83%	81%	5,555	-	33.75	6	Moldova
90%	93%	91%	77%	87%	82%	1,333	-	23.33	10	Mongolia
-	-	-	-	-	-	1,283	-	17.00	10	Montenegro
91%	85%	88%	37%	32%	35%	3,533	-	41.00	6	Morocco
79%	73%	76%	4%	4%	4%	208	-	19.00	7	Mozambique
74%	79%	76%	30%	40%	35%	985	-	9.00	12	Namibia
-	-	60%	-	-	58%	3	-	-	-	Nauru
91%	87%	89%	-	-	-	4,189	-	35.63	6	Nepal
99%	97%	98%	88%	89%	88%	46	-	1.00	12	Netherlands
99%	99%	99%	91%	93%	92%	10	-	3.00	-	New Zealand
90%	90%	90%	40%	47%	43%	1,537	-	16.75	7	Nicaragua
56%	40%	48%	12%	7%	9%	796	-	48.50	8	Niger
68%	59%	63%	28%	23%	26%	14,169	-	46.00	8	Nigeria
-	-	90%	91%	96%	93%	-	-	-	-	Niue
98%	98%	98%	96%	97%	96%	4	-	0.00	12	Norway
73%	75%	74%	78%	77%	77%	56	-	29.50	3	Oman
74%	57%	66%	33%	26%	30%	32,403	155,809	65.67	4	Pakistan
98%	95%	96%	-	-	-	1	-	-	11	Palau
76%	76%	76%	87%	92%	90%	340,016	-	69.83	-	Palestine Authority
99%	98%	99%	61%	68%	64%	111	-	14.50	11	Panama
-	-	-	-	-	-	46	-	14.70	9	Papua New Guinea
94%	95%	94%	56%	59%	57%	101	-	14.33	8	Paraguay
96%	97%	96%	72%	72%	72%	7,339	-	20.88	8	Peru
91%	93%	91%	55%	66%	60%	1,354	-	38.25	8	Philippines
96%	96%	96%	93%	94%	94%	2,391	-	9.50	12	Poland
98%	98%	98%	78%	86%	82%	36	-	8.00	12	Portugal
0%	0%	0%	0%	0%	0%	-	-	-	-	Puerto Rico
93%	94%	94%	91%	90%	91%	71	-	24.00	2	Qatar
93%	93%	93%	74%	73%	73%	4,756	-	12.50	11	Romania
91%	91%	91%	-	-	-	103,061	91,505	60.88	4	Russia

** امتیاز پایین = وجود آزادی امتیاز بالا = فقدان آزادی

+0 = فقدان آزادی ۱۲ = آزادی کامل

	کل جمعیت (میلیون نفر، اطلاعات سال ۲۰۰۸ یا آخرین اطلاعات موجود)	سرانه درآمد ناخالص ملی (براساس سرمایه اخیر به دلار آمریکا، اطلاعات سال ۲۰۰۸ یا آخرین اطلاعات موجود)	شاخص جینی (توزیع ثروت، اطلاعات سال ۲۰۰۷)	امید به زندگی به هنگام تولد (اطلاعات سال ۲۰۰۸ یا آخرین اطلاعات موجود)	مرگ و میر کودکان زیر ۵ سال (به ازای هزار تولد، اطلاعات سال ۲۰۰۷)	آب (درصد جمعیت با امکان دسترسی با منابع بهبود یافته، اطلاعات سال ۲۰۰۶-۲۰۰۴)
Lebanon	4.1	10,880	-	72	29	100%
Lesotho	2	2,000	63	43	84	78%
Liberia	3.8	300	-	58	133	64%
Libya	6.3	15,630	-	74	18	0%
Lithuania	3.4	18,210	36	71	8	0%
Luxembourg	0.5	64,320	-	79	3	100%
Macedonia	2	9,950	39	74	17	100%
Madagascar	19.1	1,040	48	61	112	47%
Malawi	14.3	830	39	48	111	76%
Malaysia	27	13,740	49	74	11	99%
Maldives	0.3	5,280	-	68	30	83%
Mali	12.7	1,090	40	54	196	60%
Malta	0.4	22,460	-	80	5	100%
Marshall Islands	0.1	-	-	-	54	87%
Mauritania	3.2	2,000	39	64	119	60%
Mauritius	1.3	12,480	-	72	15	100%
Mexico	106.4	14,270	46	75	35	95%
Micronesia, Fed. Sts.	0.1	3,000	-	69	40	94%
Moldova	3.6	3,210	33	69	18	92%
Mongolia	2.6	3,480	33	67	43	72%
Montenegro	0.6	13,920	-	74	10	98%
Morocco	31.2	4,330	40	71	34	83%
Mozambique	21.8	770	47	42	168	42%
Namibia	2.1	6,270	74	53	68	93%
Nauru	-	-	-	-	-	0%
Nepal	28.6	1,120	47	64	55	89%
Netherlands	16.4	41,670	31	80	5	100%
New Zealand	4.3	25,090	36	80	6	0%
Nicaragua	5.7	2,620	43	73	35	79%
Niger	14.7	680	51	57	176	42%
Nigeria	151.3	1,940	44	47	189	47%
Niue	-	-	-	-	-	0%
Norway	4.8	58,500	26	80	4	100%
Oman	2.8	20,650	-	76	12	0%
Pakistan	166	2,700	31	65	90	90%
Palau	0.02	-	-	-	10	89%
Palestine Authority	3.8	-	-	73	27	89%
Panama	3.4	11,650	56	76	23	92%
Papua New Guinea	6.4	2,000	51	57	65	40%
Paraguay	6.2	4,820	58	72	29	77%
Peru	28.8	7,980	52	73	20	84%
Philippines	90.3	3,900	45	72	28	93%
Poland	38.1	17,310	35	75	7	0%
Portugal	10.6	22,080	39	78	4	99%
Puerto Rico	4	-	-	78	-	0%
Qatar	1.3	-	-	76	15	100%
Romania	21.5	13,500	31	73	15	88%
Russia	141.8	15,630	40	68	15	97%

* 0 = کاملاً برابر
۱۰۰ = کاملاً نابرابر

آموزش ابتدایی (درصد ثبت نام شدگان اطلاعات سال ۲۰۰۷ - ۲۰۰۰)			ثبت نام در مقطع متوسطه (درصد ثبت نام شدگان اطلاعات سال ۲۰۰۷ - ۲۰۰۰)			پناهندگان (براساس کشور مبداء، اطلاعات سال ۲۰۰۸)	افراد آوارهی داخلی (اطلاعات سال ۲۰۰۸)	شاخص آزادی مطبوعات (اطلاعات سال ۲۰۰۹)	شاخص آزادی انجمن‌ها (مشارکت در امور عمومی) (اطلاعات سال ۲۰۰۷)	
پسرها	دخترها	مجموع	پسرها	دخترها	مجموع					
76%	81%	79%	-	-	10%	72,530	-	64.67	3	Rwanda
64%	78%	71%	70%	61%	65%	4	-	-	12	St. Kitts and Nevis
99%	97%	98%	65%	80%	73%	288	-	-	-	St. Lucia
93%	88%	90%	57%	71%	64%	750	-	-	11	St. Vincent and Grenadines
90%	91%	90%	62%	71%	66%	4	-	-	10	Samoa
97%	98%	98%	31%	34%	33%	35	-	-	10	São Tomé and Príncipe
-	-	-	-	-	-	712	-	76.50	0	Saudi Arabia
71%	70%	71%	23%	18%	20%	16,006	-	22.00	10	Senegal
95%	95%	95%	-	-	76%	185,935	225,879	15.50	11	Serbia
99%	100%	99%	94%	100%	94%	53	-	16.00	9	Seychelles
-	-	-	27%	19%	23%	32,536	-	31.00	8	Sierra Leone
-	-	-	-	-	-	109	-	45.00	3	Singapore
92%	92%	92%	-	-	-	331	-	11.00	12	Slovakia
96%	95%	95%	90%	91%	90%	52	-	9.50	12	Slovenia
62%	62%	62%	29%	25%	27%	52	-	-	9	Solomon Islands
-	-	-	-	-	-	561,154	1,277,200	77.50	0	Somalia
88%	88%	88%	59%	66%	62%	453	-	8.50	12	South Africa
100%	99%	100%	92%	96%	94%	27	-	11.00	12	Spain
98%	97%	98%	-	-	-	137,752	504,800	75.00	8	Sri Lanka
45%	37%	41%	-	-	-	419,248	1,201,040	54.00	3	Sudan
95%	98%	96%	57%	79%	68%	50	-	10.60	11	Suriname
78%	79%	78%	29%	35%	32%	32	-	52.50	3	Swaziland
95%	95%	95%	99%	99%	99%	15	-	0.00	12	Sweden
89%	89%	89%	84%	80%	82%	32	-	1.00	12	Switzerland
97%	92%	95%	64%	61%	63%	15,211	-	78.00	0	Syria
99%	95%	97%	87%	74%	80%	544	-	32.00	-	Tajikistan
98%	97%	97%	22%	20%	21%	1,270	-	15.50	7	Tanzania
95%	94%	94%	68%	75%	71%	1,815	-	44.00	5	Thailand
86%	75%	80%	30%	14%	22%	16,750	-	15.50	6	Togo
98%	94%	96%	54%	68%	60%	7	-	-	5	Tonga
85%	85%	85%	64%	67%	65%	231	-	7.00	11	Trinidad and Tobago
96%	97%	96%	61%	68%	65%	2,349	-	61.50	2	Tunisia
93%	89%	91%	74%	64%	69%	214,378	-	38.25	7	Turkey
-	-	-	-	-	-	736	-	107.00	0	Turkmenistan
-	-	100%	-	-	-	2	-	-	12	Tuvalu
-	-	-	16%	14%	15%	7,548	853,000	21.50	6	Uganda
90%	90%	90%	83%	84%	84%	28,424	-	22.00	10	Ukraine
88%	88%	88%	78%	80%	79%	256	-	21.50	3	United Arab Emirates
98%	99%	98%	91%	94%	92%	185	-	4.00	12	United Kingdom
91%	93%	92%	88%	88%	88%	2,137	-	4.00	11	United States
100%	100%	100%	-	-	-	199	-	7.63	12	Uruguay
-	-	-	-	-	-	6,308	-	67.67	0	Uzbekistan
88%	86%	87%	41%	35%	38%	-	-	-	11	Vanuatu
91%	91%	91%	62%	71%	66%	5,807	-	39.50	6	Venezuela
-	-	95%	-	-	61%	328,183	-	81.67	2	Vietnam
85%	65%	75%	49%	26%	37%	1,777	100,000	83.38	4	Yemen
90%	94%	92%	31%	25%	28%	195	-	26.75	8	Zambia
87%	88%	88%	38%	36%	37%	16,841	-	46.50	2	Zimbabwe

** امتیاز پایین = وجود آزادی امتیاز بالا = فقدان آزادی

+0 = فقدان آزادی ۱۲ = آزادی کامل

	کل جمعیت (میلیون نفر، اطلاعات سال ۲۰۰۸ یا آخرین اطلاعات موجود)	سرانه درآمد ناخالص ملی (براساس سرمایه اخیر به دلار آمریکا، اطلاعات سال ۲۰۰۸ یا آخرین اطلاعات موجود)	شاخص جینی (توزیع ثروت، اطلاعات سال ۲۰۰۷)	امید به زندگی به هنگام تولد (اطلاعات سال ۲۰۰۸ یا آخرین اطلاعات موجود)	مرگ و میر کودکان زیر ۵ سال (به ازای هزار تولد، اطلاعات سال ۲۰۰۷)	آب (درصد جمعیت با امکان دسترسی با منابع بهبود یافته، اطلاعات سال ۲۰۰۶-۲۰۰۴)
Rwanda	9.7	1,010	47	50	181	65%
St. Kitts and Nevis	0.05	15,170	-	-	18	99%
St. Lucia	0.2	9,190	-	74	18	98%
St. Vincent and Grenadines	0.1	8,770	-	72	19	0%
Samoa	0.2	4,340	-	72	27	88%
São Tomé and Príncipe	0.2	1,780	-	65	99	86%
Saudi Arabia	24.6	22,950	-	73	25	0%
Senegal	12.2	1,760	41	55	114	77%
Serbia	7.4	11,150	-	73	8	99%
Seychelles	0.1	19,770	-	73	13	88%
Sierra Leone	5.6	750	63	48	262	53%
Singapore	4.8	47,940	43	80	3	100%
Slovakia	5.4	21,300	26	74	8	100%
Slovenia	2	26,910	28	78	4	0%
Solomon Islands	0.5	2,580	-	64	70	70%
Somalia	9	-	-	48	142	29%
South Africa	48.7	9,780	58	50	59	93%
Spain	45.6	31,130	35	81	4	100%
Sri Lanka	20.2	4,460	40	72	21	82%
Sudan	41.3	1,930	-	58	109	70%
Suriname	0.5	7,130	-	69	29	92%
Swaziland	1.2	5,010	50	46	91	60%
Sweden	9.2	38,180	25	81	3	100%
Switzerland	7.6	46,460	34	82	5	100%
Syria	21.2	4,350	-	74	17	89%
Tajikistan	6.8	1,860	33	67	67	67%
Tanzania	42.5	1,230	35	56	116	55%
Thailand	67.4	5,990	42	69	7	98%
Togo	6.5	820	-	63	100	59%
Tonga	0.1	3,880	-	72	23	100%
Trinidad and Tobago	1.3	23,950	39	70	35	94%
Tunisia	10.3	7,070	40	74	21	94%
Turkey	73.9	13,770	44	72	23	97%
Turkmenistan	5	6,210	41	63	50	72%
Tuvalu	-	-	-	-	-	93%
Uganda	31.7	1,140	46	53	130	64%
Ukraine	46.3	7,210	28	68	24	97%
United Arab Emirates	4.5	45,510	-	79	8	100%
United Kingdom	61.4	36,130	36	79	6	100%
United States	304.1	46,970	41	78	8	99%
Uruguay	3.3	12,540	45	76	14	100%
Uzbekistan	27.3	2,660	37	67	41	88%
Vanuatu	0.2	3,940	-	70	34	60%
Venezuela	27.9	12,830	48	74	19	83%
Vietnam	86.2	2,700	34	74	15	92%
Yemen	23.1	2,210	33	63	73	66%
Zambia	12.6	1,230	51	46	170	58%
Zimbabwe	12.5	-	50	45	90	81%

*0 = کاملاً برابر
۱۰۰ = کاملاً نابرابر

Sources

For sources that are available on the internet, in most cases only the root address has been given. To view the source, it is recommended that the reader types the title of the page or document into Google or another search engine.

Major Human Rights Treaties

United Nations Treaty Collection.
<http://treaties.un.org>

Part 1: State, Identity & Citizenship

18–19 Political Rights

Smith D. *The state of the world atlas*. Berkeley: University of California Press and London: Earthscan. 2008. pp.78-79.

BBC News Country Profiles

<http://news.bbc.co.uk>

Foreign and Commonwealth Office. *Annual report on human rights 2008*. www.fco.gov.uk

20–21 Citizenship

Right to Vote

Central Intelligence Agency. *The World Factbook*. www.cia.gov [Accessed 2009 Sept 30.]

... 33% of people

UNDP. *Human development report 2002: deepening democracy in a fragmented world*. Table 1.1. <http://hdr.undp.org>

Voter Turnout

Institute for Democracy and Electoral Assistance. www.idea.int [Accessed 2009 Oct 5.]

...only 57% of Americans

United States Election Project.
<http://elections.gmu.edu>

22–23 Wealth & Inequality

Inequality

World Bank. *World Development Indicators*. www.wri.org
www.forbes.com

UNDP. *Human development report 2007/08*. Table 3. Human and income poverty: developing countries. <http://hdr.undp.org>

Division of Wealth

The World Bank. *World Bank development report 2007/08*. Table 2.7.
<http://siteresources.worldbank.org>

...Poverty accounts for

www.bread.org

24–25 Quality of Life

Relative Human Development

UNDP. *Human development report 2007/08*. Table 1.
<http://hdr.undp.org>

... 16,000 children die

www.bread.org

Drinking Water

UNICEF and WHO Joint Monitoring Programme for Water Supply and Sanitation. *Progress on drinking water and sanitation*. New York: UNICEF and Geneva: WHO. 2008. JMP Statistical database.
www.wssinfo.org

Lack of Food

Food and Agriculture Organization. *Food Security Statistics*. www.fao.org

26–27 Health

Education for Life

National Vital Statistics report. vol. 57, no. 14. 2009 April 17. p. 12.

Links Between Human Rights and Health

Based on WHO diagram.

Healthy Life

WHO. *World health statistics report 2009*. Table 1. Summary. p. 44.
www.who.int

Education and Health

WHO. *World health statistics report 2009*. Table 8. Health inequities. p. 119. www.who.int

Smoking in Public Places

WHO report on the global tobacco epidemic, 2008: *The MPOWER package*. Geneva: World Health Organization. 2008.
www.tobaccoatlas.org

Part 2: Judicial Violations & Legal Restrictions

30–31 Torture

UN Special Rapporteur on Torture.
www.unhchr.ch

European Committee for the Prevention of Torture. *18th general report on the CPT's activities, 2007-08*. Strasbourg: Council of Europe. 2008.

Amnesty International. *The state of the world's human rights 2008*.
www.amnesty.org

Foreign & Commonwealth Office. *Annual report on human rights 2008*. www.fco.gov.uk

Human Rights Watch. *World report 2009*. www.hrw.org

Torturers

Amnesty International. 2008. op. cit. Foreign & Commonwealth Office. 2008. op. cit.

32–33 Arbitrary Detention

Amnesty International. *The state of the world's human rights 2008*.
www.amnesty.org

Foreign & Commonwealth Office. *Annual report on human rights 2008*. www.fco.gov.uk

Human Rights Watch. *World report 2009*. www.hrw.org

Dui Hua Foundation. www.duihua.org

34–35 Capital Punishment

International Instruments against Death Penalty

... death sentences in USA

Amnesty International USA. *Death penalty facts*. Updated 2009 Aug.
www.amnestyusa.org/abolish

Death Penalty

Death penalty: Countries abolitionist for all crimes. www.amnesty.org
Death penalty banned in New Mexico. *The Daily Beast*. 2009 Sept 24.
www.thedailybeast.com

...In 2008, at least 2,390

Amnesty International (USA). *Death Sentences & Executions in 2008*.
www.amnesty.org

36–37 Policing

Discriminatory Policing

2000/01 and 2002/03 data from: Metropolitan Police Authority. Report of the MPA scrutiny on MPA stop and search practice.
www.mpa.gov.uk

2004/05 data from: Ministry of Justice. *Statistics on race and criminal justice system 2005*. www.statewatch.org
2006/07 data from: Ministry of Justice. *Statistics on race and criminal justice system 2006/7*. 2008 July.
www.justice.gov.uk

Police Violations of Human Rights Bahamas, Bangladesh, Cote d'Ivoire, India, Kenya

Amnesty International. *Amnesty International Report 2009*.
<http://thereport.amnesty.org> [Accessed 2009 Sept.]

UK

Open verdict at Menezes inquest. 2008 Dec 12. <http://news.bbc.co.uk>

USA tasers

United Nations Committee on the Elimination of Racial Discrimination. *In the shadows of the war on terror:*

persistent police brutality and abuse of people of color in the United States. 2007 Dec. www2.ohchr.org. Cites Sherman S. Amnesty International: US taser deaths up. Associated Press. 2006 Mar 27.

USA assault

Crisis of confidence: persistent problems within the New Orleans Police Department: voices and solutions from communities most impacted by violent crime. Safe Streets/Strong Communities. 2006 Oct. www.safestreetnola.org

Syria

Human Rights Watch. *World report 2008*. p. 522. www.hrw.org

Part 3: Freedom of Expression

40–41 Freedom of Speech

The Committee to Protect Journalists. CPJ's prison census: online and in jail. 2008 Dec 1. <http://cpj.org>
Reporters Without Borders. World Press Freedom Index 2009. www.rsf.org

Media Freedom Under Threat

Abuse of Journalists

Reporters Without Borders. www.rsf.org

Russia: Panos Pictures

Obituary: Natalia Estemirova. 2009 July 15. <http://news.bbc.co.uk>

Afghanistan Parwiz Kambakhsh www.rawa.org

Media

Committee to Protect Journalists. <http://cpj.org>

42–43 Communications Censorship

Internet Censorship

Colour: <http://map.opennet.net/filtering-pol.html>

Symbol: RSF. Internet enemies. 2009 Mar 12. www.rsf.org

Saudi Arabia, South Korea, Switzerland, Uzbekistan <http://opennet.net>

Burma

www.rsf.org

China

Heacock R. China shuts down internet in Xinjiang region after riots. <http://opennet.net>

Watts J. China thinks twice – and its 300m internet users scent a rare victory. 2009 June 30. www.guardian.co.uk

Iran

Watts J. op. cit.

Tunisia

Gharbia Sami Ben. Facebook user jailed for spreading rumours liable to disrupt public order. 2009 July 7. <http://advocacy.globalvoicesonline.org>

Turkey

Anderson K. Net surveillance and filters are a reality for Europe, too. 2009 June 24. www.guardian.co.uk

Media Outlets Closed

...1,740 websites

RSF press freedom round up 2008. www.rsf.org

44-45 Assembly and Association

Freedom of Association under Threat

Freedom House www.freedomhouse.org

Belarus

Article 19. Violation of freedom of assembly and use of force against peaceful demonstrators. 2009 Feb 19. Cited on: www.unhcr.org/refworld

Jordan, Kyrgyzstan, Singapore

Amnesty International. *The state of the world's human rights 2008*. www.amnesty.org

China, Equatorial Guinea, USA, Zimbabwe

ITUC. *Annual survey of violation of human rights, 2008*. <http://survey08.ituc-csi.org>

Part 4: Conflict & Migration

48–49 Genocide

Genocide Intervention Network www.genocideintervention.net

Genocide Watch

www.genocidewatch.org

UNHCR www.unhcr.org

20th-century Genocides

Genocide Watch www.genocidewatch.org/campaigntoendgenocide/about.html

50–51 War & Armed Conflict

War at Home

...more than 2 million

Human Security Report Project. *Mini atlas of human security*. Washington DC: The World Bank, Vancouver: Human Security Report Project. 2008. pp.12-16. Based on data from UCDF/PRIO.

Non-State Conflict

Human Security Report Project. op. cit. pp. 22-23. Based on data from UCDF/HSRP.

Legal Status of Gulf Wars

Timeline: Iraq. news.bbc.co.uk
World Press Review Online. The United Nations, international law, and the war in Iraq. www.worldpress.org
No-fly zones: the legal position. 2001 Feb 19. <http://news.bbc.co.uk>
Richardson J. editor. *Iraq and weapons of mass destruction*. National Security Archive Electronic Briefing Book. no. 80. Updated 2004 Feb 11. George Washington University. www.gwu.edu
Weapons of mass destruction. Iraq Survey Group final report. Global Security. www.globalsecurity.org

52–53 Arms Trade

Persistent Killers

International Campaign to Ban Landmines. *Landmine monitor report 2008: toward a mine-free world*. <http://im.icbl.org>
Photo caption: Landmine Action. The problem caused by anti-personnel mines. www.landmineaction.org

Arms Sellers

Grimmett R. *CRS Report for Congress. Conventional arms transfers to developing nations, 2000–2007*. 2008 October 23. Congressional Research Service. p.28. www.fas.org

Arms Buyers

Grimmett R. op. cit. p.43.

...the total annual budget

Shah A. The arms trade is big business. 2008 Nov 9. www.globalissues.org

54–55 Terrorism

Acts of Terrorism

Smith D. *The state of the world atlas*. New York: Penguin and London: Earthscan. 2008. pp.62-63.

Responses to Terrorism

Walker K. Terror law overkill? Mail Online. 2009 Feb 11. www.dailymail.co.uk
Terrorism Act 2006. www.opsi.gov.uk

56–57 UN Peacekeeping

UN Peacekeeping Operations Funding

...the total UN peacekeeping budget

United Nations Peacekeeping. www.un.org/Depts/dpko/dpko
Troop and police contributions [Accessed 2009 Aug.]
Fatalities by year.
2009 June fact sheet.

The Massacre of Srebrenica

Panos Pictures. www.panos.co.uk

58–59 Refugees, IDPs and Stateless

UNHCR Statistics. www.unhcr.org

Part 5: Discrimination

62–63 Religious Freedom & Persecution

US State Dept. *2008 Report on international religious freedom*. www.state.gov

International Coalition for Religious Freedom. *Religious freedom world report*. www.religiousfreedom.com [Accessed 2009 June.]

64–65 Minorities

Minority Rights Group International. *Peoples under threat 2009*. www.minoritygroups.org

66–67 Racism

Ending Racial Discrimination

United Nations Treaty Collection. <http://treaties.un.org>

Europe

France: Inter Press Service. 1998 June 22.

Romania

European Citizen for Minority Issues. *Intolerance in Romania*. Table 17. www.ecmi.de/emap

UK

Ministry of Justice. *Statistics on race and the criminal justice system 2006*. Cited by www.westsussex.gov.uk

MORI. *British views on immigration*. London: MORI. 2003.

India

US State Department. *Country reports on human rights practices 2008*. www.state.gov

Inequality in Romania

European Citizen for Minority Issues. *Intolerance in Romania*. Table 17. www.ecmi.de/emap

Inequality in USA

US National Urban League. *The state of Black America*. Cited by CNN. 2009 Mar 25. <http://edition.cnn.com>
The Office of Minority Health. www.omhrc.gov

68–69 Disabilities & Mental Health

Unequal Burden

...the WHO estimates

WHO. *Global burden of disease report 2004 update*. Part 3, Table 9. pp. 34-35 www.who.int

Disability Benefits Mental Health Policies Community Care

WHO. *Mental health atlas*. 2005. pp.15-19. www.who.int

70–71 Sexual Freedom

Legislation on Homosexuality

Ottosson D. *State censored homophobia: a world survey of laws prohibiting same-sex activity between consenting adults*. International Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex Association. 2008. www.ilga.org

Iran

International Gay and Lesbian Human Rights Commission. *Annual report 2008*. www.iglhrc.org

Caribbean

Britain repeals laws banning homosexuality in Caribbean territories. 2001 Jan 5. www.GlobalGayz.com

Jones MA. Caribbean attitude towards homosexuality changing but violence toward LGBT people remains common. 2008 Oct 13. www.gayrights.change.org

Brazil

US State Department. *Country reports on human rights practices 2008*. www.state.gov

Increasing Recognition

Johnson R. Where is gay life legal? <http://gaylife.about.com> [Accessed 2009 July.]

Marriage and partnership rights for same-sex partners: country-by-country. www.ilga-europe.org [Accessed 2009 July.]

US states: Aunty Online. The Same-Sex Matrimonial Website www.auntyonline.com [Accessed 2009 July.]

Part 6 Women's Rights

74–75 Women's Civil Rights

Women's Rights

CIRI Human Rights Data Project <http://ciri.binghamton.edu>
Political rights: CIA world factbook www.cia.gov

Examples: US State Department. *Country reports on human rights 2008*. www.state.gov

Women and Poverty

US Census. American Community Survey.

Involvement in Civil Society

World Values Survey 2004. www.worldvaluessurvey.org

76–77 Domestic Violence

Women under Attack

Seager J. *The atlas of women in the world*. London: Earthscan and Berkeley: University of California Press, 4th ed. 2009. pp. 30-31.

United Nations INSTRAW <http://www.un-instraw.org>
Krug et al. *World report on violence and health*. Geneva: WHO. 2002. pp.90-91.

Ethiopia

García-Moreno et al. *WHO Multi-country study on women's health and domestic violence against women. Initial results on prevalence, health outcomes and women's responses*. Geneva: WHO. 2005.

Jordan

Jordan: Honour killings still tolerated. IRIN. 2007 Mar 11. www.irinnews.org
Jail for Jordan 'honour killing' BBC News. 2008 Dec 1. <http://news.bbc.co.uk>

What the UN says...

UNIFEM. *Facts and figures on violence against women*. www.unifem.org

Women's Views

Demographic Health Surveys www.measuredhs.com

78–79 Rape

Marital Rape in Law

Seager J. *The atlas of women in the world*. London: Earthscan and Berkeley: University of California Press, 4th ed. 2009. pp. 58–59.
Afghanistan: Afghan "anti-woman law changed". BBC News. 2009 July 8. www.bbc.co.uk

Rape

Seager J. op. cit. pp. 58–59.
UK: Williams R and Laville S. Police drive to set targets for rape investigations. 2009 April 15. www.guardian.co.uk

Rape in War Zones

Seager J. op. cit. pp. 100–01.

...one woman in five

UNFPA. *State of world population 2005. The promise of equality: gender equity, reproductive health and the Millennium Development Goals*. 2005. www.unfpa.org.

80–81 Right to Choose

Access to Contraception

Seager J. *The atlas of women in the world*. London: Earthscan and Berkeley: University of California Press, 4th ed. 2009. p. 36. Data from: Sedgh G et al. *Women with an unmet need for contraception in developing countries and their reasons for not using a method*. Guttmacher Institute occasional report no. 37. 2007 June.

Legal Status of Abortion

Center for Reproductive Rights fact sheet 2008
<http://reproductiverights.org>

Unsafe Abortions

WHO. *Unsafe abortion: global and regional estimates of incidence of unsafe abortion and associated mortality in 2003*. Geneva: WHO. 2007. Table A3.1. www.who.int

Sedgh G et al. Induced abortion: rates and trends worldwide. *Lancet*. 2007. 370: 1338–45. Quoted by Guttmacher Institute. www.guttmacher.org

...26% of people

Isis International. www.isiswomen.org

...around 70,000 women

Singh S et al. *Abortion worldwide: a decade of uneven process*. New York: Guttmacher Institute. 2009.

82–83 Female Genital Mutilation

FGM Facts

...each year in Africa

...up to 140 million

WHO. Female genital mutilation. Fact sheet no. 241. 2008 May. www.who.int

Prevalence of Female Genital Mutilation

Seager J. *The atlas of women in the world*. London: Earthscan and Berkeley: University of California Press, 4th ed. 2009. p. 55. Based on data from a range of UN agencies.

Africa updated from: UNICEF. *State of the world's children 2009*. Figure 2.5. www.unicef.org

Legal Status of FGM

Rahman A & Toubia N. *Female genital mutilation: a guide to laws and policies worldwide*. London: Zed Books. 2000.

Seager J. *The atlas of women in the world*. London: Earthscan and Berkeley: University of California Press. 2009. p. 55.

84–85 Sex Slavery

Prosecution

...2 million children

...95% of women

US Department of State. *Trafficking in persons report 2009*. www.state.gov

Trafficking

Seager J. *The atlas of women in the world*. London: Earthscan and Berkeley: University of California Press, 4th ed. 2009. p. 56–57.

US Department of State. *Trafficking in persons report 2009*. www.state.gov

Part 7: Children's Rights

88–89 Child Labour

...over 101 million children

www.childinfo.org quoting UNICEF. *State of the world's children 2009*.

Bonded Labour

Zafar Mueen Nasir. *A rapid assessment of bonded labour in the carpet industry of Pakistan*. ILO Publications, 2004. www.ilo.org
www.rugmark.org

Type of Work

Working Children

Declining Incidence

Zafar Mueen Nasir. *A rapid assessment of bonded labour in the carpet industry of Pakistan*. ILO Publications. 2004. <http://www.ilo.org>

90–91 Child Soldiers

www.child-soldiers.org
United Nations Treaty Collection.
<http://treaties.un.org>

Funeral for hero British soldier. 2009 July 31. Sky News.
<http://news.sky.com>

Children of Violence

Child Soldiers, *Global report 2008*.
www.child-soldiers.org

Ex-child soldiers speak

www.child-soldiers.org

92–93 Education

Primary Enrolment

UNICEF. Primary school enrolment and attendance. [Accessed 2009 Aug.]
www.childinfo.org

Secondary Enrolment

UNICEF. Childinfo. Secondary school enrolment and attendance. [Accessed 2009 Aug.]
www.childinfo.org

Not in School

UNICEF. Children out of school.
www.childinfo.org
[Accessed 2009 Aug.]

94–95 Child Mortality & Health

Child Deaths

World Bank. World Development Indicators infant and child mortality data. www.wri.org

...in 2007, 420,000

UNAIDS, WHO. *Aids epidemic update 2007*. www.unaids.org

...every 6 seconds

www.oxfam.org

Underweight Children

WHO. *World health report 2009*. p.13. www.who.int

Unequal Chance

WHO. *World health report 2009*. Table 8. Health inequities. www.who.int

Part 8: Country Profiles & World Data

98–113 Country Profiles

Amnesty International. *The state of the world's human rights 2008*.
www.amnesty.org

BBC Country Profiles

<http://news.bbc.co.uk>

Foreign & Commonwealth Office.

Annual report on human rights

2008. www.fco.gov.uk

Human Rights Watch. *World report*

2009. www.hrw.org

114–121 World Data

Columns 1, 2, 4, 5 World Development Indicators
www.wdi.org

Column 3 World Development Indicators 2007. Table 2.7.
<http://siteresources.worldbank.org>

Column 6 WHO & UNICEF Joint Monitoring Programme
www.wssinfo.org

Columns 7 & 8 UNICEF
www.childinfo.org

Columns 9 & 10 UNHCR
www.unhcr.org

Column 11 Reporters without Borders
www.rsf.org

Column 12 Freedom House
www.freedomhouse.org

ترجمہ کلمات و اسامی:

- 1-Belmarsh
- 2-Prejudice
- 3-Majoritarian Populism
- 4-Convention Against Torture
- 5-Enhanced Interrogation
- 6-Torture del agoa
- 7-Universal Declaration Of Human
- 8-szczytno szymany
- 9- CIA
- 10-SAFFRON PROTEST
- 11-TASER
- 12-Safe Streets / Strong Communities
- 13- Hate Speech
- 14- Anna Politkovskaya
- 15-novaya Gazeta
- 16-natalia Estemirova
- 17-Enemies of the internet
- 18-Khadija Arfoui
- 19-Xinjiang
- 20- Nargis
- 21- Freedom House
- 22-NLRA
- 23-Youth Front Movement
- 24-The All China Federation of trade unions(Acftu)
- 25-Falun Gong
- 26-Janjaweed
- 27-Genocid
- 28-Roma
- 29-Ustache
- 30-East-Timor
- 31-Collateral damage
- 32-Janjaweed
- 33-Tamil Tiger
- 34-Nargis
- 35-Rouge States
- 36-Persian Gulf War
- 37-UNSC
- 38-No fly zone
- 39-Bushs Doctorine
- 40-Islamist terrorist
- 41-Patriot Act
- 42-Encouragement of Terrorism
- 43-Dahab
- 44-Beslan
- 45-Un peacekeeping
- 46-Refugees
- 47-IDP
- 48-UNHCR
- 49-Tigringa
- 50-Pente Costals
- 51-Xinjiang
- 52-Rohingya
- 53-Zomis
- 54-Roma
- 55-Sub-Sahara Africa
- 56-international convention of the Elimination of all forms of Racial Discrimination
- 57-Front National
- 58-National preference
- 59-Dalit
- 60-UN convention on the rights of persons with Disabilities
- 61-Lahai
- 62-Sexual Revolution
- 63-Ngo Bahia Gay Group
- 64-Sodomy
- 65-Peter Tatchal
- 66-Female Genital mutilation
- 67-Million Women Rise
- 68-Convention on the Elimination of all forms of Discrimination against women
- 69-Reservations
- 70-Honour killings
- 71-Adultery
- 72-Lost her honour
- 73-National criminal Databases
- 74-Marital Rape
- 75-Female Genital mutilation
- 76-Sub-Sahara Africa
- 77-Declaration on the Elimination of violence against women
- 78-Dowry-Related violence
- 79-Sex slavery
- 80-Global sex-Trafficking
- 81-The convention on the rights of child
- 82-Trafficking victims protection Act (TVPA)
- 83-Bonded labour
- 84-Peshgi system
- 85-Lake Katwe
- 86-Combat support
- 87-Wiliam Aidridge
- 88-Hired assassins
- 89-Karenni army gureillas
- 90-Nagorno-Karabakh
- 91-Pygmy
- 92-Administrative Detention
- 93-Haitians
- 94-Dominco-Haitians
- 95-Est-Timor
- 96-UNHCR
- 97-World Health Organization (WLTO)
- 98-Sam Nujoma
- 99-International criminal court
- 100-Tuareg